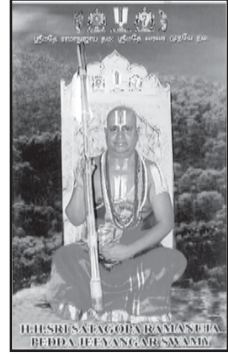

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీమద్వేదమార్గ ప్రతిష్ఠాపనాచార్యోభయ
వేదాంతప్రవర్తకులైన, శ్రీమత్పరమహంస
పరివ్రాజకాచార్యులైన తిరుమల తిరుపతి
తిన్ననూ్నరు దేవస్థానములకు ధర్మకర్తలైన
పెరియ కోవిల్ కేళ్వి అప్పన్

శ్రీ శఠకోపరామానుజజీయర్‌స్వామివారు

నారాయణ స్మరణపూర్వకముగా వ్రాయించి పంపిన పత్రిక

మంగళాశాసనము

శ్రీ వేంకటాద్రినిలయః కమలాకాముకః పుమాన్ ।
అభంగురవిభూతిర్నః తరంగయతు మంగళమ్ ॥

శ్రియఃపతి అయిన సర్వేశ్వరుని నిర్హేతుకకటాక్షంవల్ల **“మయర్వఱ మదినలమ్”** అనే రీతిలో నిర్దుష్టమైన, భక్తిరూపంగా పండిన జ్ఞానాన్ని పొందిన నమ్మాZ్వార్లు **తిరువిరుత్తమ్, తిరువాశిరియమ్, పెరియతిరువన్దాది, తిరువాయ్‌మొZ** అనే నాలుగు దివ్యప్రబంధాలను అనుగ్రహించారు. ఈ నాలుగు వరుసగా ఋగ్వేద, యజుర్వేద, అధర్వణవేద, సామవేద సారాలని పూర్వాచార్యులు తెలిపారు. వీటిలో రెండవ ప్రబంధమైన తిరువాశిరియమ్ ఆశిరియప్పా ఛందస్సులో రచింపబడ్డ ఏడు పాశురాలతో కూడుకొన్నది. భగవానుని యొక్క దివ్యమంగళ విగ్రహాన్ని, కల్యాణగుణాలను పూర్ణంగా అనుభవించి, ఆ అనుభవంవల్ల తమకు కల్గిన ఆనందాన్ని నమ్మాZ్వార్ ఈ ప్రబంధంలో వ్యక్తం చేశారు. తిరువాశిరియమ్ ప్రబంధంలోని పాశురాలు యజుర్వేదసారమైన నారాయణానువాకంయొక్క అర్థాన్ని అనుసంధిస్తున్నవని పెద్దలు అంటారు.

ఈ దివ్యప్రబంధానికి పరమకారుణికులైన పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై రసబంధురమైన మణిప్రవాళవ్యాఖ్యను అనుగ్రహించారు. ఈ వ్యాఖ్య సంస్కృత, ద్రావిడభాషలు తెలిసిన పండితులకు మాత్రమే అందుబాటులో ఉన్నందున, తెలుగువారు ఈ ప్రబంధంలోని

వైభవాన్ని తెలిసి, ఈ వ్యాఖ్యలోని మాధుర్యాన్ని ఆస్వాదించే అవకాశం లేదు. అందువల్ల ఇటువంటి వ్యాఖ్య ఆంధ్రీకరింపబడవలసిన ఆవశ్యకత ఉన్నది అనే విషయాన్ని గుర్తించి, సమర్థవంతంగా దానిని ఆంధ్రీకరణను చేసిన తిరుపతి వాస్తవ్యులైన **శ్రీమాన్ ఈ.ఏ. శింగరాచార్యులు** అభినందనీయులు. వీరు పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై వ్యాఖ్యానాన్నే కాక, గత శతాబ్దిలో శ్రీరామానుజ దర్శనాన్ని ద్రావిడ, సంస్కృత, ఆంధ్ర, హిందీ భాషలలో సహస్రాధిక గ్రంథాల ప్రచురణద్వారా, ఉపన్యాసాల ద్వారా అద్వితీయంగా ఆసేతుహిమాచలం ప్రచారం చేసిన మహనీయులు, కీర్తిమూర్తులు, **కాంచీ మహావిద్వాన్, పద్మవిభూషణ, ఉ.వే.శ్రీమాన్ ప్రతివాది భయంకరం అణ్ణంగరాచార్యస్వామివారు** రచించిన దివ్యార్థదీపిక వ్యాఖ్యను , తిరుపతి వాస్తవ్యులు, సుప్రసిద్ధ విద్వాంసులు, కీర్తిమూర్తులు, **శ్రీవైష్ణవసింహ ఉ.వే. శ్రీమాన్ టి.ఏ. కృష్ణమాచార్యస్వామివారు** ద్రావిడభాషలో రచించిన తిరువాశిరియప్రబంధ తాత్పర్యాన్ని అనువదించడం చాలా సంతోషదాయకం. తిరువేఙ్గడముడైయాన్ అనుగ్రహంవల్ల శ్రీమాన్ శింగరాచార్యులకు అన్నివిధాలైన శుభాలు కలగాలని మేము అనేక మంగళాశాసనాలను చేస్తున్నాము.

ఈ సద్గ్రంథాన్ని ప్రచురిస్తున్న **శ్రీరామానుజ సిద్ధాంతసభ, సికింద్రాబాద్** వారిని హార్దికంగా అభినందిస్తున్నాము. ఇందుకు తోడ్పడిన సహృదయులు **ఉ.వే. శ్రీమాన్ కె.కె.పరకాలన్‌స్వామివారికి, శ్రీమాన్ స్వామిదాసుగారికి** శ్రీపద్మావతీ సమేత శ్రీనివాస భగవానుని కృపవల్ల అన్ని శ్రేయస్సులు కలగాలని అనేక మంగళాశాసనాలను చేస్తున్నాము. శ్రీరామానుజ సిద్ధాంతసభ ద్వారా ఇటువంటి మంచిగ్రంథాలు ఇంకా భవిష్యత్తులో ముద్రింపబడాలని తిరువేఙ్గడముడైయాన్ శ్రీపాదాలలో సేవించి, ప్రార్థిస్తూ అనేక మంగళాశాసనాలను చేస్తున్నాము.

రామానుజార్యదివ్యాజ్ఞా వర్ధతా మభివర్ధతామ్.

SRI PEDDA JEEYANGAR VARU
Sri H.H. Pedda Jeeyangar Mutt
Tirupati.

పెరియ కోవిల్ కేళ్వి అప్పన్
శ్రీశఠకోపరామానుజ పెద్దజీయర్ స్వామివారు

తిరుపతి
29-12-2010

శ్రీరామానుజ సిద్ధాంతసభ, సికింద్రాబాద్
(సంగ్రహ నివేదిక)

శ్రీరామానుజ సిద్ధాంత సభ 1990వ సంవత్సరం అక్టోబరునెలలో జంటనగరాలలో నివసించే శ్రీవైష్ణవుల ప్రయత్నఫలంగా, పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీశ్రీశ్రీ వానమామలై రామానుజీయర్ స్వామి, శ్రీశ్రీశ్రీ త్రిదండి శ్రీమన్నారాయణ రామానుజ చిన్నజీయర్ స్వామివారి మంగళాశాసనాలతో ప్రారంభించబడింది. ఈ సంస్థ ముఖ్యోద్దేశ్యాలు క్లుప్తంగా -

1) భగవద్రామానుజ సిద్ధాంతతత్త్వాలను ప్రచారం చేయడం.
2) శ్రీవైష్ణవసంప్రదాయాన్ని ప్రచారం చేయడం, పరిరక్షించడం.
3) భగవద్రామానుజుల ఆశలను, ఆశయాలను సాధ్యమైనంతలో ఆచరించడం.
4) శ్రీజీయర్‌స్వాములను, పండితులను ఆహ్వానించి గౌరవించడం, వారి ప్రయత్నాలకు సహక రించి సహాయపడడం ద్వారా సనాతనధర్మాన్ని పరిరక్షించడం.
5) శ్రీవైష్ణవాలయాలలో కైంకర్యాన్ని చేసే శ్రీవైష్ణవులకు వైద్యసౌకర్యార్థం ఆర్థిక సహాయాన్ని అందించడం.
6) ఉపనయనాలను చేసికోవడానికి ఆర్థికసహాయాన్ని చేయడం.
7) ప్రసిద్ధపండితులతో ఉపన్యాసకార్యక్రమాలను నిర్వహించడం.
8) జంటనగరాలలో, ఇతరప్రాంతాలలో ఉండే శ్రీవైష్ణవాలయాలలో ఉత్సవ - విశేషసందర్భాలలో నాలాయిరదివ్యప్రబంధ పారాయణను నిర్వహించడం.
9) శ్రీవైష్ణవసంప్రదాయానికి చెందిన గ్రంథాల, కరపత్రాల ప్రచురణకు, ఇతర ప్రచురణలకు ఆర్థికసహాయాన్ని అందివ్వడం.
10) నాలాయిర దివ్యప్రబంధంలో, శ్రీవైష్ణవ సహస్రనామాది స్తోత్రాలలో చిన్నపిల్లలకు పోటీలుపెట్టి బహుమతులను ఇవ్వడంద్వారా ప్రోత్సహించడం.
11) భగవద్రామానుజుల అవతారోత్సవాలలో, మిగిలిన విశేషోత్సవ సమయాలలో శ్రీవైష్ణవాలయాలలో సేవలను అందించడం.

ఈ ఆశయాలకు, ఉద్దేశ్యాలకు అనుగుణంగా శ్రీరామానుజసిద్ధాంత సభ ఈ క్రింది జీయర్ స్వాములను, పండితులను (1990 - 2010 మధ్యకాలంలో) ఆహ్వానించి గౌరవించింది.

1) శ్రీశ్రీశ్రీ పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీవానమామలై జీయర్ స్వామివారు (29వ పట్టం) - సెప్టెంబరు-1991.

2) శ్రీశ్రీశ్రీ త్రిదండి శ్రీమన్నారాయణ రామానుజ చిన్నజీయర్ స్వామివారు - అక్టోబరు 1991.

3) ఉ.వే. శ్రీమాన్ ఎస్. కృష్ణస్వామి అయ్యంగార్, శ్రీరంగం, అక్టోబరు 1991.

4) శ్రీశ్రీశ్రీ అహోబిల జీయర్ స్వామివారు - జనవరి 1994.

5) శ్రీమాన్ సర్వోపకారశెట్టి, శ్రీరామానుజ సుప్రభాతగోష్ఠి, మద్రాసు-నవంబరు, 1994.

6) ఉ.వే. శ్రీమాన్ శ్రీవేంకటేశ అయ్యంగార్ (ఎస్.పి.పి.ఎస్.) కమిటీ, మే,1995.

7) శ్రీశ్రీశ్రీ ఆండవన్ జీయర్స్వామివారు, ఆండవన్ ఆశ్రమం - జననం, 1996.

8) ఉ.వే. శ్రీమాన్ ముదలియాండాన్ స్వామివారు - సెప్టెంబరు 1996.

9) ఉ.వే. శ్రీమాన్ తిరుమణి స్వామివారు - సెప్టెంబరు 1996.

10) ఉ.వే. శ్రీమాన్ వేలుక్కుడి కృష్ణన్ స్వామివారు - సెప్టెంబరు 1999

11) ఉ.వే. శ్రీమాన్ ఇళైయవిల్లి శ్రీనివాస భూవరాహాచార్యస్వామివారు, ఆZ్వార్ తిరునగరి- సెప్టెంబరు 1996-2000.

12) ఉ.వే. శ్రీమాన్ శఠకోపాచార్యస్వామివారు, తిరువాయ్మొZిప్పిళ్ళైస్వామి, ఆZ్వార్ తిరునగర్ - సెప్టెంబరు 1996-2000.

13) ఉ.వే. శ్రీమాన్ వి.వి. రామానుజమ్ స్వామివారు, సంపాదకులు, యతిరాజ పాదుక - సెప్టెంబరు 1996-2000.

14) శ్రీశ్రీశ్రీ వానమామలై జీయర్స్వామివారు (30వ పట్టం) - సెప్టెంబరు 1996-2000.

15) ఉ.వే. శ్రీమాన్ ఎం.ఎ. వేంకటకృష్ణన్ స్వామివారు, చెన్నై - సెప్టెంబరు 1996-2000.

16) ఉ.వే. శ్రీమాన్ గోమఠం పాదూర్ మన్నన్ కోయిల్ నడక్కు తిరుమాళిగై శ్రీమాన్ మణవాళమునిగళ్ వంశావళి శ్రీరామానుజాచార్యర్ స్వామి - ఫిబ్రవరి 1996.

17) కీర్తిమూర్తులు పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య తిరుమలై తిరుపతి పెరియకేళ్వి జీయర్స్వామివారు, తిరుమల - 2003-04

18) ఉ.వే. శ్రీమాన్ రమాకాంతాచార్య స్వామివారు- 2003-04

19) శ్రీశ్రీశ్రీ పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య వానమామలై జీయర్స్వామి,వానమామలై మఠం (30పట్టం) - 2005-06

20) శ్రీశ్రీశ్రీ త్రిదండి శ్రీమన్నారాయణ రామానుజ చిన్నజీయర్ స్వామివారు- 2005-06

21) ఉ.వే. శ్రీమాన్ బదరీనారాయణ భట్టర్స్వామివారు, శ్రీరంగం-2007-2008.

22) ఉ.వే. శ్రీమాన్ మేల్కొట్టై సంపత్కుమారాచార్యస్వామివారు, 2007-08.

23) ఉ.వే. శ్రీమాన్ ఎం.ఏ. వేంకట కృష్ణన్ స్వామివారు, సంపాదకులు, గీతాచార్యన్, చెన్నై - 2007-08.

24) పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీశ్రీశ్రీ యతిరాజ రామానుజ జీయర్ స్వామివారు, శ్రీపెరుంబూదూర్ - 2008-09.

25) ఉ.వే. శ్రీమాన్ అక్కారక్కని శ్రీనిధిస్వామివారు, కాంచీపురం - 2008-09.

26) శ్రీశ్రీశ్రీ పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీరామానుజ జీయర్స్వామివారు, వానమామలై మఠం, శ్రీవిల్లిపుత్తూరు - 2008-09.

27) శ్రీశ్రీశ్రీ త్రిదండి శ్రీమన్నారాయణ రామానుజ చిన్నజీయర్స్వామివారు, 2009-10

28) ఉ.వే. శ్రీమాన్ కపిస్థలం శ్రీనివాసాచార్యస్వామివారు, శ్రీరంగం - 2009-10

వీరేకాక ఇంకా పలువురు జీయర్స్వాములు, పండితులు సంమానింపబడ్డారు.

శ్రీరామానుజ సిద్ధాంత సభద్వారా తిరుప్పావై ప్రవచనాన్ని చేసిన పండితులు.

1990-91 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ మరింగంటి శ్రీరంగాచార్యస్వామివారు, హైదరాబాద్

1991-92 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ కోరుకొండ పరాశర సుదర్శన భట్టర్ స్వామివారు, కోరుకొండ.

1992-93 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ చిక్కుడుగాయ రంగాచార్య స్వామివారు, హైదరాబాద్

1993-94 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ నల్లాన్ చక్రవర్తుల శ్రీనివాసాచార్యస్వామివారు.

1993-94 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ శ్రీసీతారామచార్యస్వామివారు, వరంగల్లు

1994-95 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ నల్లాన్ చక్రవర్తుల రఘునాథాచార్యస్వామివారు, వరంగల్లు

1995-96 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ శ్రీరంగనాథాచార్యస్వామివారు, నెల్లూరు.

1996-97 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ శ్రీరామానుజాచార్యస్వామివారు, నెల్లూరు.

1998-99 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ శ్రీ స్థలశయనంస్వామివారు, ఒంగోలు

1999-2000 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ శ్రీరామానుజాచార్యస్వామివారు, ఒంగోలు

2000-2001 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ కందాడై రామానుజాచార్య స్వామివారు, హైదరాబాద్

2002-2003 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ కందాడై వరదరామానుజాచార్య స్వామివారు, తిరుపతి

2003-2004 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ ఇరగవరపు శ్రీరామాచార్యస్వామివారు, రాజమండ్రి

2004-2005 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ ఇరగవరపు శ్రీరామాచార్యస్వామివారు, రాజమండ్రి

2005-2006 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ శ్రీకులశేఖరస్వామివారు, హైదరాబాద్

2006-2007 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ శ్రీరఘునాథాచార్యర్ స్వామివారు, హైదరాబాద్

2007-2008 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ కె.కె.ఏ. శ్రీరంగరాజన్ స్వామివారు, తిరుపతి

2008-2009 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ కోరుకొండ పరాశర రఘునాథ భట్టర్స్వామివారు, కోరుకొండ

2009-2010 - ఉ.వే. శ్రీమాన్ సంపత్కుమారాచార్యస్వామివారు, బాపట్ల

శ్రీరామానుజ సిద్ధాంత సభద్వారా పలు పండిత సభలు, ఉపన్యాస కార్యక్రమాలు నిర్వహింపబడ్డాయి. వాటిలో కొన్ని క్లుప్తంగా -

ఉ.వే. శ్రీమాన్ ఇరగవరపు శ్రీరామాచార్యస్వామిచే భాగవతప్రవచనం.

ఉ.వే. శ్రీమాన్ కందాడై రామానుజాచార్యస్వామిచే శ్రీరామాయణం ప్రవచనం.

ఉ.వే. ఇరగవరపు శ్రీరామాచార్యస్వామివారి (రాజమండ్రి) చే తిరువాయ్మొZ -ఈడు వ్యాఖ్యాన ప్రవచనం. (ఇది కొనసాగుతున్నది).

2006 సెప్టెంబరు నెలలో పెరియతిరుమొZిలోని "ఏZై ఏదలన్" దశకం పై పండితులచే ఉపన్యాసాలు నిర్వహింపబడ్డాయి.

సభద్వారా శ్రీలక్ష్మీనారాయణస్వామివారి కోవెల, సికింద్రాబాద్లో శ్రీరామానుజుల అవతారోత్సవం, శ్రీనమ్మాZ్వార్ తిరునక్షత్రం, ఆణ్డాళ్ తిరువాడిప్పూరం మొదలైన ఆZ్వార్ల, ఆచార్యుల అవతారోత్సవాలలో పండితోపన్యాసాలు నిర్వహింపబడుతున్నాయి. సభద్వారా మంగైమాడమ్ తిరుమంగై ఆZ్వార్ల అవతారస్థలంలో మే 2006లోను, శ్రీకూరం గ్రామంలో కూరత్తాZ్వాన్ సహస్రాబ్ది ఉత్సవాల సందర్భంగా ఫిబ్రవరి 2010లోను తదీయారాధనను నిర్వహించింది.

శ్రీరామానుజ సిద్ధాంత సభను స్థాపించిననాటినుండి ఈ క్రింది కమిటీ సభ్యులు నిస్స్వార్థమైన రీతిలో సభ కార్యక్రమాల నిర్వహణకోసం తమ అమూల్యమైన సేవలను స్వచ్ఛందంగా అందిస్తున్నారు. వారికి హార్దిక కృతజ్ఞతలు.

ఎ) ఉ.వే.శ్రీమాన్ వేణుగోపాలన్ అయ్యంగార్ స్వామివారు **(సలహాదారు)** ప్రధానార్చకులు, శ్రీలక్ష్మీనారాయణస్వామి కోవెల, సికింద్రాబాద్.

బి) ఉ.వే. శ్రీమాన్ కె.వి. శెల్వమణిస్వామివారు, **(సలహాదారు)** దక్షిణమధ్య రైల్వే సూపరింటెండెంట్ (రిటైర్డు).

1) ఉ.వే. శ్రీమాన్ కె.కె. పరకాలన్‌స్వామివారు, ప్రెసిడెంట్ (ప్రింటింగ్ ప్రెస్ మేనేజర్, రిటైర్డు, మింట్, హైదరాబాద్).

2) శ్రీమాన్ జి.స్వామిదాస్‌గారు, సెక్రటరీ (రిటైర్డు ఎగ్జిక్యూటివ్ ఇంజనీర్-ఆర్&బి)

3) ఉ.వే. శ్రీమాన్ టి.ఎన్. రాఘవన్‌స్వామివారు, ట్రెజరర్ డిప్యూటీ ఫైనాన్షియల్ అడ్వైజర్ (రిటైర్డు), ద.మ. రైల్వే.

4) ఉ.వే. శ్రీమాన్ ఆర్. పద్మనాభన్ స్వామివారు, జాయింట్ సెక్రటరీ అకౌంటెంట్, ఫెన్నర్ (ఇండియా) లి., హైదరాబాద్.

5) శ్రీమాన్ పి.ఎన్. నాయుడు గారు, ఎగ్జిక్యూటివ్ కమిటీ మెంబర్, రిటైర్డు కంపెనీ సెక్రటరీ, కోరమాండల్ ఫెర్టిలైజర్స్, హైదరాబాద్.

6) శ్రీమాన్ కె.వాసుదేవగుప్తగారు, ఎగ్జిక్యూటివ్ కమిటీ మెంబర్, రిటైర్డు హెచ్.ఓ. కమలా నెహ్రూ పాలిటెక్నిక్ కాలేజి.

7) శ్రీమాన్ జి. వెంకటరావుగారు, ఎగ్జిక్యూటివ్ కమిటీ మెంబర్, రిటైర్డు మేనేజర్, దేనాబ్యాంక్. హైదరాబాద్

8) శ్రీమాన్ శశిధర్, ఏక్టివ్ కమిటీ మెంబర్, లెక్చరర్, బద్రుకా కాలేజి, హైదరాబాద్.

శ్రీరామానుజ సిద్ధాంతసభ కార్యక్రమాలలో ఉత్సాహంగా పాల్గొనే కైంకర్య పరులను అందరినీ సభ సాదరంగా ఆహ్వానిస్తున్నది.

శ్రీ రామానుజార్యదివ్యాజ్ఞా వర్ధతా మభివర్ధతామ్.

తిరువాశిరియం - ప్రవేశిక

వకుళాభరణం వందే జగదాభరణం మునిమ్ ।
యశ్శ్రుతే రుత్తరం భాగం చక్రే ద్రావిడభాషయా ॥

"అనంతా వై వేదాః" అని అంటూ వేద పురుషుడే స్వయంగా వేదాలు అనంతాలని అన్నాడు. ఈ వేదాలు అపౌరుషేయాలు, నిత్యాలు. ఆయా యుగాలలో భగవానుని అనుగ్రహంవల్ల మహర్షులద్వారా వ్యక్తమై లోకానికి అందాయి. వేదపురుషుడు **"నమో వాచే యాచోదితా యాచానుదితా"** అని అంటూ మహర్షులద్వారా ఉదయించిన వేదాన్ని **"ఉదితా"** అనే శబ్దంతో నిర్దేశించి, భవిష్యత్తులో దివ్యసూరులద్వారా వ్యక్తం కాబోయే ద్రావిడవేదాన్ని **"అనుదితా"** అనే పదంతో సూచించాడు. సంస్కృతవేదంవలె ద్రావిడ వేదం కూడా అనాది, అపౌరుషేయం అని, సంస్కృతవేదాన్ని భగవానుడు బ్రహ్మకు ఉపదేశించినట్లే నమ్మాళ్వార్లకు భగవానుడు ద్రావిడవేదాన్ని **"పీతకవాడైపిరానార్ పిరమ కురువాకి వన్దు ఇరాప్పుకల్ ఓదువిత్తు"** అనే రీతిలో ఉపదేశించాడని, సంస్కృత వేదం ఋగాది చాతుర్విధ్యాన్ని కల్గి ఉన్నట్లే, ద్రావిడవేదంకూడా తిరువిరుత్తాది రూపేణ చాతుర్విధ్యాన్ని కల్గి ఉన్నదని, ఋగ్వేదం సామవేదరూపంలో విస్తృతమైనట్లే, ఋగ్వేద స్థానీయమైన తిరువిరుత్తం తిరువాయ్‌మొழి రూపంలో విస్తృతమైనదని- ఈవిధంగా సంస్కృత ద్రావిడ వేదాల మధ్యగల పలు సామ్యాలు. ఆచార్యహృదయమనే రహస్య గ్రంథంలో సప్రమాణంగా నిరూపింపబడ్డాయి.

నమ్మాళ్వార్ల నాల్గు దివ్యప్రబంధాలు ఋగాది నాల్గు వేదాల సారాలని సంప్రదాయం. వాటిలో - ఋగ్వేదసారం తిరువిరుత్తం, యజుర్వేదసారం తిరువా శిరియం, అధర్వణవేదసారం పెరియతిరువందాది, సామవేదసారం తిరువాయ్‌మొழி. ఈ విషయం అచార్యహృదయంలో - **"ఇయల్ మూన్ఱుమ్ వేదత్రయమ్‌పోలే పణ్ణార్‌పాడల్ పణ్బురై యిశైకొళ్ వేదమ్‌పోలే"** అని తెలుపబడింది.

తిరువిరుత్తం ఋగ్వేదంలోని విష్ణుసూక్తాల సారాన్ని వివరించగా, ఏడు కాండలను కల్గిన యజుర్వేదంయొక్క సారమైన నారాయణానువాకంయొక్క అర్థాన్ని ఏడు పాశురాలను కల తిరువాశిరియం వివరిస్తున్నది. అధర్వణవేదాంతర్గతాలైన ముండకాద్యుపనిషత్తుల అర్థాన్ని పెరియతిరువందాది వివరిస్తున్నది. వేయి శాఖలతో కూడిన సామవేదంయొక్కసారం అయిన ఛాందోగ్యాన్ని వేయి పాశురాలను కల తిరువాయ్‌మొழி వివరిస్తున్నది. ఈ విధంగా నమ్మాళ్వార్ల నాల్గు ప్రబంధాలు నాల్గు వేదాల సారార్థాల ప్రతిపాదకాలు.

నమ్మాళ్వార్ల ప్రబంధాల నాల్గు రహస్యత్రయవివరణాత్మకాలు అనే అర్థ నిర్వాహంకూడా ఉన్నది. అష్టాక్షరిలోని ప్రణావార్థాన్ని, నమశ్శబ్దార్థాన్ని తిరువిరుత్తం వివరిస్తున్నది. **“నారాయణాయ”** అనే పదంయొక్క అర్థాన్ని తిరువాశిరియం వివరిస్తున్నది. చరమ శ్లోకార్థాన్ని పెరియతిరువన్దాది వివరిస్తున్నది. ద్వయమంత్రార్థాన్ని తిరువాయ్‌మొళి వివరిస్తున్నది.

తిరుమంత్రంలోని ప్రణవంద్వారా జీవుని అనన్యార్హశేషత్వం తెలుపబడగా, నమశ్శబ్దంద్వారా అనన్యశరణత్వం తెలుపబడింది. అంటే - జీవుడు అకారశబ్ద వాచ్యుడైన పరమాత్మకే శేషభూతుడని ప్రణవం తెలుపగా, ఆ భగవానుడే ఉపాయమనే విషయాన్ని నమశ్శబ్దం తెలుపుతున్నది. ఈ విషయాలను రెండిటిని తిరువిరుత్తం వివరిస్తున్నది. ఆ ప్రబంధప్రారంభంలో **“అడియేన్ శెయ్యుమ్ విణ్ణప్పమ్”** అని అంటూ **“అడియేన్”** అనే పదాన్ని ప్రయోగించడం ద్వారా ఆళ్వార్లు జీవుని అనన్యార్హశేషత్వాన్ని తెలిపారు. **“అడియేన్”** అనే పదం శేషత్వవాచకం కదా! ఆ ప్రబంధంలో చివర **“ఞానప్పిరానై యల్లాల్ ఇల్లై నాన్ కణ్డనల్లదువే”** అని అంటూ జీవుని అనన్యశరణత్వాన్ని ఆళ్వార్లు నిష్కర్షించి తెలియజేశారు. మధ్యలో ఉండే పాశురాలలో ఈ రెండు విషయాలు వివరింపబడ్డాయి.

ఇక, రెండవ ప్రబంధం తిరువాశిరియం - అష్టాక్షరిలోని **“నారాయణాయ”** అనే చివరి పదంయొక్క అర్థాన్ని అనుసంధిస్తున్నది. ఈ పదం జీవుని అనన్య భోగ్యత్వాన్ని- అంటే పురుషార్థాన్ని తెలుపుతున్నది. తిరువాశిరియంలోని **“శెక్కర్ మామకిల్ ఉడుత్తు”** అని ప్రారంభమైన మొదటి పాశురంలో శ్రియఃపతియొక్క స్వరూపరూపగుణవిశేషాలను అనుభవించారు. ఇవి నారాయణశబ్దార్థమే కదా! రెండవ పాశురంలో **“నేరియ కాదల్ అన్బిల్ ఇన్బీన్ తేఱల్ అముదవెళ్ళమ్”** అని అంటూ స్వయంప్రయోజనం అయిన భక్తిని, **“తనిమాద్దెయ్‌వత్తు అడి యవర్క్కు ఇని నామ్ ఆళాకవే ఇశైయుజ్గొల్”** అని అంటూ చరమపర్వం అయిన భాగవత విషయంలోని కైంకర్యమనే పరమపురుషార్థాన్ని ప్రార్థించారు. ఇది **“ఆయ”** శబ్దార్థం. అదే విధంగా నాల్గవ పాశురంలో **“మాయక్కడవుళ్ మా ముదల్ అడియే... ఊళిదోరూళి యోవాతు వాళియ ఎన్ఱు యామ్ తొఴ ఇశైయుజ్కొల్”** అనిఅంటూ ప్రథమ పర్వమైన భగవానుని విషయంలో చేసే మంగళశాసన కైంకర్యమనే పరమపురుషార్థం వివరింపబడింది. ఇదికూడా ఆయశబ్దార్థమే. ఈ విధంగా తిరువాశిరియప్రబంధంలో అష్టాక్షరిలోని పురుషార్థ ప్రకాశకమైన **“నారాయణాయ”** అనే మూడవ పదంయొక్క అర్థం సాకల్యంగా అనుసంధింపబడింది.

నమ్మాళ్వార్ల నాల్గు ప్రబంధాలలో అనుభవం - భరతాళ్వాన్ అనుభవం

నమ్మాళ్వార్ల తిరువాయ్‌మొழிకి ఈడు ముప్పత్తాఱాయిరప్పడి వ్యాఖ్యను అనుగ్రహించిన నమ్పిళ్ళై ముందుగా మూడు విధాలైన అవతారికలను ప్రసాదించారు. వాటికి శ్రియఃపతులనిపేరు. ఈ అవతారికలు అన్నీ **"శ్రియఃపతియాయ్"** అనే పదంతో ప్రారంభం అవుతున్నందున వీటికి ముదల్ శ్రియఃపతి, ఇరణ్డామ్ శ్రియఃపతి, మూన్ఱామ్ శ్రియఃపతి అనే పేర్లు వచ్చాయి. మూడవ శ్రియఃపతిలో నమ్మాళ్వార్లు తమ నాల్గు ప్రబంధాలలో వ్యక్తంచేసిన అనుభవం - శ్రీరామాయణంలో భరతాళ్వాన్ అనుభవంలో పోలి ఉన్నదని నమ్పిళ్లై తెలిపారు. ఆ సామ్యం సంగ్రహంగా ఇక్కడ తెలుపబడు తున్నది.

భగవానుడు నమ్మాళ్వార్లకు నిర్హేతుకకరుణతో భ్రమవిప్రలంభవిస్మృత్యాది దోషరహితమైన, భక్తిరూపంగా పరిణమించి జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించాడు. దానివల్ల ఆళ్వార్లకు అచిత్తు త్యాజ్యమని, చిత్తు ఉపాదేయమని, ఈశ్వరుడు ఉపాదేయ తముడని తెలిసింది. అపుడు భగవత్ప్రాప్తికి, కైంకర్యానికి తమకు విరోధిగా దేహసంబంధం ఉండడంవల్ల, ఆ శరీరరసంబంధాన్ని తీర్చి అనుగ్రహించమని తమ ఆర్తిని ఆవిష్కరిస్తూ తిరువిరుత్తం అనే మొదటి ప్రబంధంలో ఆళ్వార్లు ప్రార్థించారు. ఈ ఆర్తి దేనితో పోలి ఉన్నది? అనిఅంటే, శ్రీరామచంద్రునకు పట్టాభిషేకం అవుతుందని, అతనికి అభిమతమైన కైంకర్యాలను చేసి అతనిని ఆనందింపజేయాలని ఆశపడ్డ భరతుడు అయోధ్యకు వచ్చినపుడు కైకేయి "రాజన్" అని సంబోధించింది. అపుడు ఆ సంబోధనను విని భరతుడు పొందిన ఆర్తివంటిదే ఇది.

సంసారసంబంధం తీరి పరమపదాన్ని చేరితే అక్కడ అనుభవించదగిన తన పరత్వసౌలభ్యాలను, దివ్యమంగళవిగ్రహ సౌందర్యాన్ని ఆళ్వార్లు విస్తృతంగా ఏడు పాశురాలలో అనుభవించేటట్లుగా వారు ఇహలోకంలో ఉన్నప్పుడే భగవానుడు ఒక మానసిక దశావిశేషాన్ని కలుగజేయగా, ఆళ్వార్లు ఆ కల్యాణగుణానుభవాన్ని, రూపసౌందర్యాన్ని అనుభవించి ఆనందించిన రీతిని తిరువాశిరియంలో అవిష్క రించారు. శ్రీరాముడు చిత్రకూటంలో ఉన్నాడని విని **"ఏభి శ్చ సచివై స్సార్ధమ్"** అనే రీతిలో తనతోపాటు వశిష్టాది మహర్షులను, తల్లులను వెంటబెట్టుకొని, "ఒకరి కన్నీరు అయినా సహించలేనివాడు ఇంతమంది కంట నీరును చూచి సహించగలదా? నా మాటను కాదనకుండా నన్ను తప్పక అనుగ్రహిస్తాడు"- అని ఆశపడి భరతుడు సమాశ్వాసాన్ని పొందిన దశతో ఇది పోలి ఉన్నది.

తిరువాశిరియప్రబంధంలో తాము అనుభవించిన భగవద్విషయంలో అవిచ్ఛిన్నంగా, ఆ విషయానికి అనురూపంగా తమ ఆశ కట్టలు తెంచుకొని వృద్ధి చెందిన వైనాన్ని ఆZ్వార్లు పెరియతిరువన్దాదిలో తెలిపారు. శ్రీనందిగ్రామంలో వేచి ఉండి, పద్నాలుగు ఏండ్ల తరువాత శ్రీరాముడు తిరిగి వస్తాడు అని **"రామాగమన కాంక్షయా"** అనే రీతిలో పద్నాల్గు ఏండ్లు ఆశను అపరిమితంగా పెంచుకొన్న భరతుని దశతో ఇది పోలి ఉన్నది.

అజీర్ణరోగాన్ని నయం చేసి, ఆకలిని పెంచి, ఆ తరువాత అన్నం పెట్టే రీతిలో, తమకు కైంకర్యరుచిని కల్గించిన రీతిని, ఆ రుచి పరభక్తి - పరజ్ఞాన - పరమభక్తులుగా పండిన రీతిని, తరువాత ప్రకృతిసంబంధం తీరి తాము ఆశించిన ప్రయోజనాన్ని పొందిన రీతిని ఆZ్వార్లు చివరి ప్రబంధం అయిన తిరువాయ్‌మొZిలో వ్యక్తం చేశారు. ఇది, శ్రీరాముడు రావణవధానంతరం అయోధ్యకు తిరిగి వచ్చి పట్టాభిషేకాన్ని చేసికోగా, భరతుడు స్వరూపానురూపం అయిన కైంకర్యాన్ని చేసి ఆనందించిన రీతిని పోలి ఉన్నది.

నమ్పిళ్ళై ఈ విధమైన వివరణాన్నే "తీర్ప్పారై యామిని" (4-6) అనే దశకానికి ప్రవేశాన్ని అనుగ్రహిస్తూ తెలియజేయడం గమనార్హం అచటి వ్యాఖ్యానసూక్తి సహృదయ రంజనార్థం ఉట్టంకింపబడుతున్నవి.

"పొయ్‌న్నిన్ఱ ఞానత్తిలే ప్రకృతిదోషత్తై అనుసంధిత్తు, శ్రీభరతాZ్వాన్, "పెరుమాళ్ అభిషేకత్తుక్కు నమ్మై యŽత్తు వన్దతు" ఎన్ఱు అవరై త్తిరుముడిశూట్టి అడిమైశెయ్యక్కడ నోమ్" ఎన్ఱు పారిత్తు వర క్కొణ్డు కైకేయి" రాజన్ "ఎన్ఱు ఉనక్కు ముడి వాజ్గి వైత్తేన్ ఎన్ఱపోతు అవన్ తుడిత్తాప్పోలే తుడిత్తారాయి ƒ\ు. "నాన్ అవరడియేనన్ఱో! అవర్ ఎన్ శొల్లై మఱుప్పరో? ఇప్పోతే మీట్టుక్కొణ్డు వన్దు తిరువభిషేకమ్ పణ్ణుకిఱేన్" ఎన్ఱు తిరుచ్చిత్తిర కూడత్తిలే కిట్టుమళవుమ్ పిఱన్ద తరిప్పుప్పోలే యాయి ƒ\ు- తిరువాశిరి యత్తి పిఱన్ద తరిప్పు. పిన్బు, పదినాలాణ్డుకూడి ఆశై వళర్న్దాప్పోలే యాయి ƒ\ు తిరువన్దాదియిల్ ఆశై పెరుకినపడి. "ఎనైజ్ఞానార్ తామే యణుక్కరాయ్ శార్న్దొŽన్దార్", "ముయ ƒ\ి శుమన్దెZన్దు" ఎన్నుమ్బడియిఱే ఆశై పెరుకినపడి. మీణ్డుఎZన్దరుళి తిరువభిషేకమ్ పణ్ణి అవన్ మనోరథమ్ తలైక్కట్టినాప్పోలే యాయి ƒ\ు- తిరువాయ్ మొŽయిల్ ఇవరై అనుభవిప్పిత్తవడి".

ఈ పంక్తులు మూన్ఱామ్ శ్రియఃపతిలోని సూక్తులతో సర్వథా పోలి ఉండడాన్ని గమనించవచ్చు. ప్రబంధవ్యాఖ్యానం మధ్యలో ఈవిధంగా నమ్మాZ్వార్ల నాల్గు

ప్రబంధాలలోని ప్రమేయాల సమన్వయాన్నిగూర్చిన ప్రసక్తి ఏవిధంగా వచ్చిందనే సందేహాన్ని అరుంబదకారులు తీరుస్తూ, ఈ దశకం కాలక్షేపం జరుగుతూ ఉన్నప్పుడు మధ్యలో కొందరు శ్రీవైష్ణవులు రాగా వారికోసం నమ్పిళ్ళై ఈ వివరణాన్ని తెలిపారని అన్నారు. శుద్ధసత్త్వమ్ అణ్ణన్ అనే ఆచార్యులు పెరియప్పై అనే తమ శిష్యులకు ఈ వివరణాన్ని తెలుపుతూ - **"ఉమక్కాకత్తాన్ పిళ్ళై యిప్పడి ప్రబంధతాత్పర్యోపన్యాసమ్ శెయ్‌దరుళినార్"** అని రస్యంగా అన్నారనే ఐతిహ్యంకూడా అక్కడ అరుంబదంలో ఉట్టంకింపబడింది.

ద్రావిడసాహిత్యంలో ఆశిరియ ఛందో వైలక్షణ్యం

నమ్మాళ్వార్లు అనుగ్రహించిన తిరువాశిరియ ప్రబంధానికి ఈ పేరు ఇందులోని పాశురాల ఛందస్సునుబట్టి వచ్చింది. ఈ ప్రబంధంలోని పాశురాలు **"ఆశిరియప్పా"** అనే ఛందస్సులో కూర్పబడ్డాయి. **"ఆశిరియ ప్పావదనాల్ అరుమఱైనూల్ విరిత్తానై"** అనే ఈ ప్రబంధతనియన్‌సూక్తి ప్రకారం ఆశిరియప్పా అనే ఛందఃప్రకారంలో కూర్పబడ్డాయి కదా! ద్రావిడభాషలోని నాల్గు విధాలైన ఛందస్సులలో ఆశిరియప్పా ఒకటి. **ఆశిరియప్పా, వెణ్బా, కలిప్పా, వఞ్జిప్పా** - అనేవి నాల్గు ద్రావిడఛందో రీతులు. **"ఆశిరియమ్ వఞ్జివెణ్బా వలి యెన నాలియ ఱ్ఱెన్బ పావకైవిరియే"** అని తొల్‌కాప్పియ సూక్తి. తొల్‌కాప్పియం ఈ నాల్గు ప్రకారాలను ఆశిరియప్పా, వెణ్బా అనే రెండిటిలో అంతర్భవింపజేసి పల్కింది. కాని, తరువాతి కాలానికి చెందిన వ్యాఖ్యాతలు ఈ విధమైన అంతర్భావాన్ని అంగీకరించలేదు. నేరిశై, ఇణైక్కుఱళ్, అడిమఱిమణ్డిలమ్, నిలైమణ్డిలమ్ - అనే నాల్గు ఆశిరియప్పా ప్రకారాలను తరువాతి కాలంలోని తొల్ కాప్పియవ్యాఖ్యాతలు, లక్షణకారులు తెలిపారు. ఈ విభాగాలనుగూర్చిన ప్రసక్తి తొల్‌కాప్పియంలో లేదు. **"అకవల్ ఎన్బతు ఆశిరియమ్"** అని అంటూ తొలికాప్పియం **"అకవల్"** అనే పేరుతోకూడా ఆశిరియప్పాను వ్యవహరించింది. **"ఆశిరియమ్"** అనే పేరు ఛందస్సునుబట్టి, **"అకవల్"** అనే పేరు ధ్వనినిబట్టి వచ్చింది.

ఆశిరియప్పా ప్రాచీనమైనది

పూర్వం ప్రస్తావించిన నాల్గు విధాలైన ద్రావిడ ఛందోరీతులలో ఆశిరియప్పా చాలా ప్రాచీనమైనది. సహజమైనది, రచనలో ఏ క్లేశం లేనిది. పాట్టు, త్తొకై - అని విభాగం చేసి వ్యవహరింపబడే ప్రాచీనద్రావిడ లక్ష్యసాహిత్యంలో ఎక్కువ సంఖ్యలో గ్రంథాలు ఈ ఛందస్సులోనే రచింపబడ్డాయి. **"కలి, పరిపాడల్"** తప్ప మిగిలిన

ఎట్టుత్తొకైలో ఉండే అన్ని కృతులు, పత్తుప్పాట్టు పూర్తిగా ఆశిరియప్పా ఛందస్సులో రచింపబడినవే. శిలప్పదికారంలోని ముప్పై గాథలలో ఇరవై నాల్గు గాథలు ఈ ఛందస్సులోనే ఉన్నాయి. మణిమేకలై, పెరుఙ్కతై ఆశిరియప్పాలోనే రచింపబడ్డాయి. దీనినిబట్టి ఈ ఛందస్సు యొక్క ప్రాచీనత, పూర్వం ఇది విరివిగా ఉపయోగింపబడడం తెలుస్తున్నవి. ఈ విధంగా కన్పించే దీని ప్రయోగప్రాచుర్యాన్నిబట్టి, సౌకర్యాన్నిబట్టి తొల్‌కాప్పియకారుడు నాల్గు విధాలైన ద్రావిడ ఛందస్సులలో దీనికే ప్రథమస్థానాన్ని ఇచ్చాడు. తొల్‌కాప్పియకాలంలోను, అంతకుముందు కాలంలోను ఈ ఛందస్సు మిక్కిలి ప్రాచుర్యాన్ని, ప్రశస్తిని పొందిందని దీనివల్ల స్పష్టమవుతున్నది.

భక్తిసాహిత్యంలో ఆశిరియప్పా

ఈ విధంగా ద్రావిడ సాహిత్యంలో అనాదిగా ఉపయోగంలో ఉండే ఈ ఛందో రీతిని భక్తికవులు తమ భక్తికావ్యాల రచనలో ప్రచురంగా ప్రయోగించారు. ఈ ఛందస్సులో కృతుల పేరును పెట్టారు. శైవసాహిత్యానికి చెందిన తిరుముఱై సాహిత్యంలో 95 ఆశిరియప్పా ఛందస్సులో పాశురాలు కన్పడుతున్నాయని ద్రావిడ సాహిత్య పరిశోధకులు శ్రీమాన్ కందసామి తెలిపారు. శ్రీవైష్ణవసాహిత్యంలోకూడా నమ్మాళ్వార్లు తిరువాశిరియ ప్రబంధాన్ని, తిరుమఙ్గైయాళ్వార్లు తిరువెழుకూఱ్ఱిరుక్కై ప్రబంధాన్ని ఈ ఛందస్సు లోనే రచించారు. సంఘసాహిత్యానికి చెందిన నఱ్ఱిణై, కుఱున్తొకై, ఐఙ్కుఱునూఱు, అకనానూఱు, పుఱనానూఱు, పెరున్తేవనార్‌కడవుళ్ రచించిన భారతం- అన్నీ ఈ ఛందస్సులో కూర్పబడ్డవే. ఈ కాలంనుండి పలువురు ద్రావిడకవులు తమ భక్తికృతులను ఎక్కువగా ఈ ఛందస్సులో రచించారు.

నమ్మాళ్వార్ల తిరువాశిరియమ్ ఛందస్సు పేరుతో వ్యవహరింపబడ్డ మొదటి కృతి :- నమ్మాళ్వార్లు అనుగ్రహించిన తిరువాశిరియ ప్రబంధం. ఆశిరియ ఛందస్సులో రచింపబడి, ఆ ఛందస్సు పేరుతో వ్యవహరింపబడిన మొట్టమొదటి కృతి. శైవ సాహిత్యానికి చెందిన తిరుముఱైలో పదకొండవ తిరుముఱైలోను, తిరువాల వాయుడై యార్‌చే రచింపబడ్డ తిరుముకప్పాశురమ్, నక్కీరన్ రచించిన షెరున్తేవపాణి మొదలైనవి ఈ ఛందస్సులో రచింపబడినా ఛందస్సుపేరుతో అవి వ్యవహరింపబడడంలేదు. ఎనిమిదవ తిరుముఱైలోకి చేరిన, మాణిక్కవాచకర్ రచించిన **"కీర్‌త్తి త్తిరువకవల్", "పోఱ్ఱి త్తిరువకవల్"** మొదలైనవి ఆశిరియప్పా ఛందస్సులో రచింపబడి, ఆ ఛందస్సు పేరుతో వ్యవహరింపబడుతున్నా అవి నమ్మాళ్వార్ల కాలానికి తరువాత రచింపబడినది.

తిరువాశిరియ ప్రబంధంలోని ఆశిరియప్పా సన్నివేశం:

నమ్మాళ్వార్ల తిరువాశిరియంలోని ఏడు పాశురాలు ఆశిరియఛందస్సులో అన్దాది రీతిలో రచింపబడ్డాయి. అయితే ఇది మండల అన్దాదికాదు. 1, 2, 3, 4 అనే నాల్గు పాశురాలు లోని అన్ని పాదాలు నిడివి కల్గి ఉంటాయి. కనుక ఇవి నిలైమణ్డిల ఆశిరియప్పా విభాగానికి చెందినవి. 5వ పాశురం, 7వ పాశురం నేరిశై ఆశిరియప్పా రీతికి చెందినవి. 6వ పాశురంలోని 5వ పాదం చిన్నది. శిన్దడి (మూడు గణాలను కల పాదం). మిగిలిన పాదాలు అన్నీ నిడివిని కల్గి ఉన్నా ఒక పాదం కుఱుచగా ఉన్నందువల్ల ఈ పాశురం ఇణైక్కుఱళ్ ఆశిరియప్పాగా చెప్పబడుతున్నది.

ఈ ప్రబంధం మండల అన్దాదిగా కన్పించనందువల్ల, నమ్మాళ్వార్ల మిగిలిన మూడు ప్రబంధాలు మండల అన్దాదులుగా ఉన్నందువల్ల ఈ ప్రబంధం కూడా మండల అందాదియే అని, దీనిలో ఇంకా కొన్ని పాశురాలు ఉండి ఉండాలని, అవి కాలక్రమేణ లోపించాయని కొందఱు వాదిస్తున్నారు. కాని, ఈ వాదాన్ని **మహావిద్వాన్ కాంచీ ప్ర.భ. అణ్ణాస్వామివారు** తమ దివ్యార్థదీపికవ్యాఖ్యలో తిరస్కరిస్తూ సహేతుకంగా బదులిచ్చారు. (చూ. దివ్యార్థ దీపిక - అవతారిక). అంతేకాక, ఈ ప్రబంధం ఏడు పాశురాలను కల్గి ఉండడాన్నిబట్టి, దీనికి మూలభూతమైన యజుర్వేదంలో ఏడు కాండలుండడంబట్టి కూడా - ఈ వాదాన్ని తిరస్కరించవచ్చు.

శైవసాహిత్యంలోని "తిరువా ్రియూర్ ఒరుపా ఒరుప.్.తు- నమ్మాళ్వార్ల తిరువాశిరియం : ద్రావిడవాఙ్మయంలోని శైవసాహిత్యానికి చెందిన తిరుముఱైలో 11వ తిరుముఱైలో గల **"తిరువా ్రియూర్ ఒరుపా ఒరు ప.్.తు"** అనే కృతి ఇంచుమించు నమ్మాళ్వార్ల తిరువాశిరియాన్ని పోలి ఉంటుంది. పాశురసంఖ్యలో, పేరులో వ్యత్యాసం తప్ప, మిగిలిన అంశాలన్నీ ఈ రెండిటి మధ్య సమానాలే. **"తిరువా ్రియూర్ ఒరుపా ఒరువ.్.తు"**లో పది పాశురాలున్నాయి. ఇవి ఆశిరియప్పా ఛందస్సులో అన్దాది ప్రక్రియలో కూర్పబడ్డాయి. ఒకే ఆశిరియ ఛందస్సులో రచింపబడ్డ ఈ రెండు కృతులలో నమ్మాళ్వార్ల కృతి **"తిరువాశిరియమ్"** అని, ఇంకొకటి **"ఒరుపా ఒరుప.్.తు"** అని పిలువ బడుతున్నాయి. నమ్మాళ్వార్ల కృతికి పేరు ఛందస్సునుబట్టి రాగా, రెండవ కృతికి పేరు అది కీర్తించే దివ్యక్షేత్రంపేరునుబట్టి **(తిరువా ్రియూర్)**, ఛందోరీతినిబట్టి **(ఆశిరియప్పా** అనే ఒకే ఛందస్సు), పాటల సంఖ్యనుబట్టి **(ఒరు పత్తు)** వచ్చింది. ఒకే ఛందస్సులో రచింపబడ్డ ఈ రెండు కృతులను వేర్వేరుగా గుర్తించడంకోసమై ఈ నామభేదం ఏర్పడి ఉండవచ్చు.

నమ్మాళ్వార్ల అనంతరకాలంలో ఆశిరియచ్ఛందస్సు :- తరువాతి కాలంలో ఆశిరియప్పా ఛ్ఛందస్సులో రచింపబడ్డ పలు కృతులు ఛందస్సు పేరుతో వ్యవహరింప బడేవి ఉన్నాయి. మాణిక్కవాచకర్ **"కీర్త్తి త్తిరువకవల్", "పో ౯ ౧త్తిరువ కవల్"** అనే కృతులను, మూడు పట్టినత్తార్ **"కోయి ౯ ౧రువకవల్"**ను, **"కచ్చి త్తిరువకవల్"**ను రచించారు.

వళ్ళలార్ అనే తమిళ్ కవి రచించిన **"అరుట్పెరుఞ్జోతి యకవల్"** కూడ ఇటువంటిదే. ఇందులో ఆశిరియప్పా ఛందస్సులో రచింపబడ్డ 1596 పాదాలు ఉండడం విశేషం. తొల్‌కాప్పియ రచనా కాలానికే ఆశిరియఛందస్సు **'అకవల్'** అనే పేరుతోకూడా వ్యవహరింపబడి నట్లు తెలుస్తున్నది. **"తిరువరుట్పా"** అనే శైవసాహిత్యకృతిలో- **"దేవ ఆశిరియమ్"** అనే పేరుతో ఒక విభాగం ఉన్నది. అందులో ఉండే మూడు పాశురాలు అఱు శీర్ ఆశిరియ విరుత్తమ్ అనే ఛందస్సులో రచింపబడ్డాయి. కృతికర్త అయిన వళ్ళలార్ దానికి **"దేవ ఆశిరియమ్"** అనే పేరు పెట్టడానికి కారణం- **"తిరువాశిరియమ్"** కంటే పేరులో వైలక్షణ్యాన్ని సూచించడం కోసమే కావచ్చు. ఈ రీతిగా చూస్తే, ఆశిరియమనే పేరు నాల్గు విధాలైన ఛందోలక్షణరీతులలో ఒకటి అయిన ఆశిరియానికే కాక, లక్ష్య గ్రంథప్రకారానికి కూడా ఉన్నదని తెలుస్తున్నది. నవీన ద్రావిడసాహిత్యంలో ఈ విధంగా ఛందస్సునుబట్టి కృతుల నామకరణం చేయడం ఎక్కువగా కానరాదు.

తిరువాశిరియంలో భగవానుని త్రివిధకారణత్వ ప్రసక్తి :- లోకంలో కార్యాన్ని ఉత్పాదన చేసే కారణాలు- నిమిత్త, ఉపాదాన, సహకారి రూపాలలో మూడుగా ఉంటాయి. ఘటానికి కుమ్మరి నిమిత్తకారణం, మట్టి ఉపాదానకారణం, దండచక్రాదులు సహకారి కారణాలు. కాని, జగద్రూపమైన కార్యోత్పత్తికి పరమాత్మే ఈ మూడు కారణాలు. నిమిత్త కారణం అనేది కార్యరూపంగా వికారాన్ని పొందించే కర్తృరూపమైన వస్తువు. ఉపాదానకారణం - కార్యరూపంగా వికారాన్ని పొందే వస్తువు. సహకారికారణం - కార్యరూపంగా మారడంలో ఉపకరణంగా ఉండే వస్తువు. బ్రహ్మ ఈ జగత్తులో ఈ మూడు విధాలైన కారణాలు అవుతున్నాడని అంటే, సూక్ష్మ చిదచిద్విశిష్టవేషంతో ఉపాదానకారణంగాను, సంకల్పవిశిష్టవేషంతో నిమిత్తకారణం గాను, జ్ఞానశక్త్యాది విశిష్టవేషంతో సహకారి కారణంగాను అవుతున్నాడు. శ్రుతికూడా ఈ కారణత్రయాన్ని **"సదేవ సౌమ్యేద మగ్ర ఆసీత్"** అనే ఛాందోగ్యవాక్యంద్వారా తెలిపింధి. ఇక్కడ ఒక విషయం గమనించవలసి ఉన్నది. **"సదేవ సౌమ్యేద మగ్ర ఆసీత్ ఏక మేవాద్వితీయమ్... ఇతి ఏకస్యైవ సచ్ఛబ్దవాచ్యస్య నిమిత్తోపాదానరూపకారణత్వేన"**

అని అంటూ శ్రీభాష్యంలో ఈ శ్రుతిలో నిమిత్త, ఉపాదానరూప కారణద్వయం చెప్పబడిందని తెలుపబడింది. **"ఏక మేవ"** అని ఉపాదాన కారణం, **"అద్వితీయ మేవ"** అని నిమిత్తకారణం చెప్పబడిందనే విషయం **"తదపి సదేవేదమగ్ర ఏక ఏవాసీదిత్యుపాదానతాం ప్రతిపాద్య", "అద్వితీయ మిత్యధిష్ఠాత్రంతరం ప్రతిషిధ్య"** ఇత్యాది శ్రీభాష్యసూక్తులద్వారా తెలుస్తున్నది. అందువల్ల **"సదేవ"** ఇత్యాది శ్రుతిలో కారణత్రయాన్ని చెప్పడం ఏవిధంగా తగినది? అనే ప్రశ్న ఇక్కడ కలుగవచ్చు. అయితే ఈ శ్రుతివాక్యంలో **"సదేవ"** అని సహకారికారణం, **"ఏక మేవ"** అని ఉపాదాన కారణం, **"అద్వితీయమ్"** అని నిమిత్తకారణం చెప్పబడిందనే నిర్వాహాంతరంకూడా ఒకటి ఉన్నది. నమ్మాழ்వార్ల తిరువాశిరియంలోని **"ఇరుమ్ పొరుట్కెల్లామ్ అరుమ్ పెఱల్ తనివిత్తు ఒరుతానాకి"** అనే సూక్తిలోని **"విత్తు"** అనే పదం ఉపాదానకారణాన్ని, **"తని"** అనే పదం నిమిత్తకారణాన్ని, **"ఒరు"** అనే పదం సహకారికారణాన్ని తెలుపుతున్నది. అదే రీతిలో, తిరువాయిమొழிలోని- **"తానోరు రువే తని విత్తాయ్"** (1-5-4) అనే సూక్తిలో **"విత్తాయ్"** అనే పదంద్వారా ఉపాదాన కారణాన్ని, **"తని ఆయ్"** అని నిమిత్తకారణాన్ని, **"ఓర్ ఆయ్"** అని సహకారికారణాన్ని తెల్పుతున్నవి- అని పూర్వాచార్యుల నిర్వాహం. విశేషమేమంటే- ఈ నిర్వాహం నఙ్జీయర్ ఒన్బదినాయిరప్పడిలో, పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై ఇరుపత్తు నాలాయిరప్పడిలో, ఈడు ముప్పత్తాఱాయిరప్పడిలో, పన్నీరాయిరప్పడిలో స్పష్టంగా తెలుపబడింది. పెరియ వాచ్చాన్పిళ్ళై ఇరుపత్తునాలాయిరప్పడిలో - **"విత్తాయ్- ఎన్ఱు ఉపాదానమ్ శొల్లి క్కు, తనివిత్తాయ్- ఎన్ఱు నిమిత్తాన్తరనిషేధమ్ పణ్ణి క్కు, ఓర్ తని విత్తాయ్ - ఎన్ఱు సహకార్యంతర నిషేధమ్బణ్ణి క్కు. సదేవ, ఏకమేవ, అద్వితీయమ్- ఎన్గిఱ శ్రుతిచ్ఛాయైయాలే అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్"** అని తెలుపడడం గమనించవచ్చు. ఈ తిరువాయ్‌మొழி సూక్తికి గల ఈడు వ్యాఖ్యను వివరించే అరుంబద వివరణంలో కూడా - **"భాష్యత్తిలే- ఏకమే వాద్వితీయమ్ ఎన్గిఱ పదద్వయత్తాలుమ్ ఉపాదాన నిమిత్తత్త్వమ్ శొన్నతు సహకారికారణత్వత్తుక్కు ముపలక్షణ మాక్కి, "సదేవ" ఎన్డతుక్కు అసద్వ్యావృత్తిపరమాక అరుళిచ్చెయ్‌దిరుక్క, ఈట్టుక్కారర్, "సదేవ" ఎన్డతుక్కు సహకారికారణపరమాక అరుళిచ్చెయ్‌కైయాలే, ఇతువు మొరు నిర్వాహ ముణ్డెన్ఱు కణ్డుకొళ్వతు"** అని తెలుపబడడం గమనార్హం. తిరుమழிశైయాழ்వార్లు కూడా తిరుచ్చన్ద విరుత్తంలో- **"ఆది యాది యాది నీ"** (34) అని పలుకగా, ఈ సూక్తిని పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై **"సదేవ సౌమ్యేద మగ్ర ఆసీత్, ఏకమేవాద్వితీయమ్ ఎన్గిఱపడియే త్రివిధ కారణముమ్ నీ"** అని వ్యాఖ్యానించడం గమనించవచ్చు. ఈ విధంగా పరమాత్మయొక్క త్రివిధ కారణత్వం దివ్యసూరి సూక్త్యభిమతం, అభిజ్ఞులైన పూర్వాచార్యులకు సంమతం.

ఇటువంటి గంభీరాలైన వేదాంతార్థాలు అనేకం ఈ ప్రబంధంలో అడుగడుగునా గోచరిస్తాయి. విస్తరభయంచేత ప్రస్తావించడం లేదు.

కేవలం ఏడు పాశురాలను కల్గి ఆకారంలో చిన్నది అయినా **"అరుమఱై నూల్"** అనే రీతిలో అరుదైన వేదాంతార్థాలను ప్రకాశింపజేసే ఈ తిరువాశిరియప్రబంధానికి పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై అన్యూనాతిరిక్తమైన, రస్యరహస్యార్థబంధురమైన వ్యాఖ్యను అనుగ్రహించారు. అర్వాచీనకాలంలో కూర్చిన అరుంబదవివరణంకూడా ఒకటి ఉన్నది. ఈ అరుమ్బదం పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై వ్యాఖ్యానానికి చెందినది కాకపోవడం గమనార్హం. అందువల్ల ఈ ప్రబంధానికి ఇంతకు పూర్వం వేఱొక వ్యాఖ్యానం రచింపబడిందని, దాని వివరణంగానే ఈ అరుమ్బదం రచింపబడిందని ఊహించవచ్చు. ఈ రెండు సుమారు 100 సం॥లకు ముందు తెలుగు లిపిలో, ద్రావిడ లిపిలో ముద్రింపబడ్డాయి. కాని, అవి ఇపుడు సులభంగా లభ్యం కావు. అందువల్ల ప్రకృతం ఈ ప్రబంధాన్ని పునర్ముద్రించడం అత్యంతం ఆవశ్యకం. గత శతాబ్దిలో ఆసేతుహిమాచలం భగవద్రామానుజసిద్ధాంతాన్ని అనితరసాధారణంగా ప్రచారం చేసిన మహనీయులు, త్రిసంధ్యస్మరణీయ వైభవులు **కాంచీ మహావిద్వాన్ ప్రభ అణ్ణంగరాచార్యస్వామివారు** ద్రావిడంలో సంతరించిన, విశేషార్థాలతో కూడిన **దివ్యార్థదీపికా** వ్యాఖ్య కూడా ఉన్నది. ఆ వ్యాఖ్యకూడా ఆంధ్రానువాదసహితంగా సంప్రదాయజ్ఞులైన సాహిత్యరసికుల ఆమోదంకోసం ప్రచురింపబడుతున్నది. ఈ దివ్యార్థదీపికావ్యాఖ్యను ముద్రించ డానికి అనుమతించిన **ఉ.వే. శ్రీమాన్ ప్ర.భ. రాజహంసం స్వామివారికి,** వారి కుటుంబ సభ్యులకు అనేక ధన్యవాదాలు. పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళైవ్యాఖ్యకు శ్రీసుదర్శన తమిళమాస పత్రిక సంపాదకులు, **శ్రీవైష్ణవసింహ, ఉ.వే. శ్రీమాన్ ఎస్. కృష్ణస్వామి అయ్యంగార్ స్వామివారు** రచించి ముద్రించిన ద్రావిడభాషా వివరణాన్ని కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా అనుసరిస్తూ ప్రకృత భావదీపికావ్యాఖ్య రచింపబడింది. ఆశిరియప్పాకు సంబంధించిన పలు విశేషాలు **శ్రీమాన్ ప్రొ. ఎం.పి. శ్రీనివాసన్ గారి "తమిழ் ఇలక్కణ వరలాఱు"** అనే తమిళగ్రంథం నుండి కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా స్వీకరింపబడ్డాయి.

ఈ గ్రంథ ముద్రణకు ఆవశ్యకమైన ఆర్థికసాహాయ్యాన్ని అందించడానికి ముందుకు వచ్చిన **"శ్రీరామానుజసిద్ధాంత సభ, సికింద్రాబాద్"** వారికి కృతజ్ఞతలు. అందుకు ఆ సంస్థను ప్రోత్సహించిన సహృదయులు, **ఉ.వే. శ్రీమాన్ కె.కె. పరకాలన్ స్వామివారి సన్నిధిలో,** ఉ.వే. **శ్రీమాన్ రాఘవన్‌స్వామివారి** సన్నిధిలో కార్తజ్ఞ్యపురస్సరంగా ప్రణమిల్లుతున్నాను. భగవద్భాగవతాచార్య కైంకర్య నిష్ఠులు **శ్రీమాన్ స్వామిదాస్‌గారికి**

అనేక ధన్యవాదాలను అర్పించుకొంటున్నాను. ప్రార్థించిన వెంటనే కాదనకుండా తమ అమూల్యమైన మంగళాశాసనాలను అనుగ్రహించిన **శ్రీమద్వేదమార్గ ప్రతిష్ఠాపనాచార్యోభయ వేదాంతప్రవర్తకులైన, శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్యులైన తిరుమల తిరుపతి, తిన్ననూరు దేవస్థానములకు ధర్మకర్తలైన పెరియ కోవిల్ కేళ్వి అప్పన్ శ్రీ శఠకోపరామానుజ జీయర్‌స్వామివారి** దివ్యసన్నిధిలో సవినయంగా, భక్తిపూర్వకంగా నమస్సుమాంజలులను సమర్పించుకొంటున్నాను. ఈ ప్రయత్నంలో నన్ను అన్నివిధాలుగా ప్రోత్సహించి, మార్గదర్శనం చేసిన పితృపాదులు, **న్యాయవేదాంత విద్వాన్, ఉ.వే. శ్రీమాన్ ఈయుణ్ణి రంగాచార్యస్వామివారి** సన్నిధిలో సవినయంగా ప్రణమిల్లుతున్నాను. ఈ గ్రంథాన్ని డి.టి.పి. చేసి సహకరించిన **శ్రీమతి జయలక్ష్మిగారికి, శ్రీచంద్రశేఖర్‌గారికి,** అందంగా ముద్రించిన **సి.ఎన్. ప్రింటర్స్ హర్షవర్ధన్‌గారికి** కృతజ్ఞతలు. సహృదయులైన, గుణగ్రాహులైన ఆస్తికులు ఈ గ్రంథాన్ని ఆదరించి, ఆశీర్వదిస్తారని భావిస్తున్నాను. స్వస్తి.

తిరువాశిరియాభిఖ్యం శఠజిత్‌కల్పకఫలం సుధామధురమ్ ।
తత్త్వం యజుషాం నిర్మలచిత్తై రుపభుజ్యతాం విబుధైః ॥

శ్రీకృష్ణసూరిగురుణా ప్రోక్తాం వ్యాఖ్యాం గభీరహృద్యార్థామ్ ।
మనసా విభావ్య క్రియతే వ్యాఖ్యా దాసేన శింగరార్యేణ ॥

ఇట్లు నివేదించు
భాగవతవిధేయుడు

తిరుపతి

3-1-2011

ఈ.ఏ. శింగరాచార్యులు

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

నమ్మాZ్వార్లు అనుగ్రహించిన

తిరువాశిరియమ్

అరుళాళప్పెరుమాళ్ ఎమ్బెరుమానార్ అనుగ్రహించిన తనియన్

కాశినియోర్ తామ్ వాZ క్కలియుకత్తే వన్దుదిత్తు
ఆశిరియప్పావతనాల్ అరుమఱైనూల్ విరిత్తానై
త్తేశికనై ప్పరాఙ్గుశనై త్తికZ్ వకుళత్తారానై
మాశడైయా మనత్తు వైత్తు మఱవామల్ వాZ్త్తుతుమే.

1. శెక్కర్ మాముకిలుడుత్తు మిక్క శెఙ్జుడర్
ప్పరితి శూడి, అఙ్జుడర్ మతియుమ్ పూణ్డు
పల శుడర్ పునైన్దు పవళచ్చెవ్వాయ్,
తికZ్ పశుమ్ శోతి మరతకక్కున్ఱమ్,
కడలోన్ కైమిశై క్కణ్ వళర్వతుపోల్
పీతకవాడై ముడి పూణ్ ముతలా,
మేతకు పల్ కలనణిన్దు, శోతి
వాయవుమ్ కణ్ణవుమ్ శివప్ప, మీతిట్టు
ప్పచ్చై మేని మిక ప్పకైప్ప,
నచ్చు వినైక్కర్తలై యరవినమళి యేఱి,

ఎఱికడల్ నడువుళ్ అఱితుయిలమర్న్దు,
శివనయనిన్దిరనివర్ ముతలనైత్తోర్,
తెయ్వక్కZాజ్గళ్ కై తొZ క్కిడన్ద
తామరైయున్ది తని ప్పెరు నాయక,
మూవులకళన్ద శేవడియోయే.

2. ఉలకుపడైత్తుణ్డ ఎన్దై, అఱైకZల్
శుడర్ ప్పూన్దామరై శూడుతఱ్కు, అవావు ఆ
రుయిరురుగి యుక్క, నేరియ కాత
లన్బిలిన్బీన్ తేఱల్, అముత
వెళ్ళత్తానామ్ శిఱప్పు విట్టు, ఒరు పొరుట్కు
అశైవోర్ అశైక, తిరువొడు మరువియ
ఇయఱ్కై, మాయాప్పెరువిఱల్ ఉలకమ్
మూన్ఱినొడు నల్వీడు పెఱినుమ్,
కొళ్వతెణ్ణుమో తెళ్ళియోర్ కుఱిప్పే,

3. కుఱిప్పిల్ కొణ్డు నెఱిప్పడ, ఉలకమ్
మూన్ఱుడన్ వణఙ్గు తోన్ఱు పుకZ్, ఆణై
మెయ్పెఱ నడాయ తెయ్వమ్ మూవరిల్
ముతల్వనాకి, శుడర్విళఙ్గకలత్తు,
వరైపురై తిరైపొరుపెరువరై వెరువుఱ,
ఉరుమురలొలిమలి నళిర్కడఱ్పడవర
వరశు, ఉడల్ తడవరై శుZ(్)(్)య, తనిమా
త్తెయ్వత్తడియవర్క్కు ఇని నామ్ ఆళాకవే
ఇశైయుఙ్గొల్, ఊZితోఱూZి యోవాతే

4. ఊZతోఊZ ఓవాతు, వాZయ
వెన్డు యామ్ తౌZ ఇశైయుజ్గోల్,
యావకై యులకముమ్ యావరు మిల్లా,
మేల్వరుమ్పెరుమ్ పాZకాలత్తు, ఇరుమ్బొరు-
ట్కెల్లా మరుమ్బొఅల్ తనివిత్తు, ఒరుతా
నాకి త్తెయ్వనామ్మెక కొZముళై
యీన్డు, ముక్కణీశ నొడు తేవుపలనుతలి
మూవులకమ్ విళైత్త ఉన్ది,
మాయక్కడవుళ్ మాముతలడియే,

5. మాముతలడిప్పోతొన్డు కవిZత్తలర్త్తి,
మణ్ముZతు మకప్పదుత్తు, ఒణ్ శుడరడిప్పోతు
ఒన్డు విణ్ శెలీఇ, నాన్మెకప్పుత్తేళ్
నాడు వియన్దువప్ప, వానవర్ ముఱై ముఱై
వZపడ నెఱీఇ, తామరైక్కాడు
మలర్క్కణ్డొడు కనివాయుడైయతు
మాయ్, ఇరు నాయిఱు ఆయిరమ్ మలర్న్దన్న,
కఱ్పుకక్కావు పఱ్పలవన్న,
ముడితోళాయిరమ్ తZత్త.
నెడియోయ్క్కల్లతు అడియతో ఉలకే.

6. ఓ ఓ ఉలకినతియల్వే, ఈన్డోళిరుక్క
మణ నీరాట్టి, పడైత్తిడన్డు ఉణ్డుమిZన్దు
అళన్దు, తేర్న్దులకళిక్కుమ్ ముతప్పెరుమ్
కడవుళ్ నిఱ్ప, పుడై ప్పలతానఱి

తెయ్వమ్పేణుతల్, తనాతు
పుల్లటివాణ్మై పొరున్ద క్కాట్టి
కొల్వనముతలా అల్లన ముయలుమ్,
ఇనైయ శెయ్కై యిన్బ తున్బళి,
తొల్ మామాయ ప్పిఱవియుళ్ నీఙ్గా,
పల్ మామాయ త్తZన్దు మానళిర్ న్దే.

7. నళిర్మతి చ్చడైయనుమ్ నాన్ముకక్కడవుళుమ్,
తళిరొళి యిమైయవర్ తలైవనుమ్ ముతలా,
యావకై యులకముమ్ యావరు మకప్పడ,
నిలమ్ నీర్ తీకాల్ శుడరిరు విశుమ్బుమ్,
మలర్ శుడర్ పిఱవుమ్ శిఱితుడన్ మయఙ్గ,
ఒరుపొరుళ్ పుఱప్పాడిన్ఱి ముZవతుమ్
అకప్పడ క్కరన్దు, ఓరాలిలై చ్చేర్న్ద ఎమ్
పెరుమామాయనై యల్లతు,
ఒరు మాతెయ్వమ్ మ\\ఱ్డైయమో యామే.

అడిఅరవు - శెక్కర్ ఉలగు కుఱిప్పు ఊZ మాముతల్ ఓఓ ఉలగు నళిర్
ముయ\\ ి
ఆZ్వార్ తిరువడికళే శరణమ్,
తిరువాశిరియమ్ సంపూర్ణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

నమ్మాళ్వార్లు అనుగ్రహించిన

తిరువాశిరియమ్

అరుళాళప్పెరుమాళ్ ఎమ్బెరుమానార్ అనుగ్రహించిన తనియన్

కాశినియోర్ తామ్ వాழ క్కలియుకత్తే వన్దుదిత్తు
ఆశిరియప్పావతనాల్ అరుమఱైనూల్ విరిత్తానై
త్తేశికనై ప్పరాఙ్కుశనై త్తికழ வకుళత్తారానై
మాశడైయా మనత్తు వైత్తు మఱవామల్ వాழత్తుతుమే.

కాశినియోర్తామ్ = ఈ భూమిలో ఉండే మానవులు, వాழ = తరించడం కోసం, కలి యుకత్తే = కలియుగంలో, వన్దు = (పరమపదంనుండి) వచ్చి, ఉదిత్తు = అవతరించి, ఆశిరియ ప్పా అదనాల్ = "ఆశిరియప్పా"- అనే ఛందస్సులో కూర్చిన పాశురాలతో, అరు మఱై నూల్ = గొప్ప వేదం అనే శాస్త్రాన్ని, విరిత్తానై = వివరించిన వారు, తేశికనై = (అందఱికీ) ఆచార్యులు, తికழ వకుళ త్తారానై = ప్రకాశించే వకుళమాలను అలంకరించుకొన్నవారు అయిన, పరాంకుశనై = నమ్మాళ్వార్లను, మాశు అడైయా = మాలిన్యం లేని, మనత్తు వైత్తు = మనస్సులో ప్రతిష్ఠింపజేసికొని, మఱ వామల్ = మఱవకుండా ఉండేటట్లు, వాழత్తుతుమే = మంగళాశాసనాన్ని చేస్తాము.

శ్రీ పిళ్ళైలోకమ్ జీయర్ వ్యాఖ్యానమ్

అవతారికై :- (కాశినియోర్ తామ్ వాழ) తిరువాశిరియ మాకిఱ దివ్యప్రబన్ధ దర్శియాయ్, దేశికరాయిరుక్కిఱవరై నిర్మలమాన హృదయత్తిలే వైత్తు విస్మృతియిన్ఱిక్కే నిరన్తరమఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణువో మెన్గిఱతు.

వ్యా :- (కాశినియోర్ తామ్ వాழ) కణ్డతుక్కుమేల్ ఒన్ఱు అఱియాత భూమి యిలుణ్డాన మనుష్యర్ ఉజ్జీవిక్క. **(కలియుకత్తే వన్దుతిత్తు)** 'కలౌ పునః పాపరతాభిభూతే

భక్తాత్మనా స ఉద్బభూవ” ఎన్గిఱపడియే జ్ఞానత్తుక్కు అడైవు ఇల్లాత కలికాలత్తిలే యుగవర్ణక్రమావతార మెన్నలామ్బడి ఆZవార్ అవతరిత్తరుళినారాయి₹\ు. (వన్దు తిత్తు) లోకాన్తరత్తిల్ నిన్ఱుమ్ ఇజ్గే వన్దు ఉతిత్తారెన్ఱుమతు తో₹\ుకిఱతు. “మున్నే వన్దుతిత్తు” ఎన్నుమాపోలే, “వకుళభూషణభాస్కరోదయ”మితే. మేలే “వకుళత్తారానై” ఎన్ఱితే యిరుక్కిఱతు.

అవతరిత్తు చ్చెయ్త కార్య మిన్నతు ఎన్గిఱతు మేల్- (ఆశిరియప్పావతనాల్ అరు మఱైనూల్ విరిత్తానై) ఎన్ఱు. తమిZుక్కు అనేకమ్ పాక్కళ్ ఉణ్డాయిరుక్కవుమ్ ఆశిరియప్పావాలేయాయి₹\ు తిరువాశిరియమ్ శెయ్తరుళినతు. అరుమఱైనూల్ విరిక్కైయావతు- అరియ వేదమాకిఱ శాస్త్రత్తై విస్తృతమాక్కి, అతువే నిరూపకమామ్బడి యానవరై. అరుమఱైనూలై “వణ్డమిZ నూలా” క్కినవరై. (తేశికనై ప్పరాజ్కుశనై) వేదార్థదర్శియాన పరాజ్కుశ దేశికనై. (తికZ వకుళత్తారానై) విళజ్గా నిఱ్కిఱ తిరుమకిZ మాలైయై త్తిరుమార్విలే యుడైయవరై. “తణ్డుళవత్తారానై” ఎన్నుమాపోలే. “తామమ్ తుళవో? వకుళమో!” ఎన్నక్కడవతితే.

(మాశడైయా మనత్తు వైత్తు) “మాశ₹\ార్ మనత్తుళానై” ఎన్ఱుమ్, “తెళిన్ద వెన్ శిన్దై యకమ్ కZియాతే” ఎన్ఱుమ్ నిర్మలమాన మనస్సిలే వైత్తు. “వణ్కురుకై క్కోనారుమ్ నమ్ముడై కుడి వీ₹\ిరున్దార్” ఎన్నుమ్బడి సహృదయమాక వైత్తు. పరమహంసరాకైయాలే మానసపద్మాసనత్తేయితే యిరుప్పతు. (వకుళత్తారానై మాశడైయా మవత్తు వైత్తు) “నాట్కమZ మకిZ మాలై మార్బినన్ మాఱన్ శడకోపన్” ఎన్నుమ్బడియాన ఆZ్వారై “శడకోపనై చ్చిన్దైయుళ్ళే పెయ్తఱ్కిశైయుమ్ పెరియవర్శీర్” ఎన్నుమ్బడి శుభాశ్రయమాక భావిత్తు భక్తి పణ్ణివైత్తు.

(మఱవామల్ వాZ్త్తుతుమ్) విస్మృతియిన్ఱిక్కే ఇవ్విరుప్పుక్కు నిరన్తరమ్ మజ్గళాశాసనమ్ పణ్ణువోమ్. అవరుమ్ “ఊZితోఱూZి యోవాతు వాZియ వెన్ఱు యామ్ తొZ విశైయుజ్గొల్” ఎన్ఱారితే. ఇత్తాల్- ఆZ్వార్దివ్యమజ్గళవిగ్రహమే శుభాశ్రయ మెన్నుమత్తైయుమ్, మజ్గళాశాసనవిషయ మెన్నుమత్తైయుమ్ శొల్లి₹\ాయి₹\ు.

తిరువాశిరియ త్తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్ ము₹\ి₹\ు

పిళ్ళైలోకమ్ జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్

శ్రీ పిళ్ళైలోకమ్ జీయర్ వ్యాఖ్యానానికి ఆంధ్రానువాదం

అవతారిక :- ఈ తనియన్ పాశురాన్ని అనుగ్రహించిన మహనీయులు భగవద్రామానుజుల అంతరంగశిష్యులలో ఒకరైన అరుళాళప్పెరుమాళ్ ఎమ్బెరుమానార్. వీరు శ్రీరామానుజులచేత పంచసంస్కారాలతో సంస్కరింపబడడానికి ముందు **"యజ్ఞమూర్తి"** అనే పేరును కల అద్వైతిగా ఉండేవారు. యజుర్వేదసారం అయిన తిరువాశిరియ ప్రబంధాన్ని దర్శించినవారు, ఆచార్యులు అయిన నమ్మాZ్వార్లను దోషరహితం అయిన మనస్సులో నిలుపుకొని, మఱవకుండా ఎల్లప్పుడూ మంగళా శాసనం చేద్దాం రండి!'' అని అందఱినీ ఈ ఆచార్యులు ఈ తనియన్ ద్వారా ఆహ్వానిస్తున్నారు.

వ్యాఖ్యానం :- **(కాశినియోర్తామ్ వాZ)**- ప్రత్యక్షంగా దర్శించడమే కాకుండా, ఏమీ తెలియని ఈ భూమిలోని సామాన్యమానవులు ఉజ్జీవించడంకోసం - అని భావం. **"కాశతే ఇతి కాశినీ"** (వ్యక్తంగా ప్రకాశిస్తున్నది కనుక **"కాశినీ"** అని భూమి అనబడుతున్నది) అనే వ్యుత్పత్తివల్ల **"కాశినీ"** అనే సంస్కృతపదం **"కాశిని"** అనే ద్రావిడ పదంగా మాఱి, వ్యక్తంగా కంటికి కన్పించే భూమిని తెల్పుతున్నది. **"కాశినియోర్"** అని అన్నందున **"కణ్డదే కాట్చి"** (కన్పించేదే సత్యం) అనే రీతిలో **"నేరే కణ్డదఱ్కు మేలే ఒన్ఱిల్లై"** (ప్రత్యక్షంగా చూచేదానికంటే వేఱే ఏమీ లేదు) అనే లోకాయత (చార్వాక) మతాన్ని అవలంబించేవారిని ఈ పదం సూచిస్తుంది. **"కలౌ పునః పాపరతాభిభూతే భక్తాత్మనా స ఉద్బభూవ"** (పాపం చేయడంలోనే ఆసక్తిని కల్గిన మానవులతో నిండిన ఈ కలియుగంలో ఆ భగవానుడు భక్తుల రూపంలో అవతరించాడు) అనేటట్లు జ్ఞానం లోపించిన కలియుగంలో "కృతయుగంలో దత్తాత్రేయుడుగా, పరశురాముడుగా బ్రాహ్మణవర్ణంలోను, త్రేతాయుగంలో చక్రవర్తి త్తిరుమకన్ (శ్రీరాముడు)గా క్షత్రియవర్ణంలోను, ద్వాపరయుగంలో రాజ్యపాలనార్హతను లేనివారైనందున వైశ్యుల వంటివారైన వసుదేవునకు, వైశ్యుడైన నందగోపునకు కుమారుడైన శ్రీకృష్ణుడుగా అవతరించిన భగవానుడే, నాల్గవ యుగం అయిన కలియుగంలో నాల్గవ వర్ణంలో జన్మించిన కారియార్కు, ఉడైయనఙ్గైకు కుమారుడైన నమ్మాZ్వార్లుగా అవతరించాడు కదా!'' అనే జ్ఞానులు భావించేటట్లు నమ్మాZ్వార్లు అవతరించారు.

(వన్దుదిత్తు) - నిత్యవిభూతి నుండి ఇక్కడకు వచ్చి అవతరించారు- అనే అర్థం స్ఫురిస్తున్నది. **"మ₹\ుళ్ళ ఆZ్వార్కళుక్కు మున్నే వన్దు ఉదిత్తు"** (మిగిలిన ఆZ్వార్లకు ముందుగా వచ్చి అవతరించి) **(ఉపదేశరత్తిన మాలై-7)** అని అంటూ

వరవరమునులు కూడా ముదలాZ్వార్లనుగూర్చి పరమపదం నుండి వచ్చి అవతరించారని పలికారు కదా! **"వకుళభూషణ భాస్కరోదయత్తిలే"** (ఆచార్య హృదయమ్-83) అని శఠకోపాష్టక సూక్తిని (వకుళ భూషణ భాస్కరాయ) అనుసరించి ఆచార్యహృదయ గ్రంథకారులు కూడా నమ్మాZ్వార్లు అనే సూర్యుడు ఉదయించినట్లుగా పలికారుకదా! ఈ తనియన్‌లోకూడా **"వకుళత్తారానై"** అనేకదా నమ్మాZ్వార్లు నిర్దేశింపబడ్డారు.

నమ్మాZ్వార్లు అవతరించి చేసిన పని ఇకపై తెలుపబడుతున్నది. **(ఆశిరియప్పా వదనాల్ అరు మఱైనూల్ విరిత్తానై)** తమిళభాషలో **"వెణ్బా"** మొదలైన పలు రీతులలో ఛందస్సులున్నా, **"ఆశిరియప్పా"** అనే ఛందస్సులో ఈ తిరువాశిరియమ్ అనే దివ్యప్రబంధాన్ని ఆZ్వార్లు అనుగ్రహించారు. **"అరు మఱై నూల్ విరిత్తానై"** అంటే- అరుదైన వేదం అయిన శాస్త్రాన్ని వివరించినవారని భావం. **"అరు మఱై నూల్ విరిత్తాన్"** అన్నదే పేరుగా కలవారయ్యారని భావం. అరుదైన సంస్కృతవేదాన్ని **"వణ్దమిZ్ నూల్"** (గొప్ప ద్రావిడ ప్రబంధం) (తిరువాయ్-4-5-10) అనే రీతిలో ద్రావిడవేదంగా చేశారు.

(దేశికనై ప్పరాఙ్కుశనై) - వేదార్థాన్ని సాక్షాత్కరింపజేసికొన్న పరాంకుశులనే ఆచార్యులను.

(తికZ్ వకుళ త్తారానై) - ప్రకాశించే అందమైన వకుళమాలికను వక్షఃస్థలంలో కలవారిని. **"తణ్డుళపత్తారానై"** (చల్లని తులసీమాలను వక్షఃస్థలంలో కలవాడు) అని భగవానుని నిర్దేశించినట్లే, **"తామమ్ తుళవో? వకుళమో?"** (నీవు ధరించే మాల తులసీమాలా? లేక, వకుళమాలికా?) - అని అంటూ నమ్మాZ్వార్లు భగవానుడనే ద్రావిడకవులు పాడిన పాశురంలో చెప్పబడింది కదా!

(మాశడైయా మనత్తు వైత్తు) - **"మాశ ₹\ార్ మనత్తుళ్ళానై"** (మాలిన్యం లేని వారి మనస్సులో ఉన్నవాడు) - (తిరుమాలై-22) అని, **"తెళిన్ద ఎన్ శిన్దై అకమ్ కZియాదే"** (స్వచ్ఛమైన నా మనస్సును విడుకుండా) (తిరువాయ్-9-2-4) అని పలికే రీతిలో దోషం లేకుండా స్వచ్ఛంగా ఉండే మనస్సులో ప్రతిష్ఠించుకొని - **"వణ్కురుకైక్కోనారుమ్ నమ్మ్మడై క్కుడి వీ₹\రున్దార్"** (అందమైన కురుకాపురీశులైన నమ్మాZ్వార్లు మన మనసు అనే ఇంటిలో వేంచేసి ఉన్నారు) అని అనే రీతిలో మన మనస్సులో పొందికగా పెట్టుకొని- అని భావం. విషయవైరాగ్యాన్ని కల్గిన పరమహంసలు కనుక దాసుల మనఃపద్మం అనే పద్మాసనంలోకదా వీరు వేంచేసి ఉంటారు.

(వకుళత్తారానై మాశడైయా మనత్తు వైత్తు) - **"నాట్కమZ్ మకిZ్మాలై మార్బిన్ మాఱన్ శడకోపన్"** (దినాలు గడిచేకొద్దీ గడిచేకొద్దీ పరిమళం వికసించే వకుళమాలను

వక్షఃస్థళంలో కల మాఱన్ అనబడేవారు, శఠకోపులు) (తిరువాయ్. 4-10-11) అని తమను తామే నిర్దేశించుకొన్న ఆZ్వార్లను **“శడకోపనై శిన్దైయుళ్ళే పెయ్‌దఱ్కు ఇశైయుమ్ పెరియవర్ శీర్”** (నమ్మాZ్వార్లను మనస్సులో ఉంచుకోవడానికి అంగీకరించే మహనీయుల కల్యాణగుణాలు) (ఇరామానుశ-18) అని అముదనార్ పాడిన రీతిలో ధ్యానానికి మంగళవిషయంగా తలచి, భక్తిని కల్గి ఉండి.

(మఱవామల్ వాZ్త్తుతుమే) - మఱపు లేకుండా ఉండే ఈస్థితికి మంగళా శాసనం చేద్దాం. నమ్మాZ్వార్లుకూడా **“ఊZితోరూZ యోవాదు వాZియ వెన్ఱు యామ్ తొZ ఇశైయుఙ్గోల్”** (తిరువాశిరియమ్-4) అని ఈ విధంగా ఎల్లప్పుడు మంగళాశాసనం చేయడానికే ఆశపడ్డారు కదా!

ఈ రీతిలో ఈ పాశురం ద్వారా ఆZ్వార్ల దివ్యమైన తిరుమేనియే ధ్యానానికి మంగళమైన విషయం అని, పల్లాండు పాడడానికి అదే విషయం అని చెప్పినట్లయింది.

తనియన్ వ్యాఖ్యానానువాదం ముగిసింది.

తిరువాశిరియమ్ - పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్

అవతారికై

తిరువిరుత్తత్తిల్, సర్వేశ్వరనుడైయ స్వరూపరూపగుణవిభూతికళై క్కాట్టిక్కొడుక్క క్కణ్డు, అవనుడైయ నిత్యవిభూతియోగత్తైయుమ్, లీలావిభూతియోగత్తైయు మను సన్ధిత్తు, (అన్ద) నిత్యవిభూతియిలుళ్ళార్ నిరతిశయానుభవమే యాత్రైయా యిరుక్కిఱ పడియైయుమ్, అతు ఉణ్డాఱుక్కైక్కు ఈడాన ఆరోగ్యత్తై యుడైయరాయిరుక్కిఱ పడియైయుమ్, ఇవ్వరుకుళ్ళార్ కర్మపరతన్త్రరాయ్, ఇతరవిషయఙ్గళిలే ప్రవణరాయ్, తణ్ణియతాన దేహయాత్రైయే భోగమాయిరుక్కిఱ పడియైయు మనుసన్ధిత్తు, భ్రాతాక్కళిలే శిలర్ జీవిక్క, ఒరువన్ కుఱైయ జీవిక్కప్పుక్కాల్, తన్ కుఱైయై అనుసన్ధిత్తు వెఱుక్కు మాపోలే, సర్వేశ్వరనోడొక్క నిత్యానుభవమ్ పణ్ణుకిఱవర్కళోడొక్క త్తమక్కు ప్రాప్తి యుణ్డా యిరుక్కచ్చెయ్‌తే, తామ్ అత్తై యిZన్దిరుక్కిఱపడియైయు మనుసన్ధిత్తు, “ఇతుక్కడి దేహసమ్బన్ధమ్” ఎన్ఱు పార్‌త్తు, ఇత్తై క్కZిత్తుక్కొళ్ళలామ్ పడి తమ్బక్క లొన్ఱుమ్ కాణామల్, ఇన్ద ప్రకృతిప్రాకృతఙ్గళోట్టై సమ్బన్ధత్తై అఱుత్తుత్తర వేణుమ్” ఎన్ఱు అవన్తిరువడికళిలే తమ్ముడైయ దశైయై విణ్ణప్పమ్ శెయ్‌తార్.

ఇతుపిన్నై, ముతఱ్పాట్టుక్కు క్కరుత్తన్నో? ఎన్నిల్, ముతలిలేయుమ్ ఇప్పాశురత్తై అరుళిచ్చెయ్‌తు, ముడివిలేయుమ్ “అZున్దార్ పిఱప్పామ్ పొల్లా వరువినై” ఎన్ఱు,

ఉపక్రమోపసంహారజ్గళ్ ఏకరూపమాయిరుక్కైయాలే- ఇప్ప్రబన్ధత్తుక్కు త్తాత్పర్య మతువే. తామ్ నినైత్తపోతే తమ్ముడైయ అపేక్షితమ్ కిడైయామైయాలే పిఱన్ద ఆ€\ామైయై ఆవిష్కరిత్తపడి - నడువిల్ పాట్టుక్కళ్ అడైయ. సర్వేశ్వరనుక్కు ఇవరపేక్షితమ్ శడక్కేన చ్చెయ్యప్పోకాతు; అతుక్కడి శరతల్పత్తాప్పోలే, ఇవరై ఇడువిత్తు చ్చిల ప్రబన్ధజ్గళై ప్రవర్తిప్పిత్తు సంసారత్తై త్తిరుత్త నినైత్తవనాకైయాలే. ఇజ్జే వైక్కలామ్బుడి యల్ల ఇవరుడైయ త్వరై. "ఇవర్తామ్ నిర్బన్ధమ్ పణ్ణుకిఱతుమ్ అవ్వరుకే పోయ్ నమ్ముడైయ గుణాను భవమ్ పణ్ణుకైక్కాక విఱే. ఇవైతన్నై (ఇజ్జే) అనుభవిప్పిప్పో-మెన్ఱు పార్త్తు, త్తన్నుడైయ స్వరూపరూపగుణవిభూతికళై క్కాట్టిక్కొడుక్క, దేహత్తినుడైయ తణ్మైయై అనుసన్ధిప్ప తఱ్కు మున్బు కాట్టిక్కొడుత్తతు ఇవైయే యాకిలుమ్, "అవ్వరుకే పోయనుభవిప్పతుమ్ ఓరనుభవ ముణ్డు" ఎన్ఱు తో€\ాతపడి ఒరు వైశద్యత్తై ప్పిఱప్పిక్క, అవ€\ిలే అన్యపరరాయ్ అనుభవిక్కిఱార్.

స్వరూపరూపగుణజ్గళెన్నిఱే అడైవు; స్వరూపత్తై విట్టు రూపత్తిలే యిZన్దు అనుభవిక్క వేణు మెన్గిఱారాయి€\ు- తామ్ తువక్కుణ్డిరుప్పతుమ్ ఇతిలే యాకైయాలే. ఇని, ఇవ్వస్తుతాన్ నేర్కొడునేరే అనుభవిక్క వొణ్ణాతపడి ముకత్తిలే అలై యెఱికైయాలే కిణ్ణకత్తిలే ఇZవార్ మితప్పుక్కొణ్డు ఇZయుమాపోలే. "ఉపమాన ముఖత్తాలే ఇZన్దు అనుభవిక్కవేణుమ్" ఎన్ఱు పార్త్తార్. సర్వథా సామ్య మిల్లాత తొరు వస్తువాకైయాలే భగవద్విషయత్తుక్కు ఉపమానమాక చ్చొల్లలావతుతానిల్లై. ఆనాలుమ్, అల్పసామ్య ముళ్ళతొన్నై ప్ప€\ి యిZయ వేణుమిఱే. ఒరు మరకతగిరియై యాయి€\ు ఉపమానమాక చ్చొల్లుకిఱతు. అతిన్బక్కల్ నేర్కొడు నేరే కొళ్ళలావతు ఒన్ఱిల్లామైయాలే అతుతన్నై శిక్షిత్తుక్కొణ్డు ఇZకిఱార్. స్వరూపత్తై విట్టు రూపత్తై ప్ప€\ినవోపాతి, రూపన్దన్నైయుమ్ విట్టు ఉపమానత్తిలే యిZన్దు, అతు తనక్కు ఒప్పనై తేడి ఎడుత్తు ప్పేశుకిఱార్.

పరమకారుణికులు పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై అనుగ్రహించిన
వ్యాఖ్యానానికి అనువాదం

అవతారిక

తిరువిరుత్తప్రబంధంలో భగవానుడు తనయొక్క స్వరూపం, రూపం, కల్యాణ గుణాలు, ఉభయవిభూతులు- అనబడే సంపదను అంతటిని ఈ ఆZ్వార్లకు "మయర్వఱ మదినలమ్ అరుళినన్" (తిరువాయ్ -1-1-1) (భ్రమ విప్రలంభాది దోషాలు

లేని, భక్తిరూపాన్ని పొందిన జ్ఞానాన్ని అనుగ్రహించాడు) అనే రీతిలో దర్శింపజేయగా, ఆళ్వార్లు వాటిని దర్శించి, అతడు నిత్యవిభూతితో, లీలావిభూతితో కూడి ఉండే స్థితిని మనస్సులో భావించారు. నిత్యవిభూతి అనే పరమపదంలో ఉండేవారు సర్వదా భగవానుని పరిపూర్ణంగా అనుభవించడమే కాలక్షేపంగా ఉండే రీతిని, ఆ విధంగా అనుభవించడానికి తగినట్లుగా వారు ఆరోగ్యాదులను కలవారై ఉండడాన్ని, ఈ లీలావిభూతిలో ఉండేవారు కర్మకు వశులై, ప్రాకృతవిషయాలలో అభినివేశాన్ని కలవారై, చాలా హేయమైన శరీరంకోసం జీవించే జీవనమే భోగ్యంగా భావించేవారై ఉండడాన్ని గమనించారు. తోడబుట్టిన సహోదరులలో కొందఱు పరిపూర్ణమైన ఆనందాన్ని అనుభవిస్తూ ఉండగా, వారిలో ఒక్కడు మాత్రం ఆ విధంగా పూర్ణజీవితాన్ని ఆనందించలేనివాడై ఉంటే, అతడు తన కొఱతను తలచి నైరాశ్యంతో పల్కినట్లుగా, సర్వేశ్వరుని నిత్యం దర్శిస్తూ ఆనందించే నిత్యసూరులవలె తమకు అనుభవించే ప్రాప్తి ఉన్నా, తాము ఆ అనుభవాన్ని కోల్పోవడాన్నిగూర్చి భావించారు. దీనికి కారణం తమకు ఉండే ఈ ప్రాకృతమైన దేహసంబంధమే అని వివేకించి తెలిసికొని, ఈ అనాది సంబంధాన్ని లేకుండా చేసికోవడంకోసం తగిన దారి తమవద్ద ఏదీ లేదని గుర్తించి, "ఈ ప్రకృతి ప్రాకృతాల పరంపరాసంబంధాన్ని నీవే పూర్తిగా నశింపజేయాలి'' అని అంటూ భగవానుని శ్రీపాదాలలో తమ నిస్సహాయస్థితిని విన్నపించారు. **"పొయ్న్నిన్ఱ ఞానముమ్... విణ్ణప్పమే"** (తిరువిరుత్తమ్ -1) అనే తిరువిరుత్త ప్రబంధంలోని మొదటి పాశురంయొక్క అర్థం ఇదేనా? అని అంటే, చివరలో ఫలాన్ని తెలిపేటప్పుడుకూడా **"అZున్దార్ పిఱప్పామ్ పొల్లా అరువినై"** (తిరువిరు-100) అని పల్కినందువల్ల ఈవిధంగా మొదట చివరకూడా ఇదే చెప్పబడినదానినిబట్టి తిరువిరుత్తం మొత్తానికి ఇదే తాత్పర్యం అని నిర్ణయించవచ్చు. నడుమన గల పాశురాలు అన్నీ మఱి ఎందు కోసం? అని అంటే, తాము మొదటి పాశురంలో ప్రార్థించగానే తమ ప్రార్థన నెఱవేరనందున వారికి కల్గిన ఆర్తిని మధ్యలోగల పాశురాలద్వారా ఆళ్వార్లు వ్యక్తం చేశారు. అంతే.

భగవానుడు వీరు కోఱిన రీతిలో వీరికి గల దేహసంబంధాన్ని వెంటనే తొలగించాలని భావించలేదు. దానికి కారణం ఏమంటే - అంపశయ్యపై శయనించిన భీష్మునిద్వారా కొన్ని ఉపదేశాలను చేయించి, లోకానికి జ్ఞానాన్ని కల్గించినట్లే, వీరిద్వారా కొన్ని దివ్యప్రబంధాలను ప్రవర్తింపజేసి, ఈ సంసారాన్ని సంస్కరించాలని అనుకోవడమే. అయితే, ఈ లోకంలో ఉండడం సహించలేని రీతిలో ఆళ్వార్ల ఆర్తి అతిశయించి ఉన్నది. ఆ ఆర్తియొక్క వేగాన్ని అడ్డుకోవడంకోసం. "ఈ ఆళ్వార్లు ఈవిధంగా

తమ సంసారసంబంధాన్ని వెంటనే తీర్చమని తొందరపడడం నా కల్యాణగుణాల అనుభవం కోసమే కదా! ఆ గుణానుభవాన్ని ఇక్కడే వీరికి కల్గిస్తాను'' అని ఆలోచించి, తన స్వరూపరూపగుణవిభూతులను అన్నిటినీ ఆళ్వార్లకు దర్శింపజేశాడు. ఆళ్వార్లు దేహంయొక్క నైచ్యాన్ని అనుసంధించడానికి ముందే ఈ స్వరూపాదులను వీరికి దర్శింపజేసినా, ఇపుడు దానికిమించి ఒక విధమైన జ్ఞానవికాసాన్ని కల్గించి, స్వరూపాదులను అనుభవింపజేశాడు. ఆ జ్ఞానవికాసంవల్ల "పరమపదానికి చేరి అనుభవించే వేఱొక అనుభవం ఉన్నది'' అని తోచని రీతిలో ఒక గొప్ప అనుభవం ఆళ్వార్లకు కల్గినందువల్ల, ఇదికాక అక్కడకు వెళ్ళి అనుభవించవలసిన అనుభవం ఏదీ లేదు అని తలుస్తూ, ఈ అనుభవంలోనే నిమగ్నులై తమ అనుభవాన్ని ఈ ప్రబంధంద్వారా వ్యక్తం చేస్తున్నారు.

భగవానుని అనుభవించేటపుడు స్వరూపరూపగుణాలనే క్రమంలో అనుభవించడం ఒక క్రమం. ఆళ్వార్లు ఈ పాశురంలో స్వరూపాన్ని విడచి, రూపంలో ప్రవేశించి అనుభవించడం ప్రారంభించారు. తాము అభినివేశాన్ని పొందిన రూపంలోనే కనుక ఆవిధంగా రూపాన్ని దర్శించాలని ప్రారంభించినా, ఆ రూపం నేరుగా అనుభవించడానికి వీలులేనట్లుగా అనుభవించేవారిని అది ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తున్నందున, "ప్రవాహంలో దిగేవారు, ఒక తెప్పను ఆధారంగా చేసికొని అనుభవించాలి'' అని భావించారు. అయినా, భగవానుని రూపానికి అన్నివిధాలుగాను సరిపోయే ఏ వస్తువు లేనందువల్ల దీనికి ఏదీ ఉపమానంగా చెప్పడం వీలు లేదు. కాని, ఒక కొంత సామ్యాన్ని పురస్కరించుకొని దేనినో ఒక దానిని ఉపమానంగా పల్కి అనుభవించాలని ప్రయత్నించారు. ఒక మరకతపర్వతమే ఇక్కడ ఈ రూపానికి ఉపమానంగా చెప్పదగినట్లున్నది. నేరుగా మరకతపర్వతాన్నిమాత్రం ఉపమానంగా పల్కితే ఈ రూపానికి ఏవిధంగానూ అది ఉపమానం కాలేదు కనుక, ఆ మరకత పర్వతానికి పలు పరిష్కారాలను చేస్తూ, దానిని ఉపమానంగా ఆళ్వార్లు పల్కుతున్నారు. స్వరూపాన్ని విడచి రూపాన్ని పల్కినట్లే, రూపాన్ని విడచి ఉపమానాన్నే చెప్పాలని ప్రారంభించి, అదికూడా నేరుగా చాలదు కనుక దానికి పలు అలంకారాలను అన్వేషించి, కొనివచ్చి అలంకరించి, పల్కుతున్నారు.

మహావిద్వాన్, కాంచీ ప్రతివాది భయంకరమ్ అణ్ణంగరాచార్యస్వామి
అరుళిచ్చేయత

దివ్యార్థదీపికా వ్యాఖ్యానమ్ - అవతారికై

ఇతు - మయర్వఱ మదినల మరుళ ప్పె ౯\ ఆZ్వార్కళుళ్ తలైవరుమ్, ప్రపన్నజనకూటస్థరుమాన నమ్మాZ్వార్ అరుళిచ్చెయ్ద నాన్గు దివ్యప్రబన్ధఙ్గళుళ్ ఇరణ్డావతాన ప్రబంధమ్. తిరువిరుత్తమ్, తిరువాశిరియమ్, పెరియతిరువన్దాది, తిరువాయ్మొZి- ఎన్ఱ నాన్గు ప్రబన్ధఙ్గళుమ్ నమ్మాZ్వారుడైయ దివ్యసూక్తికళామ్. ఇన్నాన్గుమ్, ముఱైయే నాన్గు వేదఙ్గళిన్ సారమ్. నాలాయిరదివ్యప్రబన్ధత్తిల్ మూన్ఱావతు ఆయిరమాకియ ఇయఱ్పావిల్ ఇతు ఆఱావతాకుమ్; యజుర్వేదసారమాకుమ్.

ఆZ్వార్, తమతు ఞానక్కణ్ణుక్కు ఇలక్కాన ఎమ్బెరుమానై నోక్కి "దేవరీరై అనుభవిప్పదఱ్కు ఇడైయూఱాన దేహసంబంధత్తై అఱుత్తు త్తన్దరుళవేణుమ్" ఎన్ఱు సంసారసంబంధనివృత్తియై అపేక్షిత్తార్. -ముదల్ ప్రబంధమాకియ తిరువిరుత్తత్తిల్. ఆZ్వార్ అప్పడి ప్రార్థిత్తపోదిలుమ్ ఎమ్బెరుమాన్ ఇవ్వాZ్వారై క్కొణ్డు నాట్టుక్కు నన్మైయాక చ్చిల దివ్యప్రబంధఙ్గళై వెళియిడువిత్తు, సంసారికళై త్తిరుత్తి ప్పణికొళ్ళ త్తిరువుళ్ళమ్ ప ౯\నవనాకైయాలే "పొయ్న్నిన్ఱ ఞానముమ్ పొల్లా వొZుక్కు మZుక్కుడమ్బు మిన్నన్ఱ నీర్మై ఇని యాముఱామై" ఎన్ఱు ఇవర్ అపేక్షిత్తపోదే ఇవరుడైయ ప్రబంధఙ్గళై త్తలైక్కట్టి త్తన్దరుళవిల్లై. "ఇవ్వాZ్వార్ ఇన్ద సంసారత్తై విట్టు విలకి ఒరు 'నల్ల మన్ద మిల్లైదోర్ నాట్టిలే పోయ్ చ్చేరవేణు మెన్ఱు పారిప్పతు నమ్ముడైయ గుణఙ్గళై అనుభవిప్పదఱ్కాకవే యన్ఱి వేఱొన్ఱుక్కాకవన్ఱో! అన్ద గుణానుభవత్తై ఇవరుక్కు నామ్ ఇవ్విడత్తిలైయే వాయ్క్కచ్చెయ్వోమ్. ఇఙ్గేతానే ఇవర్ గుణానుభమ్ పణ్ణి క్కళిత్తారాయ్, అవ్వనుభవమ్ ఉళ్ళడఙ్గామల్ పుఱవెళ్ళ మిట్టు ప్రబన్ధఙ్గళాక ప్పెరుకి లోకోపకారమ్ శెయ్దారాకట్టుమ్" ఎన్ఱు ఎమ్బెరుమాన్ తిరువుళ్ళమ్ ప ౯\ త్తనతు స్వరూపరూపగుణ విభూతికళై క్కాట్టిక్కొడుక్క, ఆZ్వార్ అవ ౯\ క్కణ్డు పరమాన్దమ్ పొలియ అనుభవిక్కిఱార్- ఇత్తిరువాశిరియత్తిల్. సంసారసమ్బన్ధమ్ కZిన్దు పరమ పదత్తిలే పోనపిన్బు అనుభవిక్కక్కూడియ ఎమ్బెరుమానతు మేన్మైయైయుమ్, నీర్మైయైయుమ్, వడివZకైయుమ్ ఇఙ్గిరున్దుకొణ్డే శురుక్కమాక ఏZు పాట్టాలే అనుభవిక్కిఱారాయి ౯\ు.

ఆశిరియప్పాక్కళిల్ అమైన్ద ఇద్దివ్యప్రబన్ధత్తిఱ్కు త్తిరువాశిరియమ్ ఎన్ఱ తిరునామమ్ వZఙ్గలాయి ౯\ు. అడి యొన్ఱుక్కు నాన్గు శీరాయ్, ఇయఱ్చీర్

పయిన్దుమ్, వెణ్శీర్ విరవియుమ్ మూన్దడిక్కు క్కుఱైయామల్ పల అడికళాల్ అకలోశై యు ్ఱ ఇఱుతియిల్ 'ఏ' ఎన్ఱు అశైయుడన్ ముడివతు ఆశిరియప్పావామ్. ఇతు- నేరిశై యుడైయదు. ఎల్లా అడికళుమ్ నాన్గు శీరాలేయే ముడివదు నిలమణ్డిల వాశిరియప్పా. ఇప్ప్రబన్ధత్తిల్ **1,2,3,6** ఆమ్ పాశురఙ్గళ్ నేరిశై ఆశిరియప్పాక్కళ్. **4,5,7** పాశురఙ్గళ్ నిలైమణ్డిల ఆశిరియప్పాక్కళ్. అన్దాదిత్తొడైయాల్ అమైన్దతామ్ ఇప్ప్రబన్ధమ్.

దివ్యార్థ దీపికావాఖ్య - ఆంధ్రానువాదం

అవతారిక

ఈ ప్రబంధం, **"మయర్వఱ మదినలమ్"** (భ్రమవిప్రలంభాదిరహితమైన, భక్తిరూపాన్ని పొందిన జ్ఞానాన్ని) పొందిన ఆఴ్వార్లలో ముఖ్యులు ప్రపన్నజన కూటస్థులు, అయిన నమ్మాఴ్వార్లు ప్రసాదించిన నాల్గు దివ్యప్రబంధాలలో రెండవ ప్రబంధం. తిరువిరుత్తమ్, తిరువాశిరియమ్, పెరియతిరువన్దాది, తిరువాయ్మొఴి- అనే నాల్గు ప్రబంధాలు నమ్మాఴ్వార్ల దివ్యసూక్తులు. ఈ నాల్గు క్రమంగా నాల్గు వేదాల సారాలు. నాలాయిర దివ్యప్రబంధంలో మూడవ వేయి అయిన **"ఇయఱ్పా"**లో ఇది ఆఱవ ప్రబంధం. యజుర్వేదసారభూతమైనది.

ఆఴ్వార్లు తమ జ్ఞాననేత్రానికి లక్ష్యభూతుడైన భగవానుని చూచి -"నిన్ను అనుభవించడానికి అడ్డు అయిన దేహసంబంధాన్ని నిర్మూలించి అనుగ్రహించాలి- అని అంటూ సంసారసంబంధనివృత్తిని అపేక్షించారు- మొదటి ప్రబంధం అయిన తిరువిరుత్తంలో. ఆఴ్వార్లు ఆ విధంగా ప్రార్థించినా, భగవానుడు ఈ ఆఴ్వార్లద్వారా లోకహితంకోసం కొన్ని దివ్యప్రబంధాలను ఆవిష్కరింపజేసి, సంసారులను సంస్కరించి, వారినుండి కైంకర్యాన్ని స్వీకరించాలని తలచినవాడు కనుక, **"పొయ్న్నిన్ఱ ఞానముమ్ పొల్లా వొఴుక్కుమ్ అఴుక్కుడమ్బుమ్ ఇన్నిన్ఱ నీర్మై ఇని యాముఱామై"** అని అంటూ వీరు అపేక్షించినపుడే వీరికి (ఆఴ్వార్లకు) కల్గిన ప్రతిబంధకాలను తీర్చలేదు. "ఈ ఆఴ్వార్లు ఈ సంసారాన్ని విడచిపెట్టి అంతు లేని ఆనందాన్ని కల అద్వితీయమైన పరమపదానికి పోయి చేరాలని ఆశపడడం, నా గుణాలను అనుభవించడంకోసమే తప్ప వేఱు దేనికీ కాదుకదా! ఆ గుణానుభవాన్ని వీరికి నేను ఇక్కడే లభింపజేస్తాను. ఇక్కడే వీరు గుణానుభవాన్ని పొంది ఆనందించినవారై, ఆ అనుభవం లోపల ఇముడక బహిర్గతమై ప్రబంధాలుగా ప్రవహించి లోకోపకారం చేసినవారు కానీ'' అని భగవానుడు సంకల్పించి తన స్వరూపరూపగుణ విభూతులను దర్శింపజేయగా, ఆఴ్వార్లు వానిని దర్శించి పరమానందాన్ని పూర్ణంగా అనుభవిస్తున్నారు-

ఈ తిరువాశిరియప్రబంధంలో. సంసారసంబంధం తీరి పరమపదానికి పోయిన తరువాత అనుభవించదగిన భగవానుని పరత్వాన్ని, సౌలభ్యాన్ని, దివ్యమంగళ విగ్రహసౌందర్యాన్ని ఇక్కడ ఉండే సంగ్రహంగా ఏడు పాశురాలతో అనుభవించిన వారయ్యారు.

"ఆశిరియప్పా" అనే ఛందస్సులో కూర్చబడ్డ పాశురాలతో రచింపబడ్డ ఈ దివ్యప్రబంధానికి **"తిరువాశిరియమ్"** అనే పేరు వ్యవహరింపబడుతున్నది. ఒక్కొక్క పాదానికి నాల్గు గణాలు, ఇయఱ్చీర్ (రెండు గురువులున్న గణం) విడిగాను, వెణ్ శీర్ (మూడు గురువులున్న గణం) కలిపి ఉండి, మూడు పాదాలకు తక్కువ కాకుండా పలు పాదాలను కల్గి, చివరలో **"ఏ"** అనే స్వరంతో ముగిసేది ఆశిరియప్పా. ఇది **"నిలైమణ్డిల ఆశిరియప్పా"** మొదలైన నాల్గు విభాగాలను కల్గినది. అన్ని పాదాలు నాల్గు గణాలతో ముగిసేది **నిలమణ్డిల ఆశిరియప్పా**. ఈప్రబంధంలో 1,2,3,6 పాశురాలు నేరిశై ఆశిరియప్పా ఛందస్సులోను, 4, 5, 7 పాశురాల నిలైమణ్డిల ఆశిరియప్పా ఛందస్సులో రచింపబడ్డాయి. అన్దాదిక్రమంలో ఈ ప్రబంధం కూర్చబడింది.

దివ్యార్థ దీపికా - అవతారికానువాదం ముగిసింది.

దివ్యార్థ దీపికా - తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్

ఇవ్విరుళ్ తరు మాఞాలత్తిలే సంసారికళాయ్ త్తడుమాడుకిఱ నమ్బోల్వారై ఉజ్జీవిక్కచ్చెయ్వదఱ్కాక ఇక్కలియుగత్తిలే ఇబ్బూమణ్డలత్తిలే వన్దు తిరువవతరిత్తు, త్తిరువాశిరియ మెన్ను మిద్దివ్యప్రబన్దత్తై అరుళిచ్చెయ్దు, ఇదన్ మూలమాక వేదార్థఙ్గళై వెళియిట్టవరుమ్, "ఆద్యస్య సః కులపతేః" ఎన్ను ఆళవన్దార్ అరుళిచ్చెయ్దపడి శ్రీవైష్ణవ కులకూటస్థరాయ్క్కొణ్డు ప్రథమాచార్యరుమ్, మకిZమాలైయై నిరూపకమాక చ్చాత్తిక్కొణ్డిరుప్పవరుమ్, పుఱమతత్తవర్కళై క్కణ్డిత్తు ఒళిత్తు అదనాలే "పరాఙ్కుశర్" ఎన్ను తిరునామమ్ పె ˜\వరుమాన నమ్మాZ్వారై నిష్కల్మషమాన నెఞ్జిలే వైత్తు నిత్యమ్ వాZత్తువోమ్ - ఎన్బతాయి ˜\ు.

"పరాఙ్కుశన్" ఎన్బదఱ్కు మా ఞానికళ్ శొల్లుమ్ అర్థముమ్ ఒన్నుణ్డు. పరర్కట్కు అంకుశమ్. (మావట్టి) పోన్నవర్. మతాంతరస్థర్కళై అడక్కుకిఱవర్- ఎన్గిఱ పొరుళ్ ఒరు పుఱ మిరుక్కట్టుమ్. పరన్- ఎన్ను పరమపురుష నాన ఎమ్బెరుమానై చ్చొల్లుకిఱతు. అవనై త్తమ్ముడైయ శ్రీసూక్తికళాకిఱ మావట్టియినాల్ వశప్పడుత్తిక్కొళ్ళవల్లవర్-ఎన్గై.

“వలక్కైయాZ ఇడక్కై చ్చఙ్గమ్ ఇవైయుడై మాల్వణ్ణనై మలక్కు నావుడైయేఱ్కు” ఎన్ఱు తామే అరుళిచ్చెయ్దార్. శిల కుదృష్టికళ్ మఱై కులైయ చ్చాతుజనఙ్గళడఙ్గ త్తరుక్కచ్చెరుక్కాలే ఎమ్బెరుమానుడైయ పరత్వత్తై ఇల్లై చ్చెయ్దవళవలే సర్వేశ్వరన్ అతు కణ్డు నడుఙ్గి “నాన్ పరత్తత్వ మల్లేన్. నాన్ పరతత్త్వ మల్లేన్” ఎన్ఱు పిన్ వాఙ్గ, ఆZ్వార్ “ఒన్ఱున్తేవు ములకుమ్” ఎన్గిఱ తిరువాయ్మొZ యాకిఱ మావట్టియై యిట్టు అవ్వెమ్బెరుమానాకిఱ కళిఱ్ఱై ఓడవొట్టాతే నిలై నిఱుత్తి పరత్వస్థాపనమ్ పణ్ణినపడియాలే పరాఙ్కుశరెన్గిఱతు- ఎన్ఱు కరుత్తు.

అజ్ఞానాంధకారాన్ని కల్గించే ఈ విశాలభూమిలో సంసారులై అలమటించే మావంటివారిని ఉజ్జీవింపజేయడంకోసం ఈ కలియుగంలో ఈ భూమండలంలోకి వచ్చి అవతరించి, తిరువాశిరియమనే ఈ దివ్యప్రబంధాన్ని అనుగ్రహించి, దీని ద్వారా వేదార్థాలను వ్యక్తం చేసినవారు, **“ఆద్య నః కులపతేః”** అని ఆళవందార్ పల్కిన రీతిలో శ్రీవైష్ణవకులకూటస్థులు, ప్రథమాచార్యులు, వకుళమాలికను గుర్తుగా ధరించి ఉండేవారు, అన్యమతస్థులను ఖండించి, అందువల్ల **“పరాంకుశులు”** అనే తిరునామాన్ని పొందినవారైన నమ్మాZ్వార్లను నిష్కల్మషమైన మనస్సులో ఉంచుకొని, నిత్యం మంగళాశాసనం చేద్దాం- అని భావం.

“పరాంకుశు”లనే పదానికి గొప్ప జ్ఞానులు చెప్పే అర్థం ఒకటి ఉన్నది. అది ఇతరులకు అంకుశంవంటివారని. మతాంతరస్థులను నిరసించేవారనే అర్థం ఒకవైపు ఉండనివ్వండి. **“పర”** శబ్దం పరమాత్మను నిర్దేశిస్తుంది. ఆ భగవానుని తమ శ్రీసూక్తులనే అంకుశంతో వశీకరించుకోగల్గినవారు- అని భావం. **“వలక్కై యాZ ఇడక్కై చ్చఙ్గమ్ ఇవైయుడై మాల్వణ్ణనై మలక్కు నావుడైయేఱ్కు”** అని తామే అనుగ్రహించారు. కొంతమంది కుదృష్టులు వేదార్థం నశించేటట్లు, సాధుజనులు భీతి చెందేటట్లు తర్కబలంతో భగవానుని పరత్వాన్ని నిరాకరించినపుడు, భగవానుడు దానిని చూచి, “నేను పరతత్త్వాన్ని కాను, నేను పరతత్త్వాన్ని కాను’’ అని వెనుకంజవేయగా, ఆZ్వార్లు **“ఒన్ఱుమ్ తేవుమ్ ఉలకుమ్”** అనే దశకం అనే అంకుశంతో ఆ భగవానుడనే మదగజాన్ని పరుగెత్తకుండా నిలిపి, పరత్వస్థాపనాన్ని చేసినందువల్ల పరాంకుశులనే పేరు వచ్చింది- అని తాత్పర్యం.

దివ్యార్థ దీపిక - తనియన్ వ్యాఖ్యానానువాదం ముగిసింది.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

నమ్మాZ్వార్లు అనుగ్రహించిన

తిరువాశిరియమ్ - సవ్యాఖ్యానము

1. శెక్కర్ మామ్ముకిలుడుత్తు మిక్క శెఙ్జుడర్
ప్పరితి శూడి, అఙ్జుడర్ మతియుమ్ పూణ్డు,
పల శుడర్ పునైన్దు పవళచ్చెవ్వాయ్,
తికZ్ పశుమ్ శోతి మరతకక్కున్ఱమ్,
కడలోన్ కైమిశై క్కణ్ వళర్వతుపోల్,
పీతకవాడై ముడి పూణ్ ముతలా,
మేతకు పల్ కలనణిన్దు, శోతి
వాయవుమ్ కణ్ణవుమ్ శివప్ప, మీతిట్టు
ప్పచ్చై మేని మిక ప్పకైప్ప,
నచ్చు వినైక్కర్తలై యరవినమళి యేఱి,
ఎఱికడల్ నడువుళ్ అఱితుయిలమర్న్దు,
శివనయనిన్దిరనివర్ ముతలనైత్తోర్,
తెయ్వక్కుZాజ్గళ్ కై తొZ క్కిడన్ద,
తామరైయున్ది తని ప్పెరు నాయక,
మూవులకళన్ద శేవడియోయే.

శెక్కర్ మా ముకిల్ ఉడుత్తు = ఎఱ్ఱని పెద్ద మేఘాన్ని నడుములో ధరించి, మిక్క శెమ్ శుడర్= చాలా ఎఱ్ఱని కిరణాలను కల, పరిది శూడి = సూర్యుని తలలో ధరించి, అమ్ శుడర్ = అందమైన (చల్లని) కిరణాలను కల, మదియమ్ పూణ్డు = చంద్రుని అలంకరించుకొని, పల శుడర్ = (నక్షత్రాలనే) తేజస్సులను, పునైన్దు = ధరించినదై, తికZ్ పశుమ్ శోది =వెలిగే పచ్చని వర్ణాన్ని కల్గినదైన, మరకత కున్ఱమ్ = మరకతపర్వతం, కడలోన్ కై మిశై = సముద్రానికి అధిపతి అయిన వరుణుని (కెఱటాలు అనే) చేతులపై, కణ్ వళర్వదుపోల్ = నిద్రించేటట్లే, పీతక ఆడై = పీతాంబరం,

ముడి = కిరీటం, పూణ్ = కంఠిక, ముదలా = మొదలైన, మేతకు పల్ కలన్ అణిన్దు= పొందికగా ఉండి, తగినదై ఉండే పలు ఆభరణాలను అలంకరించుకొని, శోది వాయవుమ్= వెలుగును విరజిమ్మే పెదవి, కణ్ణవుమ్ = తిరునేత్రాలు, శివప్ప = ఎఱ్ఱబడేటట్లు, మీదిట్టు = (పోటీలో - స్పర్థలో) గెలిచి, పచ్చై మేని మిక పకైప్ప = పచ్చని వర్ణం చాలా బాగా ప్రకాశించేటట్లు, నచ్చు విసై = (శత్రువులను జయించడంలో) విషంవంటి కార్యాలను కలవాడై, కవర్ తలై = విస్తరించిన తలలను కలవాడైన, అరవు అమళి = ఆదిశేషుడనే పడుకలో, ఏఱి = అధిరోహించి, (ఎక్కి), ఎఱి కడల్ నడువుళ్= అలలు లేచే సముద్రం మధ్యలో, అఱి తుయిల్ అమర్న్దు = జగద్రక్షణచింత అనే యోగనిద్రను పొంది, శివన్ అయన్ ఇన్దిరన్ ఇవర్ ముదల్ = శివుడు, బ్రహ్మ, ఇంద్రుడు మొదలైన, అనైత్తోర్ దెయ్వ కుழாங்கళ్ = సమస్తదేవతాసంఘాలు, కై తొழ= చేతులు జోడించి నమస్కరించేటట్లు, కిడన్ద = పరుండి ఉన్నవాడవు, తామరై ఉన్ది = (సమస్త లోకాల ఉత్పత్తికి కారణభూతమైన) నాభీకమలాన్ని కలవాడవు, తని పెరు నాయక = సాటి లేని సర్వాధికుడై ఉన్నవాడవైన స్వామీ!, మూ ఉలకు అళన్ద = మూడు లోకాలను కొలిచిన, శేవడి యోయే = శ్రీపాదాలను కలవాడా!

పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై వ్యాఖ్యానానువాదం - భావదీపిక

పెరియ - అవ :- (శెక్కర్ మా ముకిల్ ఉడుత్తు) - ఏనుగును చూచినవారు "ఏనుగు! ఏనుగు" అని ఆశ్చర్యంతో పలికేటట్లే, భగవానుని రూపాన్ని దర్శించినపుడు కల్గిన సంతోషాతిశయం లోపల ఇముడక పోవడంచేత దానిని వర్ణిస్తూ **"తామరై యున్ది తన్ పెరునాయక"** అని, **"శేవడియోయే"** అని సంబోధిస్తూ ఆழ்వార్లు స్తుతిస్తున్నారు. ఈ భగవానుని రూపానికి ఉపమానంగా ఉండే మరకతపర్వతం ఎఱ్ఱని ఒక అద్వితీయమైన గొప్ప మేఘాన్ని వస్త్రంగా ధరించింది- అని ఆழ்వార్లు అంటున్నారు.

వ్యాఖ్యానం :- (శెక్కర్) - మరకత పర్వతంలోని పచ్చని వర్ణానికి వర్ణాంతర సంయోగంవల్ల కలిగే పరభాగ శోభను కల్గించేదిగా ఎఱ్ఱని రంగును కల ఈ మేఘం ఉన్నది.

(మా) - పెద్ద. కుచ్చిళ్ళు (ముడతలు), కచ్చం పెట్టుకొని ధరించేటట్లుగా ఈ వస్త్రం గొప్ప నిడివిని కల్గి ఉన్నది.

(ముకిల్) భగవానుని తిరుమేని గొప్పతనానికి తగినట్లు చల్లని మేఘాన్ని కల్గినదిగా ఈ పర్వతం ఉన్నది.

(ఉడుత్తు) - "పడిచ్చోది ఆడైయొడుమ్ పల్‌కలనాయ్ ఉన్ పైమ్మొబ్న్ కడిచ్చోది కలన్దదువో తిరుమాలే!" (సహజమైన కాంతిని కల పీతాంబరంతో పలు దివ్యాభరణాలుగా నీ నడుములోని కాంతి ప్రసరించిందా! శ్రియః పతీ!) (తిరువాయ్ 3-1-1) అనే రీతిలో నడుము పూచినట్లుండే ఈ తిరుమేని అనే మరకతపర్వతం "శెక్కర్ మాముకిల్" (ఎఱ్ఱని పెద్దమేఘం) అనే పీతాంబరాన్ని ధరించింది- అని భావం.

(మిక్క శెఞ్జుడర్ పరిది శూడి) - "దివి సూర్యసహస్రస్య భవే ద్యుగపదుత్థితా, యది భా స్సదృశీ సా స్యాత్ భాస స్తస్య మహాత్మనః" (గీత- 11-12) (వేయి సూర్యుల కాంతి ఒకే కాలంలో ఆకాశంలో ప్రకాశిస్తే ఆ పరమపురుషుని కాంతికి అది సాటి కావచ్చునేమో!) అనే రీతిలో సూర్యునివలె- అని భావం. వేయి కిరణాలు అన్నట్లు ఒక అవధి లేకుండా పలు వేల కిరణాలను కల సూర్యుడు వచ్చి ఉదయించినట్లున్నది ఈ పర్వతశిఖరం. చాలా ఎఱ్ఱగా ఉండే కిరణాలను కల సూర్యునివంటి కిరీటాన్ని, పచ్చని గొప్ప పర్వతంవంటి మేనిని కల భగవానుడు అలంకరించుకొన్నాడని భావం.

(అఞ్జుడర్ మదియమ్ పూణ్డు) - తన, సహజమైన, తపించే స్వభావంతో ఎవరూ సమీపించడానికి వీలుకానట్లుండే సూర్యునివలె కాకుండా, చల్లని కిరణాలను కలవాడై, లోకంలో ఉండే చంద్రునివలె, మాటి మాటి మాటిమాటికీ హెచ్చడం, తగ్గిపోవడం, మచ్చను కల్గి ఉండడం- మొదలైన దోషాలు ఏవీ లేకుండా, చూచిన కన్ను ఆర్పకుండా- ఱెప్పపాటు వేయకుండా- ఒకే రీతిలో చూస్తూ ఉండే రీతిలోని అందాన్ని కల చంద్రుని కంఠానికి ఆభరణంగా కల్గి ఉన్నది- ఈ మరకతపర్వతం. పచ్చని గొప్ప పర్వతం వంటి తిరుమేనిని కంఠాభరణంగా, ఏలోటూ లేని చంద్రునివలె ఉన్నది- అని భావం.

(పల శుడర్ పునైన్దు) - ఇంకా అనేకనక్షత్రాలు, గ్రహాలువంటి జ్యోతిస్సులను ఆభరణంగా ఈ మరకత పర్వతం కల్గి ఉన్నది. తిరుమేని తనకు సాటి వచ్చే, తగిన పలు ఆభరణాలను కల్గి ఉన్నదని భావం.

(పవళ చ్చెవ్వాయ్) - ఉపమానం అయిన మరకతపర్వతంలో పగడంవంటి ఎఱ్ఱని ప్రదేశాలు ఉన్నవి- అనే అర్థం స్ఫురిస్తుంది. ఉపమేయం అయిన భగవానుని తిరుమేనిలో పగడంవంటి ఎఱ్ఱని అధరం ఉన్నది.

(తికZ పశుమ్ శోది మరకతక్కున్ఱమ్ కడలోన్ కైమిశై క్కణ్‌వళర్‌వదుపోల్)- తాను తప్ప మిగిలిన పర్వతాలు అన్నీ అధఃకరింపబడేటట్లుగా చాలా గొప్పగా వెలుగును విరజిమ్ముతూ ప్రకాశించే పచ్చని వర్ణాన్ని కల ఒక అద్వితీయమైన మరకతపర్వతం సముద్రానికి ప్రభువు అయిన వరుణుని అలలు అనే చేతులలో నిద్రించేటట్లుగా

ఉన్నది. ఉపమానం అయిన పర్వతాన్ని నిర్దేశించేటపుడు 'పడుకొని ఉన్న" అని ప్రయోగించవలసి ఉండగా, భగవానుని తిరుమేనికి ఉపమానం కనుక ఆ విధంగా సాధారణంగా చెప్పడానికి జంకి, ఉపమేయం అయిన తిరుమేనికి చెప్పే రీతిలో **"కణ్ వళర్వదు"** (కన్నులు మూసికొనడం) అని అలంకారికంగా, గౌరవప్రదంగా ప్రయోగిస్తున్నారు. ఈ సందర్భంలో (నమ్బిళ్ళై) ఈ ఐతిహ్యాన్ని అనుసంధించేవారు. తిరుమలైనమ్బి భగవద్రామానుజులకు ఒకరినిగూర్చి గుర్తును చెప్పేటపుడు **"మెన్మైయాన కాదై యుడైయవర్"** అని చెప్పడానికి బదులు, **"పొన్నాలే తోడు పణ్ణినాల్ ఇడవొణ్ణాద పడియాన కాదై యుడైయవరై అఱివీరో?"** (బంగారంతో కర్ణాభరణాన్ని చేస్తే దానిని అలంకరించడానికికూడా సాధ్యం కాని చెవులను కలవారిని తెలియుదురా?) అని గుర్తును చెప్పారు. ఇక్కడ ఉపమానాన్ని నిర్దేశించే చోట ఉపమేయాన్ని నిర్దేశించినట్లే, ఈ ఐతిహ్యంలో ఉపమేయాన్ని చెప్పేటపుడు ఉపమానాన్ని పురస్కరించుకొని చెప్పారు- అని భావం.

(పీతకవాడై) - ఇది మొదటి ఉపమేయం అయిన భగవానుని తిరుమేనిని సాక్షాత్తుగా వర్ణిస్తున్నది. **"పీతకవాడై"** అనే సమస్తపదం **"శెక్కర్ మాముకిల్ ఉడుత్తు"** అనే దానికి ఉపమేయం.

(ముడి)- కిరీటం. ఇది **"శెఙ్జుడర్ పరిది శూడి"** అనే దానికి ఉపమేయం.

(పూణ్) - కంఠిక అనబడే కంఠాభరణం. ఇది **"అఙ్జుడర్ మదియమ్ పూణ్డు"** అనే దానికి ఉపమేయం

(ముదలా మేతకు పల్ కలన్ అణిన్దు) - కంఠిక మొదలైన పలు తగిన ఆభరణాలను అలంకరించుకొని- అని భావం. **"పల శుడర్ పునైన్ద"** అనే ప్రయోగానికి ఇది ఉపమేయం.

(మేతకు) - తిరుమేనియొక్క సౌకుమార్యానికి చాలా తగినదై ఉన్నది- అని భావం. లేక, తిరుమేనితో **"మేవి"**- అంటే, తగినది, పొందిక ఉన్నదిగా ఉన్నది- అని కూడా చెప్పవచ్చు. ముందు చెప్పబడ్డ కంఠిక మొదలైన తగిన పలు ఆభరణాలను అలంకరించుకొని- అని భావం. **"పలపలవే ఆబరణమ్ పేరుమ్ పలపలవే"** (ఆభరణాలు అనేకం, తిరునామాలుకూడా అనేకం) (తిరువాయ్. 2-5-6) అని అంటూ ఈ నమ్మాழ్వార్లే తిరువాయ్మొழి ప్రబంధంలో అనుగ్రహించిన రీతిలో భగవానుని విభూతిని పరిచ్ఛేదించగల్గినా, ఆభరణాల సంఖ్యను లెక్కకట్టడం సాధ్యం కాదని భావం. భగవద్రామానుజులు శరణాగతిగద్యలో **"కిరీటమకుటచూడావతంసమకరకుండల...**

కాంచీగుణనూపురాద్యపరిమితదివ్యభూషణ" అని అంటూ పలు దివ్యాభరణాలను గూర్చి పల్కుతూ ఇవి అపరిమితాలని అన్నారు కదా! శ్రీరామానుజులు **"నూపురాద్యపరిమిత దివ్యభూషణ"** అని అంటూ ఆదిశబ్దాన్ని ప్రయోగించి ముగించినట్లే వీరుకూడా **"పల్కలన్"** అని ముగిస్తున్నారు. (శ్రీరామానుజులు ఆదిశబ్దాన్ని ప్రయోగించడంలో ఇటువంటి ప్రయోగాలు మూలం అని అనవచ్చు)

(శోది వాయవుమ్ కణ్ణవుమ్ శివప్ప) - "ఉపమానాన్ని చూపించేటపుడు **"పవళచ్చెవ్వాయ్"** అని అంటూ ఒక ఉపమానాన్ని ప్రయోగించి చెప్పి, ఇక్కడ ఉపమేయాన్ని చెప్పేటపుడు **"వాయుమ్ కణ్ణుమ్"** అని రెండిటిని (ఉపమేయాలను రెండిటిని) చెప్పవచ్చునా ? అని అంటే, ఉపమానంలో **"శెవ్వాయ్"** అనే పదానికి **"ఎఱ్ఱని ప్రదేశాలు"** అని అర్థం కనుక, ఉపమేయంలో రెండిటిని ప్రయోగించవచ్చు.

(మీదిట్టు ప్పచ్చై మేని మిక ప్పకైప్ప) - పాశురంలో **"పీతక వాడై"** అని ప్రారంభించి చెప్పిన అలంకారాలు, వాటిచే అలంకరింపబడ్డ తిరుమేని ఒక దానితో వేఱొకటి స్పర్థిస్తున్నందున, ఆ స్పర్థలో భగవానుని పచ్చని తిరుమేని జయించి చాలా గొప్పగా ప్రకాశిస్తున్నది- అని భావం.

(పచ్చై మేని మీదిట్టు మిక ప్పకైప్ప) -"పూర్వం తెల్పిన అలంకారాలను అన్నిటినీ ఒకటిగా ఒక్కమాఱు అధఃకరించాలని చూచిన తిరుమేని, ఆ కార్యంలో విజయాన్ని సాధించి వాటిని అన్నిటినీ జయించి, చాలా గొప్పగా ప్రకాశించగా- అని తాత్పర్యం. ఇక, **"కడలోన్ కైమిశై క్కణ్‌వళర్‌వదుపోల్"** అని పల్కిన ఉపమానానికి తగిన ఉపమేయాన్ని చూపుతున్నారు.

(నచ్చు వినై) - "వాయ్‌న్ద మదుకైటబరుమ్ వయిఱురుకి మాణ్డనర్" (మూన్ఱామ్ తిరు- 66) అనే రీతిలో ఒంటరిగా శయనించినపుడు శత్రువులై వచ్చిన మధుకైటభుల వంటి అసురులు నశించిపోయేటట్లుగా విషాన్ని కక్కే కార్యాన్ని కలవాడు - అని అంటూ ఆదిశేషుని స్తుతిస్తున్నారు.

(కవర్‌తలై) - పలు పడగలను (తలలను) కల్గినవాడు- అని భావం. భగవానుని తిరుమేని స్పర్శవల్ల వందల వేలుగా విస్తరించిన తలలను కల్గి- అని కూడా చెప్పవచ్చు. బిడ్డను ఒడిలో పెట్టుకొన్న తల్లివలె, శ్రీరంగనాథుని ఒడిలో పెట్టుకొని, (విరగబోసికొన్న) విస్తరించిన తలతో కాపాడే తల్లివలె ఆదిశేషుడున్నాడు. భట్టర్ అలంకనాట్టాழ్వాన్ అనే ప్రభువువల్ల కల్గిన మనస్తాపంతో అక్కడకు వెళ్ళినపుడు భగవద్రామానుజుల శిష్యులైన అనన్దాழ్వాన్ అక్కడకు వెళ్ళి భట్టర్‌ను చూచి, వారిని తమ ఒడిలో పెట్టుకొని,

శ్రీరంగనాథునిపట్ల ఆదిశేషులు చూపే తల్లి అనురాగాన్ని ఆ శ్రీరంగనాథుని పుత్రులైన భట్టర్‌పట్ల చూపించారట. కూరేశులు ధర్మపత్ని అయిన ఆణ్డాళ్‌కు మొదట ఒక పుత్రుడు కల్గి చిన్నవయస్సులోనే అతడు మరణించడం తటస్థించింది. భట్టర్ జన్మించిన తరువాత "ఈ బిడ్డకూడా ఆ విధంగా కాకూడదు. ఇతడైనా బ్రతికి బయటపడాలి'' అని భగవద్రామానుజులు తలచి, శ్రీరంగనాయకికి తిరుమంజనం జరిపించి, ఆ తిరుమంజనతీర్థాన్ని ఆ బిడ్డకు తాగించి, "పసుపు నీటిని తాగిన బిడ్డగా వీరిని పెంచాలి సుమా!'' అని వారికి ఇచ్చారు. ఆ కారణంచేతనే **"పెరియపిరాట్టియార్ మకన్"** (శ్రీరంగనాయకి పుత్రుడు) అని భట్టర్‌ను అనంతార్యులు పిలిచేవారట.

(అరవి నమళి ఏఱి) - సౌగంధ్యం, శైత్యం, మార్దవం- అనే శయ్యకు ఉండదగిన గుణాలను కల ఆదిశేషులనే పడుకను అధిరోహించి

(ఏఱి) - ఈ శయ్యను అధిరోహించడం తనకు మధురమైన అనుభవం కనుక, శ్రీరంగంలో శ్రీరంగనాథుడు ఆఱు కాళ్ళ శిబిక (మేనా) ను ఆదరంతో వీక్షించి, అధిరోహించేటట్లే, క్షీరాబ్ధినాథుడు గొప్ప ఆదరంతో ఈ శయ్యను అధిరోహిస్తాడు. **"అమళి"** అనే పదం పడుకను నిర్దేశిస్తుంది.

(ఎఱి కడల్ నడువుళ్) - భగవానుడు సమీపంలో ఉండడంవల్ల అలలు వీచే క్షీరాబ్ధిలో.

(అఱి తుయిల్ అమర్న్దు) - జ్ఞానమే రూపంగా కల్గి ఉండే నిద్రలో పొందికగా ఉండి- అని భావం. మిగిలినవారికి తమ స్వరూపం స్పష్టంగా నిద్రలో తోచదు కనుక, మనస్సు తమోమయంగా ఉంటుంది. కళ్ళు, ముక్కు, చెవులు, జిహ్వా, చర్మం- అనే అయిదు ఇంద్రియాలద్వారా బాహ్యవస్తువులను చూచి అనుభవించి, కాలక్షేపం చేస్తారు. ఆ కన్ను మొదలైన ఇంద్రియాలను మూస్తే లోపల బయట తేడా లేకుండా తమోమయంగా ఉంటుంది. సర్వజ్ఞుడైన భగవానుడు తన జ్ఞానంతో చూస్తాడు తప్ప, కన్నులతో చూచేవాడుకాడు. కనుక కన్నులను మూసినా జ్ఞానానికి లోటు లేదు. నేత్రాలను మూసికోవడం తన జ్ఞానాన్ని, అంతర్ముఖంగా మళ్ళించడాన్ని తెల్పుతుంది. అపుడు లోకాలను రక్షించే మార్గాలనుగూర్చి ఆలోచించడంవల్ల అది **"అఱి తుయిల్"** అని అనబడుతున్నది. ధ్యానించదగిన వస్తువు తనకంటే ఇంకొకటి లేనందువల్ల ఈ యోగనిద్రాసమయంలో భగవానుడు తన స్వరూపాన్ని అనుసంధానం చేస్తున్నాడనికూడా చెప్పవచ్చు. "ఆదిశేషునిపై శయనించి భగవానుడు తూగుతున్నాడు'' అని అనే దానికి ఇదే అర్థాన్ని చెప్పడం తగినది.

(శివనయనిన్దిరన్ ఇవర్ముదల్ అనైత్తోర్ దెయ్వక్కు Zాజ్గళ్ కై తొZ) - ఈలోకంలోని జనులచేత ఆశ్రయణీయులుగా ప్రసిద్ధిని పొందిన శివుడు, బ్రహ్మ, ఇంద్రుడు- మొదలైన దేవసమూహాలన్నీ తమ అభిమానం భగ్నం కాగా, భగవానునకు చేతులను జోడించి సేవిస్తాయి. తమకు నాయకులైన బ్రహ్మరుద్రేంద్రాదులను పురస్కరించుకొని పలువురు దేవతలు గుంపులు గుంపులుగా "మేము ఈశ్వరులం'' అనే గర్వాన్ని విడచి, భగవానుడు క్షీరాబ్ధినడుమలో ఆదిశేషశయనంలో శయనించి ఉండే అందాన్ని చూచి దానికి పరవశులై, ఆ స్వామికి దాసులై అంజలిని ఘటిస్తారు. వీరు ఈ విధంగా అంజలిని చేసేటపుడు అతడేం చేస్తాడు? అని అంటే,

(కిడన్ద) - సముద్రంలో చేపలను పట్టాలని దిగిన దొంగల గుంపు తమ అరుపులతో పెద్ద శబ్దం చేస్తే, సముద్రానికి ఏమి మార్పు వస్తుంది? అదే రీతిలో భగవానుడుకూడా ఏ మార్పు లేకుండా ఒకే రీతిలో ఉన్నాడు. సర్వలోకచక్రవర్తిగా ఉండే గొప్పతనంవల్ల "కొందఱు నమస్కరించేటపుడు మనం పరుండి ఉన్నామే!'' అనే భావం కలుగనందున తిరుమేనిలో ఏ కొంచెం మార్పు కల్గదు. ఈ ఆZ్వార్లు కూడా ఈ దైవాలు స్తుతించడాన్ని, భగవానుడు శయనించి ఉండడాన్ని అనుసంధించి, **"కేZ్త్త శీర్ అరన్ ముదలా క్కిళర్ దెయ్వ మాయ్ క్కిళర్న్దు శూZ్త్తమరర్ తుదిత్తాల్ ఉన్ తొల్ పుకZ్ మాశూణాదో"** (తిరువాయ్ 3-1-7) అని ఏ మాత్రం ఆశ్చర్యపడనివారు కనుక వీరికి కూడా ఈ రెండూ స్వరూపానుసంధానంలోకి చేరుతాయి.

(తామరై యున్ది)- లోకం అంతా ఉత్పన్నం కావడానికి కారణం అయిన తిరునాభీకమలాన్ని కలవాడై -అని భావం. ఈ విధంగా ఇతనికికూడా ఇంకా ఎవరైనా కారణభూతులై ఉండేవారు ఉన్నారా? అని అంటే,

(తని ప్పెరు నాయక) - జగత్తుకు కారణంగానో, ఇతనికి కారణంగానో వేఱెవ్వరూ లేరు- అనే విషయాన్ని తెలుపుతున్నారు. ప్రమాణాలలోను, కావ్యాలలోను లోకాలను సృష్టించిన నాభీకమలాన్ని కల్గినవాడుగా ఇంకొక ఏదైవం చెప్పబడలేదుకదా! ఇతని కంటే వేఱెవ్వరూ లేకపోతే, ఇతనితో సమంగా చెప్పదగినవారున్నారా? అని అంటే, **"తని"** - అని విశేషణంవల్ల "ఆవిధంగాకూడా ఎవరూ లేరు. ఇతడే సాటి లేని నాయకుడు''- అని తెల్పుతున్నారు. ప్రమాణాలలో ఇంకా కొందఱిని ఈశ్వరులుగా నిర్దేశించడం వారు ఇతనివల్ల అనుగ్రహింపబడ్డ కొన్ని మహిమలను కలవారై ఉండడాన్నిబట్టి ఏర్పడిన ఔపచారిక ప్రయోగమే. **"రుద్రం సమాశ్రితా దేవా రుద్రో బ్రహ్మాణ మాశ్రితః, బ్రహ్మా మా మాశ్రితో రాజన్! నాహం కంచిదుపాశ్రితః"** (భార- ఆశ్వ-118-37) (దేవతలు రుద్రుని ఆశ్రయించారు. రుద్రుడు తన తండ్రి అయిన బ్రహ్మను ఆశ్రయించాడు.

బ్రహ్మ, తనకు జనకుణ్ణి అయిన నన్ను ఆశ్రయించాడు. ఇక, నేను అయితే ఓ రాజా! ఎవరినీ ఆశ్రయించ లేదు) అనే రీతిలో బ్రహ్మ, రుద్రుడు మొదలైన వారంతా పరిచ్ఛిన్నం అయిన సంపదను కలవారుగాకదా ఉంటారు. "తని", 'పెరు' అనే రెండు విశేషణాలను ప్రయోగించడంచేత తాను లోకనాయకుడై ఉండేటట్లే, తనకంటే పైన ఎవరినీ నాయకునిగా లేనివాడై, సాటి లేని పరతత్త్వమై ఉండే వాడితడే అని తెలుపబడింది. **"తామరై యున్ది", "తని', "పెరు"**- అనే మూడు విశేషణాలద్వారా ఉపాదానకారణంగాను, నిమిత్తకారణంగాను, సహకారికారణంగాను ఉండే వాడితడే అని అంటున్నారు. చట్టి, బాన మొదలైవానిని చేసే కుమ్మరివానివలె ఇతడే లోకాన్ని తన సంకల్పంతో సృష్టిస్తున్నాడు. కనుక ఇతడు నిమిత్తకారణం అవుతున్నాడు. మన్ను- చట్టి, బాన మొదలైనవాని రూపంలో పరిణమించినట్లే సూక్ష్మ చేతనాచేతనాలతో కూడిన ఇతడే స్థూలచేతనాచేతనాలతో కూడిన లోకంగా పరిణమించడంవల్ల, ఇతడే ఉపాదాన కారణంగా ఉన్నాడు. దండ, చక్రాది సహకారికారణాలతో కుమ్మరి చట్టి, బాన మొదలైనవానిని నిర్మించేటట్లే, వేఱు దేని సహాయాన్ని కోరకుండా తన జ్ఞానం, శక్తి మొదలైన గుణాలను పురస్కరించుకొనే ఇతడు లోకాన్ని సృష్టిస్తున్నాడు కనుక, ఇతడే సహకారికారణంగా అవుతున్నాడు.

(మూవులకళన్ద) - ఈ విధంగా జగత్కారణుడై ఉండడంవల్ల తనను ఆశ్రయించి అనుభవించడానికి సాధ్యం కానివారికి వారు ఉన్న చోటికే చేరి తన శ్రీపాదాలతో తడవి, వారిని తనను అనుభవించేటట్లు చేసేవాడు.

(శేవడియోయే) - ఒకవేళ వీరు తనను కోల్పోయిన నష్టాన్ని తీర్చి, రక్షించని కఠినుడైనా, విడువడానికి వీలులేనట్లుగా ఉన్నది స్వామి శ్రీపాదాల మాధుర్యం. ఈవిధంగా ఈ పాశురం ద్వారా ఆழ్వార్లు. ఏ కొఱత లేని భగవానుని సౌందర్యాన్ని, గుణాలను దర్శించి, అనుభవించినట్లయినది.

పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్

ముతల్పాట్టు :- **(శెక్కర్ మా ముకిలుడుత్తు)** అనై కణ్డార్ "ఆనై ఆనై" ఎన్నుమాపోలే అనుభవజనితప్రీతి ఉళ్ళడఙ్గామైయాలే ఏత్తుకిఱార్.

(శెక్కర్ మాముకిలుడుత్తు) శ్యామమాన నిఱత్తుక్కు ప్పరభాగమాన శివప్పై యుడైత్తాయ్, కొడుక్కుమ్ కొయ్శకముమ్ వైత్తుడుక్కలామ్బడియాన అళవై యుడైత్తాయ్. సౌకుమార్యత్తుక్కు చ్చేర్న్దు కుళిర్న్దిరుక్కిఱ ముకిలై అరైయిలే **పూత్తాప్పోలే యుడుత్తు.**

(మిక్క శెళ్జుడర్ పరితి శూడి) "దివి సూర్యసహస్రస్య భవే ద్యుగపదుత్థితా" ఎన్దు శొల్లుకిఱపడియే "సహస్రకిరణ" ఎన్గాప్పోలే ఒరు సజ్ఞ్యియుణ్డితే ఆదిత్యనుక్కు; అప్పడి పరిచ్ఛిన్నకిరణనన్తిక్కే అనేకమాయిరమ్ కిరణజ్గళై యుడైయానొరు ఆదిత్యన్ వన్దు ఉతిత్తాప్పోలేయాయి ₹\ు తిరువభిషేక మిరుప్పతు. మికవుమ్ శిన్దిరున్దుళ్ళ కిరణజ్గళుళ్ళ పరితియై చ్చూడి.

(అళ్జుడర్ మతియమ్ పూణ్డు) తన్నుడైయ స్వాభావికమా యిరున్దుళ్ళ ప్రతాపత్తాలే ఒరువర్క్కుమ్ కిట్టవొణ్ణాతపడి యిరుక్కిఱ ఆదిత్యనై ప్పోలన్తిక్కే, శీతలమాన కిరణజ్గళై యుడైయనాయ్, కుత్రైతల్, నిత్రైతల్, మచ్చు ఉణ్డాతలిన్తిక్కే, వైత్త కణ్ వాజ్గాతే కణ్డుకొణ్డిరుక్కవేణ్డుమ్బడియాన అZకై యుడైయ చ్చన్ద్రనై ప్పూణ్డు.

(పల శుడర్ పునైన్దు) పల నక్షత్రాదికళైయుమ్ పూణ్డు.

(పవళ చ్చెవ్వాయ్) పవళమాకియ వాయైయు ముడైత్తాయ్. ఉపమేయత్తిల్ వన్దాల్, పవళమ్బోలే శివన్ద అధరత్తైయుడైయనాయ్ ఎన్గాకిఱతు; ఇజ్గు, పవళమ్బోలే శివన్ద ఇడజ్గళై యుడైత్తాయ్ ఎన్గిఱతు.

(తికZ పశుమ్ శోతి మరతకక్కున్ఱమ్ కడలోన్ కైమిశై క్కణ్వళర్వతుపోల్) తనక్కు ఇవ్వరుకుళ్ళవై ఎల్లామ్ కీZమ్బడి మికైత్తు ఉజ్జ్వలమాకానిన్దుళ్ళ శ్యామమాన తేజస్సై యుడైత్తాన మరకతగిరియానతు- కడలుక్కు అధిపతియాన వరుణనుడైయ తిరైక్కైయిలే కణ్ వళర్వతుపోల్,. "శాయ్వతుపోల్" ఎన్న అమైన్దిరుక్క ఉపమానత్తిలుమ్ కూశి ఆదరాతిశయత్తాలే "కణ్ వళర్వతుపోల్" ఎన్గిఱార్. తిరుమలైనమ్బి, ఎమ్బెరు మానారుక్కు ఒరువరై అడైయాళమ్ శొల్లుకిఱవిడత్తిలే, "పొన్నాలే తోడుపణ్ణినాల్ ఇడవొణ్ణాతపడియాన కాతైయుడైయరా యిరుక్కుమవరై అఱిన్దరుళుకై యుణ్డో?" ఎన్గారామ్.

(పీతకవాడై) "శెక్కర్ మా ముకిలుడుత్తు" ఎన్గిఱతు. (ముడి) "మిక్క శెళ్జుడర్ ప్పరితి శూడి" ఎన్గిఱతు.

(పూణ్) "అళ్జుడర్ మతియమ్ పూణ్డు" ఎన్గిఱతు. ఇవై తొడక్కమాన. (మేతకు పల్కల నణిన్దు) "పల శుడర్ పునైన్దు" ఎన్గిఱత్తై.

(మేతకు) స్వరూప మెన్నుమ్బడియా యిరుక్కై, మేవి త్తకుతియాన ఎన్దుమామ్. కీZ చ్చొన్నవై ముతలాక త్తనక్కు త్తకుతియా ఇరున్దుళ్ళ పల ఆభరణజ్గళైయు మణిన్దు. అవన్ విభూతియై ప్పరిచ్ఛేదిక్కిలుమ్ పరిచ్ఛేదిక్కప్పోకాతాయిరుక్కై. భాష్యకారర్

అనేకభూషణఙ్గళై అరుళిచ్చెయ్‌తు, పిన్నైయుమ్ ఆదిశబ్దత్తాలే తలైక్కట్టుమాపోలే, "పల్ కలన్" ఎన్ఱు తలైక్కట్టుకిఱార్. "నూపురాద్యపరిమితదివ్యభూషణ" ఎన్బరితే.

(శోతి వాయవుమ్ కణ్ణవుమ్ శివప్ప) దృష్టాన్తత్తిలే ఒన్ఱై చ్చొల్లి. ఇఙ్గే యిరణ్డై చ్చొల్లువానెన్? ఎన్నిల్; అతుక్కాక విఱే శివన్ద ఇడఙ్గళెన్ఱతు.

(మీతిట్టు) కీZచ్చొన్నవ₹\ాలుమ్, అవ[ ] నెరుక్కుకిఱ తన్నాలుమ్ ఒన్ఱై యొన్ఱు స్పర్ధిత్తు శ్యామమాన నిఱమ్ మికవు ముజ్జ్వలమాక, అవ[ ]యుడై నెరుక్కి ఉళ్ళే యిట్టుక్కొళ్ళ ప్పార్ప్పతానవ[ ]యు మZత్తు ప్రసరిక్క.

(నచ్చు వినై) "వాయ్‌న్ద మతుకైడపరుమ్ వయిఱురుకి మాణ్డార్" ఎన్గిఱపడియే తనియిడత్తిలుమ్ ఎతిరికళాయ్ వరువారుమ్ ముడియుమ్బడియాక నచ్చు త్తొZలై యుడైత్తాయిరుక్కై.

(కవర్‌తలై) పల తలైకళై యుడైత్తాయ్. స్వస్పర్శత్తాలే పణైత్తతు ఎన్ఱుమామ్. ప్రజైయై మడియిలే వైత్తిరుక్కుమ్ తాయైప్పోలే. పెరియపెరుమాళై మడియిలే వైత్తిరుక్కుమ్ తాయ్ తానామ్. అనన్దాZ్వాన్, తిరుక్కోట్టియూరుక్కు నడన్ద విడత్తిలే భట్టరై క్కణ్డు, అవర్‌తిరుమేనియిలే ఇప్పడి శెయ్‌తానామ్. "ఆణ్డాళుక్కు మున్దుఱ ఒరు పిళ్ళైయుణ్డాయ్ అవనై యిZక్క, అఙ్గనే శెయ్యవొణ్ణాతు, ఇవన్ జీవిక్కవేణుమ్" ఎన్ఱు ఎమ్బెరుమానార్, పెరియపిరాట్టియారుక్కు నీరాట్టి "మఞ్జనీర్ కుడిత్త పిళ్ళైయాక వళర్క్క వేణుమ్" ఎన్ఱు కాట్టిక్కొడుత్తరుళినారాయి₹\ు భట్టరై. అన్ద వాసనైయాలే "పెరియపిరాట్టియార్ మకన్" ఎన్ఱు కాణ్ భట్టరై అనన్దాZ్వాన్ శొల్లువతు.

(అరవినమళి యేఱి) నా₹\మ్, కుళిర్‌త్తి, మెన్మైకళై యుడైయనాన తిరువనన్దాZ్వానాకిఱ పడుక్కైయిలే యేఱి. పడుక్కైయిలే యేఱుకిఱ ఇతు తన్బేఱాక ఇరుక్కైయాలే. నమ్బెరుమాళ్ ఆఱుకాల్ శివికైయై సాదరమాక ప్పార్‌త్తేఱి అరుళుమాపోలే. పెరియ ఆరవారత్తోడే యాయి₹\ు అరుళువతు. అమళి- పడుక్కై.

(ఎఱి కడల్ నడువుళ్) - స్వసన్నిధానత్తాలే అలై ఎఱికిఱ కడలిలే.

(అఱితుయిల్ అమర్‌న్ద) అఱివే వడివాక వుడైత్తాయిరున్దుళ్ళ నిద్రైయిలే పొరున్ది. అల్లాతార్‌క్కు ముతల్ తన్నిలే ఒన్ఱుమ్ తో₹\ాతే నెఞ్జిరుణ్డిరుక్కుమ్, చక్షురాదికరణఙ్గళాలే పదార్థదర్శనమ్బణ్ణి ప్పోతుపోక్కుమవర్‌కళ్. అక్కణ్‌తన్నైయుమ్ శెమ్బుళిత్తాల్ ఉళ్ళోడు పుఱమ్బోడు వాశి యఱ ఇరుణ్డిరుక్కుమ్, ఇవన్దన్నిరుక్కణ్గళ్ శెమ్బుళిత్తాల్ ప్రకాశ ముళ్ళే యుణైన్దిరుక్కు మత్తనై. జగద్రక్షణచిన్తై పణ్ణుతల్. ధ్యేయవస్తు

తనక్కు ప్పుఱ మిల్లామైయాలే స్వానుసన్ధానమ్ పణ్ణుతల్- తిరువనన్దాZ్వాన్మేలే శాయ్న్దరుళినాల్ ఇరుక్కుమ్పడి.

(శివనయనిన్దిరనివర్ ముతలనైత్తోర్ తెయ్వ క్కుZాజ్గళ్ కైతొZ) నాట్టుక్కు ఆశ్రయణీయరాక ప్రసిద్ధరానవర్కళ్తాజ్గళ్ భగ్నాభిమానరాయ్ త్తొZానిఱ్పర్కళ్. బ్రహ్మాదికళ్ తొడక్కమాక అనేకదేవతాసమూహమానతు తజ్గళిఱు మాప్పై ప్పొకట్టు, శాయ్న్దరుళిన అZకిలే తో₹\ు ఎZుత్తు వాజ్గి నిఱ్పర్కళ్. ఇవర్కళ్ ఇప్పడి తొZానిన్టాల్ అవన్ శెయ్తతు ఎన్? ఎన్నిల్;

(కిడన్ద) కడలిలే ఇZ్న్ద కొక్కుత్తిరళ్కళ్ వికృతమాజ్కాట్టిల్ అక్కడలుక్కొరు వాశి పిఱవాతితే, ఏకరూపమాక చ్చాయ్న్దరుళుమాయి₹\ు; “శిలర్ తొZానిఱ్క క్కిడన్దోమ్” ఎన్గిఱ తుణుక్కుమ్ పిఱవాతాయి₹\ు- ఐశ్వర్యచ్చెరుక్కాలే. ఇవర్క్కు ఇరణ్డుమ్ స్వరూపాన్తర్గతమాయి₹\ు.

(తామరై యున్ది) సకలజగదుత్పత్తికారణమాన తిరునాభీకమలత్తై యుడైయ నాయ్. ఇప్పడి ఇరుప్పార్ అవ్వరుకు ఆరేను ముణ్డో? ఎన్నిల్.

(తని ప్పెరు నాయక) ఇత్తాల్- అవ్వరుకిల్లై ఎన్ను మిడత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. అవ్వరుకిల్లైయాకిల్ తన్నోడొక్క చ్చొల్లలావార్ ఉణ్డో? ఎన్నిల్;

(తని) అద్వితీయనాయకన్. పుఱమ్బేయుమ్ శిలరై నాయకరాక చ్చొల్లక్కడవతు, అతు ఔపచారికమ్. “రుద్రం సమాశ్రితా దేవాః రుద్రో బ్రహ్మాణ మాశ్రితః, బ్రహ్మా మా మాశ్రితో రాజన్! నాహం కఞ్చిదుపాశ్రితః” ఎన్టాప్పోలే అపేక్షికమాన ఐశ్వర్యత్తై యుడైయరాయితే ఇవర్కళ్ ఇరుప్పతు. ఇవ్వరుకుళ్ళార్క్కెల్లామ్ తాన్ నిర్వాహకనా యిరుక్కిఱవోపాతి, తనక్కు అవ్వరుకు ఒరు నిర్వాహకనైయుడైయ నల్లాత అద్వితీయ పరదేవతై. నిమిత్తోపాదానసహకారికళుమ్ తానే ఎన్టై.

(మూవులకళన్ద) తన్పక్కల్ వన్దు అనుభవిక్క మాట్టాతార్క్కు అవర్కళిరున్ద విడత్తిలే శెన్టు అనుభవిప్పిక్కుమ్.

(శేవడియోయే) ఇZన్ద ఇZవై మీట్టు రక్షియాతే ఘాతకనానానేయాకిలుమ్, విడవొణ్ణాతపడియాయి₹\ు- తిరువడికళిన్ భోగ్యతై యిరుక్కిఱపడి. కణ్ణZివ₹\ అZకైయుమ్, గుణజ్గళైయుమ్, వేణ్డప్పొట్టైయు- మనుభవిత్తార్.

అరు :- ప్రవేశే, సంసారత్తిలే రుచి య₹\ ఇవర్క్కు దేహసంబన్ధత్తై ఆఱా తిరుప్పానెన్? ఎన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మున్డుఱ దృష్టాన్తమ్) ఇత్యాది. తిరుప్పేతాప్పు

రత్తుక్కు చ్చివప్పు శొల్లుకైయొZియ మేఘసామ్యమ్ శొల్లువానెన్? ఎన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ముకిల్) ఇత్యాది. "పరితి" - ఆదిత్యన్. శివన్ద తిరువభిషేకత్తుక్కు మధ్యాహ్న ఆదిత్యనై దృష్టాన్తమ్ శొల్లలామో? ఎన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (బాలసూర్యనుక్కు) ఇత్యాది. (మే తకు) మే - మేనిక్కు. తకు- తక్కిరుక్కైయాతల్. నామైకదేశే నామగ్రహణ మెన్గిఱన్యాయత్తాలే. "మే" ఎన్గిఱతు, "మేని" ఎన్ఱాయ్ అతు తక్కిరుక్కైయాతల్. మే, ఊన్ఱు మేన్మైయాయ్ మేమ్బాడాతల్.

(నచ్చు వినై) వినై యెన్ఱు క్రియైయాయ్, నచ్చాలే నలికైయై చ్చొల్లుకిఱతు. పల తలైకళ్ వేణ్డువానెన్? ఎన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఏత్తుకైక్కు) ఇత్యాది. ఇప్పడి ప్పట్టవనై ఆశ్రయియఙ్గోళ్ ఎన్ఱు క్రియాపదమిన్ఱిక్కే యిరుప్పానెన్? ఎన్న అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (వినైయాల్) ఇత్యాది.

దివ్యార్థ దీపిక

(శెక్కర్ మామకిల్) - ఆZ్వార్, కీZ ప్రబన్ధమాకియ తిరువిరుత్తత్తిన్ ముదల్పాట్టిల్ "అZుక్కుడమ్బుమ్" ఎన్ఱు తమ్ముడైయ శరీరత్తిన్ తణ్మైయై ప్పేశినార్. ఇన్ద ముదల్పాట్టిల్ ఎమ్బెరుమానుడైయ తిరుమేనియిన్ వైలక్షణ్యత్తిల్ ఈడుపట్టు పేశుకిఱార్. అప్రాకృత మాయ్, ఒప్పుయర్వʹ\తాన భగవద్దివ్యమఙ్గళవిగ్రహత్తిఱ్కు ప్రాకృతవస్తుక్కళిలే ఒన్ఱై ఉపమానమాక ఎడుత్తుకూఱువదావతు- "ఒట్టురైత్తివ్వులకున్నై పుకZవెల్లామ్ పెరుమ్బాలుమ్ పట్టురైయాయ్ ప్పుత్కొన్ఱే కాట్టుమాల్ పరఞ్జోతీ!" ఎన్ఱపడి అవద్యమే యాయినుమ్, ఓర్ ఉపమానత్తై యిట్టే అనుభవిత్త త్తీరవేణ్డి యిరుప్పదాలుమ్, వేదాన్తఙ్గళిలుమ్ అప్పడియే ఉపమానఙ్గళై యిట్టే నిరూపిత్తిరుప్పదాలుమ్, ఇవ్వాZ్వార్ తాముమ్ ఇఙ్గు ఓర్ ఉపమానత్తై యిట్టు ప్పేశి అనుభవిక్కిఱార్.

"ప్రసిద్ధోపమై" ఎన్ఱుమ్, "అభూతోపమై" ఎన్ఱుమ్ ఉపమై ఇరణ్డు వకైప్పడుమ్. "ముఖమ్ చన్ద్రనై ప్పోన్ఱతు, తిరువడి తామరై ప్పోన్ఱతు" -ఎన్ఱిఙ్గనే పేశుతల్ ప్రసిద్ధోప మైయామ్. ఇని, అభూతోపమై యావతు- తమిZిల్ "ఇల్ పొరుళువమై" ఎనప్పడుమ్. ప్రసిద్ధ మిల్లాత ఒరు విషయత్తై క్కవికళ్ తమ్ బుద్ధిచమత్కారత్తాలే ఏఱ్పడుత్తిక్కొణ్డు, అతనై దృష్టాన్త మాక్కి క్కూఱుతల్ అభూతోపమైయామ్. ఇప్పడిప్పట్ట అభూతోపమైయై క్కూఱువదన్ కరుత్తు- ఉపమేయప్పొరుళానతు ఒప్పʹ\తు ఎన్బదై త్తెరివిప్పతేయామ్.

ఇప్పాశురత్తిల్ అభూతోపమై వరుణిక్కప్పడుకిఱతు. ఎమ్బెరుమాన్ తిరువరై యిల్ తిరుప్పీతామ్బరమ్ శాత్తిక్కొణ్డుమ్, తిరుముడియిల్ తిరువభిషేక మణిన్దు కొణ్డుమ్, ఇప్పడియే మʹ\ుమ్ పల పల తిరువాభరణఙ్గళై ప్పూణ్డుకొణ్డుమ్,

శెన్దామరైప్పోన్ఱ తిరువాయుమ్, తిరుక్కణ్కళుమ్ విళఙ్గవుమ్, శ్యామమాన తిరుమేని నిఱమానతు మ ౯ శోభైకళెల్లావ ౯ైయుఙ్కాట్టిల్ విశేషిత్తు విళఙ్గవుమ్ కడలినిడైయే తిరువనన్దాZ్వా నెనుమ్ తిరువణైయిన్ మీదేఱి త్తిరుక్కణ్ వళర్న్దరుళుకిఱపడిక్కు దృష్టాన్తమాక వరుణిక్క ప్పొరుత్తమాన ప్రసిద్ధోపమై ఒన్ఱిల్లామైయాల్ అభూతోపమై అరుళిచ్చెయ్కిఱార్. మరకతప్పచ్చైమయమాన ఒరు మలైయానతు శెన్నిఱమాన మేఘత్తై ప్పీతకవాడైయాక ఉడుత్తుక్కొణ్డుమ్, కిరీటత్తిన్ స్థానత్తిలే సూర్యనై అణిన్దుకొణ్డుమ్, ముత్తు సరమ్ ముదలాన మ ౯మ్ పల తిరువాభరణఙ్గళిన్ స్థానత్తిలే పవళమయమాన ప్రదేశఙ్గళైయుడైత్తాకియుమ్ ఒరు కడలిలే పళ్ళికొణ్డిరున్దాల్ ఎప్పడి యిరుక్కుమో, అప్పడి యిరానిన్ఱతు దేవరీర్ తిరుక్కోలముమ్ తాముమాక త్తిరుప్పళ్ళి క్కొణ్డరుళుకిన్ఱమై - ఎన్గిఱారాయి ౯.

“శెక్కర్” ఎన్ఱు శివప్పు నిఱత్తుక్కుమ్, శెవ్వానత్తుక్కుమ్ పెయర్. ఇఙ్గే, శివన్ద మేఘ మెన్ఱుమ్ పొరుళ్ కొళ్ళలామ్. మేఘఙ్గళ్ మలైచ్చారలిల్ పడియుమాతలాలుమ్, శెక్కర్మాముకిల్ పడిన్దిరున్దాల్ పీతకవాడై యుడుత్తాప్పోలిరుక్కు మాదలాలుమ్ “శెక్కర్ మాముకిలుడుత్తు” ఎనప్పట్టతు. ఎమ్బెరుమాన్ ఉపమేయమ్, మలై ఉపమానమ్. పీతాంబరమ్ ఉపమేయమ్, శెక్కర్ మాముకిల్ ఉపమానమ్.

“కతిరాయిర మిరవి కలన్దెరిన్దాలొత్త నీణ్ ముడియన్” ఎన్ఱు తిరువభిషేకత్తిఱ్కు సూర్యనై ఒప్పు చ్చొల్లువదుణ్డాదలాల్. “మిక్క శెఞ్జుడ్ పరిది శూడి” ఎనప్పట్టతు. ఎమ్బెరుమానుడైయ కిరీటత్తిఱ్కు సాధారణసూర్యన్ ఉపమానమాక ప్పోరామైయాల్ “మిక్క శెఞ్జుడర్” ఎన విశేషిక్కప్పట్టతు. “పరిధి” ఎన్గిఱ వడశొల్ సాక్షాత్తాక సూర్యనై చ్చొల్లాదాకిలుమ్ తమిZ్ల్ ఇలక్కణైయాల్ సూర్యనుక్కు ప్పెరాయిరుక్కుమ్. ఇఙ్గు ఉపమానమాకిఱ మలై సూర్యమణ్డలమ్ వరై ఓఙ్గియిరుప్పదాక క్కొణ్డాల్ సూర్యన్ కిరీటత్తిన్ స్థానత్తిలే ఆవాన్.

మార్బిల్ అణిన్దు కొళ్ళుమ్ ఆభరణఙ్గళిల్ “చంద్రహారమ్” ఎన్బదు ఒన్ఱు. అతు చన్దన్ వడివ మాక అమైక్కప్పడుమాదలాల్ అప్పెయర్ కొణ్డతాకిఱతు. చంద్రనుక్కు మలైయినోడు సంబంధమ్ కీZ్ చ్చొన్నపడియిలేయామ్. సూర్యచన్ద్రమండలమ్ వరైయిల్ ఓఙ్గిన మలై ఎన్ఱు కొళ్క. మతి-చంద్రన్, అమ్ - శారియై.

“పల శుడర్” ఎన్ఱతు ఆకాశత్తిలుళ్ళ మ ౯మ్ పల నక్షత్రాదితేజస్సమూహఙ్గళై చ్చొన్నపడి. తిరువాభరణఙ్గళిల్ నక్షత్రహార మెన్బతు ఒన్ఱు. ‘పునైన్ద’ ఎన్ఱు పొఱమానపోతు పెయరెచ్చమాకి మరకతక్కున్ఱత్తిఱ్కు విశేషణమాకక్కడవతు.

"పవళ చ్చెవాయ్" - "ప్రవాళమ్" ఎన్ఱ వడశొల్ పవళ మెనత్తిరియుమ్. 'వాయ్' ఎన్ఱు ఇడఙ్గళై చ్చొన్నపడి. మలైయిల్ పల ఇడఙ్గళిల్ పవళముణ్డాదలాల్ పవళఙ్గళాల్ శివన్ద ఇడఙ్గళ్ "కైవణ్ణ త్తామరై వాయ్ కమలమ్ పోలుమ్ కణ్ణిణైయుమ్ అరవిన్దమ్ అడియు మ.:.తే" ఎన్ఱుమ్, "పవళ వాయ్ కమలచ్చెఙ్గణ్" ఎన్ఱుమ్ శొల్లప్పడుకిఱ దివ్యావయవఙ్గళుక్కు ఉపమానమాక క్కూఱప్పట్టన.

"తికழ் పశుమ్ శోది మరతకక్కున్ఱమ్"- పశుమై, నీలమ్, కరుమై- ఎన్ఱ నిఱఙ్గళై అభేదమాక కూఱువతు కవి మరపాదలాల్ ఎమ్బెరుమానుడైయ కాళమేకత్తిరువురువత్తిఱ్కు మరతకక్కున్ఱత్తై (పచ్చై మామలైయై) ఉవమై కూఱినార్. సాధారణమలై యానతు ఎమ్బెరుమానుడైయ తుళక్కలాకా నిలైక్కుమ్, వళర్త్తిక్కుమ్ ఒప్పాకుమే యన్ఱి, కాణప్పుక్కవర్కళిన్ కణ్ణైయుమ్, నెఞ్జైయుమ్ కళిర్విత్తు, అవర్కళుడైయ సంసారతాపఙ్గళై ఎల్లామ్ పోక్కున్దన్మైయుమ్, ఎప్పోదుమ్ ధ్యానమ్ శెయ్వదఱ్కు ఉరియదా యిరుత్తలుమ్, పెరుమ్ కరుణైక్కు ఇరుప్పిడమా యిరుత్తలుమ్ ముదలియ విశేషఙ్గళిల్ ఒప్పాకమాట్టామైయాల్, "తికழ் పశుమ్ శోది మరకతమ్" ఎన్ఱు కున్ఱమ్ విశేషిక్కప్పట్టతు. ఆక, ఇప్పడిప్పట్ట తొరు కున్ఱమ్ ఉలకిల్ ఎఙ్గు మిల్లై. ఇరున్దాలుమ్ అతు కడలోన్ కైమిశై కణ్వళర్వతు అసంభావితమ్. ఆక, ఇత్తన్మైయుమ్ సంభావిత మాకిల్ ఎమ్బెరుమాన్ వడివుక్కు ప్పోలి చ్చొల్లలామాయ్త్తు.

"శెక్కర్ మా" ఎన్ఱు తొడఙ్గి, "కణ్వళర్వతుపోల్" ఎన్ఱు మళవుమ్ ఉపమానత్తై శిక్షిత్తు ముడిత్తు, ఇని, "పీతకవాడై" ఎన్ఱు తొడఙ్గి ఉపమేయమాన ఎమ్బెరుమానుడైయ అనుభవత్తిల్ ఇழికిఱార్. "శెక్కర్ మాముకిలు"క్కు ఉపమేయమ్ "పీతకవాడై". "మిక్క శెఞ్జుడర్ పరిది"క్కు ఉపమేయమ్ "ముడి" (అతావతు - కిరీటమ్) "అఞ్జుడర్ మదిక్కుమ్, పలశుడర్ కట్కుమ్" ఉపమేయమ్ "పూణ్ ముదలా మేదకు పల్కలన్". "పూణ్" ఎన్బదు ఆభరణసామాన్యత్తుక్కు ప్పేరాయినుమ్ ఇఙ్గే చంద్రహార మెన్గిఱ ఆభరణ విశేషత్తై క్కుఱిక్కు మెన్గ. "మేతకు" - మేవత్తకు- ఎన్ఱపడియాయ్, (తిరుమేనిక్కు) పొరున్దత్తక్కిన ఎన్ఱదామ్. "మెయ్ తకు" ఎన్ఱుమ్ పాఠ ముణ్డామ్. మెయ్- తిరుమేని. కలన్- ఆభరణమ్.

"మీదిట్టు ప్పచ్చైమేని మికై ప్పకైప్ప"- ఎమ్బెరుమానుడైయ తిరుమేనియిల్ పీతకవాడైయిన్ శోది ఒరు నిఱమాకవుమ్, తిరువభిషేకత్తిన్ శోది మ ∫ొరు నిఱమాకవుమ్, దివ్యభూషణఙ్గళిన్ శోది వేఱొరు నిఱమాకవుమ్, తిరువాయ్, తిరుక్కణ్ ముదలియ అవయవఙ్గళిన్ శోది మ∫ఱుమోర్ నిఱమాకవుమ్- ఇప్పడి పలవకై నిఱఙ్గోదికళ్ ఇరున్దాలుమ్ తిరుమేనియిన్ నిఱమాకియ "పాశియిన్ పశుమ్ పుఱ" మ్మోన్ఱ

తిరునిఱమే మ ſ\ ఎల్లాచ్చోభైకళోడుమ్ పోరిట్టు వె ſ\ు పె ſ\ు విళఙ్గుకిన్ఱదామ్. "మేని" ఎన్ఱు ఉడలుక్కుమ్, నిఱత్తుక్కుమ్ పేర్. ఇఙ్గు నిఱత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. పశుమై నిఱమానతు. "మీదిట్టు మికై ప్పకై మిక ప్పకైత్తు మీదిడ" ఎన్ఱు వికుతి మా ſ\ కూట్టి యురైక్కలామ్. ఎన్నుడైయ శోభైయిన్ మున్నే ఉజ్జ్వలుడైయ శోభై ఎప్పడి విళఙ్గలామ్ - ఎన్ఱు పోరాడి త్తానే మేల్పట్టదాయి ſ\ామ్. మీదిడుదల్ - వె ſ\ పెఱుదల్ -ఎన్నలామ్. ఆక, ఇవ్వళవుమ్ ఎమ్బెరుమానుడైయ దివ్యశోభైయై వరుణిత్తారాయి ſ\ు. ఇని, పళ్ళిక్కొళ్ళు మZకై ప్పేశుకిఱార్.

క్షీరసాగరమత్తియిల్ తిరువనన్దాZ్వాన్ మేల్ తుయిల్కొణ్డరుళి, శివన్, పిరమన్ ఇన్దిరన్ ముదలాన దేవర్కళాల్ తొZప్పడుమవనే ! తామరై పూత్త తిరునాభియై యుడైయ సర్వేశ్వరనే! పణ్డొరుకాల్ మావలిపక్కల్ నీరే ſ\ు మూవులకు మళన్దవనే! జయ విజయీభవ- ఎన్ఱారాయి ſ\ు.

తిరుమేని యZకిలుమ్, తుయిల్ కొణ్డ అZకిలుమ్ ఇవ్వాZ్వార్ నెఞ్జై పఱికొడుత్తారాకైయాలే ఒరు విసైము ſ\ోడే పాశురత్తై ముడిక్కమాట్టామల్ "మూవుల కళన్ద శేవడియోయే" ఎన్ఱు కణ్ణామ్ శుZలై యిట్టు క్కిడక్కిఱార్.

"నఞ్జు + వినై"- నచ్చువినై. శత్రుక్కళ్ మేల్ విషత్తై ఉమిZుమ్ తొZిలై యుడైయ నిఱే తిరువన్దాZ్వాన్. "కవర్ తలై" - కప్పు విట్టుక్కిళర్కిన్ఱ తలైకళై యుడైయ- ఎన్ఱు శబ్దార్థమ్. పల పల తలైకళైయుడైయ ఎన్బతు తాత్పర్యమ్. అమళి- పడుక్కై. "అఱితుయిల్" యోగనిద్రై. శేవడియోయ్ - శేవడియోన్ - ఎన్బదన్ విళి.

దివ్యార్థదీపిక - అనువాదం

(శెక్కర్ మామకిల్) - ఆZ్వార్లు ఇతఃపూర్వ ప్రబంధం అయిన తిరువిరుత్తం లోని మొదటి పాశురంలో **"అZుక్కుడమ్బుమ్"** అని అంటూ తమ శరీరంయొక్క నైచ్యాన్నిగూర్చి పలికారు. ఈ మొదటి పాశురంలో భగవానుని తిరుమేని వైలక్షణ్యంలో అభినివేశాన్ని పొంది పల్కుతున్నారు. అప్రాకృతమైనది, సాటి మేటి లేనిది అయిన భగవానుని దివ్యమంగళరూపానికి ప్రాకృతాలైన పదార్థాలలో ఒక పదార్థాన్ని గ్రహించి పల్కడం **"ఒట్టురైత్తివ్వులకున్నై పుకZ్ వెల్లామ్ పెరుమ్బాలుమ్ పట్టురైయాయ్ పుక్కేన్ఱే కాట్టుమాల్ పరఞ్జోతీ!"** అనే రీతిలో దోషమే అయినా, ఏదో ఒక ఉపమానాన్ని చెప్పి అనుభవించాలి. కనుక, వేదాంతాలలోకూడా ఆ విధంగానే లౌకికోపమానాలను ఉద్దేశించి నిరూపించినందువల్ల, ఈ ఆZ్వార్లు కూడా తాము ఒక ఉపమానాన్ని గ్రహించి పల్కి, ఆనందిస్తున్నారు.

"ప్రసిద్ధోపమ" అని, **"అభూతోపమ"** అని ఉపమ రెండు విధాలు. ముఖం చంద్రునివంటిది, శ్రీచరణం తామరవంటిది- అని ఈ రీతిలో పల్కడం ప్రసిద్ధోపమ. ఇక, అభూతోపమ ఏది? అంటే- ఇది తమిళంలో **"ఇల్ పొరుళ్ ఉవమై"** అని పిలువబడు తున్నది. (లోకంలో) ప్రసిద్ధం కాని ఒక విషయాన్ని కవులు తమ బుద్ధిచమత్కారంతో కల్పించి, దానిని దృష్టాంతంగా చేసి పల్కడం అభూతోపమ. ఇటువంటి అభూతోపమను చెప్పడంలో ఉద్దేశ్యం- ఉపమేయవస్తువు సాటి లేనిది- అని తెలుపడమే.

ఈ పాశురంలో అభూతోపమ వర్ణింపబడుతున్నది. భగవానుడు నడుమున పీతాంబరాన్ని ధరించి, శిరస్సు పై కిరీటాన్ని అలంకరించుకొని, ఈ రీతిలో ఇంకా పలు పలు ఆభరణాలను ధరించి శెన్దామరలవంటి ముఖం, తిరునేత్రాలు ప్రకాశిస్తూ ఉండగా, శ్యామమైన తిరుమేనివర్ణం, మిగిలిన శోభలు అన్నిటికంటే విశేషంగా వెలిసేటట్లుగా, సముద్రంలో ఆదిశేషుడనే పర్యంకం పై అధిరోహించి పరుండి నిద్రించే సన్నివేశానికి దృష్టాంతంగా వర్ణించి పల్కడానికి తగిన ప్రసిద్ధోపమ ఏదీ లేనందువల్ల అభూతోపమను పల్కుతున్నారు. పచ్చలతో నిండిన ఒక పర్వతం ఎఱ్ఱని రంగును కల మేఘాన్ని పీతాంబరంగా అలంకరించుకొని, కిరీటస్థానంలో సూర్యుని ధరించి, ముత్యాల సరాలు మొదలైన మిగిలిన పలు ఆభరణాల స్థానంలో పగడాలతో నిండిన ప్రదేశాలను కల్గి, ఒక సముద్రంలో పరుండి ఉంటే ఏవిధంగా ఉంటుందో ఆ విధంగా ఉన్నది- అతని అందం, అతడు పరుండి ఉండే తీరు - అని అన్నట్లు అయినది.

"శెక్కర్" అనే పదం ఎఱ్ఱని రంగుకు, ఎఱ్ఱని ఆకాశానికి పేరు. ఇక్కడ దీనికి ఎఱ్ఱని మేఘం అని, ఎఱ్ఱని ఆకాశంలో కన్పించిన మేఘమని అర్థాలను చెప్పవచ్చు. మేఘాలు పర్వసానువులలో చేరి సంచరిస్తాయి. కనుక, ఎఱ్ఱని మేఘం చేరి ఉంటే, పీతాంబరాన్ని ధరించినట్లుంటుంది కనుక, **"శెక్కర్ మామురికిల్ ఉడుత్తు"** అని చెప్పబడింది. "భగవానుడు ఉపమేయం, పర్వతసానువులు ఉపమానం. పీతాంబరం ఉపమేయం, ఎఱ్ఱని గొప్ప మేఘం ఉపమానం.

"కతిరాయిర మిరవి కలన్దెరిన్దాలొత్త నీణ్ ముడియన్" అని కిరీటానికి సూర్యుని సాటిగా చెప్పే క్రమం ఉన్నది కనుక, **"మిక్క శెఙ్జుడర్ పరిది శూడి"** అని చెప్పబడింది. భగవాను‌ని కిరీటానికి సాధారణసూర్యుడు ఉపమానంగా సరిపోడు. కనుక, **"మిక్క శెఙ్జుడర్ పరిది శూడి"** అని అనబడింది. **"పరిధి"** అనే సంస్కృతపదం సాక్షాత్తుగా సూర్యుని నిర్దేశించకపోయినా, తమిళంలో లక్షణావృత్తిద్వారా సూర్యవాచకం. ఇక్కడ ఉపమానం అయిన పర్వతం సూర్యమండలంవరకు పెరిగినట్లు భావిస్తే సూర్యుడు కిరీటంగా ఉంటాడు.

వక్షస్సులో అలంకరించుకొనే ఆభరణాలలో **"చంద్రహారం"** అన్నది ఒకటి ఉన్నది. అది చంద్రుని రూపంలో నిర్మింపబడుతుంది. కనుక ఆ పేరును కల్గి ఉన్నది. చంద్రునకు పర్వతంతో గల సంబంధాన్ని పూర్వం పల్కిన రీతిలోనే, సూర్య మండలంవరకు పెరిగిన పర్వతం- అని గ్రహించాలి. **"ఓఙ్గిన మలై"**- అని గ్రహించాలి. **మతి**-చంద్రుడు, **అమ్**-శారియై, **'పల శుడర్'** అనే పదంతో ఆకాశంలో ఉండే మిగిలిన పలు నక్షత్రాదితేజఃసమూహాలను చెప్పినట్లయింది. ఆభరణాలలో నక్షత్రహారం అనేది ఒకటి. **"పునైన్ద"** అనే పాఠానుసారం అది నామవిశేషణం, దానిని మరకతపర్వతానికి విశేషణంగా చేయాలి.

"పవళ చ్చెవ్వాయ్" - **"ప్రవాళం"** అనే సంస్కృతపదం పవళమని వికృతిని పొందుతుంది. **"వాయ్"** అనే పదం ప్రదేశాన్ని నిర్దేశిస్తుంది. పర్వతంలో పలు ప్రదేశాలలో పగడాలు ఉంటాయి. కనుక పగడాలవల్ల ఎఱ్ఱని ప్రదేశాలు **"కైవణ్ణ త్తామరై వాయ్ కమలమ్ పోలుమ్ కణ్ణిణైయుమ్ అరవిన్దమ్ అడియుమ⁖తే"** అని, **"పవళవాయ్ కమల చ్చెఙ్గణ్"** అని చెప్పబడే దివ్యావయవాలకు ఉపమానంగా చెప్పబడ్డాయి.

"తికழ் పశుమ్ శోది మరకతక్కున్ఱమ్"- పచ్చదనం, నీలం, నలుపు- అనే వర్ణాలను అభేదంతో చెప్పడం కవి సమయం కనుక, భగవానుని కాలమేఘరూపానికి మరకత గిరిని (పచ్చై మామలై) ఉపమానంగా పల్కుతున్నారు. సాధారణమైన పర్వతం ఏమాత్రం చలించని స్థితికి, ఔన్నత్యానికి సాటివస్తుందే తప్ప, దర్శించేవారి నేత్రాలను, మనస్సును చల్లబఱచి, వారి సంసారతాపాలను అన్నిటినీ తీర్చే స్వభావాన్ని కల్గి ఉండడం, ఎల్లప్పుడూ ధ్యానం చేయడానికి తగినదిగా ఉండడం, గొప్ప కరుణకు స్థానంగా ఉండడం- మొదలైన విశేషగుణాలలో సాటి రాలేదు కనుక, **"తికழ் పశుమ్ శోది మరతకమ్"** అని అంటూ పర్వతం విశేషింపబడింది. అందువల్ల, ఇటువంటి ఒక అద్వితీయమైన కొండ లోకంలో ఎక్కడా లేదు. ఒకవేళ ఉంటే అది **"కడలోన్ కైమిశై కణ్వళర్వతు"** అసంభావితం. కనుక ఇంత అసంభావితం అయితేనే దానిని భగవానుని తిరుమేనికి సాటిగా చెప్పదగినది అవుతుంది.

"శెక్కర్ మా" అని ప్రారంభించి **"కణ్ వళర్వతుపోల్"** అనే పర్యంతం ఉపమానాన్ని శిక్షించి పల్కి ముగించి, తరువాత **"పీతకవాడై"** అని ఆరంభించి ఉపమేయ స్థానీయుడైన భగవానుని అనుభవంలోకి ఆழ்వార్లు ప్రవేశిస్తున్నారు. **"శెక్కర్ మాముకిల్"**కు ఉపమేయం **"పీతకవాడై"**. **"మిక్క శెఙ్జుడర్ పరిది"**కి ఉపమేయం **"ముడి"**. (అంటే -కిరీటం). **"అఙ్జుడర్మది"కి, "పలశుడర్కళ్"** ఉపమేయాలు. **"పూణ్

ముదలా మేతకు పల్‌కలన్"- "పూణ్" అనేది ఆభరణసామాన్యానికి వాచకం అయినా, ఇక్కడ చంద్రహారమనే విశేషమైన ఆభరణాన్ని తెలుపుతుంది. **"మేతకు"** అంటే- **మేవత్తకు-** అని అర్థం. (తిరుమేనికి) తగినది- అని భావం. **"మెయ్‌తకు"** అనే పాఠంకూడా ఉన్నది. **"మెయ్"** అంటే తిరుమేని. **"కలన్"** అంటే ఆభరణం.

"మీదిట్టు ప్పచ్చై మేని మిశై ప్పకైప్ప"- భగవానుని తిరుమేనిలో పీతాంబరశోభ ఒక వర్ణంగాను, కిరీటంలోని కాంతి ఇంకొక వర్ణంగాను, దివ్యభూషణాల కాంతి మఱి ఒక వర్ణంగాను, ముఖం, నేత్రాలు మొదలైన దివ్యావయవాల కాంతి ఇంకా ఇంకొక వర్ణంగాను- ఈ విధంగా పలు రీతులలోని వర్ణకాంతులు ఉన్నా, తిరుమేని వర్ణం అయిన **"పాశియిన్ పశుమ్ పుఱమ్బోన్ష"** వర్ణమే మిగిలిన అన్ని శోభలతోను పోరాడి జయించి ప్రకాశిస్తున్నది. **"మేని"** అనే పదం దేహానికి, వర్ణానికి వాచకం. ఇక్కడ వర్ణాన్ని తెలుపుతున్నది. ఈ (భగవానుని తిరుమేనియొక్క) పచ్చని వర్ణం- **"మీదిట్టు పచ్చైమేని మిశై ప్పకైత్తు మీదిడ"** అని విభక్తి వ్యత్యయాన్ని చేసి అన్వయించి అర్థం చెప్పవచ్చు. నా శోభ ముందు మీ శోభ ఏవిధంగా వెల్గుతుంది? అని పోరాడి తానే అతిశయించినది అయినదట. **"మీదిడుతల్-** జయించడం అని అర్థం చెప్పవచ్చు. ఈవిధంగా, ఇంతవరకు భగవానుని దివ్యశోభను ఆళ్వార్లు వర్ణించారు. ఇక, స్వామి శయనించి ఉండే అందాన్నిగూర్చి పల్కుతున్నారు.

క్షీరసాగరం నడుమ ఆదిశేషునిపై పరుండి ఉండి, శివుడు-బ్రహ్మ-ఇంద్రుడు మొదలైన దేవతలచే నమస్కరింపబడేవాడా! తామర పూచిన తిరునాభిని కల సర్వేశ్వరా! పూర్వం ఒకానొక సమయంలో మహాబలివద్ద దానజలాన్ని స్వీకరించి ముల్లోకాలను కొలిచినవాడా! జయ! విజయీభవ! అని అన్నట్లయినది.

దివ్యదేహం అందంలోను, శయనించి ఉండే సౌందర్యంలోను ఈ ఆళ్వార్ల తమ మనస్సును పాఱవేసుకొన్నారు. కనుక ఒక సమాపకక్రియారూపంతో పాశురాన్ని ముగించలేక, **"మూవులకు అళన్ద శేవడియోయే!"** అని అంటూ కళ్ళు తిరిగి పడ్డారు. (వ్యామోహాన్ని పొందారు).

"నఞ్జు + విళై"- "నచ్చువిళై". శత్రువులపై విషాన్ని ఉమిసే వ్యాపారాన్ని కలవాడుకదా ఆదిశేషుడు. **"కవర్‌తలై"** కప్పు విడచి- విస్తరించిన- బయటకు విప్పిన తలలను పడగలను కల - అని శబ్దార్థం. పలు పలు తలలను కల- అని తాత్పర్యం. **"అమళి"** - పడుక. **"అఱి తుయిల్"**- యోగనిద్ర. **"శేవడి యోయ్"** - ఇది **"శేవడియోన్"** అనే పదంయొక్క సంబోధనరూపం.

2. ఉలకుపడైత్తుణ్డ ఎన్దై, అఱైకZల్
శుడర్ ప్పూన్దామరై శూడుతఱ్కు, అవావు ఆ
రుయిరురుగి యుక్క, నేరియ కాత
లన్బిలిన్బీన్ తేఱల్, అముత
వెళ్ళత్తానామ్ శిఱప్పు విట్టు, ఒరు పొరుట్కు
అశైవోర్ అశైక, తిరువొడు మరువియ
ఇయఱ్కై, మాయాప్పెరువిఱల్ ఉలకమ్
మూన్ఱినొడు నల్వీడు పెఱినుమ్,
కొళ్వతెణ్ణుమో తెళ్ళియోర్ కుఱిప్పే,

ఉలకు పడైత్తు = అన్ని లోకాలను సృష్టించి, ఉణ్డ = (ప్రళయకాలంలో) ఆరగించిన, ఎన్దై = నా స్వామి అయిన భగవానుని యొక్క, అఱై కZల్ = శబ్దిస్తున్న వీరకడియాలను కల శ్రీపాదాలనే, శుడర్ పూ తామరై = జ్వలించే అందమైన తామరపూవును, శూడుదఱ్కు = అలంకరించుకోవడంకోసం, అవా = ఆశతో, ఆర్= నిండిన, ఉయిర్ ఉరుకి ఉక్క = ఆత్మ కఱిగిపోగా, నేరియ కాదల్ = అందువల్ల కల్గిన (భక్తిరూపమైన) ప్రేమ, అన్బిల్ = (భక్తివల్లకల్గిన పరమభక్తిరూపం అయిన) ప్రీతిలో గల, ఇన్బు = మాధుర్యం, (అనే వీటిని కల), ఈన్ తేఱల్ అముద వెళ్ళత్తా నామ్ = మాధుర్యంయొక్క వైలక్షణ్యం అనే అమృతసముద్రంలో మునిగి ఉండే రీతిలోని, శిఱప్పు విట్టు =గొప్పతనాన్ని విడచి, ఒరు పొరుట్కు = అధమపురుషార్థం కోసం, అశైవోర్= అలమటించేవారు, అశైక = అలమటించనీ, తిరువొడు మరువియ= ఐశ్వర్యంతో కూడిన, ఇయఱ్కై = స్వభావంతోను, మాయా పెరు విఱల్ = నశించని గొప్ప ఫలంతోను, ఉలకమ్ మూన్ఱినొడు = మూడు లోకాలలోకూడ, నల్ వీడు పెఱినుమ్ = మేలైన పురుషార్థం అయిన మోక్షాన్ని పొందినా, తెళ్ళియోర్ = స్వచ్ఛమైన జ్ఞానాన్ని కల మహాత్ముల, కుఱిప్పు = అభిప్రాయం, కొళ్వదు = (వీటిని) పొందడానికి, ఎణ్ణుమో = తలుస్తుందా? (తలవదుకదా!)

పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై వ్యాఖ్యానానువాదం - భావదీపిక

అవతారిక :- "వేదాహ మేతం పురుషం మహాంతమ్, ఆదిత్యవర్ణం తమసః పరస్తాత్, త మేవం విద్వాన్ అమృత ఇహ భవతి, నాన్యః పంథా విద్యతేఽయనాయ" (పురుష సూ-) (వేదపురుషుణ్ణి అయిన నేను స్వరూపరూపగుణవిభూతులలో గొప్పవాడు, సూర్యునివలె ప్రకాశించేవాడు, ప్రకృతి ఆవలివైపున ఉన్నవాడు అయిన ఆ పురుషుని తెలిసికొంటున్నాను. అతనిని ఈ విధంగా తెలిసినవాడు ఈ జన్మలోనే ముక్తుడు

అవుతున్నాడు. మోక్షానికి వేఱు గతి లేదు) అని ధ్యానించదగిన పరమపురుషుని దివ్యమంగళవిగ్రహవైభవాన్ని మొదటి పాశురంలో తెలిపారు. ఆ పరతత్త్వం విషయంలో కలిగే పరభక్తి- పరజ్ఞానాదులు మోక్షసాధనాలు కాకుండా అవి వీరికి స్వయంప్రయోజనం అయిన ప్రాప్యంలో అంతర్భవించినందున "ఆ భక్తియే పర్యాప్తమైనది; మోక్షం అక్కఱ లేదు''- అని అంటున్నారు - ఈ రెండవ పాశురంలో. మొదటి పాశురంలో ఉపమానాన్ని చూపి తిరుమేనిని వర్ణించినందువల్ల భగవానుని దివ్యమంగళవిగ్రహసౌందర్యాన్ని, **"శివన్, అయన్"** అని ప్రారంభించి మూడు పాదాలలో పరత్వాన్ని, **"మూవులకళన్ద శేవడియోయే!"** అని చివరి పాదంలో సౌలభ్యాన్ని అనుగ్రహించారు. భక్తిని సాధనంగా గ్రహించే ఉపాసకులకు కర్మయోగం, జ్ఞానయోగం ఆ భక్తియోగాన్ని సిద్ధింపజేస్తాయి. ఆ భక్తినే స్వయంప్రయోజనంగా (ప్రాప్యంగా) గ్రహించిన ఆழ்వార్లు తమకు ఈ దివ్యమంగళ విగ్రహ సౌందర్యం, పరత్వం, సౌలభ్యం ఆ కర్మజ్ఞానాల స్థానంలో ఉండి భక్తిని కల్గిస్తున్నవి అని, వాటిచే కలిగే పరభక్తి మొదలైనవి తమకు స్వయం ప్రయోజనమని ఈ పాశురంలో ఆழ்వార్లు తెలుపుతున్నారు. ముందు పాశురంలో పల్కిన రీతిలో వీరికి జ్ఞానకర్మల స్థానంలో ఉండి భక్తిని కల్గించే దివ్యరూపసౌందర్యాన్ని, పరత్వాన్ని, సౌలభ్యాన్ని **"ఉలకు పడైత్తుణ్డ ఎన్దై అఱై కழల் శుడర్ పూన్దామరై"** అని సంగ్రహించి ఈ పాశురం ప్రారంభంలో పల్కుతున్నారు.

వ్యాఖ్యానమ్ - **(ఉలకు పడైత్తుణ్డు)** - **"తదైక్షత బహుస్యాం ప్రజాయేయేతి. తత్తేజోఽసృజత"** (ఛాందో- 6.2-3) (ఆ పరబ్రహ్మ "నేనే పలు విధాలుగా కాగలను'' అని సంకల్పించింది. అది తేజస్సును సృష్టించింది) అనే రీతిలో తన సంకల్పంతోనే తనకంటే వేఱయిన సమస్తవస్తువులను సృష్టించి, ఈ విధంగా సృష్టింపబడ్డ వస్తువులకు ప్రళయకాలంలో ప్రళయజలం మొదలైనవానివల్ల ఆపద రాగా, వీటిని అన్నిటినీ తన ఉదరంలో పెట్టుకొని రక్షించిన లీలతో ఏలోటు లేని స్వామి పరత్వాన్ని తెల్పుతున్నారు.

(ఎన్దై) - నాకు స్వామి అయిన అతడు - అని భావం. అందఱికీ ప్రభువు అయినందువల్ల పరత్వాన్ని కల్గినవాడై ఉన్నా, చాలా అధముణ్ణి అయిన నన్ను ఆదరించి కటాక్షించినందువల్ల నిండైన సౌలభ్యాన్ని కలవాడు- అని అంటున్నారు. తమను అందఱికంటే అధములుగా తలచేవారుకదా ఈ ఆழ்వార్లు. మొదటి పాశురంలో **"మూవులకళన్ద"** అని సౌలభ్యానికి విషయంగా చెప్పబడ్డ ముల్లోకాలలోను అధములుగా తమను తలుస్తున్నారు.

(అఱై కழల் శుడర్ పూన్దామరై) - ధ్వనించే వీరకడియాలను కల్గినవై, గొప్పగా ప్రకాశించేవై, తామర పూవువలె మాధుర్యంలో సాటి లేనివై ఉండే స్వామి శ్రీచరణాలను

అనిభావం. ఈ ప్రయోగంవల్ల రూపసౌందర్యం చెప్పడింది. ఇక, ఈ పరత్వంతో, సౌలభ్యంతో, రూపసౌందర్యంతో కలిగే పరభక్తి మొదలైనవానిని వివరిస్తున్నారు.

(తామరై శూడుదఱ్కు) - శ్రీపాదాలు తామరపూలవంటివి అని అనుసంధించ గానే, **"కథా పునః శంఖరథాంగకల్పకధ్వజారవిందాంకుశవజ్రలాంఛనమ్, త్రివిక్రమ! త్వచ్చరణాంబుజద్వయం మదీయమూర్ధాన మలంకరిష్యతి"** (స్తోత్ర-రత్న-31) (త్రివిక్రమా! శంఖం, చక్రం కల్పవృక్షం, ధ్వజం, తామరపూవు, అంకుశం, వజ్రాయుధం- అనే వీటిని గుర్తులుగా కల నీ శ్రీపాదపద్మాల జంట నా తలను ఎపుడు అలంకరించ బోతుంది?) అనే రీతిలో ఆ తామరపూవును అలంకరించుకోవానే ఆశ కల్గుతుంది కదా!

(శూడుదఱ్కు అవావు ఆరుయిర్) - భగవానుని గొప్పదనాన్ని తలిస్తే అతని పట్ల జ్ఞానాన్ని కల చేతనునకు అభినివేశాన్ని పొందకుండా ఉండడం వీలవుతుందా?

(శూడుదఱ్కు అవావు ఆరుయిర్) - ఆ శ్రీపాదపద్మాలను అలంకరించు కోవడానికి ఆశపడే అరుదైన ఆత్మవస్తువు.

(ఉరుకి ఉక్క) - భగవానుని గొప్పతనాన్ని అనుసంధించి భిన్నం కావడమో, కఱుగిపోవడమో వీలు కాని ఆత్మవస్తువుకూడా నీటి బుగ్గవలె కఱుగిపోయేదై, తిరిగి మళ్ళీ ఒక ఘనవస్తువుగా చూడడానికి వీలుకానట్లు మార్పును పొందింది. ఆళ్వార్లు తాము భక్తిపరవశులయిన స్థితిని ఈ విధంగా తెల్పుతున్నారు.

(నేరియ కాదల్) - ఆ ఆర్తివల్ల కల్గిన ప్రేమ. ఆ ఆర్తి గొప్పదైన ఒక అద్వితీయమైన అభినివేశాన్ని కల్గించింది- అని భావం.

(అన్బు) - ఆ అభినివేశం ఒక అద్వితీయమైన భక్తిని కల్గించింది. **"ధ్యాయతో విషయాన్ పుంసః సంగ స్తేషూపజాయతే, సంగాత్ సంజాయతే కామః కామాత్ క్రోధోఽ భిజాయతే"** (గీత- 2-62) (విషయాలను నిరంతరం భావించే మానవునకు వాటిలో అధికమైన సంగం ఏర్పడుతుంది. ఆ సంగంవల్ల కామం కల్గుతుంది. కామంవల్ల కోపం కల్గుతుంది.) **"ఆహారశుద్ధౌ సత్త్వశుద్ధిః, సత్త్వశుద్ధౌ ధ్రువా స్మృతిః"** (ఛాందో - 7-26-2) (భుజించే ఆహారం శుద్ధమైనది అయితే మనఃశుద్ధి కల్గుతుంది. మనస్సు పరిశుద్ధం కాగానే స్థిరమైన స్మృతి అనే భక్తి కల్గుతుంది) అనే ఆ అభినివేశం, దానివల్ల కలిగే భక్తి చెప్పబడ్డాయికదా!

(అన్బిల్ ఇన్బు) - ఈ భక్తి అన్ని కల్యాణగుణాలు నిండినవాడైన భగవానుని ఉద్దేశించినది కావడంవల్ల ఈ భక్తిలో ఒక మాధుర్యం ఉన్నది. ఆ భక్తి మాధుర్యమే

రూపొందినదై ఉన్నది కదా. భగవద్గీత (2-62) శ్లోకంలో చెప్పబడ్డ రీతిలో దుఃఖాన్ని కల్గించే ప్రాకృతవిషయాలనుబట్టి కల్గినది కాకుండా, **"రాజవిద్యా రాజగుహ్యం పవిత్ర మిద ముత్తమమ్, ప్రత్యక్షావగమం ధర్మ్యం సుసుఖం కర్తు మవ్యయమ్"** (గీత-9-2) (ఇది విద్యలన్నిటిలోను, రహస్యాలన్నిటిలోను గొప్పది. ఫలాన్ని ఇచ్చిన తరువాతకూడా నశించనిది. పాపాలను పోగొట్ట గల్గినవానిలో గొప్పది. నన్ను సాక్షాత్తు చూపేది, మధుర మైనది) అనే రీతిలో భావించవలసిన (అనుభావ్యం అయిన) విషయం అయినట్టి భగవానుని గూర్చినదే కనుక, స్మృతి అనే ఈ భక్తికూడా చాలా మధురంగా ఉంటుంది. కదా! అది దేనివలె మధురంగా ఉంటుంది? అని అంటే,

(ఈన్ తేఅల్)- అమృతసముద్రంనుండి చిలికి తీసిన అమృతంవలె తీయనిదై ఉంటుంది. భక్తికి విషయమైన భగవానుని భోగ్యతా ప్రకర్షవల్ల **"తస్మాద్వా ఏస్మాద్విజ్ఞాన మయాత్, అనోఽ ంతర ఆత్మా ఆనందమయః"** (తైత్తి-ఆనంద-5) (అటువంటి ఈ విజ్ఞాన మయుడైన జీవునికంటే వేఱయినవాడు, ఆ జీవునకు అంతరాత్మగా ఉన్నవాడు ఆనందమయుడైన పరమాత్మ) అనే ఆనందసముద్రుడైన అతనినిగూర్చి కల్గినది కనుక ఆ భక్తికూడా ఒక రససముద్రంగానే ఉంటుంది కదా! భక్తికి విషయం అయిన భగవానుడు చాలా గొప్పవాడు అయినందువల్ల, భక్తిని కల్గినవాని రుచివల్ల, సముద్రంలో ఏకాకిగా ఒకడు పడినట్లుగా, ఆనందంలో మునిగి దిగ్భ్రాంతి పొందేటట్లుగా చేస్తుందికదా భగవదనుభవం! ఈ విషయాన్నిగూర్చి ఇకపై తెలుపుతున్నారు.

(అముద వెళ్ళత్తానామ్ శిఱప్పు విట్టు) - ఆనందసముద్రంలో ఉండడం అనే అతిశయాన్ని విడచి. పరభక్తి- పరజ్ఞాన- పరమభక్తులనే గొప్ప ఐశ్వర్యాన్ని విడిచి- అని భావం. ఇకపై, దీనిని విడచి ధర్మార్థకామమోక్షాలనే పురుషార్థాలను అన్వేషించబోయేవారు బుద్ధిహీనులుసుమా- అని అంటున్నారు.

(ఒరు పొరుట్కు) - ఈ అమృతసముద్రంలో ఉండడమనే అతిశయాన్ని విడిస్తే ఈలోకంలో ఇతడు పొందదలచినది ధర్మ-అర్థ-కామ-మోక్షాలని చెప్పబడే చతుర్విధ పురుషార్థాలేకదా! వాటిని ఒక విషయంగా తాము భావించడం లేదు- అనే అనాదరం స్ఫురించేటట్లుగా వాటిని **"ఒరు పొరుళ్"** అని అంటున్నారు. (ఇక్కడ **"ఒరు"** అనే సర్వనామ పదం అనాదరార్థకం).

(ఆశైవోర్ ఆశైక) - ఆ పురుషార్థాలు దీనివలె సులభంగా ఉండకుండా, చాలా ప్రయత్నించి, కష్టపడి పొందవలసినవై, పొందినా ఫలంలో చాలా అల్పంగా ఉంటాయి. వాటికోసం ఆశపడేవాడు ఆశపడనీ. **"క్లేశోఽ ధికతర స్తేషా మవ్యక్తాసక్తచేతసామ్, అవ్యక్తో హి గతి ర్దుఃఖం దేహవద్భి రవాప్యతే"** (గీత- 12-5) (అవ్యక్తమనబడే ఆత్మస్వరూపంలో

అభినివేశాన్ని పొందిన మనస్సును కలవారికి దానిని పొందే విషయంలో చాలా క్లేశం ఉన్నది; దుఃఖం ఉన్నది. దేహమే ఆత్మ అని అభిమానించేవారికి ఆత్మస్వరూపాన్ని పొందడం చాలా కఠినమైనది కదా) అనే రీతిలో ఆ పురుషార్థాలలో దుఃఖం కల్గుతుంది- అని అన్నా, లోకంలో కొందఱు మానవులు వాటిని వాంఛిస్తున్నారే! అని అంటే, జ్ఞానహీనులైన వారివి ఉద్దేశించి కాదు కదా నేను మాటలాడేది! స్వచ్ఛమైన జ్ఞానాన్ని కల జ్ఞానులు వీటిని గ్రహించాలని మనస్సులో అయినా భావిస్తారా! అని భావం. ఇక, ఈ పురుషార్థాలను గూర్చి వివరిస్తున్నారు.

(తిరువొడు మరువియ ఇయత్తై మాయా ప్పెరు విఱల్ ఉలకమ్ మూన్ఱినొడు)- ఐశ్వర్యంలో ఎల్లప్పుడూ నిలచి ఉండేవాడుగాను, దానిని అనుభవించదగిన, నశించని, గొప్ప బలాన్ని కల్గినవాడుగాను, మూడు లోకాలను తన అధీనంలో కల్గినవాడుగాను ఉన్నా, సామాన్యంగా లౌకికమైన ఐశ్వర్యం అల్పంగాను, అస్థిరంగాను ఉంటుంది. ఆవిధంగా కాకుండా, అతడుకూడా ఏనాడూ నశించని, అనుభవించడంలోని శక్తిని కలవాడై ఉండడంవల్ల, ఆ ఐశ్వర్యంకూడా ఒక గ్రామపరిమితంగానో, ఒక దేశపరిమితం గానో పరిచ్ఛిన్నంగా ఉండకుండా ముల్లోకాలకు అధిపతియై ఉండడంవల్ల అది గొప్పదై ఉంటుంది. అటువంటి ఐశ్వర్యాన్నికూడా జ్ఞానులు పొందాలని ఆశపడరు- అని భావం. "అవి సరే, అంతు లేనిది, నిత్యమైనది అయిన మోక్షాన్ని పొందడం గొప్ప కదా!" అనే ప్రశ్నరాగా, దానినికూడా జ్ఞానులు అంగీకరించరు- అని ఇక పై అంటున్నారు.

(ఉలకమ్ మూన్ఱినొడు నల్ వీడుపెఱినుమ్) - ముందు చెప్పబడ్డ ఐశ్వర్యాన్ని అనుభవించిన తరువాత ఆత్మానుభవం అనే అధమమైన మోక్షాన్ని పొంది, దానికి తరువాత పరమపురుషుని అనుభవించడం- అనే గొప్ప మోక్షాన్ని పొందినా అని భావం. **"నల్ వీడు"** అని అంటూ భగవత్ప్రాప్తిరూపం అయిన గొప్ప మోక్షాన్ని చెప్పడంచేత మధ్యలో ఉండే అధమమైన మోక్షం అయిన కైవల్యమోక్షాన్నికూడా చెప్పినట్లుగా భావించాలి.

(పెఱినుమ్) - వీటిని పొందాలి- అని కోరడంతో ఆగకుండా, ఈ పురుషార్థాలను అన్నిటినీ పొందినా,

(కొళ్వదెణ్ణుమో) - వీటిని గ్రహించడానికి, భావించడానికి అవకాశం ఉన్నదా! ఐశ్వర్యపురుషార్థం ఒక అస్థిరం అయిన అచిత్తును ఆశ్రయించినది కనుక, తానుకూడా స్థిరంగా నిలిచేది కాదు అనే కారణంతో దానిని భావించనే భావించరు. ఆత్మానుభవం అనే కైవల్యమోక్షం నిత్యమైనా, అణువైన ఆత్మను ఆశ్రయించినది కనుక,

పరిచ్ఛిన్నమైనది అనే కారణంచేత దానిని పొందాలని అనుకోరు. భగవదనుభవం ఈ కొఱుతలను వేటినీ లేనిది అయినా, ఆశపడిన ఈ శరీరంతో వేఱొక దేశానికి పోయి అనుభవించదగినదిగా కాకుండా, దానికోసం వేఱొక దేహాన్ని పరిగ్రహించి అనుభవించ వలసి ఉన్నది కనుక దానినికూడా పొందాలని ఆశపడరు. ఈ శరీరంతో ఉన్నపుడే పొందదగినవి అయిన పరభక్తి పరజ్ఞాన పరమభక్తులతో ఇవి సాటి రావు- అనే విషయానికి విచారణ అవసరమా! అయినా, కొందఱు ఆ పురుషార్థాలను పొందాలని కోరుతున్నారే! అనే ప్రశ్న రాగా, సమాధానాన్ని పల్కుతున్నారు.

(తెళ్ళియోర్ కుఱిప్పు ఎణ్ణుమో !) - "ఇది సారం- ఇది అసారం" అని వివేకించి చూడగలవారు దీనిని పొందాలని మనస్సుతో అయినా భావించరు. సారాసారవివేకాన్ని కలవారు సహజంగా మంచి-చెడ్డలకు మధ్య గల వ్యత్యాసాన్ని విభాగించి తెలిసికొనగల్గిన వారుకదా! **"సారాసారవివేకజ్ఞా గరీయాంసో విమత్సరాః, ప్రమాణతంత్రా స్సంతీతి కృతో వేదార్థసంగ్రహః"** (వేదార్థసంగ్రహం చివరిశ్లోకం) (సారం, అసారం - అనే వీటిని పరిశీలించి తెలిసేవారు, మిక్కిలి గొప్పవారు, ఇతరుల విషయంలో అసూయను లేని వారు, ప్రమాణాలకు కట్టుబడి ఉండే మహాత్ములు ఈ కాలంలోకూడా ఉన్నారనే నిశ్చయంతోనే నాచే వేదార్థసంగ్రహం రచింపబడింది) అని భగవద్రామానుజులు పల్కడం, **"కేడిల్ శీర్"** (తిరుచ్చంద -108) అని ప్రారంభించి, **"వీడతాన పోక మెయ్‌ది వీ ₹ ?రున్ద పోదిలుమ్ కూడుమ్ ఆశై యల్లదొన్ఱు కొళ్వనో కుఱిప్పిలే"** అని తిరుమ ?శై ఆ ?ర్వార్లు అనుగ్రహించడం ఇక్కడ అనుసంధేయాలు.

పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్

అవ :- ఇరణ్డామ్పాట్టు. "ఆదిత్యవర్ణం తమసః పరస్తాత్" ఎన్ఱుకొణ్డు అన్ద ధ్యేయమాక చ్చొల్లుకిఱవనుడైయ విగ్రహవైలక్షణ్యమ్ శొన్నార్, ముతఱ్పాట్టిల్. అన్ద ధ్యేయవస్తువిన్ పక్కల్ పిఱక్కుమ్ భక్తి తొడజ్గి ప్రాప్యాన్తర్గతమాయిరుక్కైయాలే తద్విషయభక్తియే అమైయు మెన్గిఱతు ఇరణ్డామ్పాట్టిల్. ముతఱ్పాట్టిల్ - వడివZకుమ్, మేన్మైయుమ్, నీర్మైయుమ్ శొల్లి ₹\ు. అవై కర్మజ్ఞానజ్గళుడైయ స్థానేయాయ్ నిఱ్క, అనన్తరమ్ పిఱక్కుమ్ పరభక్తి-పరజ్ఞాన-పరభక్తికళై ప్పెఱుమ్ పే ₹\ుక్కు అవ్వరుకిల్లాత ప్రాప్యజ్గళ్ ఎన్గిఱార్. జ్ఞానకర్మజ్గళినుడైయ స్థానత్తిల్ అవనుడైయ వడివZకుమ్ మేన్మైయుమ్ నీర్మైయుమాక, అనన్తరమ్ పిఱక్కుమ్ పరభక్త్యాదికళైయిటే ఉద్దేశ్యమాక చ్చొల్లి ₹\ు. అన్ద జ్ఞానకర్మజ్గళినుడైయ స్థానత్తిలే నిఱ్కిఱవ ₹ ? అనుభాషిక్కిఱార్. **(ఉలకు పడైత్తుణ్డ వెన్దై అఱైకZల్ శుడర్ పూన్దామరై)** ఎన్గిఱ ఇవ్వళవిలే.

వ్యాఖ్యానమ్ :- (ఉలకు పడైత్తుణ్డ) "బహుస్యామ్" ఎన్గిఱ సఙ్కల్పమాత్రత్తాలే స్వవ్యతిరిక్తసమస్తవస్తుక్కళైయు ముణ్డాక్కి, ఉణ్డాన ఇవ₹\ఁక్కు ప్రళయాపత్తు వర, ఇవ₹\ై యడైయ వయి₹\లే వైత్తు, రక్షిత్తు ప్పణ్ణిన వ్యాపారత్తాలే కణ్ణZవ₹\ మేన్మై శొల్లుకిఱతు. (ఎన్నై) స్వామిత్వప్రయుక్తమాన మేన్మైయై యుడైయనా యిరున్దువైత్తు, ఎత్తనైయేనుమ్ తమ్మై త్తాZ నినైత్తిరున్దపడియాలే, తమ్మై విషయీకరిత్త అత్తాల్ వన్ద నీర్మై శొల్లుకిఱార్. "మూవులకళన్ద" ఇతినుడైయ ఎల్లై తామాక నినైత్తిరుక్కిఱార్. (అప్పై కZలిత్యాది) ధ్వనియా నిన్ఱుళ్ళ వీరక్కZలై యుడైత్తాయ్, అత్యుజ్జ్వలమాయ్, నిరతిశయభోగ్యమాయిరుక్కిఱ తిరువడికళై. ఇత్తాల్- అZకు శొల్లుకిఱతు. (తామరై శూడుతఱ్కు) తామరైపోలే యిరుక్కిఱ తిరువడికళ్ ఎన్దవాఱే "కదా పునః" ఎన్న వేణ్డియిరుక్కుమితే. (శూడుతఱ్కు ఆవా వారుయిర్) అత్తలైయిల్ వైలక్షణ్యత్తై అనుసన్ధిత్తాల్ అవన్బక్కల్ రుచి పణ్ణియల్లతు నిల్లానితే చేతనన్. (శూడుతఱ్కు ఆవా వారుయిర్) శూడుకైయిలే అవావి యిరుక్కిఱ ఆరుయిర్- ఆశైప్పడుకిఱ ఆత్మవస్తు. (ఉరుకి యుక్క) అత్తలైయిల్ వైలక్షణ్యత్తై అనుసన్ధిత్తవాఱే అచ్ఛేద్యమాన ఆత్మవస్తు, ద్రవద్రవ్యమాయ్, ఒరవయవి యాక్కి క్కాణవొణ్ణాతపడి యుకుత్తతాయి₹\ఁ.

(నేరియ కాతల్) అన్ద అవావానతు విలక్షణమాయిరుప్ప తొరు సఙ్గత్తైయుమ్ పిఱప్పిత్తతు. "సఙ్గాత్సఞ్జాయతే కామః". అన్ద సఙ్గన్దానొరు అన్బై ప్పిఱప్పిత్తతు. "ధ్రువా స్మృతిః" ఇత్యాదికళై నినైక్కిఱతు. విషయమ్ గుణాధికవిషయమాకైయాలే అన్ద అన్బిలే ఓరిన్బుణ్డు- ఇనిమై. అతు ఎన్బట్టతు? అతు తానినితా యిరుక్కుమితే. దుఃఖాత్మకమాన విషయత్తై ప₹\ వన్దతన్ఱిక్కే, "సుసుఖం కర్తు మవ్యయమ్" ఎన్గిఱపడియే స్మర్తవ్య విషయత్తినుడైయ రస్యతైయాలే ఇతుతానే రసిక్కుమితే. అతుతాన్ ఎన్పోల? ఎన్నిల్, (ఈన్ తేఱల్) అమృతసముద్రత్తిల్ కడైన్ద అమృతమ్బోలే భోగ్యమాయిరుక్కుమ్; విషయత్తినుడైయ వైలక్షణ్యత్తాలే. అతుతాన్ "ఆనన్దమయః" ఎన్గిఱ విషయత్తై ప₹\ వరుకైయాలే ఒరు రససాగరమాయిరుక్కుమితే. విలక్షణవిషయమాకైయాలుమ్, ఇవనుడైయ రుచియాలుమ్ ఒరు కడలిలే ఏకాకి విZున్దాప్పోలే యిరుక్కుమితే.

(అముత వెళ్ళత్తానామ్) ఇన్బవెళ్ళత్తిలే యుళనాకైయాకిఱ. (శిఱప్పు విట్టు) పరమభక్తియై యుడైయనాకైయాకిఱతితే ఐశ్వర్యమ్, అత్తై విట్టు. (ఒరు పొరుట్కు) ఇత్తై విట్టాల్ ఇని ప్పెఱ నినైప్పతు ఇవ్వరుకే శిలవైయితే. అవై యాకిఱన- ధర్మార్థకామ మోక్షఙ్గళిల్ శొల్లుకిఱవైయితే. అవ₹\ై ఒన్ఱాక నినైత్తిరాత అనాదరమ్ తో₹\ ఒరు పదార్థమెన్గిఱార్. (అశైవోరశైక) అవైతా నితుపోలే సులభమాయిరాతు. యత్నిత్తు

ప్పెఱవేణ్డుమతాయ్, పె₹\ాల్ ప్రయోజన మల్ల మాయిరుక్కుమ్. అవ₹\ుక్కు ఆశైప్పడువార్ అజ్ఞనే క్లేశప్పడుక. "క్లేశోఽ ధికతర స్తేషామ్" ఎన్గిఱపడియే. నిరూపిత్తాల్ దుఃఖాత్మక మెన్ఱాలుమ్ నాట్టిలే శిల పురుషర్కళ్ అవ₹\ విరుమ్బానిన్ఱార్కళే ? ఎన్న; అఱివుకేడర్పడియో నామ్ శొల్లుకిఱతు? బుద్ధిమాన్కళ్ ఇవ₹\ స్వీకరిప్పతాక మనోరథిప్పార్కళో? (తిరువాఁడు ఇత్యాది) ఐశ్వర్యమ్ నిలైనిన్ఱు అతుతానే యాత్రైయా యిరుప్పతు, ఇత్తాలుమ్ ఫల మిల్లై యిఱే, భోక్తావుక్కు శక్తివైకల్య ముణ్డాకిల్, అవను మొరు నాళు మొZయాత మిడుక్కైయుడైయనావతు; ఐశ్వర్యన్దాన్ ప్రాదేశికమావతు అన్ఱిక్కే త్రైలోక్యముమ్ విషయమావతు, ఇత్తోడే అడుత్త (నల్ వీడు పెఱినుమ్) నల్ వీడెన్ఱు- ఉత్తమపురుషార్థత్తై చ్చొల్లుకైయాలే, నడువిల్ కైవల్యపురుషార్థత్తై చ్చొల్లి₹\ కిఱతు. ఇతుతాన్ పెఱక్కడవతు ఎన్ఱిరుక్కై యన్ఱిక్కే ఇతిలే తోళ్మాఱుమ్బడి యానాలుమ్. (కొళ్వతెణ్ణుమో) ఇవై స్వీకరిక్కక్కడవతాన మనోరథసమయత్తిలే తానుణ్డో? ఐశ్వర్యమ్ అస్థిరమాకైయాలే కZ యుణ్డతు. ఆత్మలాభమ్ పరిచ్ఛిన్నమా కైయాలే కZ యుణ్డతు. భగవత్పురుషార్థమ్ ఆశైప్పట్ట ఉడమ్బై యొZయ వేఱోరుడమ్బు కొణ్డు పోయ్ అనుభవిక్కుమతాకైయాలే కZ యుణ్డతు. అవ్వుడమ్బోడే యిరుక్కచ్చెయ్తే పెఱక్కడవతాన పరభక్త్యాదికళోడు ఇవై ఒవ్వాతే నిఱ్కిఱ విడమ్ విచారవిషయమో? ఆనాలుమ్, శిలపేర్ నినైయానిఱ్కిఱార్కళే? ఎన్నిల్; (తెళ్ళియోర్ కుఱిప్పు ఎణ్ణుమో) సారాసారవివేకమ్బణ్ణియిరుప్పార్క్కు మనోరథత్తుక్కు విషయ మల్ల. సారసారవివేకజ్ఞర్ నల్లతుక్కుమ్ తీయతుక్కుమ్ తామిట్టు ప్పిఱన్దిరుప్పార్కళ్. "సారాసారవివేకజ్ఞాః గరీయాంసః", "కూడుమాశై" ఇత్యాది.

అరు :- ఇరణ్డామ్బాట్టు- (ఉలకు) తదర్థ మినితాకై- "అముత వెళ్ళత్తానామ్ శిఱప్పు" ఎన్ఱు కైఙ్కర్యాన్తమ్ శొల్లుకైయాలే తచ్ఛేషతైకరసనాయిరుక్కై. "అఱై కZల్" జయత్తుక్కు ఇట్టతాకైయాలే సౌశీల్య మెన్గిఱతు. అన్ద ఆదరత్తిల్ పిఱక్కైయాలే, అదు అన్ద కైఙ్కర్యాభినివేశత్తాలే ద్రవీభూతమాయిరుక్కిఱ ఆత్మావిలే ఉణ్డాన భక్త్యఙ్కురమాన సఙ్గ మెన్ఱపడి. ఆక, ఆత్మావుమ్, అతిలే యుణ్డాన పరిపాకిఱ భక్తియుమ్, ఇప్పడి ము₹\న భక్తియాలే శిథిలమాకా నిఱ్కిఱ కరణఙ్గళై సుఖత్తై విళైక్కుమ్ విషయఙ్గ ళెన్గిఱతు. ఇన్ద కరణశైథిల్యత్తాలే పిఱన్ద ఆనన్దత్తాలే 'ఈన్ తేఱల్ అముత వెళ్ళమ్" ఎన్గిఱతు. ఇఙ్గు ఇన్బశబ్దత్తాలే కరణశైథిల్యమ్ శొల్లుకిఱతు. ఇత్తై అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఆతావతు ఇప్పరివు) ఇత్యాది. అన్ద విషయానుభవసుఖమానతు కరణశైథిల్యావస్థైయిలే పిఱన్ద సుఖమ్; భగవద్విషయత్తిలుమ్ తద్విషయకరణశైథిల్యమే సుఖమా యిరుక్కు మెన్ఱపడి. అన్ఱిక్కే, "ఈన్" ఎన్ఱత్తై క్కీZ కూట్టి "ఇన్బ" ఎన్ఱత్తై మేలే కూట్టి, ఆత్మావిలుమ్,

సజ్గత్తిలుమ్ "ఈఉన్"- పిఊన్ద, "ఇన్బత్తైఊలముత వెళ్ళమ్"ఎన్ఱు- ఇప్పడి మూన్ఱు విధమాన భక్తియిలుణ్డాన సుఖమాకిఊ అముత వెళ్ళ మెన్నుతల్. ఇత్తై అరుళిచ్చెయ్కిఊర్ (ఇన్బ ఎన్గిఊ పదత్తై) ఇత్యాది. ఇఙ్గు- ఇన్బశబ్దత్తాలే ఇరున్దపడియే సుఖమ్. ఇత్తాల్, భక్తియాలుణ్డాన సుఖవెళ్ళ మెన్ఱపడి. తామరై శూడుతఱ్కు త్తొడఙ్గీ ఇవ్వాళవాక్యై-ఙ్క-ర్యాభి నివేశముడైయ ఆత్మావుక్కు భగవద్విషయభక్త్యవస్థైయిలుణ్డాన ఆనన్దసాగరత్తై చ్చొల్లుకిఊతెన్ఱు ఫలితమ్. ధర్మార్థాదికళు మిరుక్క ఇతిలే సత్తై యుణ్డాకైయావతు ఎన్? ఎన్న అరుళిచ్చెయ్కిఊర్ (ఆత్మావుక్కు) ఇత్యాది వాక్యద్వయత్తాలే. "నిన్గణ్ వెట్కై ఎZవిప్పన్" ఎన్ఱు విముఖరైయుమ్ అభిముఖరాక్క నినైక్కిఊవర్ దుఃఖప్పడ వైయు మెన్ఱు కైవిడక్కూడుమో? ఎన్న అరుళిచ్చెయ్కిఊర్ (చేతనరాయ్) ఇత్యాది. "నల్వీడు" ఎన్ఱు స్వార్థమాన భగవత్ప్రాప్తి పక్షత్తిల్ "మాయా ప్పెరువిఊల్" ఎన్ఱు కైవల్యత్తై చ్చొల్లుకిఊతు. "తెళ్ళియోర్ కుఱిప్పు" అవన్ విషయమాన భక్తియిలుణ్డాన ఆనన్దత్తై విట్టు ఇవ [illegible] ఎణ్ణుమో -ఎన్ఱు క్రియై.

దివ్యార్థదీపిక

(ఉలకు పడైత్తు) - కీZప్పాట్టిల్ ఎమ్బెరుమానుడైయ విలక్షణమాన తిరుమేని యZకై అనుసంధిత్తు ఆZవ్వార్ - ఇప్పడి పరమవిలక్షణమాన ఎమ్బెరుమానుడైయ తిరువడి త్తామరైకళై చ్చెన్నియిఊ్చూడవేణుమ్, శూడవేణుమ్ - ఎన్ఱు ఆవల్ కొణ్డిరుప్పదే యన్ఱో పురుషార్థమ్, ఇవ్వులకిలుళ్ళ పావికళ్ ఇదనై యఱియాతే. "పిళ్ళై వేణుమ్, కుట్టి వేణుమ్, శేలై వేణుమ్, శెల్వమ్ వేణుమ్" ఎన్ఱు క్షుద్రఫలఙ్గళైఎల్లామ్ విరుమ్బి, ఇవై కొడుప్పార్ ఆర్! ఎన్ఱు కణ్డవిడ మెఙ్గుమ్ అలైన్దు తిరికిన్ఱార్కళే! అన్దో! ఇతు ఎన్న కొడుమై! ఎన్ఱు ముదలిలే తిరువుళ్ళమ్ నొన్దు, అప్పడిప్పట్ట క్షుద్రర్కళై ప్ప[illegible] నామ్ ఏన్ కవలై ప్పడవేణుమ్? అవళ్ ఇష్టప్పడి అలైన్దుZలట్టుమ్. "ఉణ్డియే ఉడైయే ఉకన్దోడుమ్ ఇమ్మణ్డల"త్తారై ప్ప[illegible] నామ్ శిన్దిక్కవే వేణ్డా. భగవద్భక్తి తలైఎడుత్త మహాన్కళుమ్ ఇప్పూమియిన్కణ్ ఇరుక్కిఊర్కళన్ఱో! అవర్కళుడైయ అధ్యవసాయత్తై క్కణ్డు నామ్ ఉకప్పోమ్ -ఎన్ఱు పరమభక్తర్కళుడైయ అన్తరఙ్గవుఊతియై ప్పేశి మకిZకిఊర్ ఇప్పాట్టిల్.

తిరుచ్చన్దవిరుత్తత్తిల్ "కేడిల్ శీర్ వరత్తనాక్కెడుమ్ వరత్తయనరన్ నాడినోడు నాట్ట మాయిరత్తనాడు నణ్ణినుమ్, వీడతాన పోక మెయ్తి వీ[illegible]రున్ద పోతిలుమ్ కూడు మాశైయల్ల దొన్ఱు కొళ్వనో కుఱిప్పిలే" ఎన్ఱు తిరుమZిశైప్పిరాన్ అరుళిచ్చెయ్ద పాశురత్తై పెరుమ్బాలుమ్ తిరువుళ్ళత్తిఱ్కొణ్డు ఇప్పాశురమ్ అరుళిచ్చెయ్కిఊర్ ఎన్బదు

ఉయ్త్తుణరత్తక్కతు. ఎమ్బెరుమానై క్కిట్టి అనుభవిప్పదిలుజ్కాట్టిల్ అవ్వనుభవత్తై ప్ప[illegible]న మనోరథమే నిత్యమాయ్ చ్చెల్లుమాకిల్ అతువే శిఱక్కు మెన్బదు ఆZన్ద భక్తి యుడైయవర్కళుడైయ సిద్ధాంతమ్. అతైత్తాన్ అరుళిచ్చెయ్దార్ తిరుమZ శైప్పిరాన్. "బ్రహ్మలోకసామ్రాజ్యమ్ కిడైత్తాలుమ్, రుద్రలోకాధిపత్యమ్ కిడైత్తాలుమ్, పరమపురుషార్థ మాకియ ఒన్టాన పరమపదానుభవమే కిడైప్పదానాలుమ్ ఇవ[illegible] యెల్లామ్ ఒరు పురుషార్థమాకవే మదిక్కమాట్టేన్. పిన్నై ఎనక్కు ఎదిలే ఊ[illegible] మెన్టాల్, 'ఎమ్బెరుమానోడు కూడవేణుమ్, ఎమ్బెరుమానోడు కూడవేణుమ్' - ఎన్టు మనోరథమ్ కొణ్డిరుప్పదుణ్డే, అతుతాన్ ఎనక్కు పరమభోగ్యమ్" ఎన్టార్.

ఇష్టమాన విషయత్తై అనుభవిప్పదిజ్కాట్టిలుమ్ అనుభవిప్పో మెన్నుమ్ మనోరథమే శిఱన్దదా మెన్బదై అనుభవరసికర్కళ్ ఎళిదిల్ ఉణర్వర్. తేనూఱి ఎప్పొZదుమ్ తిత్తిక్కుమ్బడియానతు మనోరథమేయామ్. తిరువరఙ్గమ్ శెన్టు నమ్బెరుమాళై సేవిక్క మేణుమ్ ఎన్టు ఒరువనుక్కు ఆవల్ ఇరుప్పదాక వైత్తుకొళ్ళుఙ్గళ్. ఒరు నాళ్ పోయ్సేవిత్తు వన్దు విట్టాల్ అవ్వళవిలే ఆశై తీర్న్దువిట్టదాకుమ్. అఙ్గనల్లామల్ మనోరథమేయాయ్ చ్చెల్లుమాకిల్ అతు నెడునాళైక్కు రసవత్తరమాయిరుక్కుమ్. చందనమ్ పూశిక్కొళ్ళుతల్, పుష్పమ్ శూట్టిక్కొళ్ళుతల్, పఞ్చకచ్చవేష్టి ఉడుత్తు కొళ్ళుతల్- ముదలియ అలఙ్కారకారియఙ్గళిల్ పిరమశారికళుక్కు ఉళ్ళ ఆవల్ గృహస్థర్కళుక్కు ఇల్లామైయైయుమ్ ఇఙ్గు ఒరు ఉదాహరణమాక క్కాట్టత్తకుమ్. ఆకవే, అనుభవనిలైమైయిఱ్కాట్టిలుమ్ అనుభవప్పారిప్పు నిలైమైయే శిఱన్ద దెన్బతు విళఙ్గుమ్.

ఆదియిల్ ఉలకఙ్గళై ప్పడైత్తుమ్, పిరళయమ్ వన్దవాఱే అవ[illegible] తిరువయి[illegible]లే వైత్తరుళి రక్షిత్తుమ్ వరుకిఱ ఎమ్బెరుమానుడైయ తిరువడిత్తామరైకళై నామ్ శిరమేల్ అణిన్దు కొళ్ళవేణుమెన్టు ఆవల్ కొణ్డు, అన్ద ఆవలినాల్ నెఞ్జు నీర్ప్పణ్డమాక ఉరుకి, మేన్ మేలుమ్ పరభక్తి పరమభక్తికళై తలై ఎడుత్తు, అప్పడిప్పట్ట పరమభక్తినిలైమైయిలే అమర్న్దిరుక్కైతానే పరమభోగ్యమానతు. ఎమ్బెరుమానతు తిరువడికళ్ తలైమేల్ వన్దు శేరవేణ్డా. "ఇవై నమక్కు వాయ్క్కవేణుమ్" ఎన్గిఱ ఆవల్ ఒన్టు మాత్తిరమ్ అనవరతమ్ నెఞ్జిల్ నడయాడుమేల్ పోతుమానతు. ఇన్ద ఆవల్తాన్ అముద వెళ్ళమ్. ఇప్పడిప్పట్ట ఆవల్ పూణ్డు "ఎన్ కణ్ణిణైకళ్ ఎన్టుకొలో కళిక్కుమ్ నాళే", "మాయోనై మణత్తూణే ప[illegible] నిన్టు ఎన్ వాయార ఎన్టుకొలో వాZత్తునాళే", "అఙ్గడియవరోడు ఎన్టుకొలో అణుకునాళే', "కొయ్మలర్ తూయ్ ఎన్టుకొలో కూప్పునాళే", "ఎన్ మలర్చ్చెన్ని ఎన్టుకొలో వణఙ్గునాళే", "అణియరఙ్గన్ తిరుము[illegible]త్తు అడియార్తఙ్గళ్ ఇన్బమికు పెరుమ్ కుZవు కణ్డు యాను మిశైన్దుడనే ఎన్టుకొలో ఇరుక్కునాళే" ఎన్టివై ప్పోల్వన

పల పాశురఙ్గళై వాయ్ వెరువి క్కొణ్డు ఇతువే ఒరు ఆనన్దమాక ప్పోదుపోక్క ప్రాప్తమాయిరుక్క ఇన్ద పోతుపోక్కై విట్టుట్టు క్కాట్రై, శోఱు ముదలియ అల్ప పలన్కళై అపేక్షిత్తు, అఙ్గుమిఙ్గుమ్ అలైన్దు Zల్కిన్ఱ పామరర్కళ్ అప్పడియే అలైయట్టుమ్. అవర్కళో ఎక్కేడు కెట్టాల్ నమక్కెన్న? ఎన్గిఱార్ - ఒరు పొరుట్కు అశైవోర్ అశైక" ఎన్నుమళవాల్.

తెళిన్ద ఞానముడైయ మహాన్కళ్ ఇప్పడిప్పట్ట క్షుద్రపలన్కళ్కైయిలే సిద్ధమాక వన్దు శేర్న్దాలుమ్ ఉదఱి త్తళ్ళివిడువార్కళ్. కీZచ్చొన్న అముదవెళ్ళత్తిలేయే అవర్కళ్ ఊన్ఱి యిరుప్పర్కళ్- ఎన్గిఱార్ మేల్.

తిరువాయ్మొడు మరువియ ఇయల్పై పెఱినుమ్, మాయా ప్పెరువిఱల్ పెఱినుమ్, ఉలకమ్ మూన్ఱు పెఱినుమ్, నల్ వీడు పెఱినుమ్, తెళ్ళియోర్ కుఱిప్పు (ఇవ(ే)) క్కొళ్వదెణ్ణాతు. "కూడు మాశై యల్లదొన్ఱు కొళ్వనో కుఱిప్పిలే" ఎన్ఱపడి ఎమ్బెరు మానోడు కూడవేణు మెన్గిఱ ఆవలై ఒన్ఱైయే తెళ్ళియోర్ కుఱిక్కొణ్డిరుప్పర్- ఎన్ఱవాఱు. ఇఙ్గ "త్తెళ్ళియోర్" ఎన్ఱతు తిరుమZశైప్పిరానైయుమ్, అవర్పోల్ వారైయు మెన్గ.

"అవావారుయిరురుకి యుక్క" ఎన్ఱు తొడఙ్గి "చ్చిఱప్పు విట్టు" ఎన్ఱవరైయిల్ "అవా కాతల్ అన్బు ఇన్బు తేఱల్ అముతమ్" ఎన్ఱు ఇరు పొరుళ్ పన్ మొZకళై ఇణైత్తు త్తొడుత్తిరుప్పదనాల్ భగవానుడైయ తిరువడికళై ముడిమేల్ అణిన్దు కొళ్వతై ఆశైప్పడుమ్ విషయత్తిల్ ఆZ్వార్క్కుణ్డాన ఆదరమ్ అళవ(ే)తెన్బతు నన్గు వెళిప్పడుమ్. 'అవావారుయిర్' ఎన్ఱ విడత్తు "అవా+ఆర్" ఎన్ఱుమ్ పిరిక్కలామ్. ఆశై నిరమ్బియ- ఎన్ఱు పొరుళామ్.

(ఒరు పొరుట్కు అశైవోర్ అశైక) - సంసారికళ్ విరుమ్బుమ్ పొరుళ్కళై ఆZ్వార్ తమతు తిరువాక్కాలే శొల్లవుమ్ కూశి "ఒరు పొరుట్కు" ఎన్గిఱార్. తిరువాయ్మొడు మరువియ ఇయల్పై - నాలునాళిల్ అZన్దు పోకక్కూడియ ఐశ్వర్యత్తై ప్పె(ే)ాలుమ్- ఎన్ఱపడి. మరువుతల్ - ఎప్పోతుమ్ కూడియిరుత్తల్. ఇయల్పై - తన్మై. ఐశ్వర్యత్తోడు ఎప్పోతుమ్ కూడియిరుక్కుమ్ తన్మైయావతు- నిత్యశ్రీమానాక ఇరుక్కై. ఇప్పడిప్పట్ట నిలైమైయైయుమ్ తెళ్ళియోర్ కుఱిప్పు వేణ్డమాట్టాతామ్.

(మాయా ప్పెఱువిఱల్) - ఐశ్వర్యమ్ అళవ(ే)రున్దాలుమ్ అవ(ే) అనుభ విప్పదఱ్కు ఉఱుప్పాన శక్తిపూర్ణమాక ఇల్లావిడిల్ పయనిల్లైయే. అన్ద శక్తియుమ్ కూడవే కిడక్కప్పె(ే)ాలుమ్ అప్పోదుమ్ వేణ్డార్కళ్- ఎన్ఱపడి. "మాయా"- మాయ్తలావతు

అ౭తల్. అ౭యాత-ఎన్లై. (ఉలకమ్ మూన్జినొడు) కీ౭ శౌన్న నిత్యమాన ఐశ్వర్యమ్ ఎన్లమాత్తిరమే యల్ల. మూవులకత్తైయుమ్ ఆళువ్బడియాన పెరుఞ్జెల్వమ్ కైపుకున్దాలుమ్ వేణ్డార్కళన్లై. పల శొల్లి ఎన్? సకల ఐశ్వర్యజ్గళుక్కు మేఱ్పట్టదాన మోక్షసామ్రాజ్యమ్ తానుమ్ ఎన్టుమ్, "ఇచ్చువై తవిర యాన్ పోయ్ ఇన్దిరలోక మాళుమ్ అచ్చువై పెఱినుమ్ వేణ్డేన్" ఎన్టుమ్, "భావో నాన్యత్ర గచ్ఛతి", "వైకుంఠవాసేఽపి న మేఽభిలాషః" ఎన్టుమ్ శొల్లుకిఱపడియే అన్ద మోక్షన్దన్నైయుమ్ ఒరు పొరుళాక మదియార్కళ్ ఎన్లై.

ఆక- ఇప్పాట్టాల్ సంసారికళైప్పోలే క్షుద్రఫలన్కళై విరుమ్బి అలైయామల్ వివేకికళైప్పోలే భగవద్విషయత్తిల్ అనురాగమ్ మిక్కిరుప్పతే నమక్కు ప్రాప్తమ్ - ఎన్లదాయి౯్ఱు.

దివ్యార్థదీపిక - అనువాదం

(ఉలకు పడైత్తు) - గడచిన పాశురంలో భగవానుని విలక్షణమైన తిరుమేని అందాన్ని అనుసంధించిన ఆ౭్వార్లు - ఈ విధంగా పరమవిలక్షణం అయిన భగవానుని తిరువడిత్తామరలను (శ్రీచరణపద్మాలను) శిరస్సుపై అలంకరించుకోవాలి, అలంకరించుకోవాలి- అనే ఆతురతను కల్గి ఉండడమేకదా పురుషార్థం. ఈ లోకంలో ఉండే పాపులు దీనిని తెలియలేక, పుత్రుడు కావాలి, సంతానం కావాలి, మేలైన వస్త్రాలు కావాలి, సంపద కావాలి'' అని అంటూ క్షుద్రపలాలను అన్నిటినీ ఆశించి, వీటిని ఇచ్చేవారు ఎవరు? అని కనబడినచోట అంతా అలమటిస్తూ తిరుగుతున్నారే! అయ్యో ! ఇదేమి కష్టం !'' అని మొదటగా మనస్సులో బాధపడి, "అటువంటి క్షుద్రులను గూర్చి నేను ఎందుకోసం బాధపడాలి? వారు వారిష్టం వచ్చినట్లు అలమటించి తిరుగనీ. **"ఉణ్ణియే ఉడైయే ఉకన్దు ఓడుమ్ ఇమ్మణ్డలమ్"**లోనివారినిగూర్చి నేను చింతించ వలసిన పనిలేదు. భగవద్భక్తి తల ఎత్తిన (వృద్ధి పొందిన) మహాత్ములుకూడా ఈ భూమిలో ఉన్నారు కదా! వారి మహావిశ్వాసాన్ని చూచి మనం ఆనందిద్దాం - అని పరమభక్తుల అంతరంగనిశ్చయాన్నిగూర్చి పల్కి ఆనందిస్తున్నారు ఈ పాశురంలో.

తిరుచ్ఛన్దవిరుత్తంలో **"కేడిల్ శీర్ వరత్త నాక్కెడుమ్ వరత్తయ నరన్ నాడినోడు నాట్ట మాయిరత్తనాడు నణ్ణినుమ్, వీడతాన పోక మెయ్తి వీ౯్ఱిరున్దపోదిలుమ్ కూడు మాశైయల్లదొన్టు కొళ్వనో కుఱిప్పిలే"** అని అంటూ **తిరుమ౭శైప్పిరాన్** అనుగ్రహించిన పాశురాన్ని చాలావరకు మనస్సులో పెట్టుకొని ఈ పాశురాన్ని ఆ౭్వార్లు అనుగ్రహించా రనే విషయం గమనించదగినది. భగవానుని దరిచేరి అనుభవించడంకంటే ఆ

అనుభవాన్నిగూర్చిన మనోరథమే నిత్యంగా ప్రవర్తిస్తే, అదే సరసం అనేది గాఢమైన భక్తిని కలవారి సిద్ధాంతం. దానినే తిరుమழிశైప్పిరాన్ అనుగ్రహించారు. బ్రహ్మలోక సామ్రాజ్యం లభించినా, రుద్రలోకాధిపత్యం లభించినా, ఇంద్రలోకం పాలించే భాగ్యం లభించినా, పరమపురుషార్థం అయిన అద్వితీయమైన పరమపదానుభవమే లభించినా- వీటిని అన్నిటినీ నేను లెక్కించను. మఱి, నాకు దేనిలో అభినివేశం? అని అంటే, "భగవానునితో సంశ్లేషించాలి, భగవానునితో సంశ్లేషించాలి'' అని ఆశపడడం అనేది ఉన్నదికదా, అదే నాకు పరమభోగ్యం- అని అన్నారు.

ఇష్టమైన విషయాన్ని అనుభవించడం కంటే, అనుభవించాలి అనే మనోరథమే గొప్పది- అనే విషయాన్ని అనుభవరసికులు సులభంగా గ్రహిస్తారు. తేనె ఊఱినట్లు ఎల్లప్పుడు తీయగా ఉండేది మనోరథమే. శ్రీరంగానికి నమ్బెరుమాళ్ళను సేవించాలి అని ఒకనికి ఆశ ఉన్నదని అనుకోండి. ఒకనాడు పోయి సేవించి వస్తే అంతటితో ఆశ తీరిపోతుంది. ఆవిధంగా కాకుండా మనోరథ రూపంగానే కొనసాగితే, అది చాలాకాలం రసవత్తరంగా ఉంటుంది. చందనాన్ని పూసికోవడం, పూలను ముడుచు కోవడం, పంచకచ్చం ధోవతి ధరించడం- మొదలైన అలంకారాలలో బ్రహ్మచారులకు ఉండే ఆశ గృహస్థులకు లేకపోవడాన్ని ఇక్కడ ఒక ఉదాహరణంగా చూపించవచ్చు. అందువల్ల, అనుభవదశకంటే అనుభవాన్ని ఆశించే దశే గొప్పది- అనే విషయం వ్యక్త మవుతంది.

మొదట లోకాలను సృష్టించి, ప్రళయం రాగానే వాటిని తన ఉదరంలో ఉంచుకొని రక్షించే భగవానుని శ్రీచరణపద్మాలను మనం శిరస్సుపై అలంకరించు కోవాలని ఆశపడి, ఆ ఆశతో నమస్సు నీటిబుడగగా కఱిగి, ఇంకా ఇంకా పరభక్తి పరమభక్తులు ఉద్బుద్ధాలై, అటువంటి పరమభక్తిదశలో ఉండడం కదా పరమభోగ్యం! భగవానుని శ్రీచరణాలు తలపైకి వచ్చి చేరనక్కరలేదు. తిరునాట్టుకు పోనక్కరలేదు. **"వZువిలా అడిమై"** (నిరవచ్ఛిన్నమైన కైంకర్యం) చేయనక్కరలేదు. "ఇవి మనకు లభించాలి'' అనే ఆశ ఒక్కటిమాత్రం నిత్యం మనస్సులో ప్రవర్తిస్తే చాలు. ఈ ఆశే అమృతప్రవాహం. ఇటువంటి ఆశను కల్గి ఉండి **ఎన్ కణ్ణిణైకళ్ ఎన్ఱుకొలో కళిక్కుమ్ నాళే, "మాయోనై మణత్తూణే ప\[\]నిన్ఱు ఎన్ వాయార ఎన్ఱుకొలో వాZత్తునాళే', "అజ్గడియవరోడు ఎన్ఱుకొలో అణుకునాళే", 'కొయ్మలర్ తూయ్ ఎన్ఱుకొలో కూప్పు నాళే", "ఎన్ మలర్చ్చెన్ని ఎన్ఱుకొలో వణజ్గునాళే", "అణియరజ్గన్ తిరుము\[\\త్తు అడియార్తజ్గళ్ ఇన్బమికు పెరుమ్ కుZవు కణ్డు యానుమ్ ఇశైన్దుడనే ఎన్ఱుకొలో ఇరుక్కునాళే"** అని ఈ విధమైన పలు పాశురాలను నోరార అనుసంధిస్తూ, ఇదే ఒక

ఆనందంగా కాలక్షేపం చేయడం ప్రాప్తమై ఉండగా, ఈ కాలక్షేపాన్ని విడచిపెట్టి తిండి, బట్ట మొదలైన అల్పఫలాలను అపేక్షించి, అక్కడ ఇక్కడా అలమటిస్తూ పరిభ్రమించే పామరులు ఆ విధంగానే అలమటించనీ. వారు ఏ పాట్లు పడితే నాకేమి? అని అంటున్నారు- **"ఒరు పొరుట్కు అశైవోర్ అశైక"** అని అంటూ.

"స్వచ్ఛమైన జ్ఞానాన్ని కల మహానుభావులు ఇటువంటి క్షుద్రఫలాలు చేజిక్కినా వాటిని విదలించి వేస్తారు. పూర్వం పల్కిన అమృతప్రవాహంలోనే వారు ఊనికను కల్గి ఉంటారు' అని ఇకపై అంటున్నారు.

"తిరువొడు మరువియ ఇయల్బైర్కై పెఱినుమ్, మాయాప్పెరువిఱల్ పెఱినుమ్, ఉలకమ్ మూన్ఱు పెఱినుమ్ తెళ్ళియార్ కుఱిప్పు (ఇవ [ై]) కొళ్వతు ఎణ్ణాతు", "కూడు మాశై యల్ల దొన్ఱుకొళ్ వనోకుఱిప్పిలే" అనే రీతిలో భగవానునితో సంశ్లేషించాలి అనే ఆశ ఒక్కటే వివేకం కలవారు లక్ష్యంగా ఉంటారు- అని భావం. ఇక్కడ **"తెళ్ళియార్"** అనేది తిరుమశైప్పిరాన్ వంటివారిని.

"ఆవావారుయిర్ ఉరుకి యుక్క" అని ప్రారంభించి **"శిఱప్పు విట్టు"** అనే పర్యంతం. **"అవా కాతల్ అన్బు ఇన్బు తేఱల్ అముదమ్"** అని ఒకే అర్థాన్ని ఇచ్చే పలు పదాలనుకూర్చి ప్రయోగించడంవల్ల భగవానుని శ్రీచరణాలను తలపై అలంకరించుకోవాలని ఆశపడే విషయంలో ఆళ్వార్లకు ఉండే ఆదరం అంతు లేనిది- అనేది బాగా వ్యక్త మవుతుంది. **"అవావారుయిర్"** అనే ప్రయోగంలో **"అవా ఆర్"** అని విడదీయవచ్చు. **"ఆశ నిండిన"** అని అర్థం.

(ఒరు పొరుట్కు అశైవోర్ అశైక) - సంసారులు అభిలషించే విషయాలను ఆళ్వార్లు తమ వాక్కుతో చెప్పడానికి సంకోచించి **"ఒరు పొరుట్కు"** అని అంటున్నారు. **"తిరువొడు మరువియ ఇయల్బైర్కై"** - నాల్గు దిక్కులలో నశించిపోయే ఐశ్వర్యాన్ని పొందినా- అని భావం. **"మరువుతల్"**- ఎల్లప్పుడు కూడి ఉండడం. **"ఇయల్బైర్కై"**- స్వభావం. ఐశ్వర్యంతో ఎల్లప్పుడు కూడి ఉండే స్వభావం. అంటే నిత్యశ్రీమాన్‌గా ఉండడం. ఇటువంటి స్థితినికూడా స్వచ్ఛమైన జ్ఞానాన్ని కలవారి లక్ష్యం కోరదట.

(మాయా ప్పెఱు విఱల్) - ఐశ్వర్యం అంతు లేనిది అయినా, దానిని అనుభవించడానికి తగిన శక్తి పూర్ణంగా లేకపోతే ప్రయోజనం లేదుకదా! ఆ శక్తి కూడ లభించినా దానినికూడా కోరరు - అని భావం. **"మాయా"** - **"మాయ్‌తల్"**- అంటే నశించడం. **"మాయా"**- అంటే నశించనిది - అని భావం.

(ఉలకమ్ మూన్టినొడు) - పూర్వం పల్కిన నిత్యమైన ఐశ్వర్యం మాత్రమేకాదు. ముల్లోకాలను పాలించే గొప్ప సంపదను చేజిక్కినా దానిని కోరరు- అని భావం. పలు మాటలు పల్కడం ఎందుకు? సకలైశ్వర్యానికి మించినదైన మోక్షసామ్రాజ్యం పొందేవాడై ఉన్నా, **"ఎమ్మావీట్టు త్తిఅముమ్ శెప్పమ్"** అని, **"ఇచ్చువై తవిర యాన్ పోయ్ ఇన్దిరలోక మాళుమ్ అచ్చువై పెఱినుమ్ వేణ్డేన్"** అని, **"భావో నాన్యత్ర గచ్ఛతి"** అని, **"వైకుంఠ వాసేஉ పి న మేஉ భిలాషః"** అని పలికే రీతిలో ఆ మోక్షాన్ని కూడా ఒక వస్తువుగా గౌరవించరు- అని భావం.

కనుక - ఈ పాశురంద్వారా- సంసారులవలె క్షుద్రఫలాలను ఆశపడి అలమటించకుండా వివేకాన్ని కలవారివలె భగవద్విషయంలో అనురాగం అతిశయించి ఉండడమే మనకు తగినది- అని చెప్పబడింది.

3. కుఱిప్పిల్ కొణ్డు నెఱిప్పడ, ఉలకమ్
మూన్టుడన్ వణఙ్గ తోన్టు పుకZ్, ఆణై
మెయ్‌పెఱ నడాయ తెయ్‌వమ్ మూవరిల్
ముతల్‌వనాకి, శుడర్‌విళఙ్గకలత్తు,
వరైపురై తిరైపొరుపెరువరై వెరువుఱ,
ఉరుమురలొలిమలి నళిర్‌కడల్పడవర
వరశు, ఉడల్ తడవరై శుZ˹˺యు, తనిమా
త్తెయ్‌వత్తడియవర్క్కు ఇని నామ్ ఆళాకవే
ఇశైయుఙ్గొల్, ఊZతోఊZ యోవాతే

మూన్టు ఉలకమ్ = మూడు లోకాలు, నెఱి పడ = సన్మార్గంలో ప్రవర్తించేటట్లుగా, కుఱిప్పిల్ కొణ్డు = మనస్సులో చింతించేవాడై, ఉడన్ వణఙ్గ = (ఆ మూడు లోకాలు) ఒకే రీతిలో కలిసి నమస్కరించడం అనే, తోన్టుమ్ పుకZ్ = శ్రుతిప్రసిద్ధమైన కీర్తిని కలవాడై, ఆణై మెయ్ పెఱ నడాయ్ = తన ఆజ్ఞను సరిగా నడపించేవాడై, దెయ్‌వమ్ మూవరిల్ = బ్రహ్మ రుద్ర- ఇంద్రులు అనే ముగ్గురికంటే, ముదల్‌వన్ ఆకి = గొప్పవాడై, శుడర్ విళఙ్గ అకలత్తు=ఆభరణాల కాంతిని కల్గిన వక్షస్సును కలవాడై, వరై పురై తిరై = పర్వతాలవంటి అలలు, పొరు = తాకుతున్నదై, పెరు వరై వెరువు ఉఱ = పెద్ద పర్వతాలు భయపడేటట్లుగా, ఉరుము ఉరల్ ఒలి మలి = పిడుగుశబ్దంవంటి ఘోష చాలా మిక్కిలిగా ఉండే, నళిర్ కడల్ = చల్లని సముద్రాన్ని, పడమ్ అరవు అరశు = పడగలను కల సర్పప్రభువు అయిన వాసుకియొక్క, ఉడల్ = శరీరాన్ని, తడమ్ వరై

ఞZ\ \య = చాలా పెద్ద మందరపర్వతానికి చుట్టి మథించినవాడై, తని మా ద్దెయ్‌వమ్ = సాటిలేని పరదేవతగా ఉండేవాడైన భగవానునకు, అడియవర్క్కు = దాసభూతులైన శ్రీవైష్ణవులకు, ఇని నామ్ = ఇక మనం, ఊZితోరూZ = ప్రతియుగం లోను, ఓవాదు= విచ్ఛేదంలేకుండా, ఆళాక = దాసులు అయేటట్లుగా, ఇశైయుమ్ కొల్ = (ఈ ప్రాప్యం) లభిస్తుందా?

పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై వ్యాఖ్యానానువాదం - భావదీపిక

అవ :- మొదటి పాశురంలో భగవానుని దివ్యమంగళవిగ్రహసౌందర్యాన్నిగూర్చి పల్కి ఆనందించారు. రెండవ పాశురంలో ఆ రూపసౌందర్యాన్ని అనువదిస్తూ ఇతనిని పరమపదంలో పొంది అనుభవిస్తూ ఉండడంకంటే ఇక్కడే ఉండి ఈ దేహంతోనే అతని విషయంలో కల్గి ఉండే భక్తియే మధురం- అని అన్నారు. ఈ పాశురంలో భక్తిని కల్గి ఉండదగిన విషయంలో పర్యంతసీమ ఏది? అనే ప్రశ్నరాగా, "అతనినుండి ప్రారంభించి అతని దాసులవరకు'' అని అంటున్నారు.

వ్యాఖ్య :- **(కుఱిప్పిల్ కొణ్డు నెఱిప్పడ ఉలకమ్ మూన్డుడన్ వణఙ్గ తోన్డ్రు పుకZాై మెయ్ పెఱ నడాయ దెయ్‌వమ్ మూవరిల్ ముదల్‌వన్)** - ఈప్రయోగంలో **"మెయ్ పెఱ నడాయ"** అనే పదం వరకుగల భాగాన్ని **"ముదల్‌వన్"** అనే పదానికి విశేషణంగాకూడా గ్రహించవచ్చు. **"దెయ్‌వమ్ మూవర్"** అనే దానికి విశేషణంగాను గ్రహించవచ్చు. ముందు మొదటి అర్థం వివరింపబడుతున్నది.

(నెఱి ప్పడ కుఱిప్పిల్ కొణ్డు)- "తదైక్షత బహుస్యాం ప్రజాయేయేతి. తత్తేజోఽ సృజత" (ఛాందో-6-2-3) (ఆ పరబ్రహ్మం - "నేను పలువిధాలుగా కాగలను'' అని సంకల్పించింది. అది తేజస్సును సృష్టించింది) అని తన సంకల్పానుసారంగా లోకాలు అన్నీ ఉత్పన్నం అయేటట్లు మనస్సులో సంకల్పించి- అని భావం. తనకంటే వేఱయిన మిగిలిన జీవులందఱూ సన్మార్గంలో ప్రవర్తించేటట్లుగా- అంటే - తనను ఆశ్రయించే టట్లుగా - తన మదిలో భావించి- అనే అర్థాన్ని గ్రహించవచ్చు. ఈవిధంగా సన్మార్గంలో ప్రవర్తించేవారు కొందఱు, సన్మార్గంలో ప్రవర్తించనివారు కొందఱు ఉంటారా? అని అంటే,

(ఉలకమ్ మూన్డు) - తనకంటే మిగిలిన అందఱు తనను ఆశ్రయించేటట్లుగా- అని భావం. వీరిలో ఒకరికి ఇంకొకరు ఆశ్రయించేవారు, ఆశ్రయింపబడేవారుగా ఉండే వ్యత్యాసం ఉన్నా, తన విషయానికి వస్తే అందఱూ ఒకటిగా కలిసి తన శ్రీపాదా లతో ఆశ్రయించేవారుగానే ఉంటారు- అని ఇకపై తెలుపుతున్నారు.

(ఉడన్ వణఙ్గ) - మిగిలినవారిలోను కొందఱు నమస్కరింపబడేవారై ఉన్నా, వారికి అందఱిచేత కలిసి నమస్కరింపబడే అతిశయం లేనే లేదు. ఇతని విషయంలో చూస్తే, అందఱు కలిసి ఇతని పాదాలను ఆశ్రయిస్తారు. దీనివల్ల ఇతనికి కలిగే కీర్తి ఎవరూ తెలియనట్లుగా ఒక మూలలో అణగి ఉంటుందా? అని అంటే,

(తోన్ఱు పుకZ) - ఆ కీర్తి మూలప్రమాణం అయిన వేదంలో ఘోషింపబడేదై ఉంటుంది.

(ఆణై మెయ్ పెఱ నడాయ) - తన ఆజ్ఞను పరిపూర్ణంగా ప్రవర్తింపజేసేవాడు స్వామే. మిగిలినవారి ఆజ్ఞవలె ఇతని ఆజ్ఞ వ్యర్థం కాదని భావం. ఈ విధంగా ఉండేవాడు ఎవరు? అని అంటే,

(దెయ్వమ్ మూవరిల్ ముదల్వన్ ఆకి) - సృష్టిస్థితి సంహారాలను నిర్వహించే వారుగా లోకంలో ప్రసిద్ధిని పొందిన బ్రహ్మవిష్ణు రుద్రులలో, సృష్టించే దేవత అయిన బ్రహ్మను తన నాభీకమలంలో సృష్టించినవాడు కనుక, ప్రళయకాలంలో బ్రహ్మరుద్రులనే ఇద్దఱినీ తన ఉదరంలో పెట్టుకొని రక్షించినవాడు కనుక, ఇతడే మూలకారణమైన దేవత- అని స్పష్టంగా ప్రకాశించే శ్రియఃపతి ఇతడే- అని అంటున్నారు.

ఇక, రెండవ అర్థంలో, **"మెయ్ పెఱ నడాయ"** అనే పదంవరకుగల అతిశయాలు ముగ్గురికి ఏవిధంగా అన్వయిస్తాయి ? అని అంటే, పైపైన చూచేవారికి బ్రహ్మరుద్రులు కూడా ఇతనితో సాటి వచ్చేవారై, అతడా ఈశ్వరుడు? లేక, వారా ఈశ్వరులు?'' అని సంశయించేటట్లుగాకదా భగవానుడు వీరికి అతిశయాలను అనుగ్రహిస్తాడు. దానినిబట్టి వీరి ఈ గొప్పతనాలను భావించాలి.

(మూవరిల్ ముదల్వనాకి) - ముగ్గురికంటే మూలపురుషుడై- అని కూడా చెప్పవచ్చు. తనకంటే వేఱయిన బ్రహ్మరుద్రులు అనే వారిలో వారి శరీరాన్ని, ఆత్మను నియమించేవాడై -అని భావం. విష్ణువు అయిన తాను అప్రాకృతతిరుమేనితో కూడి ఉండి, దానిని నియమించేవాడై ఉండేవాడు- అని భావం. బ్రహ్మరుద్రేంద్రులు అనే ముగ్గురిని చేర్చి ముగ్గురు - అని ప్రమాణాలలో చెప్పబడుతున్నందున వారి ముగ్గురి కంటే మూలపురుషుడు. (కారణభూతుడు) అని కూడా చెప్పవచ్చు.

(శుడర్ విళఙ్గు అకలత్తు) - ఆభరణాలవల్ల ఏర్పడే అందాన్ని కల వక్షఃస్థలాన్ని కలవాడై - అని భావం. **"తడ వరై శుZ₹ియ"** అనే ప్రయోగంలో ఇది అన్వయిస్తుంది. లేక, **"అకలమ్"** అనే పదం ఆకాశాన్ని తెలుపుతున్నదని గ్రహించి, **"శుడర్ విళఙ్గకలత్తు"** అని చంద్రసూర్యులచే ప్రకాశించే ఆకాశంలో పట్టపగలుగా ఉండే చోటును. పొంది

పర్వతంవలె ఉన్నతంగా ఉవ్వెత్తున ఎగిసిపడే అలలు- అని తరువాత భాగంతో కూడా అన్వయించవచ్చు.

(వరై పురై....) అతడు దాసులకోసం చేసే కార్యాలలో ఈ అమృతమథన కార్యం ఒకటి చాలదా! ఇతడు ఆశ్రయణీయుడు అని చూపడానికి.

(వరై పురై తిరై) - పర్వతాలవంటి అలలు.

(తిరై పొరు) -ఆ అలలు ఒక దానితో ఇంకొకటి తాకుతూ ఉన్నపుడు పర్వతంతో ఇంకొక పర్వతం ఎదుర్కొంటున్నట్లున్నది- అని భావం.

(పెరు వరై పెఱు పుఱ) - గొప్ప కులపర్వతాలు భయపడేటట్లుగా

(ఉరు మురల్ ఒలి మలి) - అపుడు పిడుగు పడినట్లుగా ఉండే శబ్దం గొప్పగా ధ్వనించగా,

(నళిర్ కడల్) - చల్లని క్షీరాబ్ధి. **"ఘZ₹ꞔయ"** (చిలికిన) అనే పదంతో ఇది అన్వయిస్తుంది. నిప్పు అంటుకొని ఎగిసిపడేటట్లుగా చిలికిన సమయంలోకూడా భగవానుని కటాక్షం పడగానే ఆ సముద్రం చల్లబడింది- అనే భావాన్ని "నళిర్" అనే విశేషణం తెల్పుతున్నది. "నళిర్" అనే పదం భయాన్ని, పరాజయాన్నికూడా తెలుపుతుంది. చిలికిన వేగంచేత గంభీరంగా ఘోషించనట్లుగా సముద్రం జంకింది- అని భావం.

(పడ వర అరశు ఉడల్) - జ్ఞానాన్ని కల్గిన ఒక జీవుడయినా, పట్టిలాగి చిలికే టపుడు వాసుకి అనే సర్పానికి ఘర్షణవల్ల బాధకల్గుతుంది కదా! ఆవిధంగా కాకుండా ఏబాధ లేని రీతిలో భగవానుని శ్రీహస్తస్పర్శచే అతనికి కల్గిన ఆనందాన్ని వ్యక్తం చేసే మార్గాలైన పడగలను విస్తరిస్తున్న ఆ సర్పరాజు అయిన వాసుకి శరీరాన్ని చుట్టి.

(తడ వరై) - సముద్రాన్నే పూర్తిగా మూసివేసేటట్లుగా ఉండే పెద్ద మందర పర్వతాన్ని తీసికొని వచ్చి కవ్వంగా నిలిపి.

(ఘZ₹ꞔయ) - తిప్పి. సముద్రాన్ని కలియబెట్టి, లోపల మన్ను పైకి, తీరంలోని మన్ను లోపలికి పోయేటట్లుగాచేసి, అమృతం బయట పడేవరకు కవ్వం తాడుగా ఉండే వాసుకిని పట్టిలాగిన దేవతలు, అసురులు అందఱూ "నేను చిలికాను, నేను చిలికాను" అని భావించేటట్లుగా భగవానుడు రెండు వైపులా రెండు రూపాలను ధరించి, **"ఆయిరమ్ తోళాల్ అలైకడల్ కడైన్దాన్"** (వేయి బాహులతో సముద్రాన్ని చిలికాడు) అన్నట్లు పర్వతమే చిలుకుతూ ఉన్నదా! అనే రీతిలో పర్వతాన్ని తీసికొని వచ్చి నాటి చిలికిన - అని భావం.

(తని మా ద్దెయ్వమ్) - సాటి లేని పరదైవం - అని భావం. ఇటువంటి సాటి లేని పరదైవానికి దాసులు కావడంకోసమా ఆశపడుతున్నారు ? అనే ప్రశ్న తలఎత్తగా,

(అడియవర్క్కు) - మిగిలిన ఫలాలను కోరే (ప్రయోజనాంతపరులైన) దేవతల కోసం తన తిరుమేనికి శ్రమను కల్గించుకొని చిలికి, అమృతాన్ని ఉద్ధరించి తీసికొని వచ్చి ఇవ్వడాన్ని చూచి, అతని ఈ సౌలభ్యానికి జితులై, దాసులై ఉండే శ్రీవైష్ణవులకు దాస్యాన్ని చేయాలనే ఆశపడుతున్నాను- అని అంటున్నారు.

(ఇని నామ్) - ఆత్మకు సత్త ఉన్నా అనాదికాలంగా భాగతులకు దాసులై ఉండడం తగినదై ఉండగా, కర్మవశంచేత మేము (అహం) అని, నాది (మమ) అని అహంకార మమకారాలతో ఆక్రమింపబడ్డవారై ఉన్నాము. ఇకపై రాబోయే కాలంలో అయినా ఈ ఆత్మవస్తువు భాగవతులకు శేషభూతం అనే విషయాన్ని అతడు తన నిర్హేతుకకృపతో దర్శింపజేయగా, అతని కరుణవల్ల దర్శించిన మనం- అని భావం. ఆ భగవద్భక్తులతో కలిసి భగవద్విషయాన్ని అనుభవిస్తూ ఏదో ఒకవిధంగా ఉండాలనా ఆశపడినది ? అని అంటే,

(ఆళాక) - భాగవతులను శేషభూతం కావాలని- అని భావం. వారికి కూడా దాసులైనా, అహంకార మమకారాలను కల్గి ఉండే స్థితినా వాంఛించినది? అని అంటే,

(ఆళాకవే) - వారికి కైంకర్యం చేయడమేకాకుండా, ఆ కైంకర్యమే మూర్తీభవించి నట్లుగా మేము ఉండాలని.

(ఇశైయుఙ్కొల్) - ఈప్రయోజనం సమకూడుతుందా? **"ఆళ్పార్త్తుZ తరువాయ్"** (నాన్ముకన్ తిరు- 60) అనే రీతిలో వీరిని అన్వేషిస్తూ తిరిగేవాడు కనుక, విషయంలో అతనిని ఇపుడు అంగీకరింపజేయవలసిన ఆవశ్యకత లేదు. ఈ ఆZ్వార్లు కూడా "ఈప్రాప్యం లభించడం ఎపుడు?" అని ప్రార్థిస్తున్నారు కనుక, వీరికి కూడా అంగీకారం ఉన్నది. ఈ విధంగా ఉండగా, ఇక్కడ **"ఇశైయుఙ్కొల్"** అని అంటూ ఆZ్వార్లు అనడంలో ఏమి అభిప్రాయం? అని అంటే, భగవద్భక్తులకు శేషభూతులుగా ఉండే ప్రాప్యం ఎవరికైనా లభించడం చాలా చాలా అరుదు కనుక, "ఇటువంటి దుర్లభమైన ప్రాప్యం ఇపుడు లభిస్తుందా? అని అంటున్నారు- అనే అర్థాన్నే గ్రహించాలి. ఇపుడు కొంతకాలం ఉండి తర్వాత కోల్పోకూడదు- అని ఇకపై అంటున్నారు.

(ఊZితోరూZ) - ప్రతికల్పంలోను ఉండాలి. అందులోను,

(ఓవాదే) - ఈ కైంకర్యం ఒక్కక్షణంకూడా విచ్ఛేదం లేకుండా ప్రవర్తించాలి. అటువంటి దుర్లభం అయిన ప్రాప్యమా ఇది? అని అంటే, అన్ని మనోరథాలను ఎప్పుడూ

పొందినవాడై, లక్ష్మికి సైతం లక్ష్మీభూతుడైన సంపన్నుడై, "అయర్ వఱు మమరర్‌కళ్" అనబడే నిత్యసూరులకు నాథుడైన సర్వేశ్వరుడు తన గొప్పతనాన్ని గమనించకుండా సంసారులను రక్షించడంకోసం ఇక్కడకు వచ్చి అవతరించినా, దుష్టులైన శిశుపాలాదులు దానిని సహించలేక నశించిపోయినట్లే, ఇపుడు ఇక్కడ ఉండే సంసారులు భాగవతుల గొప్పతనాన్ని తెలియలేక - "వీరుకూడా మనవలెనే అన్నం, పానం- మొదలైనవాటితో బ్రతుకుతూ ఉన్నపుడు మనకంటే వీరికి ఏమి ఆధిక్యం ఉన్నది?'' అని తమలో ఒకరుగా పల్కి, భావించి, సంసారమనే పెద్ద అనర్థంలోనే అల్లాడుతూ ఉన్నారుకదా! మానవజాతి మొదలైనవానిలో అవతరించిన సర్వేశ్వరుడు ఆ మానవులలో ఒకడు అయితేకదా వీరుకూడా సంసారులతో సమానులవుతారు. ఈ లోకంలో ఈ సత్యాన్ని గ్రహించిన వారు అరుదుకదా!

పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్

మూన్ఱామ్పాట్టు. అవ :- (కుఱిప్పిలిత్యాది) ముతలిట్టిరణ్డు పాట్టిల్. అతిల్ ముతల్పాట్టిల్ - అవన్ వడివZకై ప్పేశి అనుభవిత్తార్; ఇవన్టన్నై ప్పె₹\ు అనుభవిత్తు క్కొణ్డిరుక్కు మిరుప్పిల్ అవన్ విషయమాక ప్పణ్ణుమ్ భక్తియే ఇనితు ఎన్టార్ ఇరణ్డామ్పాట్టిల్. ఇప్పాట్టిల్ - భక్తి పణ్ణప్పడుమ్ విషయత్తుక్కు ఎల్లై ఎవ్వళవు? ఎన్నిల్, అవన్ తొడఙ్గి తదీయశేషపర్యన్తమాక - ఎన్గిఱతు.

వ్యాఖ్యానమ్ :- (కుఱిప్పిఱ్కొణ్డు నెఱిప్పడ ఉలకమ్ మూన్టుడన్ వణఙ్గుతోన్టు పుకZాణై మెయ్ పెఱ నడాయ దెయ్‌వమ్ మూవరిల్ ముతల్వన్) ఎన్టు ఇవనోడే అన్వయిత్తల్. (నెఱిప్పడ- కుఱిప్పిల్ కొణ్డు) "బహుస్యామ్" ఎన్టు సఙ్కల్పిక్కిఱపడియే అరుమ్బుమ్బడి తిరువుళ్ళత్తిలే కొణ్డు. స్వవ్యతిరిక్తసమస్తవస్తుక్కళుమ్ నెఱిప్పడుమ్బడి యాక- వZప్పడుమ్బడియాక త్తిరువుళ్ళత్తిలే కొణ్డు- ఎన్టుమామ్. ఇప్పడి నెఱిప్పడువార్ శిలరాయ్, శిలరన్టిక్కే యిరుక్కైయన్టిక్కే, (ఉలకమ్ మూన్టు) తన్నై యొZన్దారడైయ త్తన్నై ఆశ్రయిక్కుమ్బడియాక. అతుతన్నిల్ అన్యోన్య మాశ్రయిప్పారుమ్, ఆశ్రయ ణీయరు మాకిఱ వైషమ్య ముణ్డేయాకిలుమ్ తన్నళవిలే వన్దాల్ ఎల్లారు మొక్క క్కాడి త్తిరువడికళిలే ఆశ్రయిక్కుమ్బడి క్కీడాక. (ఉడన్ వణఙ్గు) తనిత్తాన పోతాయి₹\ు అవాన్తరవిషయ ముళ్ళతు; ఇవన్బక్కల్ ఎల్లారుఙ్గాడ త్తిరువడికళిలే ఆశ్రయిప్పర్‌కళ్.

ఇత్తాల్ వన్ద ప్రసిద్ధి కిడన్ద విడమ్ తెరియాత పడి ఒరు మూలైయిలే అడఙ్గి క్కిడక్కుమో? ఎన్నిల్, (తోన్టు పుకZ) శ్రుతిప్రసిద్ధమ్. (ఆణై మెయ్ పెఱ నడాయ) ఆజ్ఞైయై ప్పత్తుమ్బత్తాక నడత్తానిఱ్పానుమాయ్. (తెయ్‌వమ్ మూవరిల్ ముతల్వనాకి) అన్టిక్కే, ఇవర్‌కళుమ్ తన్నోడు సమానరాయ్, "అవనో ఈశ్వరన్ ? ఇవర్‌కళో ఈశ్వరర్

కళ్?" ఎన్ఱు కణ్డార్క్కు ఇవర్కళ్ పక్కలిలేయుమ్ ఈశ్వరత్వశఙ్కై పణ్ణుమ్బడియితే తాన్ ఇవర్కళుక్కు క్కొడుత్తువైక్కుమ్ తరమ్. ఆకైయాలే. (నడాయ దెయ్వమ్ మూవర్) ఎన్ఱు ఇవర్కళోడే అన్వయిక్కవుమామ్. (మూవరిల్ ముతల్వనాకి) తన్నై యొZన్ద ఇరువరళవిల్ అవర్కళుడైయ శరీరత్తుక్కుమ్, ఆత్మావుక్కుమ్ నియామకనాయ్, తన్నళవిల్ అసాధారణవిగ్రహత్తోడే నిన్ఱు అతుక్కు నియామకనాయ్. అన్ఱిక్కే, ఇన్ద్రనైయుమ్ కూట్టి మూవర్- ఎన్నవుమామ్. (శుడర్విళఙ్గు అకలత్తు) ఆభరణశోభైయై యుడైత్తాన తిరుమార్వై యుడైయనాయ్. అన్ఱిక్కే, చన్ద్రసూర్యర్కళాలే విళఙ్గానిన్ఱుళ్ళ ఆకాశత్తిల్ పాZ తీరుమ్బడియాక- ఎన్నుతల్.

(వరై పురై యిత్యాది) అవన్ ఆశ్రితార్థమాక చ్చెయ్యుమ్ శెయల్కళిల్ ఇతొన్ఱుమ్ అమైయాతో ఇవనే ఆశ్రయణీయ నెన్నుమిడత్తుక్కు! వరైపురైతిరై- మలైయోడొత్త తిరై.అవై మలైయుమ్ మలైయుమ్ తాక్కినాప్పోలే తన్ని₹\ాన్ పొరుకిఅపోతు. (పెరు వరై వెరు పుఅ) కులపర్వతఙ్గళ్ నడుఙ్గ. (ఉరుమురలొలిమలి) అప్పోతు ఉరుము ఇడిత్తాప్పోలే ఇరుక్కిఅ ధ్వనియానతు మిక. (నళిర్ కడల్) పాటి యెZ క్కడైయచ్చెయ్ తేయుమ్ అవనుడైయ కటాక్షమాత్రత్తాలే కడల్ కుళిర్న్దపడి. కుముఊాతపడి నడుఙ్గ- ఎన్నుతల్. (పడవరవరశు) ఒరు చేతననై చ్చు₹\ క్కడైయచ్చెయ్ తేయుమ్ ఒరు నలివిన్ఱిక్కే యిరుక్కైయిల్ స్వస్పర్శత్తాల్ వన్ద ప్రీతిక్కు ప్పోక్కువిట్టు ప్పుడత్తై విరిక్కిఅ అరవరశుణ్డు- వాసుకి, అతినుడైయ ఉడలై చ్చు₹\. (తడవరై) కడలై క్కణ్ శెఅియిట్టాప్పోలే ఇరుక్కుమ్ మన్దరపర్వతత్తై క్కొడు పుక్కు. (శుZ₹\య) కడల్ కలఙ్గి క్కిZ మణ్గొణ్డు మేల్ మణ్ణెఅిన్దు అమృతమ్ పడుమళవుమ్ శెల్ల. తొట్టార్క్కెల్లామ్ "నాన్ కడైన్దేన్" ఎన్ఱు శొల్లలామ్బడి తానే శుZన్ఱు వరుమ్బడియాక వాయి₹\ు క్కొడుపుక్కు వైత్త నొయ్ప్పమ్. (తనిమా ద్దెయ్వమ్) అద్వితీయపరదేవతై.

ఇప్పడి, అద్వితీయపరదేవతైక్కాళాకవో ఆశైప్పడుకిఅతు? ఎన్నిల్; (అడి యార్క్కు) ప్రయోజనాన్తరపరరాన దేవతైకళుక్కాక త్తన్నుడైయ ఉడమ్బు నోవ క్కడలై క్కడైన్దు అమృతత్తై క్కొడుత్త మహోపకారత్తై అనుసన్ధిత్తు అవన్ నీర్మైయిలే తో₹\ు ఎZుతి క్కొడుత్తిరుక్కుమ్ శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు. (ఇని నామ్) ఆత్మసత్తై యుళ్ళ అన్ఱు తొడఙ్గి భాగవతశేషమాయ్ప్పోరువతు ప్రాప్తమాయిరుక్క, కర్మత్తాలే "నాన్" ఎన్ఱుమ్, "ఎన్నతు" ఎన్ఱుమ్ పోన్దోమ్. ఇని, శేషిత్త కాలమాకిలుమ్ ఇవ్వస్తు భాగవతశేష మెన్ను మిడత్తై అవన్ కాట్ట అవన్ ప్రసాదత్తాలే కణ్డ నామ్. అవర్కళోడొప్పూణాయ్ ఒక్కవో? ఎన్నిల్; (ఆళాక) శేషభూతరాక. అవర్కళుక్కు మాళాయ్. "నాన్, ఎనక్కు" ఎన్ఱిరుక్కు మిరుప్పుమ్ కలన్దు శెల్లవో? ఎన్నిల్, (ఆళాకవే) ఆళాన్దరమన్ఱిక్కే శేషత్వమే వడివాక.

(ఇశైయుజ్గొల్) అవన్ "ఆళ్పార్త్తుZతరు"వానాకైయాలే ఇవ్వర్థత్తిల్ అవనై ఇప్పోతాక ఇశైవిక్కవేణ్డా. ఇవర్ "ఎప్పోతో!" ఎన్ను ప్రార్థిక్కిఱారాకైయాలే ఇవర్క్కిశైవుణ్డు. "ఇశైయుజ్గొల్" ఎన్బానెన్? ఎన్నిల్, భాగవతశేషత్వమాకైయాకిఱతు కూడువతొన్ఱల్లా మైయాలే కూడాత అర్థ మిజ్గనే కూడవ[?]? ఎన్గిఱార్. ఇతుతాన్ శిల కాలమాయ్ క్కZయవొణ్ణాతు. (ఊZతోఱూZ) కల్పన్దోఱుమాకవేణుమ్. అతు తన్నిలుమ్, (ఓవాతు) ఒరు క్షణము మిడైవిడాతే యాకవేణుమ్. అవాప్తసమస్తకామనాయ్, శ్రియః పతియాయ్, అయర్వఱు మమవర్కళ్ అతిపతియాన సర్వేశ్వరన్ సంసారికళుడైయ రక్షణత్తుక్కాక తన్నై ప్పేణాతే ఇజ్గే వన్దవతరిత్త విడత్తు, దుష్ప్రకృతికళాన శిశుపాలాదికళ్ అతు పొఱుక్కమాట్టామే ముడిన్దు పోనాప్పోలే, ఇప్పోతు, భాగవతర్కళుడైయ పెరుమై అఱియాతే, "ఇవర్కళుమ్ నమ్మోడొక్క అన్నపానాదికళాలే ధరియానిన్ఱార్కళ్. అకిల్, నమ్మిఱ్కాట్టిల్ వాశి ఎన్? " ఎన్ను సజాతీయబుద్ధి పణ్ణి, సంసారికళ్ అనర్థప్పడుకిఱపడి. (కణ్డు) అవతరిత్త సర్వేశ్వరన్ ఇతరసజాతీయ నామన్ఱిఱే ఇవర్కళుమ్ సంసారికళోడు సజాతీయరావతు.

అరు :- మూన్ఱామ్బాట్టు- (కుఱిప్పిల్) ఈశ్వరాజ్ఞైయై సృష్టిసంహార వ్యాపారత్తాలే బ్రహ్మరుద్రాదికళుమ్ నడత్తువర్కళ్- ఎన్ఱపడి. ఒరుపడి ఆళాక క్కిడైక్కుమో ? ఎన్నామల్ "ఇశైయుజ్గొల్" ఎన్బానెన్? ఎన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇశైయుజ్గొల్) ఇత్యాది. ఓవాతే ఇశైయక్కూడుమో? ఎన్ఱపడి.

దివ్యార్థదీపిక

(కుఱిప్పిల్ కొణ్డు) - భగవద్భక్తియై ప[?] పేశినార్ కీZప్పాట్టిల్. భగవానోడు నిన్ఱు విడామల్ భాగవతర్కళ్ అళవుమ్ శెన్ఱు భక్తిపణ్ణుకై స్వరూపమాదలాల్ అప్పడిప్పట్ట భాగవతభక్తి నమక్కు ఇని ఒరునాళుమ్ ఒZవామల్ శాశ్వతమాక ఉణ్డాకక్కూడుమో! ఎన్ఱు అన్ద నిష్ఠైయిల్ నమక్కుణ్డాన అవావై వెళియిడుకిఱార్ ఇదిల్.

"కుఱిప్పిల్ కొణ్డు"- ఎన్ఱు తొడజ్గి "త్తని మా ద్దెయ్వమ్" ఎన్ఱు మళవుమ్ ఎమ్బెరు మానుడైయ స్వరూపస్వభావజ్గళై చ్చొల్లుకిఱార్. (ఉలకమ్ మూన్ఱు నెఱిప్పడ క్కుఱిప్పిల్ కొణ్డు ఉడన్ వణజ్గుతోన్ఱు పుకZ)- తన్నాలే పడైక్కప్పట్ట మూవులకజ్గళుమ్ తీవZయిల్ శెల్లామల్ నల్ వZయిల్ పడిన్దు ఉజ్జీవిక్కవేణు మెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ ప[?] అప్పడియే అవై నల్వZ పడిన్దు తన్నై వణజ్గ అతనాల్ ఎఝుమ్ పరన్ద పుకZై యుడైయవన్- ఎన్గిఱదు.

(ఆణై మెయ్ పెఱ నడాయ) - ఆణై యావతు - ఆజ్ఞై. ఎమ్బెరుమానుడైయ ఆజ్ఞైయావతు - శాస్త్రమ్."శ్రుతిః స్మృతి ర్మమైవాజ్ఞా యస్తా ముల్లంఘ్య వర్తతే,

"ఆజ్ఞాచ్ఛేదీ మమద్రోహీ మద్భక్తోఽపి న వైష్ణవః" ఎన్ఱు ఎమ్బెరుమాన్ తానే అరుళిచ్చెయ్దిరుక్కిఅపడి శ్రుతిస్మృతికళ్ ముదలియ శాస్త్రఙ్గళాకిఱ దివ్యాజ్ఞైయై త్తడై యిన్ఱి ఎఙ్గుమ్ నడత్తుపవన్- ఎన్ఱై. "కలైకళుమ్ వేదముమ్ నీతినాలుమ్ కఱ్పముమ్ శొఱ్పొరుళ్ తానుమ్, మఱ్ఱై నిలైకళుమ్ వానవర్క్కుమ్ పిఱర్క్కుమ్ నీర్మైయినాల్ అరుళ్ శెయ్దాన్" ఎన్ఱపడి తన్నాలే అళిక్కప్పట్ట శాస్త్రఙ్గళ్ పZుతు పడాతపడి అవఱ్ఱై ఉలకిల్ నన్గు ప్రచారమ్ శెయ్విప్పవన్- ఎన్ఱవాఱు.

(దెయ్వమ్ మూవరిల్ ముదల్వనాకి) అరి, అయన్, అరన్- ఎన్ఱు శొల్లప్పడుకిఱ మూన్ఱు దెయ్వఙ్గళుమ్ ముదల్ దెయ్వమ్ తానాయిరుక్కై. "ఆణై మెయ్ పెఱ నడాయ దెయ్వమ్ మూవరిల్" ఎన్ఱు శేర్త్తు "నడాయ" ఎన్బదై "దెయ్వమ్ మూవర్క్కుమ్" విశేషణమాక అన్వయిప్పతుమ్ పొరున్దుమ్. అప్పోతు, ఎమ్బెరుమానాకియ తన్నుడైయ ఆజ్ఞైయై ఉళ్ళపడి పరిపాలిక్కిన్ఱ పిరమన్, శివన్, ఇన్దిరన్- ఎన్నుమ్ మూవర్క్కుమ్ నియామకన్- ఎన్ఱు పొరుళామ్. ఇప్పోతు. "మూవరిల్" ఎన్ఱతు మూవర్క్కుమ్-ఎన్ఱపడి.

(శుడర్ విళఙ్గు అకలత్తు) - శుడరావతు -తేజస్సు. తిరువాభరణఙ్గళాలుణ్డాకుమ్ తేజస్సై చ్చొల్లుకిఱతు. తిరువాభరణచ్చోదియాలే పళపళవెన్ఱు విళఙ్గుకిన్ఱ తిరుమార్బై యుడైయనాయ్- ఎన్ఱపడి.

"వరై పురై తిరై పొరు"- ఎన్ఱు తొడఙ్గి "త్తడవరై శుZఱ్ఱియ" ఎన్ఱుమళవుమ్ ఒరు వాక్కియమ్. దుర్వాసమామునియిన్ శాపత్తాల్ దేవర్కళిన్ శెల్వమ్ యావుమ్ కడలిల్ ఒళిన్దు ఒZిన్దు విడవే అశురర్ వన్దు పొరుతు అమరరై వెన్ఱనర్. పిన్బు ఇన్దిరన్ దేవర్కళోడు తిరుమాలై చ్చరణ మడైన్దు అప్పిరాన్ అభయ మళిత్తు క్కట్టళైయిట్టపడి అశురర్కళైయుమ్ తుణై క్కొణ్డు మన్దరమలైయై మత్తాక నాట్టి వాసుకి యెన్నుమ్ మహానాగత్తై క్కడక్కయిఱాక ప్పూట్టు ప్పాఱ్కడలై క్కడైయలాయినర్. అప్పోతు మత్తాకియ మన్దరగిరి కడలినుళ్ళే అZున్దివిడ దేవర్కళ్ వేణ్డుకోలినాల్ తిరుమాల్ పెరియదోర్ ఆమై వడివ మెడుత్తు అమ్మలైయిన్ కీZ్ శెన్ఱు అతనై త్తనతు ముదుకిన్ మీదుకొణ్డు తాఙ్గి అమ్మలై కడలిల్ అZున్దువిడామల్ కడైదఱ్కు ఉపయోగమామ్బడి అదఱ్కు ఆధారమాక ఎZున్దరుళియిరున్దనన్. అప్పోతు, వాసుకి నాకత్తిన్ వాలై ప్పిడిత్తుక్కొణ్డ దేవర్కళుమ్, తలైయై ప్పిడిత్తు క్కొణ్డ అశురర్కళుమ్ ఆకియ ఇరు తిఱత్తారుమ్ అతనై వలియ ప్పిడిత్తు ఇZుత్తు క్కడైయవల్ల తాన్ ఒరు తిరుమేనియై త్తరిత్తు ద్దేవర్కళ్ పక్కత్తిలేయుమ్, వేఱొరు తిరుమేనియై త్తరిత్తు అశురర్కళ్ పక్కత్తిలేయుమ్ నిన్ఱు, వాశుకియిన్ వాలైయుమ్ తలైయుమ్ పిడిత్తు వలముమ్ ఇడముమాక ఇZుత్తు క్కడైన్దనన్- ఎన్ఱ వరలాఱు అఱియత్తక్కతు.

కడైకిఉ అక్కాలత్తిల్ కడలానతు మికవుమ్ భయంకరమాక ఇరున్దదెన్బతై క్కూఱుకిన్దార్ - "వరైపురై తిరైపొరు" ఎన్ఱు తొడజ్గి. అప్పోతు కడలిల్ సాధారణమాన అలైకళ్ కిళమ్బవిల్లై. ఒవ్వొరు అలైయుమ్ ఒవ్వొరు మలై పెయన్దాఱ్పోలే పెయర్న్దు ఎఴున్దదామ్. "పురై"- ఉవమ ఉరుపు. మలైపోన్ఱ (పెరుప్పెరుత్త) - అలైకళ్. పొరు - మోదప్పె f\. ఇతు కడలుక్కు విశేషణమ్. 'ఉరుముర లొలిమలి' ఎన్బతుమ్ కడలుక్కు విశేషణమ్. కడైకిఉ కాలత్తిల్ కడలిల్ ఉణ్డాన ధ్వనియానతు ఇడి పిడిత్తాఱ్పోలే యిరున్దదామ్. అన్ద ధ్వని కులపర్వతజ్గళైయుమ్ నడుక్క అశైక్కవ f\ాయిరున్దమై తో f\ "ప్పెరు వరై వెరువర" ఎనప్పట్టతు. "ఉరుమ్" ఎన్ఱుమ్, "ఉరుము" ఎన్ఱుమ్ ఇడిక్కు ప్పెయర్. "ఉరుమ్ మురల్" ఎన్ఱు పిరిక్క. ఇడిప్పోలే మురల్కిన్ఱ (ఘోషిక్కిన్ఱ) యాదొరు ఒలి యుణ్డు, అతు మలి- నిఱైన్దిరుక్కిఉ- ఎన్ఱపడి. "వరైపురై తిరై పొరుప్పెరు వరై పెరువుఉ" ఎన్ఱ పాఠముమ్ ఒక్కుమ్.

నళిర్ కడల్ - కుళిర్న్ద కడలిలే. కడలుక్కు ఇయఱ్కైయాక ఉళ్ళ కుళిర్త్తియై చ్చొల్లుకిఉదన్ఱు ఇఙ్గు. కీZ చ్చొన్నపడి భయఙ్కరమా యిరుక్కచ్చెయ్దేయుమ్, ఎమ్బెరుమానుడైయ కటాక్షమ్ పట్టమాత్తిరత్తిల్ కుళిర్న్దపడియై చ్చొల్లుకిఉతు. ఇప్పడిప్పట్ట కడలిలే మత్తాక నాట్టిన మన్దరమలైయిలే వాసుకి నాగత్తై క్కడైక్కయిఱాక క్కొట్టి శుZ f\యి యాదొరు తనిమా త్తెయ్వముణ్డు- ఒప్పుయర్వ f\ పరదేవతై. అదఱ్కు నామ్ ఆళావదిలుఙ్కాట్టిల్, అదఱ్కు ఆట్పట్టిరుక్కుమ్ అడియవర్కళుణ్డే, అవర్కట్కు (శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు) ఇనిమేలుళ్ళ కాల మెల్లామ్ నామ్ ఆట్పట్టిరుక్క వాయ్క్కుమా! ఇప్పడిప్పట్ట మహాభాగ్యముమ్ నమక్కు కిడైక్కుమా? ఎన్దారాయి f\ు.

"ఆళాకవే" - ఎన్ఱ విడత్తిలుళ్ళ ఏకారత్తై ప్పిరిత్తు "అడియవర్క్కే" ఎన్ఱు కూట్టికొళ్ళ లామ్. ప్రయోజనాన్తరపరరాన దేవతైకళుక్కాక త్తన్ ఉడమ్బు నోవ క్కడలై క్కడైన్దు అమృతత్తై క్కొడుత్తానెన్గిఉ మహోపకారత్తిల్ ఈడుపట్టిరుక్కిఉ శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కే ఆట్పట్టిరుక్క విరుమ్బినారాయి f\ు.

"ఊZతోరూZ"- ఊZ యూZతోఱు- ఎన్ఱై. ఊZయానతు కాలమ్. సకల కాలముమ్ ఎన్ఱపడి. "ఓవాతు" - ఎన్ఱతు - నడువిల్ ఒరు క్షణముమ్ పాZాకామల్- ఎన్ఱవాఱు.

దివ్యార్థదీపిక - అనువాదం

(కుఱిప్పిల్ కొణ్డు) - భగవద్భక్తినిగూర్చి గత పాశురంలో పలికారు. భగవానునితో నిలచిపోకుండా, భాగవతులవరకు భక్తిని కల్గి ఉండడం స్వరూపం

కనుక, అటువంటి భాగవతభక్తి మనకు ఇక ఏనాడు నిరవధికంగా శాశ్వతంగా లభిస్తుందా? అని అంటూ ఆ నిష్ఠలో తమకున్న ఆర్తిని వ్యక్తం చేస్తున్నారు.

"కుఱిప్పిల్ కొణ్డు" అని ప్రారంభించి **"తనిమా ద్దెయ్‌వమ్"** అనే పర్యంతం భగవానుని స్వరూపస్వభావాలనుగూర్చి పల్కుతున్నారు. **(ఉలకమ్ మూన్ఱు నెఱి ప్పడ కుఱిప్పిల్ కొణ్డు ఉడన్ వణఙ్గ తోన్ఱు పుకZ)** - తనచే సృష్టింపబడ్డ ముల్లోకాలు చెడ్డదారిలో పోకుండా, సన్మార్గంలో సంచరించి ఉజ్జీవించాలని భావించి, ఆ రీతిలోనే అవి సన్మార్గంలో నడచి తనను సేవించినట్లయితే, దానివల్ల అంతట విస్తరించిన (వ్యాపించిన) కీర్తిని కలవాడవుతాడు- అని భావం.

(ఆణై మెయ్‌పెఱ నడాయ) - **"ఆణై"**- అంటే ఆజ్ఞ. భగవానుని ఆజ్ఞ అంటే శాస్త్రం. **"శ్రుతిః స్మృతిః మమైవాజ్ఞా య స్తా ముల్లంఘ్య వర్తతే, ఆజ్ఞాచ్ఛేదీ మమద్రోహీ మద్భక్తోఽపి న వైష్ణవః"** అని భగవానుడు స్వయంగా అనుగ్రహించిన రీతిలో శ్రుతి స్మృతులు మొదలైన శాస్త్రాలు- అనే తన దివ్యాజ్ఞను నిరాటంకంగా అంతట నడిపించేవాడు- అని భావం. **"కలైకళుమ్ వేదముమ్ నీతి నాలుమ్ కఱ్పముమ్ శొఱ్పొరుళ్ తానుమ్, మ ఱ్ఱై నిలైకళుమ్ వానవర్క్కుమ్ పిఱర్క్కుమ్ నీర్మైయినాల్ అరుళ్ శెయ్‌దాన్"** అనే రీతిలో తనచే అనుగ్రహింపబడ్డ శాస్త్రాలు వ్యర్థం కాని రీతిలో వాటిని లోకంలో చక్కగా ప్రచారం చేయించేవాడు- అని భావం.

(దెయ్‌వమ్ మూవరిల్ ముదల్‌వనాకి) - **"అరి, అయన్, అరన్"** అని చెప్పబడే ముగ్గురు దైవాలలో మొదటి దైవం తానై ఉండడం. **"ఆణై మెయ్ పెఱ నడాయ దెయ్‌వమ్ మూవరిల్"** అని కలిపి, **"నడాయ"** అనే పదాన్ని **"దెయ్‌వమ్ మూవర్"**కు విశేషణంగా అన్వయించడం పొసగుతుంది. అపుడు భగవానుడైన తన ఆజ్ఞను యథాతథంగా పరిపాలిస్తున్న బ్రహ్మ, శివుడు, ఇంద్రుడు - అనే ముగ్గురికి నియామకుడు- అని భావం. ఇపుడు, **"మూవరిల్"** అనే పదానికి ముగ్గురికి - అని అర్థం.

(శుడర్ విళఙ్గ అకలత్తు) **"శుడర్"** అంటే తేజస్సు. తిరువాభరణాలవల్ల కల్గిన తేజస్సును ఈ పదం తెలుపుతుంది. ఆభరణశోభలో తళతళమని ప్రకాశిస్తున్న వక్షఃస్థలాన్ని కలవాడై- అని భావం.

"వరైపురై తిరై పొరు" అని ప్రారంభించి **"తడవరై శుZ ఱ్ఱియ"** అనే పర్యంతం ఒక వాక్యం. దుర్వాసమహాముని శాపంవల్ల దేవతల సంపద అంతా సముద్రంలో కలిసి నశించిపోగా, అసురులు దేవతలతో పోరాడి వారిని ఓడించారు. తరువాత ఇంద్రుడు దేవతలతో కలిసి శ్రియఃపతిని శరణు పొందగా, ఆ స్వామి అభయాన్ని

ఇచ్చి, ఆజ్ఞాపించిన రీతిలో అసురులను సహాయంగా చేసికొని, మందరపర్వతాన్ని కవ్వంగా నిలిపి, వాసుకి అనే గొప్ప సర్పాన్ని కవ్వపు దారంగా చుట్టి, దేవతలు పాల సముద్రాన్ని చిలికారు. అపుడు కవ్వం అయిన మందరగిరి సముద్రం లోపల మునిగిపోగా, దేవతల వేడికోలువల్ల శ్రియఃపతి గొప్ప అద్వితీయమైన కూర్మరూపాన్ని ధరించి, ఆ పర్వతం కిందకు చేరి, దానిని తన వీపుపై దాల్చి భరించి, ఆ పర్వతం సముద్రంలో మునిగిపోకుండా, చిలకడానికి వీలు అయేటట్లు దానికి ఆధారంగా ఉన్నాడు. అపుడు, వాసుకి అనే సర్పంయొక్క తోకను పట్టుకొని దేవతలు, తలను పట్టుకొని అసురులు అనే రెండు వర్గాలవారు దానిని బలంగా పట్టుకొని లాగి చిలుకగల్గిన బలాన్ని లేనివారై ఉండగా, దానినిచూచి, ఆ శ్రియఃపతి తాను ఒక తిరుమేనిని ధరించి దేవతలవైపు, ఇంకొక తిరుమేనిని ధరించి అసురులవైపు నిలచి వాసుకియొక్క తోకను, తలను పట్టుకొని కుడి ఎడమలు లాగి చిలికాడు- అనే ఐతిహ్యం తెలియదగినది.

ఆ క్షీరాబ్ధిమథనసమయంలో సముద్రం చాలా భయంకరంగా ఉన్న విషయాన్ని పల్కుతున్నారు- **"వరైపురై తిరై పొరు"**అని ప్రారంభించి, అపుడు సముద్రంలో సాధారణమైన కెఱటాలు పైకి ఎగసిపడలేదు. ఒక్కొక్క కెరటం ఒక్కొక్క పర్వతంవలె ఉన్నతంగా ఉవ్వెత్తున ఎగసిపడింది. **"పురై"**- ఉపమావాచకం. పర్వతంవంటి (బాగాపెద్ద) కెరటాలు. **పొరు**- తాకిన అని అర్థం. ఇది సముద్రానికి విశేషం. చిలికే కాలంలో సముద్రంలో పుట్టిన ధ్వని పిడుగు పడినట్లున్నది. ఆ ధ్వని కులపర్వతాలను కంపింపజేసి వాటిని కదలేటట్లు చేయగల్గినదని తోచేటట్లుగా **"పెరువరై వెరువర"** అని అనబడింది. **"ఉరుమ్"** అని, **"ఉరుము"** అని పిడుగుకు పేరు. **"ఉరుమ్ మురల్"** అని విభజించాలి. పిడుగువలె ధ్వనిస్తున్న (ఘోషిస్తున్న) ఏ ధ్వని ఉన్నదో, అది **"మలి"** నిండి ఉండే- అని భావం. **"వరై పురై తిరై పొరు పెరువరై వెరువుఱ"** అనే పాఠంకూడా పొసగుతుంది.

"నళిర్ కడల్" - చల్లని సముద్రంలో సముద్రానికి సహజంగా ఉండే చల్లదనం కాదు ఇక్కడ చెప్పబడినది. పూర్వం పల్కిన రీతిలో భయంకరంగా ఉన్నా, భగవానుని కటాక్షం సోకినంతమాత్రంలో చల్లబడిన రీతి చెప్పబడుతున్నది. ఇటువంటి సముద్రంలో కవ్వంగా నాటిన మందరపర్వతంలో వాసుకి సర్పాన్ని చిలికే దారంగా చుట్టి తిప్పిన ఏ అద్వితీయదైవం ఉన్నదో - సాటి మేటి లేని పరదైవం; ఆ దైవానికి మనం దాసులం కావడంకంటే; ఆ దైవానికి అధీనులై ఉండే దాసులుంటారు కదా, వారికి (శ్రీవైష్ణవులకు) ఇకపై ఉండే కాలం అంతా మనం దాసులై ఉండడం ఘటిస్తుందా? ఇటువంటి మహాభాగ్యం మనకు లభిస్తుందా? - అని అంటున్నారు.

"ఆళాకవే" అనేటపుడు ఉండే ఏకారాన్ని విడదీసి **"అడియవర్క్కే"** అని అన్వయించవచ్చు. ప్రయోజనాంతపరులైన దేవతలకోసం తన ఒడలు శ్రమపడేటట్లుగా సముద్రాన్ని చిలికి, అమృతాన్ని ఇచ్చాడు- అనే మహోపకారంలో అభినివేశాన్ని పొందుతున్న శ్రీవైష్ణవులకే దాసులై ఉండాలని అభిలషించారు.

"ఊழிతోరూழி"- కల్పాలు కల్పాలతరబడి అని భావం. **ఊழி**- అంటే కాలం. సకలకాలం- అని భావం. **"ఓవాతు"** - మధ్యలో ఒక్కక్షణంకూడా పాడు కాకుండా - అని భావం.

4. **ఊழிతోఊழி ఓవాతు, వాழிయ**
వెన్రు యామ్ తొழ ఇశైయుఙ్గొల్,
యావకై యులకముమ్ యావరు మిల్లా,
మేల్వరుమ్పెరుమ్ పాழ்కాలత్తు, ఇరుమ్బొరు-
ట్కెల్లా మరుమ్బెఱల్ తనివిత్తు, ఒరుతా
నాకి త్తెయ్వనాన్మక కొழுముళై
యీన్రు, ముక్కణీశ నొడు తేవుపలనుతలి
మూవులకమ్ విళైత్త ఉన్ది,
మాయక్కడవుళ్ మాముతలడియే,

యావకై ఉలకమ్ = అన్ని లోకాలు, యావరుమ్ ఇల్లా = ఏ ప్రాణులు, ఇల్లా = లేకుండా ఉండే రీతిలో, మేల్ వరుమ్ = ముందుగా గడచిపోయిన, పెరుమ్ పాழ் కాలత్తు = చాలా దీర్ఘమైన, లోకం లయం చెందిన ప్రళయకాలంలో, ఇరుమ్ పొరుట్కు ఎల్లామ్ = అసంఖ్యాకులైన జీవులకంతా, పెఱల్ అరుమ్ = పొందడానికి దుర్లభుడై, తని ఒరు విత్తు = సాటి లేని, ఏ సహాయాంతరం లేని కారణవస్తువుగా, తాన్ ఆకి = తానే అయి, దెయ్వమ్ నాన్మకన్ = దేవత అయిన బ్రహ్మ అనే, కొழு ముళై = పూర్ణమైన మొలకను, ముక్కణ్ ఈశనొడు = త్రినేత్రుడైన రుద్రునితో పాటు, పల తేవు = పలువురు దేవతలను, ఈన్రు = సృష్టించి, నుదలి = (వీరిని సృష్టిసంహారాలనే కార్యాల నిర్వహణకోసం) సంకల్పించి, మూ ఉలకమ్ = మూడు లోకాలను, విళైత్త= సృష్టించిన, ఉన్ది = తిరునాభీకమలాన్ని కలవాడై, మాయన్ = ఆశ్చర్యశక్తియుక్తుడై, కడవుళ్ = పరదేవతయై, మా ముదల్ = పరమకారణభూతుడైన, భగవానుని, అడి = శ్రీపాదాలను, ఊழி తోరూழி = అన్ని కల్పాలలోను, ఓవాదు =నిరంతరం, వాழிయ= వర్ధిల్లాలి, ఎన్రు = అని, యామ్ = మేము, తొழ = మంగళాశాసనాన్ని చేసి, స్తుతించేటట్లుగా, ఇశైయుఙ్కొల్ = సంభవిస్తుందా!

పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై వ్యాఖ్యానానువాదం

అవ :- మూడవ పాశురంలో భక్తిని కల్గి ఉండే విషయంయొక్క పర్యంతసీమ ఎంతవరకు? అనే ప్రశ్న తల ఎత్తగా, సర్వస్వామి అయిన భగవానునినుండి ప్రారంభించి, అతని దాసులవరకు భక్తికి విషయంగా కావాలి- అని తెలియజేశారు. అటువంటి భక్తుల ఉజ్జీవనం సాగే తీరు ఏ విధంగా ఉంటుంది? అనే ప్రశ్న తల ఎత్తగా, దానికి సమాధానాన్ని ఇందులో తెలియజేస్తున్నారు. **"అడియోమోడుమ్ నిన్నోడుమ్ పిరివిన్డి ఆయిరమ్ పల్లాణ్డు"** (దాసులమైన మాకు నీతో విశ్లేషం లేకుండా ఉండేటట్లు మంగళం కలగాలి) అని పల్కిన పెరియాZ్వార్లవలె, భగవానునకు, అతని దాసులకు మంగళాశాసనం చేయడమే స్వభావంగా కలవారైవారు ఉంటారు- అని అంటున్నారు. పెరియాZ్వార్లు **"పల్లాణ్డు"** అని సంవత్సరం అనే అర్థాన్ని ఇచ్చే **"ఆణ్డు'** అనే శబ్దంతో ప్రారంభించి, దానిని అనేకంగా చేసి, వేయిగా చేసి, దానినే కోటిగా గుణించి మంగళాశాసనం చేశారు. వీరు ఆ పరిమితితో తృప్తిపడకుండా **"ఊZి"** అనబడే కల్పాన్ని మొదట పల్కి, దానిని మఱింత మఱింతగా పెంచుతూ పోతున్నారు.

వ్యాఖ్యానం :- **(ఊZి తోరూZి)** - ప్రతికల్పంలోను - అని భావం. అగ్ని హోత్రాన్ని ప్రతిదినం నిర్దేశించిన వేళలో ఆరాధించకపోయినా, అది **"నిత్యాగ్నిహోత్రమ్"** అనే పేరును పొందేటట్లే, ఈ మంగళాశాసనాన్నికూడా ప్రతికల్పంలోను కొన్ని సమయాలలో చేస్తే చాలా? అని అంటే,

(ఓవాదు) - ఒక క్షణంకూడా విడువకుండా చేయాలి. ఆ విధంగాకదా వచ్చే కాలం అంతా చేయబోయే పని ఏది? అని అంటే.

(వాZియ ఎన్టు) - **"వాZిక"** అని మంగళాశాసనాన్నే చేయాలి. మొదటి పాశురంలో భగవానుడే శేషిగా (స్వామిగా) ఉండే గొప్పతనంతో ప్రారంభించి, మూడవ పాశురంలో 'అది అతని భక్తులవరకు కొనసాగుతుంది'' అని అనుసంధించి, ఈ పాశురంలో "ఆ దాసులకు శేషభూతులుగా ఉండే గొప్పతనాన్ని కలవారు ఆ స్వామి శ్రీపాదాలను మంగళాశాసనం చేయడం అనే కార్యాన్ని నిరంతరం చేయాలి'' అని అంటున్నారు.

(యామ్) - **"ఆయు రాశాస్తే"** (యజు- అష్ట- 3-5) (దీర్ఘమైన ఆయుస్సును ప్రార్థిస్తున్నాడు) అని అన్నట్లు గతంలో అన్ని కార్యాలలోను "నాకు'' అనే భావనే కల్గి ఉన్న మేము - అని భావం. ఇపుడు ఆ భావనను వీడి చేయవలసిన పనినిగూర్చి, ఇకపై తెలుపుతున్నారు.

(తొZ) - స్తుతించేటట్లు. స్తుతించడం అంటే మంగళాశాసనాన్ని చేయడమే.

(ఇశైయుజ్కొల్) - నాకు ఈ ప్రాప్యం చేకూరుతుందా ?ఇది అంత అరుదా ?'' అని అంటే, **“నాకే”** అని ఉండే భావన తొలగి **“నాకు, నీకుకూడా”** అనే స్థితి కూడా తొలగి, **“నీకే”** అనే స్థితి ఏర్పడడం చాలా అరుదు కదా ! ఈవిధంగా చాలా దుర్లభం అయిన ఈ ప్రాప్యాన్ని పొందాలని ఆశపడి **“ఇశైయుజ్గొల్ ?”** అని అంటున్నారు. ఈవిధంగా ప్రార్థించడం భగవానుని ఏ లీలను అనుసంధించి? అని అంటే, “అతడు జగత్కారణంగా ఉండి లోకాన్ని సృష్టించిన కార్యాన్ని అనుసంధించి'' అని ఇకపై తెలుపు తున్నారు.

(యావకై... మూవులకమ్ విళైత్త ఉన్ది) - ఇతః పూర్వమే ఉండే ఒక వస్తువునకు ఒక మహిమను కల్గించడం కాకుండా, పూర్వమే లయాన్ని పొందిన ఈ లోకాన్ని యథాపూర్వంగా సృష్టించి, మనకు చేసిన గొప్ప ఉపకారానికి జితులై ఈ విధంగా ప్రార్థిస్తున్నారని భావం.

(యావకై ఉలకమ్ యావరు మిల్లా) - **“భూః భువః సువః”** -అనే ముల్లోకాలు నశించి, వీటికి పైన గల **“జనః”** అనే లోకం నిర్జనమై, అందులో ఉన్నవారంతా **“మహః”** అనే లోకానికి తరలి పోయేటట్లుగా నైమిత్తిక ప్రళయం ఏర్పడుతుంది. ఆ విధంగా పాక్షికంగా నశించి, పాక్షికంగా మిగిలి ఉండే ప్రళయావస్థకాకుండా, అన్ని లోకాలలో వాటిలో ఉన్నవారుకూడా నశించిన మహాప్రళయాన్ని గూర్చి పల్కుతున్నారు.

(యావరుమ్ ఇల్లా) - ప్రళయకాలంలో అందఱూ ఒకే విధంగా లయాన్ని పొందినపుడుకూడా మార్కండేయ మహర్షి మొదలైనవారు కొందఱు నిత్యత్వాన్ని కల చిరంజీవులు కనుక, భగవానుని ఉదరంలో పరిభ్రమిస్తూ, అందులో ఉన్న వస్తువులను అన్నిటినీ చూచారని మహాభారతం మొదలైన గ్రంథాలలో చెప్పబడింది. ఈ విధంగా ఎవరూ లేని ప్రళయకాలం చివరలో- అని తెలుపబడుతున్నదనికూడా గ్రహించవచ్చు.

(మేల్ వరుమ్) - **“మేల్”** అంటే పూర్వం- అని అర్థం. **“వరుమ్”** అంటే గడచిన- అని అర్థం. ఈ రెండిటివల్ల పూర్వం గడచిన అనే అర్థం వస్తుంది.

(పెరుమ్ పాZ కాలత్తు) - లోకం లయాన్ని పొందిన చాలా దీర్ఘమైన కాలంలో. కర్షకుడు ఊసరక్షేత్రంలోని ఉప్పు పోవడం కోసం పలు దినాలు ఆ క్షేత్రంలో నీటిని నిలిపి ఉంచేటట్లే, ఈ చేతనుని దుష్కర్మవాసన పోవడంకోసం, ఒక బ్రహ్మ ఆయుర్దాయ కాలపర్యంతం వాటిని మూలప్రకృతితో తేడా లేకుండా ఉండేటట్లు భగవానుడు చేర్చి ఉంచుతాడు. (ఇదే ప్రళయకాలం అనబడుతుంది)

(ఇరుమ్ పొరుట్కెల్లామ్) - దేవతలు, మానవులు, తిర్యక్కులు, స్థావరాలు- అనే చతుర్విధవర్గాలలో ఒక్కొక్క వర్గంలోను అసంఖ్యాకంగా ఉన్నవారై, అచేతనంతో చేరినవారైన జీవులకందఱికీ - అని భావం. ఇక, ఇక్కడినుండి సృష్టిక్రమాన్ని తెలుపుతున్నారు.

(అరుమ్ పెఱల్) - పొందడానికి దుర్లభమైనవాడై - అని భావం. ఈవిధంగా అచిత్తుతో ఒకటిగా కలసి ఉండే కాలంలో, వీరిపట్ల కరుణను చూపేవారు వేఱెవ్వరూ లేరు కదా! అందువల్ల పొందడానికి దుర్లభుడు'' -అని అంటున్నారు.

(తని విత్తు ఒరు తానాకి) - నిమిత్తం, ఉపాదానం, సహకారి- అనే మూడు విధాలైన కారణాలు తానే అయి- అని భావం. **"విత్తు"** అని అన్నందున వృక్షానికి బీజంవలె జగత్తుకు తాను ఉపాదానకారణం అని తెలుపబడింది. **"తని'** అని అన్నందున **"ఏకో హ వై నారాయణ ఆసీత్, న బ్రహ్మా నేశానః నేమే ద్యావా పృథివీ"** (మహోపనిషత్-1) (నారాయణుడొక్కడే ప్రళయకాలంలో ఉన్నాడు. బ్రహ్మ లేడు, శివుడు లేడు, భూమ్యాకాశాలు లేవు) అనే రీతిలో ''సాటి లేనివాడు'' అని చెప్పబడింది. లేక, ''మమ్ములను సృష్టించాలి''. అని అపేక్షించడానికికూడా మేము ఎవ్వరూ లేము'' అని కూడా భావం. దీనివల్ల ''నిమిత్తకారణం'' ఇతడే అని చెప్పబడింది. **"ఒరు"** అని అన్నందున సహకారి కారణంకూడా ఇతడు తప్ప వేఱెవ్వరూ లేరు- అని చెప్పబడింది. మొదటి పాశురంలో **"తామరై యున్ది తని ప్పెరు నాయక"** అనే చోట ఇది విశదం చేయబడింది.

(తానాకి) -కార్యరూపం అయిన ఈ లోకాలకు అన్నిటికీ ఆవశ్యకం అయిన త్రివిధమైన కారణసమూహం అంతా తానే అయి - అని భావం. ఈ విధంగా అండసృష్టి పర్యంతం ఉండే సమష్టిసృష్టిని తానే చేసి, అండంలోపల ఉండే వస్తువులను సృష్టించడం అనే వ్యష్టిసృష్టిని నిర్వహించడంకోసం బ్రహ్మను సృష్టించాడు- అని ఇకపై అంటున్నారు. "ఇది భగవద్రామానుజులు శ్రీరంగం కోవెలలో నిర్వహించవలసిన అన్ని కార్యాలను తమ దివ్యాజ్ఞతో వ్యవస్థీకరించి, వాటిని సరిగా నడిచేటట్లు గమనించడానికి శ్రీమధురకవి దాసర్‌ను నియమించినట్లే, ఉన్నది- అని శ్రీపెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై ఇక్కడ ఒక దృష్టాంతం చూపారు.

(దెయ్వ నాన్ ముకన్) - దైవాలలో ఒకరైన చతుర్ముఖుని - అని భావం.

(కొZు ముళై ఈన్టు) - పూర్తిని కల మొలకవంటివానిని సృష్టించి, బ్రహ్మాండం లోపల ఉండే కార్యవస్తువులు అన్నిటినీ సృష్టించడంకోసం తగిన శక్తిని కల బ్రహ్మను

సృష్టించి- అని భావం. బ్రహ్మ, ఒక్కడు మాత్రం సృష్టి -స్థితి- సంహారాలు మూడిటిని చేయలేడు కదా! అందువల్ల, బ్రహ్మ సృష్టించిన వస్తువులను సంహరించడంకోసం శివుని సృష్టించిన రీతి తరువాత చెప్పబడుతున్నది.

(ముక్కణ్ ఈశనొడు తేవు పల ఈన్టు) - సంహారాన్ని చేయడానికి తగినట్లు ఫాలంలో నేత్రాన్ని కల రుద్రునితో పాటు, మిగిలిన లోకవ్యాపారాలను నిర్వహించడం కోసం ఆవశ్యకం అయిన ఇంద్రవాయువరుణయమఅగ్ని -మొదలైన పలు దేవతల సృష్టిని కూడా చేశాడు. ఈవిధంగా పలువురను సృష్టించడానికి అతడు చాలా పెద్ద ప్రయత్నం చేశాడా? అనిఅంటే.

(నుదలి) - "తదైక్షత బహుస్యాం ప్రజాయేయేతి తత్తేజోఽ సృజత" (ఛాందో - 6-2-3) అనే రీతిలో తన సంకల్పమాత్రంతోనే సృష్టించాడు- అని అంటున్నారు. **"నుదలి"** అనే పదం "భావించి, సంకల్పించి' అనే అర్థాన్ని ఇస్తుంది.

(మూవులకమ్ విళైత్త ఉన్ది) - కింద పైన మధ్యన గల మూడు విధాలైన అన్ని లోకాలను సృష్టించినది అతడు కాడు, అతని నాభి సుమా అని అంటున్నారు. **"తిరువున్ది"** అన్నది ఒక తామర. దాని మూలకారణంగాకదా ఈ లీలావిభూతిని సృష్టించాడు.

(మాయక్కడవుళ్) - ఆశ్చర్యకరమైన శక్తిని కల పరదైవం.

(మా ముదల్) - "మాముదల్ మాయ క్కడవుళ్" అని అన్వయించి లోకాలన్నిటికీ గొప్ప కారణం అయిన ఆశ్చర్యభూతుడైన పరదైవం- అని కూడా గ్రహించవచ్చు. **"మాయక్కడవుళ్ మాముదలడి"** అని అన్వయించి, ఆశ్చర్యకరం అయిన శక్తిని కల పరదేవతయొక్క జగత్కారణభూతమైన శ్రీపాదం- అని కూడా అర్థాన్ని గ్రహించవచ్చు. **"తిరువడి"** అనే పదం తిరుమేనికి ఉపలక్షణం. శ్రీవిష్ణుపురాణంలోని అస్త్రభూషణా ధ్యాయంలో తిరుమేనికి జగత్కారణత్వం చెప్పబడిందికదా. లేక, ఆశ్చర్యశక్తిని కల పరదైవమై, పరమకారణమై ఉండేవాని శ్రీచరణాలు -అని కూడా యథాస్థితంగా అన్వయించి అర్థాన్ని చెప్పవచ్చు. "ఆశ్చర్యకరశక్తిని కల పరదేవతయొక్క పరమప్రాప్యం అయిన శ్రీచరణాలు- అని కూడా అర్థం చెప్పవచ్చు.

(అడి వాZియ ఎన్టు యామ్ తొZ ఇశైయుఙ్కొల్) - "నీ శ్రీచరణాలకు మంగళం'' అని మంగళాశాసనాన్ని చేసే ప్రాప్యం మాకు సమకూరుతుందా? **"ఉన్ శేవడి శెవ్వి తిరుకాప్పు"** (తిరుప్పల్లాణ్డు-1) అనే పెరియాZ్వార్లవలె ప్రాప్యాన్ని పొందాలని వీరు ఆశపడుతున్నారు.

పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్

అవ :- నాలామ్బాట్టు. (ఊZతోఊూZ) కీZల్పాట్టిల్, భక్తి పణ్ణుమ్ విషయత్తుక్కు ఎల్లై ఎవ్వళవు? ఎన్నిల్, సర్వేశ్వరన్ తొడజ్గి, తదీయశేషత్వపర్యన్తమాక అనుసన్ధిక్కై యెన్దతు; అప్పడిప్పట్ట అనుసన్ధానత్తై యుడైయరానార్ పరిమాఱుమ్ పరిమా₹\ మిరుక్కుమ్బడి ఎన్? ఎన్నిల్, (ఊZతోఊూZ యోవాతు వాZయ వెన్రు) "అడియోమోడుమ్ నిన్నోడుమ్ పిరివిన్ఱి యాయిరమ్ పల్లాణ్డు" ఎన్దాయి₹\ రుప్పతు. పెరియాZ్వార్ "పల్లాణ్డు" ఎన్రు- ఆణ్డాక్కి, అతుతన్నై ప్పలవాక్కి, ఆయిర మాక్కి, అతుతన్నై క్కోడియాక ప్పెరుక్కి మజ్గళాశాసన మ్బణ్ణుకిఱార్. ఇవర్ అవ్వళవమై యామల్ ముతలిలే కల్పత్తై వివక్షిత్తు అతుతన్నై మేల్‌మేలెన ప్పెరుక్కుకిఱార్.

వ్యా :- (ఊZతోఊూZ) కల్పన్దోఱుమ్ కల్పన్దోఱుమ్, అతుతాన్ నిత్యాగ్నిహోత్ర మాక వొణ్ణాతు. (ఓవాతు) ఒరుక్షణము మిడైవిడాతే. ఇత్తాల్- మేలెల్లామ్ కూడి చ్చెయ్యప్పుకుమతు ఎన్? ఎన్నిల్, "వాZయ"ఎన్నుమిత్తనై. సర్వేశ్వరనుడైయ శేషిత్వకాష్ఠా ప్రాప్తియైక్కొణ్డు అవన్దిరువడికళుక్కు మజ్గళాశాసనమ్బణ్ణుకిఱతు నిత్యమాయ్ చ్చెల్లవేణుమ్. (యామ్) "ఆయు రాశాస్తే" ఎన్రు కణ్డతడైయ ఎనక్కేన్రు పోన్ద నామ్, ఇప్పోతు అతు తవిర్న్దు. (తొZ) తొZుకైయాకిఱతు- మజ్గళాశాసన మ్బణ్ణుకైయా యి₹\. (ఇశైయుజ్గొల్) ఎనక్కేన్రు పోన్ద అతు తవిర్న్దు ఉనక్కెన్ఱె యాకిఱతు నెడువాశియిఱే; కూడాత ఇప్పే₹\ోడే కూడువార్క్కు. ఇప్పడి ప్రార్థిక్కిఱతు అవనుడైయ ఎన్ద చ్చెయలై అనుసన్ధిత్తో? ఎన్నిల్, (యావకై యిత్యాది) మున్బే ఉళ్ళతొరు వస్తువుక్కొరు గుణాధానమ్బణ్ణినవళవన్ఱిక్కే ముతలిలే అZిన్దు కిడన్ద వస్తువై అడి తొడజ్గి ఉణ్డాక్కి నమక్కు ప్పణ్ణిన మహోపకారత్తుక్కు. (యావకై యులకముమ్) ఇజ్గనిట్ట మూన్రు లోకముమ్ అZిన్దు మేలే ఒరు లోకమ్ కూడి వాజ్గక్కడవతాయ్, అవ్వరుకొన్రు కుడియిరుక్క క్కడవతాయిరుప్పతొరు ప్రళయ ముణ్డిఱే! అప్పడి యన్ఱిక్కే, ఎవ్వకైప్పట్ట లోకజ్గళుమ్. అన్ఱిక్కే, (యావరు మిల్లా) ఎల్లారుమొక్క లయిక్కచ్చెయ్‌తే మార్కణ్డే యాదికళ్ "నిత్యత్వమ్" ఎన్దవారు ముణ్డిఱే. అజ్గను మొరువరిన్ఱిక్కే. (మేల్వరుమ్) మేలెన్దతు-పణ్డెన్దపడి. వరుమ్ ఎన్దతు- పోన ఎన్దపడి. పణ్డు పోన. (పెరుమ్బాZ కాలత్తు) కర్షకన్ ఉవర్‌త్త త్తరైయై ఉవర్ కZియ నీర్ నిఱుత్తుమాపోలే, విళ్ళైకైక్కు ఇవ₹\నుడైయ దుర్వాసనైయై అZిక్కైక్కాక ఒరు బ్రహ్మావినుడైయ ఆయుస్సిత్తనైయుమ్ అZిత్తిట్టు వైక్కు మాయి₹\.

(ఇరుమ్ పొరుట్కెల్లామ్) దేవమనుష్యాదిరూపమాయ్, అసఙ్ఖ్యేయమాయ్, అచిత్సంస్పృష్టజ్గళుమాన జీవవస్తుక్కళుక్కు ఎల్లామ్. (అరుమ్ పెఱల్) ఇవ్వళవిల్ వన్దు

ముకజ్గాట్టువాన్ ఒరువనై క్కిడ్డైయాతితే. ఆకైయాల్ పెఱుతఱ్కు అరియ. (తనివిత్తు ఒరు తానాకి) నిమిత్తోపాదానసహకారికారణత్రయముమ్ తానేయాయ్. "విత్తు" ఎన్దైయాలే. కారణవస్తు ఎన్దై. "తని" ఎన్దైయాలే- "ఏకో హ వై" ఎన్ను అద్వితీయ నెన్దై. అన్డియే, "ఎజ్గళై ఉణ్డాక్కవేణుమ్" ఎన్ను అపేక్షిక్కైక్కు ఒరువరు మిల్లై ఎన్దై. "ఒరు" ఎన్దైయాలే ఇతుక్కు సహకారికళ్ ఒరువరు మిల్లై యెన్దై. (తానాకి) కార్యరూపమాన ప్రపఞ్చత్తుక్కెల్లామ్ వేణ్డుమ్ కారణగణమెల్లామ్ తానేయాయ్. ఇప్పడి అణ్డసృష్టి యళవుమ్ తానే ఉణ్డాక్కి, ఇవ్వరుకుళ్ళవ ₹\ ఉణ్డాక్కుక్కైక్కాక. క్కోయిలుక్కు శ్రీమధురకవిదాసరై నిర్వాహకరాక విట్టాప్పోలే, బ్రహ్మావై ఇప్పాలుళ్ళ సృష్టిక్కాక ఉణ్డాక్కినాన్. (తెయ్వ నాన్ముకన్) ఇతరవిసజాతీయనాన చతుర్ముఖనాకిఱ. (కొZముళై యాన్ను) ఇవ్వరుకిల్ కార్యవర్గత్తై యడ్డైయ ఉణ్డాక్కుక్కైక్కీడాన శక్తియై యుడ్డైయ బ్రహ్మావై సృష్టిత్తు. అవనొరువనుమే మూన్ను కార్యమ్ శెయ్యమాట్టానే! అతుక్కాక (ముక్కణ్ ఈశనిత్యాది) సంహారక్షమనాన రుద్రనోడేకూడ మ ₹\ంమ్ కార్యత్తుక్కు వేణ్డుమ్ దేవతైకళ్ పలరైయు ముణ్డాక్కి. ఇవ్వరుమ్ తేవైక్కెల్లామ్ అవన్ పణ్ణిన వ్యాపారమెన్? ఎన్నిల్; (నుతలి) "బహుస్యామ్" ఎన్ను సఙ్కల్పిత్తు. నుతలి యెన్దతు- కరుతి- ఎన్దపడి.

(మూవులకమ్ విళైత్త వున్ది) కీZంమ్ మేలుమ్ నడువుమాన లోకజ్గళై యుణ్డాక్కి ₹\ం తిరువున్దియాయి ₹\ం. అవనై యొZయవే, తానే ఇవై యడ్డైయ ఉణాక్కి ₹\ాయి ₹\ం తిరువున్దియిల్ నిన్డొరు పద్మమాయ్, అతడియాకవాయి ₹\ం లీలావిభూతియడ్డైయ ఉణ్డాక్కి ₹\ం. (మాయక్కడవుళ్) ఆశ్చర్యశక్తియుక్తనాన పరదేవతై. (మాముతల్) పరమకారణమాన మాయక్కడవుళ్- ఎన్నుతల్, మాయక్కడ వుళ్ ఆనవనుడ్డైయ మాముతలడి ఎన్నుతల్, ఆశ్చర్యశక్తియుక్తనాన పరమకారుణికన్ ఆనవనుడ్డైయ మాముతలడి ఎన్నుతల్, మాయక్కడవుళ్ ఎన్ను అవనుడ్డైయ పరమ ప్రాప్యమాన తిరువడికళ్ ఎన్నుతల్, (అడి-వాZయ ఎన్ను యామ్ తొZ విశైయుజ్గొల్) "ఉన్ శేవడి శెవ్వి తిరుక్కాప్పు" ఎన్గిఱపడియే.

అరు :- నాలామ్బాట్టు- "ఇశైయుజ్గొల్" ఎన్ను సంశయమెన్? ఎన్న, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పెఱుతఱ్కరియ) ఇత్యాది. పొరుళ్- పదార్థమాయ్, ఇరుమ్ పొరుళ్- చేతనాచేతనజ్గళ్. "మాముతల్" - లోకత్తిలే ఒన్ను మ ₹\యతాకమాట్టాతు. త్రివిధకారణ ముమ్ తానేయాకైయాలే (అద్వితీయమ్) ఎన్గిఱతు. నుతలుకై- నున్దుకైయాయ్, తన్నిలుణ్డాక్కి -ఎన్దపడి.

దివ్యార్థ దీపిక

(ఊZతోరూZ) - కీZప్పాట్టిల్. "తనిమా ద్దెయ్వత్తడియవర్ క్కిని నామాళాకవే ఇశైయుజ్గోల్ !" ఎన్రు భాగవతశేషత్వమ్ నమక్కు క్కిడక్కుమా? ఎన్రు మనోరథిత్తార్. భాగవతర్కళై అనువర్తిత్తు ప్పార్త్తార్. అవర్కళ్ ఎప్పోతుమ్ "పల్లాణ్డు పల్లాణ్డు పల్లాయిరత్తాణ్డు ..... ఉన్ శేవడి శెవ్వి తిరుక్కాప్పు" ఎన్రు ఎమ్బెరుమాన్ తిరువడికళుక్కు మజ్గళాశాసనమ్ శెయ్వదైయే తొZలాక క్కొణ్డిరున్దార్కళ్. అదై ప్పార్త్తు. "ఇవర్కళుడైయ కాలక్షేపమే యన్రో నమక్కు ఉద్దేశ్యమ్. ఇవర్కళో ఇడైవిడాతు ఎమ్బెరుమాన్ తిరువడికళుక్కు మజ్గళాశాసనమే పణ్ణిక్కొణ్డిరానిన్రార్కళ్. ఇతు మిక అZకాయిరానిన్రతు. ఇప్పడిప్పట్ట పోతుపోక్కు నమక్కు కిడైక్కుమాకిల్ నలమా యిరుక్కుమే ఎన్రుకొణ్డు, అప్పడిప్పట్ట పాక్కియమ్ వాయ్క్కుమా? ఎన్గిఱార్ ఇతిల్.

"యావరై యులకమ్" ఎన్రు తొడజ్గి "మాయక్కడవుళ్" ఎన్నుమళవుమ్ ఎమ్బెరుమానుడైయ పెరుమైయై ప్పేశుకిఱార్. 'పన్మై ప్పడర్ పొరుళాతు మిల్ పాZ నెడుజ్కాలత్తు, నన్మై ప్పునల్ పణ్ణి నాన్ముకనై ప్పణ్ణి త్తన్నుళ్ళే తొన్మై మయక్కియ తో\\యు శూZల్కళ్ శిన్దిత్తే" ఎన్ర పాశురమ్ ఇజ్గు అనుసంధిక్కత్తకుమ్. చేతనవర్గజ్గళిలుమ్, అచేతవర్గజ్గళిలుమ్ ఒన్రు మిల్లాతపడి మహాప్రళయమ్ కోత్త కాలత్తిల్, దేవమనుష్యాది రూపత్తాలే ఎణ్ణిఅన్దవైకళాయ్ అచిత్తోడే కలశి క్కిడైప్పవైకళాన జీవవస్తుక్కళుక్కెల్లామ్ తానే కారణమాయిరుప్పవన్ ఎమ్బెరుమాన్.

(తనివిత్తు ఒరు తానాకి) - "తాన్ ఒరు తని విత్తాకి" ఎన్రు అన్వయిప్పతు. "విత్తాకి" ఎన్నామల్ "ఒరు విత్తాకి" ఎన్రామల్, "ఒరు తని విత్తాకి" ఎన్రదనాల్ నిమిత్త కారణమ్, సహకారికారణమ్, ఉపాదానకారణమ్- ఎన్గిఱ మూవకై క్కారణజ్గళుమ్ ఎమ్బెరుమాన్ తానే యాకిఱాన్- ఎన్రు తెరివిక్కప్పట్టదాయి\\. ఉలకిల్ కుడమ్, తుణి ముదలియ వస్తుక్కళ్ జనిక్కవేణుమానాల్ మేఱ్చొన్న ముక్కారణజ్గళుమ్ అమైయవేణ్డుమ్, పానైక్కు మణ్ ఉపాదానకారణ మెన్రుమ్, శక్కరమ్, తడి, తణ్ణీర్ ముదలియవై సహకారికారణ మెన్రుమ్, కుయవన్, కాలమ్, అదృష్టమ్ ముదలియన నిమిత్తకారణ మెన్రుమ్ శొల్లప్పడుమ్. కారణవస్తుక్కళుక్కెల్లామ్ ఇప్పడిప్పట్ట కారణజ్గళ్ ఇరున్దాక వేణ్డుమానాల్ పిరపఞ్చమాకిఱ కారియత్తిక్కు ఏదు ఉపాదానకారణమ్?- ఎన్రు కేళ్వి పిఱక్కుమే. ఎమ్బెరుమాన్రానే మూవకై క్కారణము మాకిఱా నెన్బదు వేదాన్తికళిన్ కొళ్కై. ఇతు ఇజ్గు విఱిప్పిల్ పెరుకుమ్.

"మేల్ వరుమ్" ఎన్బదఱ్కు, కీZ కZన్ద- ఎన్రు పొరుళ్ కొళ్ళుతల్ విపరీతలక్షణై యినాల్ ఎన్రై. ఇజ్గు వ్యాఖ్యాన శ్రీసూక్తి- "మేల్ ఎన్రతు పణ్డెన్రపడి. వరు మెన్రతు పోన- ఎన్రపడి"

"అరుమ్ పెఱల్" ఎన్గతు నిర్హేతుకత్వత్తై కాట్టుమ్. ఇప్పడిప్పట్ట విలక్షణ మానదొరు కారణవస్తువానతు సంసారికళిడత్తిలుళ్ళ కృపైయినాల్ తానాకవే వన్దు ముకమ్ కాట్టి కారియమ్ శెయ్దదెన్గై. అన్ఱి, ఒరువరుడైయ ముయఱ్చియాల్ పెఱముడియాతతు.

అద్వారకసృష్టి- ఎన్టుమ్, సద్వారకసృష్టి - ఎన్టుమ్, సృష్టి ఇరువకైప్పడుమ్. ఎమ్బెరుమాన్ తానే నేరాక సృష్టిప్పతు అద్వారకసృష్టియామ్. అణ్డసృష్టి వరైయిల్ తానే సృష్టిప్పతాతలాల్ అతు అద్వారకసృష్టి. ఇవ్వరుకుళ్ళవ ꣳ నాన్ముకన్ మూలమాక సృష్టిక్కఱానాకైయాలే ఇవ ꣳన్ సృష్టి స్థావరసృష్టి. ఇతై చ్చొల్లుకిఱార్ మేల్- 'దెయ్వనాన్ముక క్కొZముళై యీన్టు" ఎన్టు. కప్పుమ్, కిళైయుమ్, కాయుమ్, కనియుమ్ ముళైయినిన్టు ఉణ్డాకిఱపడియాల్ నాన్ముకన్ ఇజ్గు ఒరు ముళైయాక క్కూఱప్పట్టాన్. "కొZముళై" ఎన్గతు శిఱన్ద అఙ్కురమ్ -ఎన్గపడి. ఇప్పాలుళ్ళ కార్యవర్గజ్గళై యెల్లామ్ ఉణ్డాక్కుకైక్కు ప్రాజ్ఞాన యోగ్యతైయై యుడైయవన్ పిరమన్- ఎన్గవాఱు.

"నాన్ముకనై నారాయణన్ పడైత్తాన్, నాన్ముకనుమ్ తాన్ముకమాయ్ చ్చఙ్కరనైత్తాన్ పడైత్తాన్" ఎన్గపడి పిరమన్ ముదన్ ముదలాక చ్చివనై పడైత్తన నాదలాల్ "ముక్కణీశ నాడు" ఎన్టుమ్, పిఱకు అడైవే పల దేవతైకళైయుమ్ సృష్టిత్తననాతలాల్ "తేవు పల నుదలి" ఎన్టుమ్ అరుళిచ్చెయ్దార్. ఆక, సద్వారకసృష్టియాలే ఉణ్డాక్కిన సకల వస్తుక్కళుక్కుమ్ మూలకన్దమ్ తిరునాభియాకైయాలే "మూవులకుమ్ విళైత్త వున్ది" ఎన్టార్. ఇప్పడిప్పట్ట తిరువున్దియైయుడైయ మాయక్కడవుళుణ్డు- ఆచ్చరియ మాన ఞానశక్తికళై యుడైయనాన సర్వేశ్వరన్, అవనుడైయ తిరువడికళై, ఊZతోరూZ యోవాతు వాZయ నెన్టు యామ్తొZ ఇశైయుఙ్కొల్.

అన్ద త్తిరువడికళై శ్రమపడుత్తి కారియమ్ కొణ్డార్ కళైప్పోలే నాముమ్ ఆకామల్, అవ ꣳ\ుక్కు ప్పల్లాణ్డు పాడ ప్పెఱవేణుమ్. "వాZయ" -వియఙ్కొళ్ వినైము ꣳ\ు.

దివ్యార్థ దీపిక - అనువాదం

(ఊZతోరూZ) - గడచిన పాశురంలో **"తనిమాద్దెయ్వ త్తడియవర్క్కు ఇని నామాళాకవే ఇశైయుఙ్కొల్"** అని భాగవత శేషత్వం మనకు లభిస్తుందా? అని ఆశపడ్డారు. భాగవతులను అనుసరించి చూచారు. వారు ఎల్లప్పుడు **"పల్లాణ్డు పల్లాణ్డు పల్లాయిత్తాణ్డు... ఉన్ శేవడి శెవ్వి తిరుక్కాప్పు"** అని అంటూ భగవానుని శ్రీచరణాలకు మంగళాశాసనాన్ని చేయడమే వృత్తిగా కల్గిఉన్నారు. దానిని చూచి- "వీరి కాలక్షేపమేకదా

మనకు ఉద్దేశ్యం! వీరు నిరంతరంగా భగవానుని శ్రీచరణాలను మంగళాశాసనం చేస్తూ ఉన్నారు. ఇది చాలా అందంగా ఉన్నది. ఇటువంటి కాలక్షేపం మనకు లభిస్తే మంచిదికదా! - అని భావించి, అటువంటి భాగ్యం లభిస్తుందా ! అని అంటున్నారు ఇందులో.

"యావకై ఉలకమ్" అని ప్రాంభించి, **"మాయక్కడవుళ్"** అనే పర్యంతం భగవానుని గొప్పతనాన్నిగూర్చి పల్కుతున్నారు. **"పన్మై ప్పడర్ పొరుళాతు మిల్పాZ నెడుజ్కాలత్తు నన్మై పునల్ పణ్ణి నాన్ముకనై ప్పణ్ణి తన్నుళ్ళే తొన్మై మయక్కియ తో ₹ ¶య శూZల్కళ్ శిన్దిత్తే"** అనే పాశురం ఇక్కడ అనుసంధేయం. చేతనవర్గాలలో అచేతన వర్గాలలో ఏ ఒక్కటి లేకుండా ఉండేటట్లు మహాప్రళయం సంభవించిన కాలంలో, దేవమనుష్యాదిరూపంతో అసంఖ్యాకాలై, అచిత్తుతో కలసి ఉండేవి అయిన జీవవస్తువులకు అన్నిటికీ తానే కారణంగా ఉంటాడు స్వామి.

(తని విత్తు ఒరు తానాకి) - "తాన్ ఒరు తనివత్తాకి" అని అన్వయించాలి. **"విత్తాకి"** అని అనకుండా, **'ఒరు విత్తాకి'** అని అనకుండా **"ఒరు తని విత్తాకి"** అని అన్నందువల్ల నిమిత్తకారణం, సహకారికారణం, ఉపాదానకారణం- అనే మూడు విధాలైన కారణాలు భగవానుడే- అని తెలుపబడినట్లయినది. లోకంలో ఘటపటాది వస్తువులు పుట్టాలంటే పైన చెప్పబడ్డ మూడు కారణాలు ఉండాలి. బానకు మన్ను ఉపాదానకారణ మని, చక్రం, దండం, నీరు- మొదలైనవి సహకారికారణాలు అని, కులాలుడు, కాలం, అదృష్టం మొదలైనవి నిమిత్తకారణాలని చెప్పబడతాయి. కారణవస్తువులకు అన్నిటికి ఇటువంటి కారణాలు ఉండవలసి వచ్చినపుడు, ప్రపంచం అనే కార్యానికి ఏది ఉపాదానకారణం? అనే ప్రశ్న కల్గుతుందికదా! భగవానుడే మూడు విధాలైన కారణాలు అవుతున్నాడు అనేది వేదాంతుల సిద్ధాంతం. ఈ విషయాన్ని ఇక్కడ వివరిస్తే గ్రంథం పెరుగుతుంది.

"మేల్ వరుమ్" అనే పదానికి 'పూర్వం గడచిన' అని అర్థాన్ని గ్రహించడం విపరీతలక్షణద్వారా. ఇక్కడ వ్యాఖ్యాన శ్రీసూక్తి- **"మేల్"** అనే పదానికి **"వరుమ్"** అనే పదానికి గడచిన - అని అర్థం''. అని

"అరుమ్ పెఱల్" అనే ప్రయోగం నిర్హేతుకత్వాన్ని చూపుతుంది. ఇటువంటి విలక్షణమైన ఒక కారణవస్తువు సంసారులపట్ల ఉండే కృపకారణంగా తానే స్వయంగా వచ్చి సాక్షాత్కరించి కార్యాన్ని చేసింది- అని భావం. లేకపోతే ఒకని ప్రయత్నంవల్ల పొందడానికి వీలుకానిది అది.

అద్వారకసృష్టి అని, సద్వారకసృష్టి అని సృష్టి రెండు విధాలుగా ఉంటుంది. భగవానుడు తానే నేరుగా సృష్టించడం అద్వారకసృష్టి. అణ్డసృష్టివరకు తానే సృష్టిస్తాడు కనుక, అది అద్వారకసృష్టి. ఈవైపు ఉండేవానిని చతుర్ముఖునిద్వారా సృష్టిస్తాడు కనుక వీటి సృష్టి స్థావరసృష్టి. దీనినిగూర్చి ఇకపై పల్కుతున్నారు- **"దెయ్వ నాన్ముక క్కొZుముళై ఈన్ట"** అని. "కొమ్మలు, రెమ్మలు, కాయలు, పండ్లు- మొలకనుండి పుట్టినవి కనుక చతుర్ముఖుడు ఇక్కడ ఒక మొలకగా చెప్పబడ్డాడు. **'కొZుముళై'** అనే పదానికి గొప్ప అంకురం- అని భావం. ఈ వైపున ఉండే కార్యవస్తువులనన్నిటిని సృష్టించడానికి తగిన యోగ్యతను కలవాడు బ్రహ్మ - అని భావం.

"నాన్ముకనై నారాయణన్ పడైత్తాన్, నాన్ముకనుమ్ తాన్ముకమాయ్ చ్ఛఙ్కరనై త్తాన్ పడైత్తాన్" అనే రీతిలో బ్రహ్మ మొట్టమొదటగా శివుని సృష్టించాడు కనుక, **"ముక్కణీశనొడు"** అని, తరువాత క్రమంగా పలువురు దేవతలను సృష్టించాడు కనుక **"తేవు పల నుదలి"** అని అనుగ్రహించారు. అందువల్ల, సద్వారకసృష్టి ద్వారా సృష్టించిన సకలవస్తువులకు మూలకందం తిరునాభి కనుక "ముల్లోకాలను సృష్టించిన నాభి'' **("మూవులకుమ్ విళైత్త ఉన్ది")** అని అన్నారు. ఇటువంటి తిరునాభిని కల ''ఆశ్చర్యభూతుడైన దైవం'' **(మాయక్కడవుళ్)** ఉన్నాడు- ఆశ్చర్యాన్ని కల్గించే జ్ఞానశక్తులను కలవాడైన సర్వేశ్వరుడు. అతని శ్రీచరణాలను **"ఊZ తోరూZ యోవాతు వాZియ వెన్టు యామ్ తొZళ ఇశైయుజ్గొల్"**.

ఆ శ్రీచరణాలను శ్రమపెట్టి పనిని సాధించుకొనేవారివలె మనంకూడా కాకుండా, వాటికి పల్లాణ్డును పాడగలగాలి. **"వాZియ"** - ఆశంసార్థంలో లోట్‌రూపం.

5. **మాముతలడిప్పోతొన్టు కవిZత్తలర్త్తి,**
మణ్ముZుతు మకప్పడుత్తు, ఒణ్ శుడరడిప్పోతు
ఒన్టు విణ్ శెలీఇ, నాన్ముకప్పుత్తేళ్
నాడు వియన్దువప్ప, వానవర్ ముఱై ముఱై
వZిపడ నెఱీఇ, తామరైక్కాడు
మలర్క్కణ్డొడు కనివాయుడైయతు
మాయ్, ఇరు నాయిఱు ఆయిరమ్ మలర్న్దన్న,
కఱ్పకక్కావు పఱ్పలవన్న,
ముడితోళాయిరమ్ తZైత్త.
నెడియోయ్క్కల్లతు అడియతో ఉలకే.

మా ముదల్ = పరమకారణం అయిన నీయొక్క, అడి = శ్రీపాదం అనే, ఒన్రు పోదు = అద్వితీయమైన (ఎఱ్ఱని తామర) పూవును, కవిZత్తు అలర్త్తి = విరగబూయించి, వ్యాపింపజేసి, మణ్ ముZతుమ్ అకప్పడుత్తి = భూమి విస్తీర్ణం అంతా హస్తగతం చేసికొని, ఒణ్ = అందమైన, శుడర్ = తేజస్సుయొక్క, పోదు = పుష్పంవంటి, ఒన్రు అడి = వేఱొక శ్రీపాదాన్ని, నాన్ముకన్ పుత్తేళ్ = బ్రహ్మ అనే దేవతయొక్క, నాడు వియన్దు ఉవప్ప = లోకం ఆశ్చర్యపడి కల్గి ఆనందించేటట్లు, వానవర్ = (ఆలోకంలోని) దేవతలు, నెఱి ఇ = సరి అయిన దారిలో ప్రవర్తించడాన్ని గూర్చి, ముఱై = ఘోష పెట్టే, ముఱై = శాస్త్రవిధిద్వారా, వZి పడ = నమస్కరించేటట్లు, విణ్ = ఆకాశంలో, శెలీ ఇ = ప్రవర్తింపజేసి, తామరైకాడు = తామరపూవులు నిండిన అరణ్యం, మలర్ = పుష్పించినట్లుండే, కణ్ణొడు = తిరునేత్రాలతో కూడా, కనివాయ్ ఉడైయతుమాయ్ = దొండపండువంటి ఎఱ్ఱని అధరాన్ని కల్గినదై, ఇరు = విస్తరించిన (అనేకమైన కిరణాలను కల), ఆయిరమ్ ఞాయిఱు = వేయి సూర్యులు, మలర్న్దన్న= ఉదయించినట్లున్న, ముడి పల్పల = పలు కిరీటాలను, కల్పక క్కావు అన్న = కల్పకవనంవలె ఉన్న, తZైత్త = ఉన్నతంగా వృద్ధిచెందిన, ఆయిరమ్ తోళ్ = వేయి బాహువులను కలవాడై, నెడయోయ్క్కు అల్లదుమ్ = అందఱికీ గొప్పవాడై వెలిగే భగవానుని తప్ప మిగిలిన ఎవరికీ, ఉలకు = ఈలోకం, అడియదో = శేషభూతమై ఉన్నదా? (లేదు)

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై వ్యాఖ్యానానువాదం

అవ :- గడచిన పాశురంలో **"మాముదలడియే వాZియ వెన్రు యామ్ తొZ ఇశైయుఙ్గాల్"** అని శ్రీపాదాలకు మంగళాశాసనాన్ని చేశారు. "ఈవిధంగా నాకు పల్లాండు పాడడంలో మీకు ఏమి ఉద్దేశ్యం!'' అని భగవానుని అభిప్రాయంగా తలచి, నిద్రించే బిడ్డకు, తన జ్ఞానానికి తగినట్లు హితాన్ని చేసే తల్లివలె, నీవు చేసిన సహాయాన్ని తెలిసే రీతిలో ఎవరూ లేకుండా ఉండగా, శరీరం లేకుండా అచేతనంవలె పడి ఉండే జీవులను అందఱినీ సృష్టించి, ఆవిధంగా సృష్టింపబడినవారికి కావలిగా ఒక్కొక్క దిక్కుకు రక్షకులైన దిక్పాలకులు మొదలైనవారిని నియమించి, తరువాత, బలిమిని తక్కువగా కలవారిని బలం ఎక్కువ కలవారు బాధించకుండా ఉండేటట్లుగా నీవు ముల్లోకాలకు రక్షకునిగా నిలిపిన ఇంద్రుడు ఆసురస్వభావాన్ని కల మహాబలివద్ద తన రాజ్యాన్ని కోల్పోయి, (దుఃఖం వల్ల) కళ్ళు ఎఱ్ఱబారి నిలువగా, "మునుముందుగా వీరిని సృష్టించాము. తరువాత వీటికి రక్షకంగా దిక్పాలకులు మొదలైనవారిని నియమించి రక్షించాము. ఇక ఇవి ఏమయితే ఏమి?'' అని ఉదాసీనంగా ఉండకుండా, సంపదకు అధిదేవత అయిన లక్ష్మికి నాథుడవైన నిన్ను యాచకునిగా చేసికొని, ఇచ్చి ఇచ్చి పెరిగిన

దీర్ఘమైన నీ చేతితోనే యాచించి, ఇంద్రుని కార్యాన్ని పూర్తిచేసిన ఈ లీల ఒక్కటి స్మరిస్తే చాలు, నీకు తప్ప ఇంక ఎవరికి మంగళాశాసనాన్ని చేయడానికి వీలవుతుంది?'' అని బదులు పలకాలని తలచి, అపుడు ఆ ప్రసంగంలో భగవానుడు ముల్లోకాలను కొలిచిన రీతిని చెప్పవలసి వచ్చినందున, దానిని పల్కుతూ ఆనందిస్తున్నారు ఆళ్వార్లు.

వ్యాఖ్య :- **(మాముదలడిప్పోదొన్ఱు కవిழ்త్తలర్త్తి)** ఈవిషయాన్నే **"నిన్ఱదోర్ పాదమ్ నిలమ్ పుదైప్ప"** (ఇరణ్డామ్ తిరు -61) అనే పాశురంలో పూదత్తాழ்వార్లు అనుగ్రహించారు. **(నిన్ఱదోర్ పాదమ్ నిలమ్ పుదైప్ప నీణ్డ తోళ్ శెన్ఱళన్దదు ఎన్బర్ దిశై యెల్లామ్)** లోకాన్ని కొలవాలని తలచినపుడు నిలచిన ఆ సన్నివేశంలో- **"ఒణ్మిదియిల్ పునలురువి ఒరు కాల్ నిఱ్ప"** (తిరునెడు-5) అనే రీతిలో శ్రీపాదం అండభిత్తి వరకు సాగి, ఆవరణ జలంతోపాటు అన్ని వస్తువులను తన కింద గ్రహించింది. వృద్ధిచెందిన బాహువులు వ్యాపించి అన్ని దిక్కులను కొలిచినవి - అని అన్నారు. **"అన్ఱు కరు మామణియాయ్ ఇరన్ద కళ్వనే! ఉన్నై ప్పిరమాణిత్తార్ పె₹\ పేఱు"** (ఇంద్రుడు ప్రార్థించిన ఆకాలంలో నల్లని వర్ణాన్ని కల బ్రహ్మచారివై యాచించిన మోసగాడా! నిన్ను నమ్మినవారు పొందిన ఫలం) - లక్ష్మీనాథుడవైన నీవు భిక్షను యాచించే బ్రహ్మచారివై, "ఉన్నది'' అని అంటూ. భిక్ష పెట్టినపుడు, "లేదు'' అని అంటూ తిరస్కరించినపుడుకూడా ఏవిధమైన వ్యత్యాసం లేకుండా ఒకే రీతిలో సంతోషంతో వర్తించేటట్లు యాచించడంలో ఆరి తేఱిన వామనరూపాన్ని కలవాడై యాచించి, నీ పరత్వాన్ని ఎవరూ తెలియకుండా ఉండేటట్లు మఱుగుపరచుకొని ఉన్నావు కదా! నీవు ఈ కార్యాన్ని చేయడం ఇంద్రుని ఒక్కని మనోరథాన్ని నెఱవేర్చడంకోసమే కదా! "ఎవరు తన శ్రీపాదాలలో నమస్కరించినా తనను తక్కువ జేసికొని వారి కార్యాన్ని పూర్తి చేసేవాడు ఇతడు'' అని నీ సౌలభ్యాన్ని అనుసంధించి దాసులు అందఱు భయం లేకుండా హృదయంపై చేయివేసికొని నిద్రించడానికి చేసినపనికదా ఇది.

(మాముదలడిప్పోదు) - గడచిన పాశురంలోని **"మాయక్కడవుళ్ మా ముదలడియే"** అనే సందర్భంలో తెల్పిన రీతిలోనే **"మాముదల్"** అని పరమకారణం అయిన భగవానుని తెల్పుతున్న, అతని శ్రీపాదం- అనే అర్థాన్ని గ్రహించవచ్చు. లేక, **"మాముదల్"** అనే పదాన్ని శ్రీపాదాలకే విశేషణంగా చేసి, దాసులందఱూ వచ్చి ఆశ్రయించే చోటు అయినందువల్ల, వారికి పరమప్రాప్యం అయిన శ్రీపాదాలు- అనే అర్థాన్నికూడా గ్రహించవచ్చు. **"అడిప్పోదు"** అన్నది శ్రీపాదం అనే, అపుడే వికసించిన తామరపూవు అనే అర్థాన్ని ఇస్తుంది. శ్రీపాదాలు అనే అపుడే వికసించిన ఆ పూవును స్వామి ఏమి చేశాడు? అని అంటే,

(కవి Zత్తలర్త్తి) - శ్రీపాదాలను విస్తరింపజేసి, అన్నిటిని కొలిచేటపుడు, చిన్న వస్తువులపై పెద్దవస్తువు అయిన తిరువడిని మోపితే ఆ చిన్న వస్తువులకు బాధ కల్గుతుంది. అదేవిధంగా శ్రీపాదాలకింద పడిన వస్తువులు బాధపడలేదా? అని అంటే, అపుడు పూచిన తామరపూవును విస్తరింపజేసి, దాని రేకులను విడతీసి, పూచేటట్లు చేస్తే, ఆ తామరలో ఉండే కేసరాలు మొదలైనవి ఏవిధంగా నలిగిపోవో, అదే రీతిలో ఈ శ్రీపాదపద్మాల క్రిందగల వస్తువులకు ఎటువంటి సమ్మర్దం కలుగలేదు - అని భావం. **“ఒణ్ మిది”** (తిరునెడు-5) (కింద ఉండే వస్తువులు నలిగిపోకుండా తొక్కి) - అని తిరుమజ్గైయా Zళ్వార్లు అన్నారుకదా !

(మణ్ ము Zదుమ్ అకప్పడుత్తి) -**“పునలురువి”** (తిరునెడు-5) అనే రీతిలో ఆవరణజలంవరకు గల అన్ని పదార్థాలను తన కిందపెట్టుకొని నిలచిన ఈ శ్రీపాదం చేసినది ఇది అయితే, చాచిన వేఱొక పాదం చేసినది ఏమి?- అని అంటే,

(ఒణ్ శుడరడి) - **“ఒరు కాలుమ్ కామరుశీర్ అవుణనుళ్ళత్తు ఎణ్ మదియుమ్ కడన్దు అణ్డమీదు పోకి ఇరు విశుమ్బు నూడుపోయ్ ఎZన్దు”** (తిరునెడు-5) అన్నంతవరకు పల్కిన రీతిలో, పైన ఉండే అన్ని లోకాలను కొలిచినది.

(ఒణ్ శుడరడిప్పోదు ఒన్రు) - అందమైన తేజస్సును కల, అపుడే వికసించిన పూవు అనే ఒక శ్రీపాదం- అని భావం. మానవులు అంతమందికి ఉండే అహంకారం అంతా చేరి ఇంద్రుడు మొదలైన దేవతలు ఒక్కొక్కరికి ఉంటుంది. అటువంటి దేవతల అందఱి అభిమానాన్ని భంగపఱచి, తన కిందకు వారిని తెచ్చుకోవడంచేత “తేజస్సును కల శ్రీపాదం'' అని అంటున్నారు.

(విణ్ శెలీ ఇ) - ఆకాశాన్ని అంతటినీ వ్యాపించింది. ఎంతవరకు వ్యాపించింది! అని అంటే,

(నాన్ ముక పుత్తేళ్ నాడు వియన్దువప్ప) - చతుర్ముఖుడనే దైవంయొక్క సత్యంలోకంలో ఉండేవారు ఈ విధంగా వ్యాపించిన శ్రీపాదాన్ని చూచి ఆశ్చర్యపడ్డారు.

(వియన్దువప్ప) - భగవానుని సౌలభ్యసౌశీల్యాలనే గుణప్రవాహం ప్రవహించడానికి సాధ్యం కాని మిట్ట అయిన ఈ లోకాన్ని వెదకి వచ్చాము మనం. ఆ గుణాలు ఇక్కడకు వచ్చి ప్రవహిస్తున్నదే! ఎంత ఆశ్చర్యం! -అని ఆశ్చర్యపడ్డారు. “ఈ శ్రీపాదాలకు కానివారు (శత్రువులు) ఎవరూ లేనట్లున్నదే! అతడు మనకు స్వరూపాన్ని కల్గించడం కోసం మన తలపై పాదాన్ని పెట్టాలని వచ్చినా, మనకు అవసరం లేదు- అని మనం తొలగి పోవాలని తలచినపుడుకూడా, తొలగిపోవడానికి వీలులేకుండా ఉన్నదే! ఈవిధంగా

ఒక దుర్లభమైన పరమప్రాప్యం మనకు లభించిందికదా!'' అని ఎంతో ఆనందించారు. అపుడు ఆ లోకానికి నాథుడైన బ్రహ్మ ఏం చేశాడు?- అనే విషయాన్ని తిరుమழிశై యాழ்వార్లు ఈ క్రింది పాశురంలో అనుగ్రహించారు. **"కుఱై కొణ్డు నాన్ముకన్ కుణ్డికైనీర్ పెయ్‌దు మఱై కొణ్డ మన్దిరత్తాల్ వాழ்త్తి- కఱై కొణ్డ కణ్డత్తాన్ శెన్నిమేలేఱ క్కழுవినాన్ అణ్డత్తాన్ శేవడియై యాఙ్గు"** (చతుర్ముఖుడు శేషత్వాన్ని పొంది కమండలు తీర్థాన్ని పోసి పురుషసూక్తాది మంత్రాలతో స్తుతించి, నీలకంఠుని శిరస్సుపై పడేటట్లు త్రివిక్రమావతార కాలంలో బ్రహ్మాండంవరకు పెరిగి భగవానుని శ్రీచరణాలను శోధించాడు) (నాన్ముకన్ తిరు-9) ఏమాత్రం ఆశించని సమయంలో భగవానుని శ్రీచరణం బ్రహ్మచేతికి వచ్చి నిలచింది. ఈ రీతిలో దుర్లభమైన ఫలం లభించినందున ఈ శ్రీపాదానికి ఏమి ఉపచారాన్ని చేయగలను? అని తడబడి, నాల్గు వైపుల బ్రహ్మ చూచాడు. ఆ సమయంలో ధర్మతత్త్వం శ్రీపాదాన్ని దర్శించి నీటిబుగ్గవలె ద్రవించి, బ్రహ్మకమండలంలో ప్రవేశించింది. దానిని చూడగానే ''నన్ను పరిశుద్ధునిగా చేయగల్గినది ఇదే'' అని సంతోషించి, శివుడు తన శిరస్సును ఆ శ్రీచరణం క్రిందకు పెట్టాడు. **"ద్రవీభూత స్తథా ధర్మో హరిభక్త్యా మహామునే, గృహీత్వా ధర్మపానీయం పాదం నాథస్య తుష్టయే, క్షాళితం పరయా భక్త్యా పాద్యార్ఘ్యాదిభరర్చితమ్, తదంబు పతితం దృష్ట్వా దధార శిరసా హరః, పావనార్థం జటామధ్యే యోగ్యోఽస్మీత్యవధారణాత్, వర్షాయుతాన్యథ బహూన్న ముమోచ తథా హరః"** (ఈశ్వర సంహిత) (మునివర్యా! భగవానుడు లోకాలను కొలిచిన ఆ సమయంలో హరిపట్ల గల భక్తివల్ల ధర్మం జలంగా మారింది. ధర్మమనే ఆ జలాన్ని గ్రహించి జగన్నాథుని సంతోషంకోసం అతని శ్రీపాదం నాచే గొప్ప భక్తితో కడుగబడింది. పాద్యం, అర్ఘ్యం మొదలైనవానిచేత పూజింపబడింది. కిందకు పడిన ఆ జలాన్ని చూచి ''నేను పరిశుద్ధుణ్ణి కావడానికి తగినవాడనయ్యాను?'' అని నిశ్చయించుకొని, శివుడు తనను పవిత్రుణ్ణి చేసికోవడంకోసం జటలమధ్యలో తలతో ఆ జలాన్ని ధరించాడు. తరువాత పలువేల సంవత్సరాలు. రుద్రుడు ఆ రీతిలో ఆ జలాన్ని విడువకుండా ధరించాడు) అనే రీతిలో ఈ శ్రీపాదాలను సేవించడానికి ఎంత అధములైనా యోగ్యతను కలవారే'' అని తెలిసికొని, తన తండ్రి శిరస్సును గిల్లిన పాపం పోవడంకోసం భగవానుని శ్రీపాదతీర్థాన్ని తన జటలో ధరించాడు. మంచి వస్తువు ఒకరికి లభిస్తే దానిని ఎవరూ విడువరుకదా! ఎవరికీ లభించని ఈ పాదతీర్థం లభించడంవల్ల, చిరకాలం తన తలలోనే ఆ శ్రీపాదతీర్థం అనే గంగను తలలో ధరిస్తూ నిలచాడు. **"శతుముకన్ కైయిల్ శతుప్పుయణ్ తాళిల్ శఙ్కరన్ శడైయిల్ తఙ్గి"** (చతుర్ముఖుని చేతిలో, చతుర్భుజుని శ్రీచరణంలో, శంకరుని

జటలలో నిలచి) (పెరియాZ్వార్ తిరు-4-7-3) అని కదా పెరియాZ్వార్లు గంగకు సంబంధించిన వృత్తాంతాన్ని తెలిపారు. మొదట బ్రహ్మచేతిలో ఉండి, ఆ తరువాత సర్వేశ్వరుడైన భగవానుని శ్రీపాదాలలో నిలచి, ఆ పిమ్మట రుద్రుని తలలోకి వచ్చిపడినది. ఇందువల్ల బ్రహ్మ పొందిన ఫలం ఏమి? అనేది తరువాతి పాశురంలో చెప్పబడింది. **"తరణి నివర్న్దళప్ప నీట్టియ పొఱ్పాదమ్ శివన్ద తన్ కైయనైత్తుమ్ ఆర క్క Zువినాన్"** (భూమిని కొలువడం కోసం చాచిన పాదాన్ని ఎఱ్ఱని తనచేతితో పూర్తిగా కడిగాడు) (ఇరణ్డామ్-తిరు-78) ఎనిమిది చేతులను కల్గినందువల్ల తగిన ఫలం పొందేటట్లు శ్రీపాదాన్ని అభిషేకించారు. (ఫలాన్ని వివరించే నాన్మొకన్ తిరువన్దాదిలోని 9వ పాశురం ఇక వ్యాఖ్యానింపబడుతున్నది)

(కుఱై కొణ్డు) - తన ఆకించన్యాన్ని పురస్కరించుకొని -అని భావం. బ్రహ్మ జ్ఞానశక్తులలో గొప్పవాడే అయినా, "శ్రీపాదాలకు తగిన రీతిలో నేను చేయగల్గిన ఉపచారం ఏమీ లేదే!'' అని అనుసంధించాడు- అని భావం.

(కుణ్డికై నీర్ పెయ్దు మఱై కొణ్డ మన్దిరత్తాల్ వాZ్త్తి) - వేదంలో భగవానుని నేరుగా నిర్దేశించే పురుషసూక్తం మొదలైన మంత్రాలతో మంగళాశాసనాన్ని చేయగా, కమండలులో ఉండే ధర్మజలాన్ని శ్రీచరణాలపై పోసి అభిషేకించాడు.

(కఱై కొణ్డ కణ్డత్తాన్ శెన్నిమేల్ ఏఱ క్క Zువినాన్) - తండ్రి దుర్మార్గాన్ని చేసే తన పిల్లవానిని చూచి, "ఇతడు వివేకాన్ని లేకుండా, రాబోయే అనర్థాన్ని తెలియకుండా తగని అకార్యాలను చేస్తున్నాడు. ఇకపై అయినా ఇటువంటి అశుభాలు ఇతనికి రాకుండా ఉండాలి'' అని అతనిని మంచివానిని చేయడంకోసం పావనమైన తీర్థాన్ని ప్రోక్షించి నట్లుగా, బ్రహ్మ తన కుమారుడైన రుద్రుని జటలో శ్రీపాదం తీర్థం పడేటట్లుగా అభిషేకించాడు. ఈ విధంగా బ్రహ్మ చేస్తే, ఆ యా లోకాలలో ఉండే మిగిలిన దైవాలు ఏం చేశాయి? అని అంటే,

(వానవర్ ముఱై ముఱై వZిపడ నెఱీ ఇ) - **"వానవర్ నెఱీ ఇ ముఱై ముఱై వZి పడ"** అని అన్వయించాలి. చక్కని రీతిలో భగవానుని ఆశ్రయించడానికి తగిన మార్గాలను ఘోషించే శాస్త్రాలలో చెప్పిన రీతిలో గుంపులు గుంపులుగా నమస్కరించే టట్లుగా - అని భావం. శ్రీరంగంలో ఆమోదస్తంభానికి దగ్గరలోఉండే **"తిరువణుక్కణ్ తిరువాశల్"** లో గుంపులు గుంపులుగా వచ్చి ప్రవేశించి, శ్రీరంగనాథుని శ్రీచరణాలను సేవించేటట్లే, శాస్త్రాలలో చెప్పబడ్డ తిరువారాధనవిధిప్రకారం దేవతలు ఆరాధనను చేసి గుంపులుగా ఆశ్రయించారు- అని భావం. ఈ రీతిలో వీరు సేవించేటపుడు అతడు చేసినది ఏమి? అన్నది ఇక వివరింపబడుతున్నది.

(తామరైక్కాడు మలర్ క్కణ్ణొడు కనివాయ్ ఉడైయదుమాయ్) - ఎవరైనా తన శ్రీపాదాలపైన శిరస్సు పెడితే సూర్యుని చూచిన తామర పూచినట్లు స్వామి నేత్రాలు వికసిస్తాయి. అందువల్ల అహంకారాన్ని కలవారై ఉన్నా, దేవతలు నమస్కరించగానే తామరల తోట పూచినట్లున్న తిరునేత్రాలతో ఎఱ్ఱని దొండపండువంటి అధరాన్ని కల్గినదై- అని భావం.

(ఇరు నాయిఱు ఆయిరమ్ మలర్న్దన్న) - దట్టమైన కిరణాలను కల వేయి సూర్యులు ఉదయించినట్లుగా. మనం ఇక్కడ చూచే సూర్యునివలె కాకుండా. అనేక వేల కిరణాలను, పూర్వం తెల్పిన గొప్పతనాలను కల వేయి సూర్యులు ఒకటిగా ఉదయించినట్లుగా.

(కఱ్పక క్కావు పఱ్పలవన్న) - పలు పలు కల్పకోద్యానాలవలె ఉన్నదై- అని భావం. ఈ విధంగా ఉన్నది ఏది ? అని అంటే,

(ముడి తోళ్ ఆయిరమ్ తZత్త) - వేయి సూర్యులు ఉదయించినట్లుగా ఉన్నది- భగవానుని కిరీటం. పలు రీతులలోని కల్పకోద్యానాలవలె ఉన్నవి - పలు వేలుగా విస్తరించిన స్వామి బాహువులు.

(నెడియోయ్క్కు) -"ఇతనికి ఏమీ చేయలేదే! ఇంకా ఏమి చేయగలం" అని దీర్ఘంగా ఆలోచించేవానికి - అని భావం. ఈవిధంగా తనను యాచకునిగా మార్చుకొని యాచించి, ఇంద్రుని కార్యాన్ని పూర్తిచేసిన తరువాతకూడా, తనను నమ్మి వెంటవచ్చి నిదురించినవాని వస్త్రంలో అతడు మూటకట్టి కొన్న ధనాన్ని దొంగిలించినవానివలె పశ్చాత్తాపాన్ని పొంది "ఈ మహాబలివంటివారు బాధించడానికి ముందే వచ్చి ఇతనిని రక్షించలేక పోయానే! నా రక్షణధర్మాన్ని కోల్పోయానే! ఎంత ఆలస్యం చేశాను?' అని భావించి సిగ్గుపడి, పరితపించి, ఏమీ చేయనివానివలె తన కొఱతను (లోపాన్ని) భావించి, ఇతనికి చేయవలసినవానిని గూర్చి దీర్ఘంగా భావించేవాడు- అనే భావం **"నెడియోన్"** అనే పదంవల్ల ధ్వనిస్తుంది.

(నెడియోయ్క్కు అల్లదుమ్ అడియదో ఉలకే) - ఈ విధంగా సర్వరక్షకుడ వైన నీపాదం కింద తప్ప లోకం వేఱొకరి కాలికింద ఉన్నదా? కొందఱి కాళ్ళ దగ్గర పడి ఉన్నవారిలో కొందఱికి మంగళాశాసనం చేయడం తగినదా? అందఱిని తమను ఆశ్రయించేటట్లు చేసే వారి తలలపై పాదాన్ని పెట్టిన నీకు మంగళా శాసనం చేయడం తగినదా? నీ పాదాల కింద తొక్కబడ్డవారికి మంగళాశాసనం చేయడం యుక్తమా? నీవే చెప్పు - అని అంటున్నారు ఈ సందర్భంలో **"నెడియోన్"** అనే పదం "అందఱికంటే గొప్పవాడైన త్రివిక్రముడు' అనే అర్థాన్ని ఇస్తుంది.

పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్

అవ :- ఐన్దామ్బాట్టు. (మాముతలడి యిత్యాది) “మాముతలడియే- వాẐయ ఎన్ఱు యామ్ తొZ ఇశైయుఙ్గోల్!” ఎన్హార్ కీZ; నమక్కు మఙ్గళాశాసనమ్బణ్ణ ప్పుక్క ఉమక్కు క్కరుత్తెన్? ఎన్నిల్, ఉలఙ్గుకిఱ ప్రజైక్కు త్తానఱిన్దపడి హితమ్ పార్క్కుమ్ తాయైప్పోలే, నీ పణ్ణిన ఉపకార మఱికైక్కు ఒరువరు మిన్ఱియే యిరుక్క, అẐన్దు కిడన్దవ₹ యడైయ ఉణ్డాక్కి, ఉణ్డాక్కినవ₹\ఙక్కు క్కావలాక దిక్పాలాదికళై అడైత్తువిట్ట అనన్తరమ్, శిఱియత్తై ప్పెరియతు నలియాతపడి నీ నాట్టుక్కు క్కావలాక నిఱుత్తిన ఇన్ద్రన్. ఒరు ఆసురప్రకృతియాన మహాబలికైయిలే రాజ్యత్తై ప్పఱికొడుత్తు క్కణ్ పిశైయ. “ముతలిలే ఇవ₹ యుణ్డాక్కినోమ్. అనన్తరమాక ఇవ₹\ఙక్కు క్కావలాక దిక్కాలాదికళై క్కైయడై ప్పాక్కినోమ్; ఆకిల్, ఇని అవై పట్టతు పడుకిఱన” ఎన్ఱు కైవాఙ్గి యిరాతే, శ్రియఃపతియాన ఉన్నై అẐత్తు ఇరప్పాళనాక్కి క్కొడుత్తు ఇట్టు వళర్న్ద కైయై క్కొణ్డు ఇరన్దు ఇన్ద్రన్ కార్యమ్ శెయ్తు తలైక్కట్టిన శెయలొన్ఱైయు మనుసన్ధిత్తాల్ ఉనక్కన్ఱిక్కే మ₹యార్క్కో మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణ వకుప్పతు?- ఎన్ఱు ఇన్ద ప్రసఙ్గత్తిలే తిరువులకళన్దపడి ప్రస్తుతమాక అత్తై ప్పేశి అనుభవిక్కిఱార్.

వ్యా :- (మాముతలడిప్పోతొన్ఱు కవిZత్తలర్త్తి) (నిన్ఱతోర్ పాతమ్ నిలమ్ పుతైప్ప విత్యాది) తిరువులకళన్దరుళువతాక నిన్ఱపోతు నిన్ఱ తిరువడి. అన్నిలైయిల్, “ఒణ్మితియిల్ పునలురువి ఒరు కాల్ నిఱ్ప” ఎన్గిఱపడియే ఆవరణజలత్తుక్కు ఉట్పుట్టత్తై యడైయ త్తన్ కీẐ యిట్టుక్కొణ్డతు. వళర్న్ద తిరుత్తోళ్ వ్యాపిత్తు దిక్కుక్కళై అళన్దుకొణ్డతు. (అన్ఱు కరుమాణియాయ) శ్రియఃపతియాన నీ “ఉణ్డు” ఎన్ఱు ఇట్టపోతోడు, “ఇల్లై” ఎన్ఱు మఱుత్తపోతోడు వాశియఱ ప్రీతియోడే పోమ్బడియాన ఇరప్పిలే తకణేఱిన వడివై యుడైయైయాయ్ క్కొణ్డు ఇరన్దు ఉన్‌పడి ఒరువర్క్కుమ్ తెరియాతపడి మఱైత్తు వర్త్తిక్కిఱవనే! నీ ఇచ్చైయల్ శెయ్‌తతు- ఇన్ద్రనొరువనుడైయ అపేక్షితమ్ శెయ్‌కైక్కన్ఱిఱే. “ఆరేనుమాక త్తన్ఱిరువడికళిలే తలై శాయ్‌త్తార్క్కాక త్తన్నై అẐయమాఱియుమ్ కార్యమ్ శెయ్‌వానొరువన్ సర్వేశ్వరన్” ఎన్ఱు ఉన్ పడియై అనుసన్ధిత్తు, ఆశ్రితర్మార్విలే కైవైత్తు ఉఱఙ్గుకైక్కాక చ్చెయ్‌త శెయలిఱే యతు. కీZ చ్చొన్నపడియే,. “మాముతలడిప్పోతు” ఎన్ఱు- పరమకారణమానవనుడైయ తిరువడి- ఎన్నుతల్. అన్ఱిక్కే “మాముతలడిప్పోతు” ఎన్ఱు తిరువడితనక్కేయాయ్, శేషభూతరడైయ వన్దు శేరువతు తిరువడికళిలే యాకైయాలే అవర్కళుక్కు ప్పరమప్రాప్యమాన తిరువడి -ఎన్నుతల్. “అడిప్పోతు” ఎన్ఱతు- అడియాకిఱ శెవ్విప్పూ- ఎన్ఱపడి. (అడి తిరువడి) తిరువడియాకిఱ శెవ్వి ప్పూవై. (కవిZత్తలర్త్తి) తిరువడియై ప్పరప్పి ఎల్లావ₹యు మళన్దుకొళ్ళుకిఱ విడత్తిల్,

శిఱియతిన్ తలైయిలే పెరియతు ఇరున్దాల్ శిఱియతు నెరుక్కుణ్ణక్కడవతు. అప్పడియే తిరువడియిన్ కీZప్పట్ట పదార్థఙ్గళ్ నెరుక్కుణ్డతిల్లైయో? ఎన్నిల్; ఒరు శెవ్విత్తామరైప్పూవై క్కవిZత్తు అలర్త్తినాల్ అతినుళ్ అల్లిక్కుళ్ళు నెరుక్కితే తిరువడియిన్ కీZప్పట్ట పదార్థఙ్గళుక్కుళ్ళతు. "ఒణ్మితి" ఎన్నక్కడవతితే. (మణ్ముZుతు మకప్పడుత్తు) "పునలురువి" ఎన్గిఱపడియే ఆవరణజలత్తుక్కుళ్ అకప్పట్టతు అణ్డైయత్తన్ కీZ యిట్టుకొణ్డు. ఇతు వాకిల్ ఇత్తిరువడి శెయ్తతు. మఱ్ఱ త్తిరువడి శెయ్తతు ఎన్? ఎన్నిల్, (ఒణ్ శుడరడి) "ఒరు కాలుమ్ కామరు శీర్" ఎన్ఱు తొడఙ్గి మేల్ శొల్లుకిఱపడియే, మేలుళ్ళ లోకఙ్గళడైయ అళన్దుకొణ్డతు. (ఒణ్శుడరడిప్పో తొన్ఱు) మనుష్యర్కళెల్లార్క్కుముళ్ళ దుర్మానమ్ ఇన్ద్రాదికళిల్ ఓరొరువర్క్కు ముణ్డాయిరుక్కుమ్. అప్పడిప్పట్టవర్కళై యడైయ భగ్నాభిమానరాక్కి క్కొళ్కైయాలే వన్ద పుకరైయుడైత్తాయిరుక్కై. అZకియ శుడరైయుడైయ శెవ్విప్పూవాకిఱ ఒరు తిరువడి. (విణ్ శెలీ ఇ) విణ్ణై యడైయ వ్యాపిత్తతు. ఎవ్వళవిలే శెన్ఱతు? ఎన్నిల్; (నాన్ముకప్పుత్తేళ్ నాడు వియన్దువప్ప) చతుర్ముఖనాకిఱ దేవతైయినుడైయ లోకమానతు ఇత్తై క్కణ్డు వియప్పుతుమ్ శెయ్తతు. "అన్నీర్మై యేఱి ప్పోయాతతొరు మేడు తేడిప్పోన్దోమానోమ్. నీర్మై యిఙ్గే వన్దేఱువతే! ఇతోర్ ఆశ్చర్య మిరున్దపడి ఎన్!" ఎన్ఱు విస్మయప్పడువతుమ్ శెయ్తతు. తిరువడికళుక్కు ఆకాతార్ ఇల్లైయాకాతే. "అవనుళ నాక" నామ్ "అల్లోమ్" ఎన్ఱు ఆకల ప్పార్త్తాలుమ్ అకల విరకు ఇన్ఱిక్కేయిరున్దతు. ఇతొరు అలభ్యలాభ మిరున్దపడియే!" ఎన్ఱు ఉకప్పుతుమ్ శెయ్తతు. అవ్వళవిల్ బ్రహ్మా శెయ్తతెన్? ఎన్నిల్. (కుణ్డై కొణ్డు నాన్ముకన్ కుణ్డికై నీర్ పెయ్తు) నినైవిన్ఱిక్కే యిరుక్క త్తిరువడి కైయిలే వన్దిరున్దవాతే అలభ్యలాభత్తాలే తడుమాఱి చ్చుఴఱ్ఱిలే పార్త్తాన్. అవ్వళవిలే ధర్మతత్త్వమ్ నెకిZన్దు నీరాయ్ క్కుణ్డికైయిలే పుక్కిరున్దతు. అత్తై క్కొణ్డు తిరువడికళై విళక్కినాన్. అవ్వళవిల్ "ఇతు నమక్కు నల్ల విడమ్" ఎన్ఱు శివన్ తన్తలైయై మడుత్తాన్. "పావనార్థం జటా మధ్యే దధార శిరసా హరః" ఎన్ఱు తన్నుడైయ శుద్ధ్యర్థమాక జటైయిలే ధరిత్తాన్. (యోగ్యోఽస్మీత్యవధారణాత్) తిరువడికళుక్కు యోగ్యరల్లాతార్ ఇల్లై యెన్ఱు పార్త్తాన్. "వర్షాయుతా న్యథ బహూ న్నముమోచ తథా హరః" ఎన్గిఱపడియే, నఙ్బురక్కు వన్దాల్ విడువారిల్లైయితే. కిడైయాతతు కిడైత్తవాతే "విడేన్" ఎన్ఱు తలైయిలే వైత్తు త్తిరువడికళై క్కట్టిక్కొణ్డు నెడుఙ్గాలమ్ నిన్ఱాన్. "శతుర్ముకన్ కైయిల్ శతుప్పుయన్ తాళిల్ శఙ్గరన్ శడైయినిల్ తఙ్గి" ఎన్గితే కఙ్గైక్కు వరలాఱు శొల్లువతు. మున్దుఱ బ్రహ్మావిన్ కైయిలే యిరున్దు. పిన్నై సర్వేశ్వరనిన్ తిరువడికళిలే తఙ్గి, అనన్తరమ్, రుద్రన్తలైయిలే వన్దు విZున్దతు, ఇత్తాల్ బ్రహ్మాతాన్ పెఱ్ఱతెన్? ఎన్నిల్, (తవమ్ శెయ్తు నాన్ముకనే

పె₹\ాన్) తపస్సు పణ్ణినారిల్ తపఃఫలమ్ పె₹\ాన్ చతుర్ముకనే. పె₹\ ఫల మేతు? ఎన్నిల్; (తరణి నిమిర్న్దళప్ప నీట్టియ పొఱ్పాతమ్ శివన్దతన్ కైయనైత్తు మార క్క Zవినాన్) అనేకమ్ కైకళై ప్పడైత్తతాలుళ్ళ ప్రయోజనమ్ పెఱుమ్ పడి తిరువడికళై విళక్కప్పె₹\ాన్. (కుఱై కొణ్డిత్యాది) తన్నుడైయ అఱుమైయై మున్నిట్టుక్కొణ్డు. కుణ్డికై నీర్ పెయ్తు వేదత్తిల్ అనన్యపరమాన వాక్యఙ్గళై క్కొణ్డు మఙ్గళాశాసనమ్బణ్ణి. (కఱై కొణ్డ ఇత్యాది) "ఇవన్ అవివేకత్తాలే విళైవతు అఱియామే అనర్థరూపఙ్గళా యిరుక్కుమవ₹\ చ్చెయ్యా నిన్ఱాన్; ఇని యిఙ్గనొత్త అమఙ్గళఙ్గళ్ వారాతొZియ వేణుమ్" ఎన్ఱు విషముప్రజైకళ్ మేలే "వినీతనాక వేణుమ్" ఎన్ఱు తీర్త్తత్తై క్కొణ్డు తెళిక్కుమాపోలే రుద్రన్ జటైయిలే విZమ్బడి కZవినాన్.

ఇతువాకిల్ అవన్ శెయల్; అవ్వవలోకత్తిలుళ్ళ దేవతైకళ్ శెయ్తతు ఎన్? ఎన్నిల్, (వానవర్ ముఱై ముఱై వZిపడ నెఱీ ఇ) దేవర్కళ్ నెఱిపట్టు భగవత్సమాశ్రయణమ్బణ్ణు మ్బడియై చ్చొల్లుకిఱ శాస్త్రఙ్గళిన్ వZియే తిరళ్ తిరళాక ఆశ్రయిక్క; తిరువణుక్కన్ తిరువాశలిల్ తిరళ్ తిరళాక ప్పుక్కు త్తిరువడి త్తొZుమాపోలే, సమారాధనవిధి యిన్బడియే వZిపట్టు ఆశ్రయిక్క. అవ్వళవిల్ అవన్ శెయ్తతు ఎన్? ఎన్నిల్, (తామరైక్కాడిత్యాది) ఆరేనుమాక త్తన్తిరువడికళిలే తలైయై వైత్తాల్. ఆదిత్యసన్నిధియిల్ తామరైపోలే తిరుక్కణ్ శెవ్వి పెఱుమాయి₹\ు. తామరైక్కాడు అలర్న్దాఱ్పోలే యిరుక్కిఱ తిరుక్కణ్ణోడే కనిన్ద వాయైయుముడైత్తా యిరుప్పతుమాయ్. (ఇరు నాయిఱాయిరమ్ మలర్న్దన్న) నా మిఙ్గు క్కాణ్గిఱ ఆదిత్యన్ పోలన్ఱిక్కే, అనేకమాయిరమ్ కిరణఙ్గళైయుమ్ కీZ చ్చొన్న విశేషణఙ్గళైయు ముడైయరాయిరుప్పార్ ఆయిర మాదిత్యర్కళ్ శేర ఉతిత్తాఱ్పోలేయాయ్.

(కఱ్పకక్కావు పఱ్పలవన్న) పలవాన కఱ్పకచ్చోలై పోలేయుమాయ్. ఇప్పడి యిరుక్కిఱతు? ఏతు? ఎన్నిల్, (ముడితోళాయిరమ్ తZైత్త) శాయిఱాయిరమ్ మలర్న్దాఱ్పోలే ఇరుక్కిఱతు తిరువభిషేకమ్. పలవకైప్పట్ట కఱ్పకచ్చోలైపోలే యిరుక్కిఱతు అనేకమాయిరమాయ్ ప్పణైత్త తిరుత్తోళ్కళ్. (నెడియోయ్క్కు) ఇప్పడి, తన్నై అZియమాఱి యిరన్దు అవన్ కార్యమ్ శెయ్తు తలైక్కట్టచ్చెయ్తేయుమ్, తన్నై విశ్వసిత్తు ఉడనే కిడన్దవన్ మడి అవిZత్తవనైప్పోలే, అనుతపిత్తు "మహాబలిపోల్వార్ నలివతఱ్కు మున్నే ముఱ్కోలి నోక్కపె₹\లోమ్. పఱికొడుత్తోమ్, పిఱ్పాడరానోమ్" ఎన్ఱు నోక్కి లజ్జిత్తు ఒన్ఱుమ్ శెయ్యాతానాయ్ త్తన్ కుఱైయై నినైత్తిరుక్కు మవనాయి₹\ు. (నెడియోయ్క్కల్లతు మడియతో వులకే) ఇప్పడి సర్వరక్షకనాన ఉన్నై యొZియ జగత్తు మ₹\ుమ్ శిలర్ కాఱ్కిZ కిడన్దతో ? శిలర్ కాఱ్కిZ కిడన్దవర్కళిలే

శిలర్క్కు మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణ వడుక్కుమో? ఎల్లారైయు మాశ్రయిప్పిత్తుక్కొళ్ళు కిఱవర్కళ్ తలైమేలే కాల్ వైత్త ఉనక్కు మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణ వడుక్కుమో? ఉన్ కాలిన్ కీZ తుకైయుణ్డు కిడక్కిఱవర్కళుక్కు మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణవడుక్కుమో? శొల్లి క్కాణ్.

అరు :- ఐన్దామ్బాట్టు- (మాముతల్) ముతలెన్ఱు- సామాన్యేన కారణమ్ శొల్లుకైయాలే, మహచ్ఛబ్దత్తాలే ఉజ్జీవనకారణ మెన్గిఱతు. పోకవిట్టెన్న అమైయాతో ? "శేలీ ఇ" ఎన్బానెన్ ? ఎన్న, అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అవ్వవలోకమ్) ఇత్యాది. "ఉవప్పు" అలభ్యలాభత్తాలే ఉకక్క ఎన్నుతల్. నీర్మైయినాలే ఉకక్క ఎన్నుతల్. 'వZ పడ నెఱీ ఇ"- నెఱియాలే వZపడ. వZపడుకై- అడిమై శెయ్కై. "ఇరు నాయిఱు" ఇరుమై- పెరుమైయాయ్, ఇన్ద ఆదిత్యనై వ్యావర్త్తిక్కిఱతు. ముడి యాయిరముమ్ పల తోళ్కళుమ్ "అడియతో" ఉలకు. శేషమో? ఇప్పడి అవనై క్కేట్పాన్? ఎన్? ఎన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇన్ద లోకమ్) ఇత్యాది.

దివ్యార్థ దీపిక

(మాముదల్) - ఎమ్బెరుమాన్ ఉలక మళన్ద శరితైయై అనుసంధిత్తు, ఇప్పడియుమ్ ఒరు సౌలభ్యముమ్, సౌశీల్యముమ్ ఉణ్డావతే!- ఎన్ఱు ~~ఈడుపట్టు~~ ఆశ్రితర్క్కాక తన్నై అZియమాటి క్కారియమ్ శెయ్కిఱ మహోపకారకనాకియ పరమ పురుషనుక్కన్ఱి వేఱు యారుక్కు ఇవ్వులకమ్ అడిమైప్పడ ముడియుమ్? ఎల్లార్ తలైయిలుమ్ తిరువడికళై పరప్పిన దెయ్వత్తై నోక్కి "అన్ఱివ్వులకమళన్దాయ్ అడి పో్ఱి' ఎన్ఱు మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుకై ఏఱ్కుమే యన్ఱి అవన్ తిరువడికళిన్ కీZ తుకై యుణ్డ శిలరై నోక్కి "జయ విజయీ భవ" ఎన్నక్కూడుమో! ఎన్గిఱార్.

ఉలకళన్ద వరలాఱు వరుమాఱు- ప్రహ్లాదన్ తనక్కు వయదు శెన్ఱపిఱకు తన్నుడైయ భగవద్ధ్యానత్తిఱ్కు ఇడైయుఱా యిరుక్కిఱ రాజ్యపరిపాలనత్తై త్తనతు పౌత్రనాకియ బలియినిడత్తిల్ ఒప్పువిత్తు త్తాన్ తవమ్ శెయ్యపోవదాక క్కరుతి, అన్ద మావలియై ఒరు నాళ్ ఏకాన్తత్తిల్ అZత్తు, "నాన్ వెకు కాలమ్ అరశాణ్డు వన్దేన్. శ్రీవిష్ణువే ముZుముదఱ్కడవుళ్ ఎన్గిఱ సిద్ధాన్తత్తై నాన్ ఉలకిల్ పరవచ్చెయ్తు అనైవరైయుమ్ విష్ణుభక్తర్కళాక్కి వన్దేన్. ఇప్పోతు నాన్ కిZవనాయ్ విట్టపడియాల్ విదిప్పడి తవమ్ శెయ్యప్పోకిన్దేన్. విష్ణుద్వేషియాయ్ మాణ్డుపోన ఉన్ తన్దైయై (విరోచననై) ప్పోలల్లామల్ నీ పరమవిష్ణు భక్తనాయిరున్దు రాజ్య మాళక్కడవై" ఎన్ఱు నన్మది కూఱి పట్టమ్ కట్టి, తాన్ ఇమైయమలై ఏఱి త్తవమ్ శెయ్య చ్చెన్ఱాన్.

పిఱకు మావలి అప్పడియే శిలనాళ్ అరశాణ్డు వన్దు ఒరు నాళ్ మన్తిరికళై అZత్తు "నాన్ శిల నన్మైకళై యడైయ త్తవమ్ శెయ్య చ్చెల్లవిరుమ్బుకిఱేన్. నాన్ మీణ్డు వరుమళవుమ్ ఇన్ద రాజ్యత్తిల్ విష్ణుభక్తి వZవాతపడి నోక్కివారుఙ్గళ్' ఎన్ఱు కట్టళై యిట్టుత్తాన్ ఇమైయమలైయరుకిల్ పోయ్ నాన్మకక్కడవుళై నోక్కి త్తవమ్ శెయ్దు కొణ్డిరుక్కైయిల్, పిరమన్ ప్రసన్ననాయ్ వన్దు కాట్చి తన్దు "వరమ్ వేణ్డిక్కొళ్" ఎన్న, "స్వామిన్! ఎనక్కు ఎన్ పాట్టనార్ ఉపదేశిత్త విష్ణుభక్తియుమ్, తరుమ చిన్తైయుమ్, శత్తియముమ్ ఎప్పోతుమ్ వZవాదిరుక్కవేణుమ్." ఎన్ఱుమ్, "మూవుల కత్తైయుమ్ నాన్ వెన్ఱు వాZ వేణుమ్" ఎన్ఱుమ్ ఇవై ముదలాన శిల వరఙ్గళై వేణ్డిప్పె f\ం క్కొణ్డ మావలి తనతు రాజధానియాకియ శోణితపురత్తిఱ్కు వన్దు శుక్కిరాశారియర్ ముదలియ ఆప్తర్కళిడమ్ తాన్ పె f\ వరఙ్గళై చ్చొల్లి అవర్కళుడన్ మకిZచ్చియై యడైన్దు రాజ్యత్తై చ్చెఙ్గోల్ శెలుత్తిక్కొణ్డు వన్దు పల పల యాగఙ్గళైయుమ్, మ f\ంమ్ పలవిధమాన దానతరుమఙ్గళైయుమ్ శెయ్దుకొణ్డు, శుక్కిరాశారియరైయుమ్ ప్రసన్న రాక్కి, తాన్ సకలలోకఙ్గళైయుమ్ వెల్లత్తక్క వీఱు ఉడైయనామ్బడి అవరిడత్తిలుమ్ ఆశీర్వాదమ్ పె f\ం, అదనాల్ శెరుక్కు f\ం ఒరువరైయుమ్ మదియామల్ తిరిన్దు కొణ్డిరున్దాన్.

శిలనాళ్ కZన్దపిన్ స్వర్గలోకత్తైయుమ్ వెన్ఱు ఆళవేణ్డు మెనక్కరుతి శుక్కిరా శారియరై యZత్తు "నీర్ బృహస్పతియిడమ్ శెన్ఱు నాన్ శొన్నదాక చ్చొల్లుమ్. అతావతు– 'ఓ బృహస్పతి! ఉమక్కు ఇన్ద్రనైప్పోలే నానుమ్ ఒరు శిష్యనే. ఎఙ్గళ్ కులత్తిల్ హిరణ్యకశిపు ఆణ్డువన్ద స్వర్గలోకత్తై .ప్పిన్బు ఒరువరుమ్ ఆళత్తక్క బలశాలికళాక ప్పిఱవామైయాల్ ఇన్దిరన్ పిడిత్తుక్కొణ్డాన్. ఇప్పోతు అదనై ఆళుకైక్కు ఎనక్కు వల్లమై యుణ్డు. ఆకైయాల్ ఇప్పోతు అదై ఎనక్కు విట్టువిడ వేణ్డియతు. ఇల్లై యాకిల్ పోర్ శెయ్య వేణ్డియతు. ఇదఱ్కు ఇన్దిరన్ ఎన్న శొల్లుకిఱానో అతై ఉణర్న్దు శొల్లుమ్' ఎన్ఱు శొల్లి అనుప్పినాన్. శుక్కిరనాల్ ఇతు కేట్ట బృహస్పతియుమ్ ఇన్ద్రనోడు ఆలోశిత్తు ఒరు మాతత్తిఱ్కుళ్ విడై యళిప్పదాక చ్చొల్లి శుక్కిరనై అనుప్పివిట్టాన్. పిఱకు ఇన్దిరన్ ఒన్ఱుమ్ తోన్ఱామల్ బృహస్పతియైయుమ్ కూట్టిక్కొణ్డు పిరమనిడమ్ శెన్ఱు శెయ్దియై చ్చొల్ల, అతు కేట్ట నాన్మకన్, "వరఙ్కొడుప్పదఱ్కు మాత్తిరమే ఎనక్కు అధికార ముళ్ళతు. కొడుత్త వరత్తినాల్ కెడుతి నేరిడుఙ్కాలత్తిల్ వేఱొరు ఉపాయత్తినాల్ అదై మా f\ ఎనక్కు వల్లమై యిల్లై." ఎన్న, పిఱకు శివనిడమ్ శెన్ఱు ముఱైయిడ, అచ్చివపిరానుమ్ "పిరమన్ తన్ద వరత్తై నాన్ అZక్కవల్లేనల్లేన్. విష్ణువిడమ్ శెన్ఱు ముఱైయిడుతల్ నన్ఱు" ఎన్ఱు శొల్లి విడ, అవర్కళ్ విష్ణుపక్కలిల్ వన్దు శొల్లిక్కొళ్ళ,

అదఱ్కు విష్ణు ‘ఓ బృహస్పతే! మావలి ఎనక్కు చ్చిఱన్ద భక్తన్. మిక్క తరుమై చిన్దై యుళ్ళవన్. తిడీరెన్ఱు అవనై నాన్ ఒన్ఱుమ్ శెయ్యలాకాతు. తక్క ఉపాయత్తై నీఙ్గళే ఆరాయ్న్దు శిఱితు కాలమ్ కZయుఙ్గళ్” ఎన్ఱు శొల్లివిట్టు మఱైత్తన్దార్.

మున్బు శుక్కిరనిడమ్ బృహస్పతి శొల్లియిరున్ద ఒరు మాత అవది కడన్దు విడ, స్వర్గలోకత్తిల్ నిన్ఱుమ్ ఒరు సమాచారముమ్ వరక్కాణామైయాల్ మావలి తన్ పడైకళై ఎడుత్తు విట్టు జయభేరి ముZఙ్గ ప్పుఱప్పట్టు ఇన్దిరనోడు పోర్ పురివదెన్ఱు స్వర్గమ్ శెన్ఱు అఙ్గు ఒరువరైయుమ్ కాణామల్ అఙ్గిరున్ద శిఙ్గాశనత్తిల్మీదు తాన్ ఏఱి వీఱ్ఱిరున్దు ఇన్దిరనైప్పోల్ మూన్ఱు ఉలకఙ్గళైయుమ్ ఆణ్డువన్దాన్. అప్పోతు మూన్ఱు ఉలకఙ్గళిలుముళ్ళ సకలప్రాణికళుమ్ విష్ణుభక్తరాయినర్. తరుమమ్ కుఱైయఱ నడైపెఱ్ఱువన్దదు. ఒరు నాళ్ బృహస్పతి మావలి యిడమ్ వన్దు “అరశనే! నీర్ శుక్కిరనై వైత్తుక్కొణ్డు అరవు పురియుమ్. నాన్ తవమ్ శెయ్యప్పోకిఱేన్” ఎన్న, అదఱ్కు మావలి- “ఇన్దిరనాక వరుబవర్కట్కెల్లామ్ ఉమ్మై ప్పురోహితరాక శ్రీమహావిష్ణు నియమిత్తిరుక్కిఱారాకైయాల్ ఇవ్విడమ్ విట్టు నీర్ పోకలాకాతు.” ఎన్న, అతఱ్కు అవర్ ‘నూఱు అశ్వమేధయాగమ్ శెయ్తు ఎవనొరువన్ ఇన్దిరపట్టత్తిఱ్కు వరుకిఱానో అవనుక్కు నాన్ పురోహితనావ్బుడి విష్ణునియమమే యన్ఱి. కిరమాక ఇరున్ద ఇన్ద్రనై అచ్చ ముఱుత్తి త్తురత్తివిట్టు ఇన్ద స్థానత్తిఱ్కు అనీతియాక వన్దిరుక్కిఱ ఉమక్కు నాన్ పురోహితనాక మాట్టేన్ “ఎన్ఱు శొల్లివిట్టు పుఱప్పట్టు కశ్యపరుడైయ ఆశ్రమత్తిఱ్కు వన్దు, అవరుడైయ ధర్మపత్నియాకియ అదితిదేవియిడత్తిల్ ఇన్దిరనుడైయ తుక్కచ్చెయ్దికళై యురైక్క, అవళ్ కేట్టు మనమ్ పొఱామల్ అZతుకొణ్డు తన్ పుత్తిర నాకియ ఇన్దిరనుక్కు నన్మైకళ్ ఉణ్డాకుమ్బడి విష్ణువిడమ్ ప్రార్థిక్క విరుమ్బి, భగవానై త్తుతిత్తు క్కొణ్డిరుక్కైయిల్, ప్రసన్నరాన శ్రీమహావిష్ణు అదితియిన్ మున్నే వన్దు సేవై సాదిత్తు అవళుడైయ కోరిక్కైయై అఱిన్దుకొణ్డు “అమ్మా! నాన్ ఉమక్కు ప్పిళ్ళై యాక ప్పిఱన్దు ఇన్దిరనుడైయ తుయరత్తై ప్పోక్కుకిఱేన్” ఎన్ఱు శోదివాయ్ తిఱన్దు అరుళిచ్చెయ్దు మఱైన్దువిట్టార్.

పిఱకు శిఱిదు కాలమ్ కZన్దపిన్ అదితి గర్భమ్ ధరిత్తు వామననై ప్పెఱ్ఱనళ్. కశ్యపర్ అప్పుతల్వనుక్కు బ్రాహ్మణసంస్కారఙ్గళై ఎల్లామ్ కిరమాక చ్చెయ్విత్తార్. వామననుమ్ తపస్వియాక ఇరున్దువన్దాన్. అక్కాలత్తిల్ మావలి నర్మదానదియిన్ కరైయిల్ వైష్ణవయాగమ్ శెయ్య ముయన్ఱు యాగత్తై నడత్తి క్కొణ్డిరుక్కైయిల్ ఇవ్వామనన్ “ఇన్దిరనుక్కు నామ్ ఉదవి శెయ్య ఇతువే తక్క సమయమ్” ఎన్ఱెణ్ణి అఙ్గిరున్దు పుఱప్పట్టు మావలియిన్ యాగశాలైక్కు చ్చెన్ఱార్. పరమవిలక్షణమాన

తిరుక్కోలత్తై క్కణ్డ మావలి పెరు మకి Zచ్చి కొణ్డు వామననై ఉపచారపూర్వకమాక ఆసనత్తిల్ ఇరుత్తి, వన్ద కారియత్తై వినయత్తుడన్ విచారిక్క, వామనన్, "ఓ మన్నవనే! నాన్ తవమ్ శెయ్య విరుమ్బుకిరేన్. పిఱరుడైయ నిలత్తిలిరున్దు తవమ్ శెయ్దాల్ పయనిల్లై యాకైయాల్ ఎనక్కు అఱుతియాక ఎన్ కాలాల్ మూవడి మణ్ తరవేణ్డుమ్" ఎన్న, అదై కొడుప్పదఱ్కు అవన్ ఇశైన్దవుడనే తిరివిక్కిరమనాక ఆకాయత్తై అళావి వళర్న్దు ఓరడియాల్ భూలోకత్తైయుమ్, మ] \'ోరడియాల్ మేలులకత్తైయుమ్ అళన్దు, మూన్దామడిక్కాక అవన్ ఇశైవిన్బడియే అవన్ ముడియిల్ కాలై వైత్తు అవనై ప్పాతాళత్తిల్ అ Zుత్తి అడక్కినన్- ఎన్బదామ్.

"మా ముదల్" ఎన్బదై త్తిరువడిక్కు విశేషణ మాక్కి ఉరైప్పదన్ఱి అణ్మై విళియాక క్కొణ్డు, ఉలకజ్గట్కెల్లామ్ ఆతికారణనాన ఎమ్బెరుమానే! ఎన్ఱు సంబోధన మాక ఉరైత్తలుమ్ ఒక్కుమ్. 'పోతు'- పుష్పమ్. అతావతు తామరప్పూ. "అడిప్పోదు" పాదారవిందమ్. అదై క్కవి Zత్తు ప్పరప్పి ప్పూమణ్డలమ్ ము Zవతైయుమ్ స్వాధీన ప్పడుత్తిక్కొణ్డానాయి] \ు.

"శెలీ ఇ"- శెలుత్తి. శొల్లిశైయళాపెడై. "వానవర్ ముఱై ముఱై వ Zపడ నెఱీ ఇ" ఎన్ఱిటే పెరుమ్బాలుమ్ ఓదుకిన్ఱనర్. "నిఱీ ఇ" ఎన్ఱ పాఠముమ్, నిఱుత్తి- ఎన్ఱు అదఱ్కు ప్పొరుళుమ్ అస్మదాచార్యర్ అరుళిచ్చెయ్దదు. "నెఱీ ఇ" ఎన్ఱ పాఠముమ్ పొరున్దుమ్. వియాక్కియానత్తిఱ్కుమ్ ఇణఙ్గుమ్. "వానవర్'- దేవర్కళ్. "నెఱీ ఇ"- నల్వ Zప్పట్టు. "ముఱై ముఱై"- శాస్త్రవిధిప్పడి. "వ Zపడ"- ఆరాధిక్కుమ్బడియాక ఎన్ఱు పొరుళాకక్కడవతు. "నెఱీ ఇ"- ఇఱన్ద కాల వినైయెచ్చమ్. 'నెఱి-వికుతి. "ఇ"-ఇఱన్ద కాలవినైయెచ్చ వికుతి. ఇకరమ్ ఈకారమానతుమ్, అళపెడుత్తతుమ్ నీట్టలుమ్ వికారమ్. "నాన్ముకపుత్తేళ్" -"పుత్తేళ్" ఎన్ఱు దెయ్వత్తిఱ్కుప్పెయర్. "నాన్ ముకన్ + పుత్తేళ్"- నాన్ముకప్పుత్తేళ్. బ్రహ్మదేవన్ - ఎన్ఱపడి. అవనుడైయ నాడు, "వియన్ద ఉవప్ప"- ఎన్బతు అవనుడైయ నాట్టిలే ఉళ్ళవర్కళ్ 'తామరైపోల్ పరమభోగ్యమాన ఒరు తిరువడి ఇఙ్గే వన్దు సేవై సాదిప్పతే !" ఎన్ఱు ఆచ్చరియముమ్, సంతోషముమ్ అడైయ- ఎన్ఱపడి.

"తామరైక్కాడు" ఎన్ఱు తొడఙ్గి ఉలకళన్ద పెరుమానుడైయ శిల అవయవఙ్గళై యుమ్, తిరువభిషేకత్తైయుమ్ వరుణిక్కిఱతు. ఇప్పడి విలక్షణనాన పరమపురుష నుక్కుత్తవిర మ] \ు యార్క్కేనుమ్ అడిమైప్పడ ఉరియతో ఇవ్వులకు? "నెడియోన్" ఎన్బదన్ మున్నిలై. "నెడియోయ్" -ఎన్ఱపడి.

దివ్యార్థ దీపిక - అనువాదం

(మా ముదల్) - భగవానుడు లోకాలను కొలిచిన చరిత్రను అనుసంధించి, ఇటువంటి ఒక సౌలభ్యాన్ని, సౌశీల్యాన్ని, కల్గి ఉండడమా! అని అభినివేశాన్ని పొంది, ఆశ్రితులకోసం తనను శ్రమపెట్టుకొని అయినా కార్యాన్ని చేసే మహోపకారకుడైన పరమ పురుషునకు తప్ప వేఱు ఎవరికి ఈలోకం శేషమై ఉండడం సాధ్యం ! అందరి శిరస్సులపై శ్రీచరణాలను వ్యాపింపజేసిన దైవాన్ని చూచి **"అన్ఱివ్వులకు మళన్దాయ్ అడి పోॅట్ఱి"** అని మంగళాశాసనాన్ని చేయడం యుక్తం తప్ప, అతని శ్రీచరణాల మ్రోల పడి ఉండే కొందరిని చూచి **"జయ విజయీభవ !"** అని అనవచ్చునా! అని అంటున్నారు.

భగవానుడు లోకాలను కొలిచిన వృత్తాంతం ఈ విధంగా ఉన్నది- ప్రహ్లాదుడు తనకు వయస్సు మీఱిన తరువాత తన భగవద్ధ్యానానికి అడ్డుగా ఉండే రాజ్య పరిపాలనను తన మనుమడు అయిన బలికి అప్పగించి, తాను తపస్సు చేయడం కోసం పోవాలని తలచి, ఆ మహాబలిని ఒకనాడు ఏకాంతంలో పిలిచి- "నేను చాలాకాలం రాజ్యపాలనను చేశాను. శ్రీవిష్ణువే అందఱిని మూలమైన ఆదిదైవం - అనే సిద్ధాంతాన్ని నేను లోకంలో ప్రచారం చేసి, అందఱిని విష్ణుభక్తులుగా చేస్తూ వచ్చాను. ఇపుడు నేను వృద్ధుణ్ణి అయినందువల్ల విధిప్రకారం తపస్సు చేసికోవడంకోసం పోతున్నాను. విష్ణుద్వేషియై నశించి పోయిన నీతండ్రి (విరోచనుని) వలె కాకుండా నీవు పరమవిష్ణుభక్తుడవై, రాజ్యపాలనను సాగించు'' అని మంచి బుద్ధిని ఉపదేశించి, పట్టాభిషేకాన్ని చేసి, తాను హిమాలయాలకు తపస్సు చేయడంకోసం వెళ్ళిపోయాడు.

తరువాత, మహాబలి అదే రీతిలో కొన్నాళ్ళు రాజ్యపాలనను చేస్తూ, ఒకనాడు మంత్రులను పిలచి, "నేను కొన్ని హితాలను (అభీష్టాలను) పొందడంకోసం తపస్సు చేయాలని అనుకుంటున్నాను. నేను తిరిగి వచ్చేవరకు ఈ రాజ్యంలో విష్ణుభక్తి లోపించకుండా ఉండేటట్లు రక్షించండి''- అని ఆజ్ఞాపించి, తాను హిమాలయాల వద్దకు పోయి చతుర్ముఖుని ఉద్దేశించి తపస్సును చేస్తూ ఉండగా, బ్రహ్మ ప్రసన్నుడై ప్రత్యక్షమై, **"వరాన్ని వేడుకో"** అని అన్నాడు. "స్వామీ ! నాకు నా తాతగారు ఉపదేశించిన విష్ణుభక్తి, ధర్మచింత, సత్యం ఎల్లప్పుడు లోపించకుండా ఉండేటట్లుండాలి''అని, "ముల్లోకాలను నేను జయించి, ఉజ్జీవించాలి'' అని- మొదలైన కొన్ని వరాలను ప్రార్థించి పొందిన మహాబలి తన రాజధాని అయిన శోణితపురానికి తిరిగివచ్చి, శుక్రాచార్యుల మొదలైన ఆప్తులవద్ద తాను పొందిన వరాలనుగూర్చి తెలిపి, వారితో కలసి ఆనందాన్ని

పొందాడు. రాజ్యపరిపాలనను చేస్తూ పలు పలు యాగాలను, ఇంకా పలు విధాలైన దానధర్మాలను చేస్తూ, శుక్రాచార్యులను ప్రపన్నులుగా చేసికొని, తాను సకలలోకాలను జయించదగిన శక్తిని కలవాడు అయేటట్లు ఆయనవద్ద ఆశీర్వాదాన్ని పొంది, దానివల్ల గర్వించి, ఎవరినీ లెక్కచేయకుండా సంచరిస్తూ వచ్చాడు.

కొన్నాళ్ళు గడచిన తరువాత స్వర్గలోకాన్నికూడా జయించి, పాలించాలని భావించి, శుక్రాచార్యులను పిలిచి, “మీరు బృహస్పతి దగ్గరకు పోయి నేను పల్కినట్లుగా చెప్పండి. అది ఏమంటే- “ఓ బృహస్పతీ! మీకు ఇంద్రునివలె నేను కూడా ఒక శిష్యుడనే. మా కులంలో హిరణ్యకశిపు పాలిస్తూ వచ్చిన స్వర్గలోకాన్ని తరువాత పాలించదగిన బలశాలి. ఎవరూ పుట్టనందువల్ల ఇంద్రుడు అపహరించాడు. ఇపుడు దానిని పాలించడానికి నాకు సామర్థ్యం ఉన్నది. అందువల్ల ఇపుడు దానిని నాకు తిరిగి ఇచ్చి వేయాలి. లేకపోతే యుద్ధం చేయాలి. దీనికి ఇంద్రుడు ఏమి బదులు చెబుతాడో, దానిని తెలిసికొని చెప్పండి'' అని పల్కి పంపించాడు. శుక్రునివల్ల దానిని విన్న బృహస్పతికూడా ఇంద్రునితో ఆలోచించి, ఒక మాసంలోపల బదులు ఇస్తానని పల్కి, శుక్రాచార్యుని పంపించాడు. తరువాత ఇంద్రునకు ఏంచేయాలో తోచనందువల్ల బృహస్పతిని పిలుచుకొని బ్రహ్మవద్దకు పోయి సంగతిని చెప్పాడు. దానిని విన్న బ్రహ్మ “వరాన్ని ఇవ్వడానికి మాత్రమే నాకు అధికారం ఉన్నది. ఇచ్చిన వరంవల్ల ఆపద ఏర్పడే కాలంలో వేఱొక ఉపాయంతో దానిని మార్చడానికి నాకు శక్తి లేదు'' అని అన్నాడు. తరువాత శివునివద్దకు పోయి మొఱపెట్టగా, ఆ శివుడు కూడా “బ్రహ్మఇచ్చిన వరాన్ని నేను భగ్నం చేయలేను. విష్ణువువద్దకు పోయి మొఱపెట్టడం (ప్రార్థించడం) మంచిది'' అని చెప్పగా, వారు విష్ణువు దగ్గరకు పోయి విషయాన్ని చెప్పగా, దానికి విష్ణువు- “ఓ బృహస్పతీ! మహాబలి నాకు చాలా భక్తుడు. గొప్ప ధర్మచింతనను కలవాడు. గభాలున అతనిని నేను ఏమీ చేయలేను. ఏదో తగిన ఉపాయాన్ని మీరే ఆలోచించి, కొంచెం కాలం గడపండి'' అని పల్కి బదులిచ్చాడు.

పూర్వం శుక్రునివద్ద బృహస్పతి పల్కిన ఒక నెల అవధి దాటిపోగా, స్వర్గలోకం నుండి ఏ కబురు రానందువల్ల, మహాబలి తన సేనలను తీసికొని జయభేరి మోగుతూ ఉండగా బయలుదేరి ఇంద్రునితో యుద్ధం చేయాలని స్వర్గానికి వెళ్ళి, అక్కడ ఎవ్వరూ కనబడకపోవడంవల్ల, అక్కడ ఉండే సింహాసనంపై తాను కూర్చుండి, అధిరోహించి ఇంద్రునివలె ముల్లోకాలను పాలిస్తూ వచ్చాడు. అపుడు మూడు లోకాలలో ఉండే సకలప్రాణులు విష్ణుభక్తులయ్యారు. ధర్మం కొఱత లేకుండా ప్రవర్తించింది. ఒకనాడు బృహస్పతి మహాబలి దగ్గరకు వచ్చి- “రాజా! నీవు శుక్రుని పురస్కరించుకొని

రాజ్యపాలన సాగించు. నేను తపస్సు చేసి కోవడంకోసం పోతాను'' అనగా, అందుకు మహాబలి ''ఇంద్రుడుగా వచ్చేవారికి అందటికి మిమ్ములను పురోహితునిగా శ్రీమహావిష్ణువు నియమించినందువల్ల ఈచోటును విడచి మీరు పోకూడదు'' అని అన్నాడు. దానిని బృహస్పతి- ''నూఱు అశ్వమేథయాగాలు చేసి ఎవడు ఇంద్రపదవికి వస్తాడో, అతనికి నేను పురోహితునిగా ఉండాలనే నియమమే తప్ప, క్రమంలో ఉండే ఇంద్రుని భయపెట్టి తటిమి వేసి, ఈ స్థానానికి అన్యాయంగా వచ్చిన మీకు నేను పురోహితుడను కాలేను.'' అని పల్కి బయలుదేరి, కశ్యపుని ఆశ్రమానికి వచ్చి, అతని ధర్మపత్ని అయిన అదితిదేవివద్ద ఇంద్రుని కష్టాలనుగూర్చి వివరించాడు. ఆమె విని మనస్సులో భరించలేక ఏడుస్తూ తన పుత్రుడైన ఇంద్రునకు మంచి కల్గడం కోసం విష్ణువును ప్రార్థించగోరి, భగవానుని స్తుతిస్తూ ఉండగా ప్రసన్నుడైన విష్ణువు అదితి ముందు ప్రత్యక్షమై సేనను అనుగ్రహించి, ఆమె కోరికను తెలిసికొని, ''అమ్మా ! నేను మీకు పుత్రునిగా పుట్టి ఇంద్రుని దుఃఖాన్ని పోగొడతాను'' అని అందమైన నోరు తెఱచి పల్కి, అంతర్ధానమయ్యాడు.

తరువాత కొంతకాలం గడచిన తరువాత అదితి గర్భం ధరించి, వామనుని ప్రసవించింది. కశ్యపుడు ఆ కుమారునకు బ్రాహ్మణసంస్కారాలను అన్నిటిని క్రమంగా చేశాడు. వామనుడు కూడా తపస్విగా కాలాన్ని గడపసాగాడు. ఆ కాలంలో మహాబలి నర్మదానదీ తీరంలో వైష్ణవయాగం చేయాలని ప్రయత్నించి యాగాన్ని నిర్వహిస్తూ ఉండగా, ఈ వామనుడు ''ఇంద్రునకు మనం సహాయం చేయడానికి ఇదే తగిన సమయం'' అని తలచి, అక్కడనుండి బయలుదేరి మహాబలి యాగశాలకు వెళ్ళాడు. పరమవిలక్షణం అయిన వామనుని అందాన్ని చూచిన మహాబలి మహానందాన్ని పొంది, వామనుని ఉపచారపూర్వకంగా ఆసనంలో కూర్చోపెట్టి, వచ్చిన కార్యాన్నిగూర్చి వినయంగా విచారించగా, వామనుడు- ''ఓ రాజా! నేను తపస్సు చేయాలని కోరు తున్నాను. ఇతరుల ప్రదేశంలో ఉండి తపస్సు చేస్తే ప్రయోజనం లేదు కనుక, నాకు నా కాలితో మూడడుగుల పరిమితి నేలను దానం చేయాలి'' అని అన్నాడు. దానిని ఇవ్వడానికి బలి సిద్ధపడగానే త్రివిక్రముడై ఆకాశాన్ని కొలిచి, పెరిగి ఒక పాదంతో భూలోకాన్ని, ఇంకొక పాదంతో పైలోకాన్ని కొలిచి, మూడవ అడుగుకోసం అతని ప్రార్థన ప్రకారం అతని శిరస్సుపై పాదాన్ని పెట్టి, అతనిని పాతాళానికి అణగతొక్కాడు.

''మాముదల్'' అనే పదాన్ని (భగవానుని) శ్రీచరణానికి విశేషణంగా చేసి అర్థం చెప్పడం కంటే, సమీపంలోని వ్యక్తిని ఉద్దేశించి చేసిన సంబోధనగా గ్రహించి, ''లోకాలకు అన్నిటికీ ఆది కారణం అయిన స్వామీ!'' అని సంబోధానంతంగా అర్థం చెప్పడం

కూడా తగినది. **"పోతు"** పుష్పం. అంటే- తామర పూవు. **"అడిప్పోదు"** పాదారవిందం. దానిని **"కవిZత్తు"**- విస్తరించి, భూమండలాన్ని అంతటినీ స్వాధీనం చేసికొన్నాడు.

"శెలీ ఇ" - నడపి, **"శొల్లిశైయుళపెడై"** (పదమధ్యంలోని వర్ణవికారం) **"వానవర్ ముఱైముఱై వZి పడ నెఱీఇ"** అనే కదా ఎక్కువమంది అనుసంధిస్తున్నారు **"నిఱీఇ"** అనేది పాఠాంతరం. **"నిఱుత్తి"** - (నిలిపావు) అని దానికి అర్థం- అని అస్మదాచార్యులు పలికారు. **"నెఱీఇ"**- అనే పాఠం కూడా ఒప్పుతుంది. వ్యాఖ్యానానికీ పొసగుతుంది. **"వానవర్"** - దేవతలు. **"నెఱీఇ"** - మంచిమార్గంలో పయనించి. **"ముఱైముఱై"**- శాస్త్ర విధిప్రకారం. **"వZిపడ"**- ఆరాధించేటట్లుగా- అని అర్థం. **"నెఱీఇ"**- భూతకాలిక కృదంతం. **"నెఱి"** ప్రకృతి. **"ఇ"**- భూతకాలిక కృదంత ప్రత్యయం. ఇకారం ఈ కారంగా మారడం. స్వరవికారం. **"నాన్ముకపుత్తేళ్"**- **"పుత్తేళ్"** అనే పదం దైవానికి పేరు. **"నాన్ముకన్ + పుత్తేళ్ = నాన్ముకపుత్తేళ్**. బ్రహ్మదేవుడు- అని భావం. అతని లోకం, **"వియన్దు ఉవప్ప"** అనేది అతని దేశంలో ఉన్నవారు ''తామరవంటి పరమభోగ్యమైన ఒక శ్రీపాదం ఇక్కడకు వచ్చి ప్రత్యక్షం కావడమా!'' అనే ఆశ్చర్యాన్ని, సంతోషాన్ని పొందేటట్టు- అని భావం.

"తామరైక్కాడు" అని ప్రారంభించి లోకాలను కొలిచిన స్వామియొక్క కొన్ని అవయవాలను, కిరీటాన్ని వర్ణిస్తున్నారు. ఈ విధంగా విలక్షణమైన పరమపురుషునకు తప్ప మఱి ఎవరికైనా ఈ లోకం శేషం కాదగినదా! **"నెడియోన్"**- అనే పదం యొక్క సంబోధన **"నెడియోయ్"** అని అవుతుంది.

6. ఓ ఓ ఉలకినతియల్బే, ఈన్డోళిరుక్క
మణ నీరాట్టి, పడైత్తిడన్దు ఉణ్డుమిZన్దు
అళన్దు, తేర్న్దులకళిక్కుమ్ ముతప్పెరుమ్
కడవుళ్ నిఱ్ప, పుడై ప్పలతానఱి
తెయ్వమ్పేణుతల్, తనాతు
పుల్లఱివాణ్మై పొరున్ద క్కాట్టి,
కొల్వనముతలా అల్లన ముయలుమ్,
ఇనైయ శెయ్కై యిన్బు తున్బళి,
తొల్ మామాయ ప్పిఱవియుళ్ నీఙ్గా,
పల్ మామాయ త్తZున్దు మానళిర్ న్దే.

ఉలకు = ఈ భూలోకాన్ని, పడైత్తు = (సృష్ట్యాదిలో) సృష్టించి, ఇడన్దు = (వరాహావతారకాలంలో అండభిత్తినుండి) గుచ్చి ఎత్తి, ఉణ్డు = (ప్రళయకాలంలో) ఆరగించి, ఉమిழ்న్దు = (అవాంతరసృష్టికాలంలో శ్రీపాదాలతో) కొలిచి, తేర్న్దు = (అంతకుమించి రక్షణోపాయాన్నిగూర్చి)చింతించి, అళిక్కుమ్ = రక్షించే రీతిలోని, ముదల్ పెరుమ్ కడవుళ్ = ఆదికారణం, పరదేవత అయిన శ్రీమన్నారాయణుడు, నిఱ్ప = (ఆశ్రయణీయుడై) ఉండగా, (అతనిని వీడి, పుడై = (అతని) విభూతిగా చెప్పబడేవై, పలు = పలు రీతులలో ఉన్నవై, తాన్ అఱి దెయ్‌వమ్ = (ఆశ్రయించే) తాను తెలిసిన కొందఱు దేవతలను, పేణుదల్ = (రక్షకునిగా) ఆరాధించడం, తనాదు పుల్ అఱివు = తన నీచమైన బుద్ధిని, ఆణ్మై పొరున్ద కాట్చి = పెద్దల మనస్సులో తోచేటట్లుగా దర్శింపజేసి, ఈన్ఱోళ్ ఇరుక్క = కన్నతల్లి ఉన్నపుడు (ఆమెను గమనించకుండా), మణై నీరాట్టి = (అచేతనం అయిన) పీటకు నీరు పోయడంవలె ఉన్నది, శెయ్‌కై = (ఆ దేవతలు) కార్యాలు, కొళ్‌వన ముదలా = హింసించడం మొదలైన, అల్లన ముయలుమ్ = చేయదగని కార్యాలను చేయడం అనే, ఇణైయ = ఇటువంటి స్వభావాన్ని కల్గినవి, అళి = (ఆ దేవతలు అనుగ్రహించే) ఫలం, తున్బు = దుఃఖంతో కూడిన, ఇన్బు = సుఖమే అవుతుంది,. (అందువల్ల ఆ దేవతలను ఆశ్రయించడం) తొల్ = అనాదియై, మా = గొప్పదై, మాయ = ఆశ్చర్యకరమైన, పిఱవియుళ్ = సంసారంలోనుండి, నీఙ్గా = బయటపడడమే కాక, పల్ మా = పలు గొప్ప, మాయత్తు = (మోహాన్ని కల్గించగల) శబ్దాదివిషయాలలో, నళిర్న్దు = చక్కగా (పూర్తిగా), అழுన్దుమా = మునిగిపోవడానికి చోటు అవుతుంది, ఉలకినదు ఇయల్‌వు = లోకస్వభావం, ఓ ఓ = అయ్యో ఏమి! ఏమి!

పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై వ్యాఖ్యానానువాదం

అవ :- జీవుల సత్త సార్థకం అయే రీతిలో వారిని దేహేంద్రియాలతో కలిపి సృష్టించి, ఆ విధంగా సృష్టించిన తరువాత "ఇక అవి ఏవిధంగా పోతే మాత్రం నాకేమి!" అని ఉండకుండా, బలిమి అధికంగా కల మహాబలి బలిమిలో తక్కువవాడైన ఇంద్రుని బాధించి, గ్రద్ద కోడిపుంజును ఎగరవేసుకొని పోయే రీతిలో, అతని రాజ్యాన్ని అపహరించుకొనిపోగా (ఎత్తుకొనిపోగా), లక్ష్మీనాథుడు తన గొప్పతనాన్ని ఏమీ గమనించకుండా, తనను యాచకునిగా చేసికొని, ఇంద్రుని రక్షించిన లీలను అనుసంధించి, జ్ఞానాన్ని కల జీవులు ఇతనికి మంగళాశాసనం చేసి ఉజ్జీవించడం యుక్తం కదా!" అని గడచిన పాశురంలో అన్నారు. దానికి పిమ్మట- "వీరు జ్ఞానాన్ని

కలవారై ఉన్నారే! మనం చెప్పిన రీతిలో ఇతనికి (భగవానునకు) మంగళాశాసనం చేయడానికి ముందుకు వస్తారా?'' అని లోకంలోని సంసారిజనులను గమనించారు. వారిని చూస్తే, ప్రయత్నించి భగవానుని ఒక్కని మాత్రమే విడచిపెట్టేవారై, ఇతనిని తప్ప దేనినైనా సరే అభిలషించేవారై, అహంకారమమకార వశ్యులై, భగవానునితప్ప, మిగిలివారిని రక్షకులుగా అన్వేషించిపోయేవారై ఉండడాన్ని చూచి, “అయ్యో! ఈవిధంగా కూడా ఉంటారా!'' అని బాధపడ్డారు., **“ఏకస్మిన్నప్యతిక్రాంతే ముహూర్తే ధ్యానవర్జితే, దస్యుభి ర్ముషితేనేవ యుక్త మాక్రందితుం భృశమ్”** (భగవద్ధ్యానం లేకుండా ఒక ముహూర్తకాలం గడిచినా, దొంగలచే దోచబడ్డవానివలె చాలా ఎక్కువగా ఆక్రందించడం యుక్తం) అనే రీతిలో భగవానుని ధ్యానం చేయడంలో కొంచెం సేపుకూడా విచ్ఛేదం కల్గినా దానికి పరిహారంగా తిరునామసంకీర్తనాన్ని చేసి, గొప్ప ధనం దొంగిలించబడితే అందటికీ తెలిసే రీతిలో గగ్గోలు పెట్టినట్లు, ఆ విచ్ఛేదాన్ని తలచి ఆక్రందించవలసి ఉండగా, ఈ విధంగా ఆక్రందించాలి అనే తలపు ఏమాత్రం లేకుండా ఉండే సంసారుల నష్టాన్ని సహించలేకుండా “ఓ! ఓ!'' అని ఆక్రందిస్తున్నారు.

వ్యాఖ్యానం :- (ఓ! ఓ !) వారు వారు ఉండే చోట్లకు వెళ్ళి వినబడేటట్లు గొంతెత్తి ఉచ్చైఃస్వరంతో ఆழ்వార్లు ఆక్రందిస్తున్నారు.

(ఉలకినదియల్వే) - నిత్యవిభూతిని, అందులో ఉండే తనను అనుభవించే అనుభవానికి కొంచెం కూడా విచ్ఛేదం లేకుండా ప్రవర్తించేటట్లుగా, ఈ లీలావిభూతిని తన విషయంలో జుగుప్సను కలవారితో నిండి ఉండేటట్లుగా సృష్టించాడే భగవానుడు! ఈ లోకం అంతా ఇటువంటి స్వభావాన్ని కలవారై ఉన్నారే!'' అని ఆழ்వార్లు బాధపడు తున్నారు? మీరు ఈ విధంగా **“ఓ”** అని పెద్ద గొంతెత్తి అటిచేటట్లుగా ఈ లోకం ఏం చేసింది? అనే ప్రశ్న రాగా, బదులిస్తున్నారు ఆழ்వార్లు.

(ఈన్హోళ్ ఇరుక్క మణై నీరాట్టి) - వీరు చేసే పని ఏమంటే, కన్నతల్లి ఉండగా అచేతనం అయిన ఒక పీటకు స్నానం చేయించడం మొదలైన ఉపచారాలను చేయడం వంటిదిగా ఉన్నది- అని అంటున్నారు. తల్లి, పిల్లలు కలగడానికి ముందు పిల్లలు పుట్టడం కోసం వ్రతాలు చేసి, తర్వాత గర్భంలో బిడ్డను పది నెలలు మోసి, ప్రసవవేదనను అనుభవించి, ఆ తరువాత బిడ్డగా ఉన్నపుడు కటికనేలపై పరుండి, ఇతనికి పాలు పట్టి లాలించి, తాను చాలా బాధపడి, ఇతనిని రక్షిస్తుంది- ఈ బిడ్డ పెరిగి పెద్దవాడై, జ్ఞానాన్ని పొంది, ఈమె చేసిన ఉపకారాలను స్మరించే యోగ్యతను కలవాడై ఉన్నపుడు, ఆమెను విడచి, ఏ సహాయం చేయడానికి అయినా జ్ఞానం లేనిదై, ఇతడు చేసే

ఉపచారాలను తెలియనిదై ఉండే అచేతవస్తువు అయిన ఒక పీటకు స్నానం చేయించడం మొదలైన ఉపచారాలను చేసినట్లుగా, సర్వవిధబంధువు అయిన భగవానుని కొలిచి, ఏ సంబంధమూ లేని మిగిలిన దైవాలను కీర్తిస్తున్నారే వీరు ! అని అంటున్నారు. మీరు **"ఈన్దోళ్"** అని తల్లిగా భావించినది ఎవరిని? అని అంటే,

(పడైత్తు ఇడన్దు ఉణ్డు ఉమిழ்న్దు అళన్దు తేర్న్దు ఉలకు అళిక్కుమ్ ముదల్పెరుజ్కడవుళ్ నిఱ్ప) - ఈ జీవులందఱు ఈ లౌకిక భోగాన్ని కాని, మోక్షానుభవాన్ని కాని లేనివారై, **"ఆసీదిదం తమో భూతమ్"** (మను-1-15) అని మనుస్మృతి చెప్పిన రీతిలో తమస్సు అనబడే మూలప్రకృతితో ఒకటి అనేటట్లుగా కలసి ఉన్నవారై, జ్ఞానాన్ని కోల్పోయి అచిత్సములై పడిఉన్న ప్రళయకాలంలో, వీరి ఈ దీనస్థితిని చూచి "అయ్యో!" అని జాలి పడి, **"తదైక్షత బహుస్యాం ప్రజాయేయేతి, తత్తేజోஉసృజత" (ఛాందో-6-2-3)** అనేటట్లుగా వీరిని సృష్టించి, సృష్టించిన తరువాత భూమి ప్రళయంలో మునిగిపోగా, నీటిలోకి, బురదలోకి వెళ్ళగల మహావరాహరూపాన్ని ధరించి, భూమిని ఉద్ధరించి, తిరిగి ప్రళయం వచ్చే సమయంలో బాధపడకుండా ఉండేటట్లు ప్రళయం రావడానికి ముందే తన కడుపులో పెట్టుకొని, చిరకాలం లోపల ఉండి వీరు బాధపడకుండా ఉండేటట్లు, సృష్టి కాలంలో బయటకు వ్యక్తం చేయడమనే సృష్టికార్యాన్ని చేసి, మహాబలి అపహరించినపుడు, "తానే ఉపాయం" అని వ్యక్తం అయే రీతిలో అన్నిటినీ కొలిచి - ఈ విధంగా అన్ని విధాలైన రక్షణాలను చేసినా, తనను నమ్మి వెంట వచ్చేవానివద్ద ఉండే ధనాన్ని దొంగిలించినవానివలె, ఈ జీవులు బాధను పొందడాన్ని చూచి బాధపడి, "వీటికి నేను ఏమీ సహాయాన్ని చేయలేదే!" అని కొఱపడి, ఇంకా ఇంకా వీటిని రక్షించే ఉపాయాలను ఆలోచించి, ఆచరించి- ఈరీతిలో రక్షించేవారు ఎవ్వరూ లేకుండా, ఉన్నతుడు- అధముడు అనే వ్యత్యాసం లేకుండా, జీవులను అందఱినీ రక్షించే సాటి లేని మేటి పరదైవం, **"గుహేన సార్ధం తత్రైవ స్థితోஉస్మి దివసాన్ బహూన్, ఆశయా యది వా రామః పునః శబ్దాపయేదితి"** (రామా-అయో- 59-3) (శ్రీరాముడు మళ్ళీ తిరిగి పిలుస్తాడో! ఏమో! అనే ఆశతో గుహునితో పాటుగా అక్కడే పలు దినాలు ఉన్నాను) అనే సుమంత్రునివలె, 'మనలు ఆశ్రయించడంకోసం ఎవరైనా వస్తారా! అని మీకోసం ఎదురు తెన్నులు చూస్తూ ఉండగా- అని భావం. ఈ ఉపకారాలను చేయకపోయినా, ఇతని పరత్వాన్ని గమనిస్తే, ఇతనివంటి సాటి లేని పరదైవం ఇంకొకటి లేదు. ఇతడు ఇన్ని ఉపకారాలను చేసిన తర్వాత కూడా, ఇతనిని ఆశ్రయించడానికి ముందుకు రాకపోవడమా!" అని ఆழ்వార్లు బాధపడుతున్నారు. ఈ సందర్భంలో భగవానునకు, మిగిలిన దైవాలకు గల గొప్ప

వ్యత్యాసాన్ని తెలుపడంకోసం, ఈ క్రింది ఐతిహ్యాన్ని పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై తమ వ్యాఖ్యలో ఉట్టంకించారు.

యయాతి అనే రాజు గొప్ప సాధనానుష్ఠానాన్ని చేసి, స్వర్గంలో ఇంద్రునితో సమానం అయిన ఆసనంలో కూర్చుని ఉన్నపుడు, "కర్మభూమి అయిన మీలోకంలో గొప్ప పుణ్యాన్ని చేసినవారెవరు?'' అని యయాతిని ఇంద్రుడు ప్రశ్నించాడు. అపుడు యయాతి "దైవం ముందు అసత్యం చెప్పకూడదు'' అనే భావనతో, "నేను రాజ్యం చేసే కాలంలో నేను మిగిలిన వారందఱికంటే పుణ్యాశాలిని- అని అంటారు'' అని అన్నాడు. వెంటనే ఇంద్రుడు "నిన్ను నీవే పొగడుకొన్నావు, అందువల్ల ఈ లోకంలో ఉండే అర్హత నీకు లేదు. ఇక్కడినుండి భూలోకంలోకి పడు'' అని యాయాతిని శపించాడు- అని మహాభారతంలో చెప్పబడింది. ఈ విషయాన్ని భట్టర్ ప్రవచించే సమయంలో "యయాతి ఇంద్రుని ఆశ్రయించి ఈ గొప్పతనాన్ని పొందగా, ఈ విధంగా తనకు సరి సమానం అయిన ఆసనంలో యయాతి కూర్చుని ఉండడం సహించలేక "నిన్ను నీవే పొగడుకొన్నావు'' అనే ఒక నెపంతో ఇంద్రుడు అతనిని కిందకు తోసివేశాడు- అని చెప్పబడింది. వేదాన్ని వివరించడంకోసం ప్రవర్తించిన మహాభారతంలో ఈ కథ ఏ వేదాంతార్థాన్ని వివరించడంకోసం మహర్షి వ్రాశారు ?'' అని కొందఱు వారిని అడిగారు. "తాను తనకు సమానం అయిన గొప్పతనాన్ని తన భక్తులకు ఇవ్వగలవాడు, ఆ విధంగా ఇచ్చిన పదవిని చూచి సహించగలవాడు పరతత్త్వం అయిన శ్రీమన్నారాయణుడే. అందువల్ల అతనినే ఆశ్రయించాలి. మిగిలిన దైవాలు తమతో సమానం అయిన గొప్పతనం ఇంకొకనికి ఇవ్వడం అరుదే. ఇచ్చినా దానిని వారు సహించలేరు'' అనే విషయాన్ని వ్యక్తపఱచడంకోసమే ఈ కథను ఋషి వ్రాశారు'' అని భట్టర్ బదులు అనుగ్రహించారు.

అతనిని ఆశ్రయించకపోయినా పోనీ, చాలా క్రిందకు దిగజారకుండా అతనితో ఇంచుమించుగా పోలినవారిని అయినా ఆశ్రయిస్తున్నారా ? అని అంటే -

(పుడైప్పలతానఱి దెయ్‌వమ్ పేణుదల్) - శాస్త్రాలలో పరమాత్మయొక్క సంపదలనుగూర్చి తెలిపే సందర్భాలలో, అతని గొప్పతనాన్ని తెలుపడంకోసం అతని విభూతి అయిన కొందఱికి ఒక్కొక్క విధంగా వారికి నిజానికి లేని కొన్ని అతిశయాలను పొగడుతూ చెప్పడం ఉన్నది కదా! అది ఎటువంటి సందర్భం? అన్నది గమనించకుండా, ఆ వాక్యాలనే ప్రమాణంగా గ్రహించి జీవకోటిలోనికి చేరినవారిని తమకు దైవాలుగా గ్రహిస్తున్నారు. వారిలోకూడా, ఏఒక్క దైవంకూడా అతనికి అన్ని కోఱికలను అనుగ్రహించగల్గిన శక్తిని కల్గినది కాదుకదా! సాటి లేనివాడై, ఉత్తమపురుషార్థాలను

అన్నిటినీ ఇచ్చే పరమాత్మవంటివారు కారుకదా వీరు! "ఆరోగ్యం భాస్కరా దిచ్ఛే ద్ధన మిచ్ఛే ద్ధుతాశనాత్, ఈశ్వరాత్ జ్ఞాన మన్విచ్ఛే ద్గతి మిచ్ఛే జ్జనార్దనాత్" (బ్రహ్మాండ పురాణమ్) (ఆరోగ్యాన్ని సూర్యునివల్ల కోరాలి. ధనాన్ని అగ్నివల్ల కోరాలి, ఈశ్వరునివల్ల జ్ఞానాన్ని కోరాలి. మోక్షాన్ని పరమాత్మనే ఆశ్రయించాలికదా! అన్యదైవాలలో, సంపదను కోటితే ఈ దైవాన్ని ఆశ్రయించాలి, సంతానాన్ని ఆశిస్తే ఈ దైవాన్ని ఆశ్రయించాలి, పశుసంపదను కోటితే ఈ దైవాన్ని ఆశ్రయించాలి'' అని ఈవిధంగా ఒక్కొక్క ఫలంకోసం ఒక్కొక్కరుగా, పలువురు దైవాలను ఆశ్రయించవలసి ఉంటుంది.

(తానఱిదెయ్‌వమ్) - ప్రమాణాలలో పరతత్త్వంగా కీర్తింపబడ్డ దైవంకదా అతడు. తన గుణానికి తగినట్లు రజోగుణంవల్ల, తమోగుణంవల్ల తాను తెలిసిన దైవాన్ని జీవుడు ఆశ్రయిస్తున్నాడు.

(పేఱుదల్) - వాటికి సహజంగా ఏ గొప్పతనం లేనందువల్ల, బోడిగుండువానిని **"పని యిరుమ్ కుZలన్"** (చల్లని, దట్టమైన కేశాలను కలవాడు) అని కీర్తిస్తూ కవిత్వాన్ని చెప్పినట్లే, ఆ దైవాలను ఆశ్రయించే ఇతనికే వాటికి ఈశ్వరసత్తను సంపాదించి ఇవ్వవలసిన బాధ్యత ఉన్నది.

(తనాదు... కాట్టి) - ఇతడు చెప్పినంతమాత్రంలో ఆ దైవాలు ఆశ్రయించదగినవి కావడంలేదు. ఇతడే వారివద్ద కొన్ని ఫలాలను పొందినట్లు చెప్పడం వీలు కాదు. ఇక, ఇతడు ఆ దైవాలను ఆశ్రయిచినందువల్ల ఫలించినది ఏమి? అని అంటే, జ్ఞానుల దగ్గర తన జ్ఞానహైన్యాన్ని ప్రకటించుకొంటున్నాడు- అని అంతమాత్రమే ఫలిస్తుంది.

(తనాదు పుల్లఱివు ఆణ్మై పొరుళ్ల క్కాట్టి) - తన జ్ఞానలోపాన్ని జ్ఞానపూర్ణులకు తెలిసేటట్లుగా చేసి- అని భావం. నిజానికి ఫలం అని చెప్పదగినది మోక్షమే. దానిని పరమాత్మను ఆశ్రయించే పొందాలి. **"ఆత్మా వా అరే ద్రష్టవ్యః శ్రోతవ్యో మంతవ్యో నిధిధ్యాసితవ్యః" (బృహ-6-5-6)** (వినదగినది, భావించదగినది అయిన ఆత్మ నేరుగా దర్శించదగిన స్థితిని పొందేంతవరకు ధ్యానించదగినది). అనే ప్రమాణానుసారం, **"వేదాహ మేతం పురుషం మహాంతమ్, ఆదిత్యవర్ణం తమసః పరస్తాత్, తమేవం విద్వా నమృత ఇహ భవతి"** అనే ప్రమాణానుసారం ఉపాసనవాక్యంలో చెప్పిన రీతిలోనే జగత్కారణవస్తువును ఉపాసించే పొందాలి. ఇతడు ఉపాసించే దైవాలు అటువంటివి కావే. ఇక వాటి స్వభావాన్నిగూర్చి వివరిస్తున్నారు.

(కొళ్‌వన ముదలా అల్లన ముయలుమ్ ఇనైయ శెయ్‌కై) - 'మేకను కోసిపెట్టు; నీ కొడుకును కోసిపెట్టు' అని కొన్ని దైవాలు హింసను కోరతాయి. మధుమాంసాదులైన నీచద్రవ్యాలను కొన్ని దైవాలు అపేక్షిస్తాయి. వాటి కార్యాలు ఈవిధంగా ఉంటాయి.

ఈ విధంగా ఈ దైవాలను ఆశ్రయిచడం నరకంతో సమానం. ఇటువంటి వీరిని ఆశ్రయించి పొందే ఫలాలను చూస్తే, వాటిని పొందడం కంటే పొందకపోవడమే మంచిది అనేటట్లు ఉంటుంది- అని ఇకపై అంటున్నారు.

(ఇన్బు తున్బు అళి) - దుఃఖమిశ్రితం అయిన సుఖమనే ఫలాన్నే ఈ దైవాలు ఇస్తాయి. దుఃఖం లేని, సుఖమే అయిన మోక్షాన్ని ఇవ్వగల సామర్థ్యం వారికి లేదు కదా! అందువల్ల ఈ దైవాలను ఆశ్రయించేవారికి ఫలించేది ఏమి? అనే ప్రశ్న వచ్చినపుడు, తనతో సాటి అయిన ఒక జీవుడై, సంసారం వృద్ధి కావడానికి కారణమై, అనాదికాలంగా సంసారంలో పరిభ్రమిస్తున్న ఒక దైవాన్ని ఆశ్రయించి ఫలాన్ని పొందాలని ప్రయత్నిస్తే, దాని ఫలంగా ఇతడు ఇంకా సంసారంలో పరిభ్రమించేవాడే కాగలడు- అని అంటున్నారు.

(తాన్ మా మాయ ప్పిఱవియుళ్ నీఙ్గా ప్పన్మామాయత్తు అZున్దు మానళిర్న్దే)- అనాదియై, సంసారానికి కారణమై ఉండే మూలప్రకృతి ఇక్కడ **"మామాయమ్"** అని అనబడుతున్నది. **"దైవీ హ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా"** (గీ -7-14) (దేవుడనైన నాచే సృష్టింపబడ్డది, మూడు గుణాలతో నిండినది అయిన ఈ నా మూలప్రకృతి ఎవరికీ దాటడానికి సాధ్యం కానిది) అని అతనిచే గీతలో చెప్పబడ్డ ఆశ్చర్యకరమైన శక్తిని కల ఈ మూలప్రకృతియొక్క పరిణామరూపం అయిన దేహంయొక్క సంబంధంచేత కలిగే జన్మలలో ప్రవేశించి, వీటినుండి బయటపడే దారి లేక, పలు రీతులలోని మహామాయలు అయిన శబ్ద-స్పర్శ రూప-రస- గంధాలనే విషయాలలో ఎంతగా ఉద్ధరించినా గట్టును చేర సాధ్యం కాని రీతిలో అట్టడుగు మట్టంవరకు మునిగిపోయి ఉంటాడు. **"మాయమ్"** అనే పదం ఆశ్చర్యకరమైన స్వభావాలను కల భగవానుని తెలుపుతుంది. ఇక్కడ మొదట గల **"మామాయమ్"** ఆశ్చర్యకరమైన ప్రకృతిని, రెండవసారి ప్రయోగింపబడ్డ **"మామాయమ్"**- శబ్దాది విషయాలను తెలుపుతుంది.

(ఉలకినదియల్వే) - మన స్వరూపానురూపం అయిన, మిక్కిలి గొప్పదైన సుఖాన్ని పొందాలని అనుకోకుండా, ఈ లోకంలో ఉండే జీవులు స్వరూపానికి తగని దైవాలను ఆశ్రయించి, అనర్థాన్ని పొందాలని ప్రయత్నిస్తున్నారే. ఇదేమి ఆత్మహత్య! అయ్యో! అయ్యో! అని అంటున్నారు.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్

అవ :- **ఆఱామ్బాట్టు (ఓ ఒ ఉలకు) ఇవ₹ౕనుడైయ సత్తైయై సార్థమాక ఉపాదానమ్బుణ్ణి సృష్టిత్తు, సృష్టిత్త అనన్తరమ్, "ఇని మేల్ అవై పట్టతు పడుకిఱన"**

ఎన్ఱిరాతే శిఱియత్తై ప్పెరియతు నలిన్దు మహాబలిపోల్‌వార్ పఱున్దిఱాజ్జైనాప్పోలే అపహరిక్క, శ్రియఃపతియాన తన్నై పారాతే తన్నై యZత్తు రక్షిత్త శెయలై అనుసన్ధిత్తు, చేతనరాయిరుప్పార్‌క్కు, ఇవనుక్కు మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణి వర్‌త్తిక్కవిఱే శెయ్య పడుప్పతు! ఎన్ఱార్ కీZ. “ఇవర్‌కళ్ తాఙ్గళ్ చేతనరానపిన్బు ఇతిలే ఒరుప్పడాతొZవర్ కళో!” ఎన్ఱు లౌకికరై ప్పార్‌త్తార్. అవర్‌కళ్ వరున్ది క్కైవిడువతు ఇవనొరువనైయు మేయాయ్, విరుమ్బుకైక్కు మివనై యొZన్దవైయాక అమైన్దు “నాన్” ఎన్ఱుమ్, “ఎన్నతు” ఎన్ఱుమ్, భగవద్వ్యతిరిక్తరై రక్షకరాక త్తేడియుమ్ పోరుకిఱపడియై క్కణ్డు ఇతు ఇరున్దపడి ఎన్? “ఏకస్మిన్నప్యతిక్రాన్తే ముహూర్తే ధ్యానవర్జితే, దస్యుభి ర్ముషితేనేవ యుక్త మాక్రన్దితుం భృశమ్” ఎన్గిఱపడియే భగవద్ధ్యానత్తుక్కు విచ్ఛేదమ్ పిఱన్దాల్ అతుక్కు ప్పరిహారమాక త్తిరునామసఙ్కీర్తనమ్ పణ్ణుకై, శీరియ ధనమ్ అపహృతమానాల్ ఎల్లారు మఱియ క్కూప్పిడుమాపోలే కీZ ప్పిఱన్ద విచ్ఛేదత్తుక్కు క్కూప్పిడక్కడవతిఱే. అప్పడి తఙ్గళిZవుక్కు క్కూప్పిడవేణ్డియిరుక్క, అవర్‌కళ్ అతుతాను మఱియాతే యిరుక్క, అవర్‌కళిZవు పొఱుక్కమాట్టామే తాముమ్, “ఓఒ” ఎన్ఱు కూప్పిడుకిఱార్.

వ్యా :- (ఓ ఒ) ఇరున్దార్ ఇరున్ద విడఙ్గళిలే శెవిప్పడుమ్బడి కూప్పిడుకిఱార్. (ఓఒ ఉలకినతియల్వే) ఒరు విభూతియాక త్తన్నై అనుభవిక్కిఱ అనుభవత్తుక్కు విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే శెల్లుకిఱాప్పోలే ఇతొరువిభూతి తన్బక్కల్ వైముఖ్యమ్ పణ్ణుమ్బడివైప్పతే! ఇతొరు లోకత్తినుడైయ స్వభావమే! నీరిఙ్గనే “ఓఒ” ఎన్ఱిట్టు నెడువాశి పడ క్కూప్పిడుకైక్కు లోకమాక త్తాన్ శెయ్‌తతు ఎన్? ఎన్నిల్, ఈన్ఱోళిరుక్క మణై నీరాట్టి యిరానిన్ఱార్‌కళ్. ఉత్పత్తిక్కు మున్నే ఉణ్డాక్కుకైక్కు సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణి, పిన్నై గర్భత్తిలే ధరిత్తు, ప్రసవవేదనై అనుభవిత్తు, అనన్తరమ్ తణ్ణియ తరైయిలే యిట్టుక్కొడు పణ్డు నోక్కినాల్. అఱివు పిఱన్దు, పణ్ణిన ఉపకారత్తై స్మరిక్కుమళవానవాఱే, అవళై విట్టు ఒరు ఉపకారముమ్ పణ్ణావు మఱియాతే, ఇవన్ పణ్ణిన ఉపకారత్తై స్మరిక్కవు మఱియాతే ఇరుప్పతు ఓరచిత్పదార్థత్తై క్కొణ్డాడువారైప్పోలే, వకుత్త విషయత్తై విట్టు అప్రాప్తవిషయత్తై ఆదరియానిన్ఱార్‌కళ్.

నీర్ “ఈన్ఱోళ్” ఎన్ఱు- తాయాక నినైక్కిఱతుతాన్ ఆరై ? ఎన్నిల్, (పడైత్తిడన్దుణ్డు మిZన్దళన్దు తేర్‌న్దులకళిక్కుమ్ ముతల్ పెరుమ్ కడవుళ్) ఇవై యడఙ్గలుమ్ భోగమోక్ష శూన్యమాయ్, తమోభూతమాయ్, అచిత్కల్పమా యZన్దు కిడక్కిఱపోతు ఇవ₹ిడైయ దశైయై క్కణ్డు, “ఐయో!” ఎన్ఱు ఇరఙ్గి, “బహుస్యామ్” ఎన్ఱు సృష్టిత్తు, సృష్టమాన వనన్తరమ్ ప్రళయఙ్గొళ్ళ, నీరుక్కుమ్, శే₹\ుక్కు మిఱాయాత మహా వరాహమాయ్ ఎడుత్తు, తిరియ ప్రళయమ్ వరు మెన్ఱు ముఱ్కోలి వయి₹ిలే వైత్తు,

ఉళ్ళే కిడన్దు తళరాతపడి వెళినాడు కాణ ఉమిZన్దు ఎల్లై నడన్దు మీట్టు- ఇప్పడి సర్వవిధరక్షణఙ్గళైయుమ్ పణ్ణిచ్చెయ్‌తే, పిన్నైయుమ్, తన్నై విశ్వసిత్తు అరుకే కిడన్దవనై మడి తడవినవనైప్పోలే అనుతపిత్తు, ఒన్టుమ్ శెయ్యాతానాయ్ మేల్ మేలెన రక్షణో పాయఙ్గళై చ్చిన్తిత్తు, ఒరువరై ఇరువరై యన్రిక్కే వరైయాతే ఎల్లారైయుమొక్క రక్షిక్కిఱ అద్వితీయ పరదేవతైయానవన్. "ఆరో వరువార్" ఎన్టు "ఆశయా యది వా రామః" ఎన్గిఱపడియే అవసరప్రతీక్షనాయ్ నిఱ్క. ఇవ్వుపకారఙ్గళై ప్పణ్ణి₹\లనాకిలుమ్ ఆశ్రయిక్కైక్కు ముట్ట ప్పాఱుక్కుమ్ అద్వితీయపరదేవతై ఇవనల్లతిల్లై. యయాతి, సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణి స్వర్గత్తిలే ఇన్ద్రనోడు అర్ధాసనత్తిలే యిరుక్కచ్చెయ్‌తే, "కర్మ భూమియిల్ పుణ్యకృత్తుక్కళ్ ఆర్?" ఎన్టు అవనై కేట్క, ఒరు దేవతై మున్బే పోయ్ శొల్లి₹\ాక వౌణ్ణాతెన్టు "నాన్ వర్త్తిత్త కాలత్తిల్ ఎన్నై ఎల్లార్క్కుమ్ మేలాక చ్చొల్లువర్కళ్" ఎన్న, "ఆత్మప్రశంసై పణ్ణినాయ్, ధ్వంస" ఎన్టు భూమియిలే విZవ్బుడి శపిత్తానెన్టతు. ఇవ్విడత్తై భట్టర్ వాశిత్తు ప్పోన్దకాలత్తిలే, "ఇన్ద్రన్‌తన్నై యాశ్రయిత్తు ప్పె₹\ు ఉత్కర్షమాయిరుక్క, అర్ధాసనత్తిలే యిరున్దతు పొఱుక్కమాట్టామే 'ఆత్మప్రశంసై పణ్ణినాయ్' ఎన్టు ఒరు వ్యాజత్తై యిట్టు త్తళ్ళినానాయిరున్దతు. ఇతుతాన్ వేదోపబ్బృంహణార్థమాక ప్రవృత్తమాన మహాభారతత్తిలే ఎవ్వర్థత్తినుడైయ విశదమాక ఋషి ఎZతినాన్?" ఎన్టు కేట్క, "తాన్, తన్నోడొక్క ఉత్కర్షత్తై క్కొడుక్క వల్లతువుమ్, అత్తై ప్పొఱుక్క వల్లతువుమ్ పరదేవతైయాన పిన్బు, ఆశ్రయిక్కప్పడుమతువుమ్ పరదేవతై, అల్లాతార్ ఆశ్రయణీయరల్ల రెన్నుమిడముమ్ ప్రకాశిప్పిక్కైక్కాక" ఎన్టరుళిచ్చెయ్‌తార్. అవనై విట్టాల్ శురుక్క మొZయ అవనోడు తోళ్‌తీణ్డియాయిరుప్పారై ఆశ్రయిక్కప్పెటిలు మామితే? (పుడైప్పలతానటి తెయ్‌వమ్ పేణుతల్) ఒరు పుడైకళిలే అర్థవాదిత్తు అనుడైయ విభూతియై ప్పేశుకిఱవిడత్తిలే, అవనుడైయ ఉత్కర్షత్తుక్కాక ఇవ్వరుకే శిలర్క్కు చ్చిల మినుక్కమ్ శొల్లుమే! అత్తై క్కొణ్డు కిడన్ద విడ మఱియామే ఒతుఙ్గి క్కిడన్దవ₹\ యాయి₹\ు ఆదరిప్పతు. అతు తన్నిలుమ్, ఒరు దేవతైయే ఇవనుడైయ సర్వాపేక్షితఙ్గళైయుమ్ కొడుక్కమాట్టాతే. ఒరువనాయ్ పరమపురుషార్థలక్షణమోక్షత్తై క్కొడుక్కిఱానన్టే. అతు వేణ్డిల్ "గతి మిచ్చే జ్జనార్దనాత్" ఎన్నక్కడవతిటే. ఆక, "విభూతికామనాకిల్ ఇన్నాన్ ఇన్నానై ప₹\ువాన్; పుత్రకామనాకిల్ ఇన్నానై ప్ప₹\ువాన్; పశుకామనాకిల్ ఇన్నానై ప్ప₹\ువాన్" ఎన్టు ఇఙ్గనే ఓరొన్టుక్కొరువరాయ్ ప్పలరాయిరుక్కుమ్. (తానటి తెయ్‌వమ్) ప్రమాణప్రసిద్ధ మాయిరుప్పతొన్టన్టే; రజోగుణత్తాలుమ్, తమోగుణత్తాలుమ్ మిక్కిరుక్కిఱ తానటిన్ద తెయ్‌వత్తై యాయి₹\ు ప్ప₹\ువతు. (పేణుతల్) అవై తనక్కెన్న ఓరుత్కర్ష మిల్లామైయాలే, మొట్టైత్తలైయనై,

"పనియిరుజ్గZలన్" ఎన్ఱు కవి పాడువార్రైప్పోలే, ఆశ్రయిక్కిఱ ఇవనుక్కే భరమాయి₹\ు ఆద్దేవతైకళుక్కు ఈశ్వరత్వమ్ సమ్పాదిత్తు క్కొడుక్కైయుమ్. (తనాతు) ఇవన్ శొన్నపోతాక అవై ఆదరణీయజ్గళాకిఱనవు మల్ల; ఇవన్దాన్ అజ్గే శిల పె₹\ానాకిఱాను మల్లన్; ఇత్తాల్ ఫలిత్తతాయి₹\తు- విశేషజ్ఞర్క్కు త్తన్నుటివిల్ కుత్తైవై ప్రకాశిప్పిత్తానామిత్తనై. (తనాతు పుల్లటివు ఆణ్మై పొరున్ద క్కాట్టి) తన్నుడైయ జ్ఞానత్తిన్ అల్పత్తైయె విశేషజ్ఞర్క్కు త్తేఱుమ్బడి తెరివిప్పిత్తు. ఫలమ్ పెఱుమ్బోతు పరదేవత్తైయె ఆశ్రయిత్తు ప్పెఱవేణుమే! ఆశ్రయిక్కు మిడత్తిల్ "నిదిధ్యాసితవ్యః" ఎన్ఱుమ్, "తమేవం విద్వాన మృత ఇహ భవతి నాన్యః పన్థా" ఎన్ఱుమ్ ఉపాసనవాక్యజ్గళిల్శొన్నపడియే కారణవస్తువై ఉపాసిక్కిఱతన్ఱితే. (కొళ్వన ముతలా వల్లన ముయలు మినైయ శెయ్కై) "అట్టై అఱుత్తు త్తా, ప్రజైయై అఱుత్తు త్తా" ఎన్బన శిలవుమ్; నిషిద్ధద్రవ్యజ్గళై క్కొణ్డు పరిమాఱవేణువన శిలవుమ్, ఇవై యాయి₹\ు శెయ్ల్కళ్. ఆశ్రయణజ్గళ్ తానే నరకమాయిరున్దతే. ఇప్పడి యాశ్రయిత్తు ప్పెఱుమ్ ఫలత్తై ప్పార్త్తాల్, అతు పెఱుమతిల్ పెఱాతొZకై నన్ఱాయిరుక్కుమ్. (ఇన్బు తున్బళి) సుఖదుఃఖమిశ్రమాన ఫలత్తైయా యి₹\ు త్తరువతు. నిష్కృష్టసుఖమాన మోక్ష మవ₹\ుక్కిల్లైయే.

ఆక, శెయ్తతాయి₹\ు ఎన్? ఎన్నిల్, తన్నోడు ఒత్తిరుప్పానొరువనాయ్, భవోపకరణభూతనాయ్, నిత్యసంసారియాయిరుప్పానొరువనై ఆశ్రయిత్తు ఫలమ్ పెఱ ప్పార్త్త ఇతుతాన్ నిత్యసంసారియాకైక్కు కృషిపణ్ణినానాయి₹\ు. (తొన్మామాయ ప్పిఱవియుళ్ నీజ్గా ఇత్యాది). పZయతాయ్, కారణమాయిరుక్కిఱ మామాయ ముణ్డు. ఇమ్మాయై. "ఇతు ఒరువరాల్ కడక్క వొణ్ణాతు" ఎన్ఱు అవన్ అరుళిచ్చెయ్త ప్రకృతి; ఇప్ప్రకృతి సమ్బన్ధ నిబన్ధనజన్మజ్గళిలే పుక్కు మీళ విరకిన్ఱిక్కే పల వకై ప్పట్టిరుక్కిఱ మామాయ ముణ్డు- శబ్దాదివిషయజ్గళ్. అవ₹\ిలే. (నళిర్న్దు అZన్దుమా) ఎడుత్తతనైయుమ్ అడి యZన్దానిన్ఱన. (ఉలకినతియల్వే) వకుత్త విషయత్తై ప్ప₹\ి నిష్కృష్టసుఖత్తై ప్పెఱప్పారాతే, చేతనర్ అప్రాప్తవిషయత్తై ఆశ్రయిత్తు అనర్థత్తై పెఱ ప్పార్ప్పతే! ఇతెన్న పడు కొలై! ఎన్గిఱార్.

అరు :- ఆఱామ్బాట్టు - (ఓఒ) "ఈన్ఱోళ్" ఈన్ఱవళ్. నెరియ-కZయ, అనేకకాలమ్ నొన్దు అవళుడైయ ప్రసవవేదనైయాల్ వన్ద శ్రమమ్ కZయ, "పుడైప్పలతా నటి" పుడై యెన్ఱు-గుహైయాయ్, ప్రసిద్ధప్రమాణజ్గళ్ పలవ₹\ిలుమ్ ప్రతిపాదిక్కప్పడువతామతన్ఱిక్కే యొZయ ప్రామాణికర్ నాలుపేర్ ఇరున్ద సభైయిలే అటివరితాన క్షుద్రదేవత్తైయె. "నళిరుకై"-దుఃఖికై. "నళిర్న్దZన్దుమ్- ఓఒ ఉలకినతియల్వే" ఎన్ఱు క్రియై.

దివ్యార్థ దీపిక

"ముẐతోళాయిరమ్ తZైత్త నెటియోయ్క్కల్లతు మడితో పులకే" ఎన్ఱు కీẐ ప్పాట్టిల్ అరుళిచ్చెయ్త ఆZ్వార్ తమ్ముడైయ కోళ్కైప్పడియే ఉలక మనైత్తుమ్ ఎమ్బెరుమానై వణఙ్గి వẐప్పట్టు ఉజ్జీవిక్కిన్ఱదా! ఎన్ఱు ఆరాయ్న్దు పార్త్తార్. క్షుద్ర ఫలన్కళై విరుమ్బి, క్షుద్రదేవతైకళై ఆరాధిక్కిన్ఱ క్షుద్రజనఙ్గళే మికుతియాక క్కాణప్పట్టన, పరితాపమ్ పొఱుక్కమాట్టామల్ "ఐయో! ఐయో! ఇప్పడియుమ్ ఉలకమ్ పాZాయ్ ప్పోవతే!" ఎన్ఱు వయిƒ్ƒిలుమ్, తలైయిలుమ్ అడిత్తు క్కొళ్ళుకిఱార్ - "ఓ! ఓ!" ఎన్ఱు కƒ\ıకిఱార్. ఇప్పడి ఇవర్ "ఓ ఓ" ఎన్ఱు కƒ\ıకిఱ కƒ\ల్ ఎవ్వళవుదూరమ్ కేట్కుమెన్నిల్, ఇవర్తామ్ కీẐప్పాట్టిల్ పేశిన మేలుకళన్ద తిరువడి ఎవ్వళవు దూరమ్ శెన్ఱతో, అవ్వవిలుమ్ మేలాకవే శెన్ఱు ఒళిక్కు మెన్ఱు కొళ్ళీర్.

ఇవ్వులకిన్ స్వభావత్తై నామ్ ఎన్న శొల్లువోమ్! ఇవ్వులకమ్ శెయ్కిఱ కారియమ్ ఎన్న? ఎన్నిల్, నన్ఱి కెట్ట కారియమ్ శెయ్యానిన్ఱతు. పిళ్ళైయై ప్పెఱువదఱ్కు మున్బు ప్పలవకై క్కష్టఙ్గళ్ పట్టుమ్ పెƒ\ పిన్బుమ్ కుళైయఱ సంరక్షిప్పదఱ్కాక ఎత్తనైయో వరుత్తఙ్గళ్ పట్టుమ్ నన్మైయే శెయ్తు పోరుకిఱ మాతావుక్కు ప్పలవకై ఉపచారఙ్గళ్ శెయ్యవేణ్డియతు ప్రాప్తమాయిరుక్క, అవళై త్తిరస్కరిత్తువిట్టు ఉపయోగ మƒ\ ఒరు మణైక్కట్టైయే ఆదరిత్తు, అదఱ్కు క్కొణ్డాట్టఙ్గళ్ శెయ్వారైప్పోలే ఇవ్వులకత్తవర్ తఙ్గళ్, పలవకై ఉపచారఙ్గళుమ్ శెయ్తు పోరుకిఱ ఎమ్బెరుమానై అనాదరిత్తు విట్టు, ఒరు నన్ఱియుమ్ శెయ్యమాట్టాద అచేతనప్రాయఙ్గళాన పుదు దెయ్వఙ్గళై క్కొణ్డాడు కిన్ఱార్కళే! ఇతు వివేక మిరున్దు శెయ్కిఱ కారియమో! అఱివు ఉళ్ళవర్కళ్ ఇప్పడియుమ్ శెయ్వార్కళో! ఎమ్బెరుమాన్ ఇవ్వులకుక్కు చ్చెయ్త ఉపకారఙ్గళై ఇన్ఱు నాన్ పుతితాక చ్చొల్లవేణ్డుమో! ఇఱకు ఒడిన్ద పక్షికళైప్పోలే కరణకళేబరఙ్గళై ఇZన్దు కిడన్ద ఇవ్వాత్తు మాక్కళై క్కరణకళేబరణఙ్గళోడే కట్టినతుమ్, హిరణ్యాక్షన్ పాయాక చ్చురుట్టి క్కొణ్డుపోన ఇన్నిల వులకత్తై మహావరాహ మాకి మీట్టు క్కొణర్న్దదుమ్, ఇవ్వులక మెల్లామ్ పిరళయప్పెరుఙ్కడలిల్ నశిత్తు ప్పోక నేర్న్ద కాలత్తు త్తిరు వయిƒ్ƒిలే వైత్తు సంరక్షిత్తదుమ్, ప్రళయమ్ కẐన్దవాఱే పZైయపడి వెళియిట్టతుమ్, మావలియిడత్తు నీరేƒ\ı ప్పెƒ\ı త్తాళిన్ కీẐ ఆట్పడుత్తిక్కొణ్డతుమ్- ముదలాన ఉపచారఙ్గళ్ శొల్లి ముడియుమో! ఇప్పడిప్పట్ట ఉపచారఙ్గళ్ ఇన్ఱుమ్ ఎత్తనైయో శెయ్వదాక త్తిరువుళ్ళమ్ పƒ్ƒి యిరుప్పవనన్ఱో తిరుమాల్! అవనై త్తవిర వేఱొరు ముZుముదఱ్కడవుళ్ ఇవ్వులకుక్కు ఉణ్డో! నన్ఱి యఱివుళ్ళవర్కళ్ అప్పెరు మానుక్కన్ఱో పణివిడైకళ్ శెయ్యప్రాప్తమ్! అవనుక్కుచ్చెయ్యాతతోడు ఒరు నన్ఱియుమ్

శెయ్యమాట్టాత దేవతాన్తరఙ్గళుక్కు ప్పోయ్ ప్పణివిడై శెయ్కిఱ ఇవ్వులకిన్ అవివేకత్తై ఎన్న శొల్లువోమ్? అన్ద దేవతాన్తరఙ్గళుక్కు ఇవర్కళ్ శెయ్కిఱ ఆరాధనమ్ ఎన్న? ఎన్నాల్, ఆట్టై వెట్టి ప్పలి యిడువతుమ్, కోZయై క్కొన్ఱు నైవేద్యమ్ శెయ్వతుమ్ - ఇవై పోల్వన జీవహింసైచ్చెయల్కళేయామ్. ఇదఱ్కు ప్పలనాక అన్ద దేవతైకళ్ కొడుప్పతు ఎన్న? ఎన్నాల్, ఇన్ద సంసారత్తిలేయే తరైప్పట్టు అZన్ది ఉZల్ వదఱ్కు ఉఱుప్పాన ఆభాససుఖఙ్గళేయామ్. ఉణ్మైయిల్ ఇవై సుఖఙ్గళల్ల. తుక్కమేయామ్. ఇప్పడిప్పట్ట తుక్కఙ్గళై ప్పెఱ విరుమ్బి ఇవ్వులకమ్ ప్రాప్తదేవతైయై విట్టు దేవతాన్తర భజనమ్ పణ్ణి త్తిరికిన్ఱతే! అన్యాయమాయ్ అనర్థప్పట్టు ప్పోకిన్ఱతే! ఇదనిల్ మిక్క పరితాప ముణ్డో!- ఎన్నారాయిౕ\ం.

"ఈన్ఱోళిరుక్క మణై నీరాట్టి" - 'పేయిరుక్కు నెడువెళ్ళమ్ పెరువిశుమ్బిన్ మీదోడి ప్పెరుకుకాలమ్, తాయిరుక్కుమ్ వణ్ణమే ఉమ్మై త్తన్ వయిౕ\ౕరుత్తి ఉయ్యక్కొణ్డాన్, పోయిరుక్కు మౕ\ం ఇఙ్గోర్ పుతు తైయ్వమ్ కొణ్డాడుమ్ తొణ్డీర్. పెౕ\ తాయిరుక్క మణై వెన్నీరాట్టుదిరో మాట్టాత తకవౕ\ౕరే" ఎన్ఱ తిరుమఙ్గై యాZ్వార్ శ్రీసూక్తియుమ్ ఇతనై యడియొౕ\ౕయతే. "మణై నీరాట్టి"- 'మణై' ఎన్ఱతు అచేతనవస్తుక్కళై ఎల్లామ్ శొన్నపడి. "నీరాట్టి" ఎన్ఱతు ఉపచారఙ్గళ్ పలవౕ\ౕ యుమ్ శొన్నపడి. "మణై నీరాట్టు మాపోలే" ఎన్ఱు శొల్లవేణ్డుమిడత్తు (అవాయ్ నిలైయాక) ఉవమైయై ఉళ్ళడక్కి, "మణై నీరాట్టి" ఎన్ఱే శొన్నతన్ కరుత్తు యాదు? ఎనిల్, దేవతాన్తరభజనమ్ పణ్ణువతోడు మణై నీరాట్టువదోడు ఒరు వాశి యిల్లై. ఇతు తాన్ అతు; అతు తాన్ ఇతు- ఎన్ఱు ఇరణ్డుక్కు ముళ్ళ అభేదత్తై క్కాట్టిన పడియామ్.

మాతర్కళ్ ప్రసవిత్తవుడనే పెౕ\ అత్తాయైయుమ్, పిఱన్ద శిశువైయుమ్ స్నానమ్ శెయ్విత్తల్ మలైనాట్టు వZక్కమాక వెకు ముఱ్కాలత్తిల్ ఇరున్దదామ్. ప్రసవిత్త వుడనే తాయై నీరాట్టువతు పలవకై క్కష్టఙ్గళుక్కు క్కారణమావదాల్ అత్తాయ్క్కు ప్పదిలాక ఒరు మణైక్కట్టియై స్నానమ్ శెయ్విప్పతు ఇడైక్కాలత్తు వZక్కమాక ఇౕ\ౕక్కుమ్ నడన్దు వరుకిన్ఱతామ్. అతనై త్తిరువుళ్ళమ్ పౕ\ౕ ఇఙ్గు ఆZ్వార్ ఇప్పడి అరుళిచ్చెయ్ దార్- ఎన్ఱు శిలర్ శొల్లువర్.

'పుడైప్పలతానఱి దెయ్వమ్ పేణుతల్' -"పుడై" ఎన్ఱతు ఏదో ఒరుపక్కమ్ - ఎన్ఱపడి. వేదత్తిల్ ఏదో ఒరు మూలైయిల్ శివన్ ఎన్ఱుమ్, రుద్రన్ ఎన్ఱుమ్, హిరణ్య గర్భన్ ఎన్ఱుమ్ శిల పదఙ్గళ్ కిడన్దాల్ అవౕ\ౕన్ ప్రకరణత్తైయుమ్, పొరుళైయుమ్ తెఱిన్దు కొళ్ళాతు అన్ద దేవతైక్కు పరత్వమ్ శొల్లియిరుప్పదాక కొళ్వర్కళ్ శిలర్ అత్తై

చ్చొల్లుకిఱతు. ఆనతుప౯ఱియే "తానటి దెయ్వమ్" ఎన్టుమ్ శొల్లప్పట్టతు. పుత్రకామనుక్కు ఒరు దెయ్వమ్, ఐశ్వర్యకామనుక్కు ఒరు దెయ్వమ్, ఆరోగ్య కామనుక్కు ఒరు దెయ్వమ్ - ఎన్టిప్పడి అవరవర్కళ్ ప౯ఱుమ్ దెయ్వజ్గళ్ పలపలవా యిరుప్పతుప౯ఱి "ప్పలదెయ్వమ్ పేణుదల్"- ఎన్టార్.

"తనతు" - ఎన్బతు "తనాతు" ఎన్టు నీట్టల్ వికారమ్ పె౯ఱు క్కిడక్కిఱతు. "పుల్లఱివాళన్" ఎన్టు వివేకమ౯ఱవర్కళై చ్చొల్లుకిఱతు. "పుల్లఱి వాళ్మై" యావతు అవివేకమ్ 'కొళ్వనముతలా అల్లన' - ఇవ్వాZ్వార్ తామే తిరువాయ్మొZియిలే "తీర్ప్పారై యామిని" ఎన్ట తిరువాయ్మొZియిల్ "నీర్ ఎదువానుమ్ శెయ్తు అజ్గోర్ కళ్ళుమ్ ఇఱైచ్చియుమ్ తూవేల్మిన్" ఎన్టుమ్, "అణజ్గు క్కరుమరున్దెన్టజ్గోర్ ఆడుమ్ కళ్ళుమ్బుఱాయ్" ఎన్టుమ్, 'ఏదమ్ పనైన్డు అల్ల శెయ్తు కళ్ళూడుకళాయ్ త్తూయ్, కీతముZవిట్టు నీరణజ్గాడుతల్ కీZ్మైయే' ఎన్టుమ్ అరుళిచ్చెయ్దలై అనుసంధిక్క త్తకుమ్.

"ఇన్బు తున్బు అళి" - అళిప్పతు అళి. అతావతు- కొడుక్కుమ్ వస్తు. దేవతాన్తరజ్గళ్ తరుమ్ పొరుళ్ యాదెనిల్, ఇన్బు తున్బు- ఇన్బావతు సుఖమ్ తున్బావతు తుక్కమ్. సుఖ మెన్టు భ్రమిక్కక్కూడియ తుక్క మెన్ట వాఱు. సంసారత్తిల్ కిడైక్కుమ్ సుఖజ్గళెల్లామ్ ఇప్పడిప్పట్టవైయేయామ్. పిళ్ళై పెఱువతు, శెల్వమ్ పెఱువతు- ఎన్ను మివై మేలెZప్పార్క్కైయిల్ సుఖమాక త్తోన్టి, వరవర తున్బమాకవే ముడికిన్టమైయై పన్ని యురైక్కుజ్గాల్ పారతమామ్.

దేవతాన్తరభజనమ్ పణ్ణువతు నిత్యసంసారియా మొZివదఱ్కు కృషి పణ్ణువతే యన్టి వేఱిల్లై ఎన్బదై కూఱి ముడిక్కిఱార్ - "తౌన్ మామాయ ప్పెఱవియుళ్ నీజ్గా ప్పన్మామాయత్తZున్డు మానళిర్న్దే" ఎన్టు.

దివ్యార్థదీపిక అనువాదం

"ముడితోళ్ ఆయిరమ్ తZైత్త నెడియోయ్క్కల్లతు మడియతో వులకే!" అని అంటూ గడచిన పాశురంలో అనుగ్రహించిన ఆZ్వార్లు తమ అభిప్రాయానుసారమే లోకం అంతా భగవానుని సేవించి ఉజ్జీవిస్తున్నదా! అని పరిశీలించి చూచారు. క్షుద్రఫలాలను ఆశించి, క్షుద్రదేవతలను ఆరాధిస్తున్న క్షుద్రజనాలే ఎక్కువగా కన్పిస్తున్నారు. పరితాపం సహించలేక, "అయ్యో! అయ్యో! ఈ విధంగాకూడా లోకం పాడయిపోతున్నదే! అని కడుపై, తలపై బాదుకొంటున్నారు. "ఓ! ఒ!" అని

ఆక్రందిస్తున్నారు. ఈవిధంగా వీరు “ఓ! ఓ!'' అని ఆక్రందించే ఆక్రందన ఎంత దూరం వినిపిస్తుంది? అని అంటే, వీరు గడచిన పాశురంలో పల్కిన, పైలోకాన్ని కొలిచిన శ్రీచరణం ఎంత దూరం వెళ్ళిందో, అంతకంటే పైకి పోయి వినిపిస్తుందని గ్రహించండి.

ఈలోకంలోని స్వభావాన్నిగూర్చి మనం ఏం చెప్పగలం! ఈ లోకం చేసే కార్యం ఏమి? అని అంటే, కృతజ్ఞతారహితమైన కార్యాన్ని చేస్తున్నది. సంతానాన్ని పొందడానికి ముందు పలు విధాలైన బాధలను పడి, తరువాత ఏకొఱత లేకుండా రక్షించడం కోసం ఎన్నో బాధలను పడి, హితాన్నే చేసే తల్లికి పలు విధాలైన ఉపచారాలను చేయడం తగినదై ఉండగా, ఆమెను తిరస్కరించి, ఉపయోగం లేని ఒక పీటకట్టును ఆదరించి, దానికి సంబరాలు చేసేవారివలె ఈ లోకంలోని వారు పలు రీతులలోని ఉపచారాలు చేసే భగవానుని అనాదరించి, ఏమంచి చేయని అచేతనప్రాయులైన కొత్త దైవాలను స్తుతిస్తున్నారే! ఇది వివేకాన్ని కల్గినవారు చేసే కార్యమా! జ్ఞానం ఉన్నవారు ఈవిధంగా చేస్తారా! భగవానుడు ఈ లోకానికి చేసే ఉపచారాలనుగూర్చి ఇపుడు నేను కొత్తగా చెప్పాలా! రెక్కలు తెగిన పక్షులవలె కరణ కళేబరాలను కోల్పోయి పడి ఉండే ఈ ఆత్మలను కరణకళేబరాలతో కూర్చడం, హిరణ్యాక్షుడు చాపగా చుట్టికొని పోయిన ఈ భూలోకాన్ని మహావరాహంగా అవతారం ఎత్తి తిరిగి తీసికొనిరావడం, ఈ లోకం అంతా ప్రళయమహాసముద్రంలో నశించి పోయే సమయంలో ఉదరంలో పెట్టుకొని సంరక్షించడం, మహాబలివద్ద దానజలాన్ని పరిగ్రహించి పొంది, శ్రీచరణాల కింద శేషంగా చేసికోవడం- మొదలైన ఉపచారాలను గూర్చి చెప్పడం సాధ్యమా! ఇటువంటి ఉపచారాలు ఇంకా ఎన్నిటినో చేయాలని భావిస్తున్నాడుకదా శ్రియఃపతి. అతడు తప్ప ఇంకొక మూలమైన ఆదిదైవం ఈ లోకానికి ఉన్నాడా? కృతజ్ఞతాజ్ఞానాన్ని కలవారు ఆ భగవానునకేకదా సేవలు చేయాలి! అతనికి చేయకపోవడమే కాక, ఏమంచి చేయని దేవతాంతరాలవద్దకు పోయి కైంకర్యాలను చేసే ఈ లోకంయొక్క అవివేకాన్నిగూర్చి ఏమని అంటాము! అనగలం! ఆ దేవతాంతరాలకు వీరు చేసే ఆరాధనం ఏమి? అంటే, మేకను కోసి బలి ఇవ్వడం, కోడిని చంపి నైవేద్యం పెట్టడం- ఇటువంటి జీవహింసను చేసే పనులే. దీనికి ప్రతిఫలంగా ఆ దేవతలు ఇచ్చేది ఏమి? అంటే, ఈ సంసారంలోనే మునిగి గిలగిల లాడడానికి ఉపయోగపడే ఆభాససుఖాలే. నిజానికి ఇవి సుఖాలు కావు. దుఃఖాలే. ఇటువంటి దుఃఖాలను పొందాలని కోరి ఈ లోకం తగిన దైవాన్ని విడచి, దేవతాంతర భజనం చేసి తిరుగుతున్నదే! అన్యాయంగా అనర్థాన్ని పొందుతున్నదే! ఇంతకంటే మించిన పరితాపం ఉంటుందా!- అని అంటున్నారు.

"ఈన్త్తోళిరుక్క మజైై నీరాట్టి"- **"పేయిరుక్క నెడువెళ్ళమ్ పెరు విశుమ్బిన్ మీదోడి ప్పెరుకు కాలమ్ తాయిరుక్కుమ్ వణ్ణమే ఉమ్మైై త్తన్ వయిఱ్ఱిరుత్తి ఉయ్యక్కొణ్డాన్, పోయిరుక్క మఱ్ఱజ్గోర్ పుతుదెయ్వమ్ కొణ్డాడుమ్ తొణ్డీర్, పెఱ్ఱ తాయిరుక్క మజైై వెన్నీరాట్టుదిరో మాట్టాత తకవఱ్ఱీరే!"** అనే తిరుమజ్గైయాZ్వార్ల శ్రీసూక్తికూడా దీనిని అనుసరించినదే. **"మజైై నీరాట్టి"**- **"మజైై"** అనేది అచేతన వస్తువులను అన్నిటిని లక్షిస్తుంది. **"నీరాట్టి"** అనేది పలు ఉపచారాలను తెలుపుతుంది. **"మజైైనీరాట్టు మాపోలే"** అని చెప్పవలసినచోట **(అవాయ్నిలైమై)** ఉపమానాన్ని నిగరణం చేసి **"మజైై నీరాట్టి"** అని పల్కడంలోని అభిప్రాయం ఏమి? అని అంటే, దేవతాంతరభజనం చేయడంతో పాటు, పీటను అభిషేకం చేయడంతో పాటు ఏ తేడా లేదు, అదే ఇది; ఇదే అది- అని రెండింటికీ ఉండే అభేదాన్ని తెలుపడమే.

(స్త్రీలు) తల్లులు ప్రసవించగా కన్న ఆ తల్లిని, పుట్టిన శిశువును స్నానం చేయించడం. మళయాళం దేశంలోని ఆచారంగా చాలా కాలం ముందు ఉండేదట. ప్రసవించిన తరువాత తల్లిని స్నానం చేయించడం పలు సమస్యలకు కారణం కావడంవల్ల ఆ తల్లికి బదులుగా ఒక పీటకర్రకు స్నానం చేయించడం మధ్య కాలంలో ఆచారమై, ఈనాటికీ అనువర్తిస్తున్నది. దీనిని అంతటినీ మనస్సులో పెట్టుకొని ఆZ్వార్లు ఇక్కడ ఈ విధంగా అంటున్నారు- అని కొందరు అంటారు.

"పుడైప్పలత్తానటి దెయ్వమ్ పేణుదల్"- **"పుడై"** అనే దానికి "ఏదోఒక పక్క" అని అర్థం. వేదంలో ఏదో ఒక మూలలో శివుడని, రుద్రుడని, హిరణ్యగర్భుడని కొన్ని పదాలు ఉంటే- వాటి ప్రకరణాన్ని, అర్థాన్ని తెలిసికోకుండా ఆ దేవతకు పరత్వం చెప్పబడిందని కొందరు భావిస్తారుకదా! దానినిగూర్చి చెబుతున్నారు. అందువల్లనే- **"తానటి దెయ్వమ్"** అని చెప్పబడింది. పుత్రకామునకు ఒక దైవం, ఐశ్వర్యకామునకు ఒక దైవం, ఆరోగ్యకామునకు ఒక దైవం- అని ఈ రీతిలో వారు వారు ఆశ్రయించే దైవాలు పలు రీతులలో ఉండడాన్నిగూర్చి **"పల దెయ్వమ్ పేణుదల్"** అని అన్నారు.

"తనతు" అనే పదం **"తనాతు"** అని **'నీట్టల్ వికారమ్'** (స్వరం దీర్ఘం కావడం) అనే స్వరవిపరిణామాన్ని పొందింది. **"పుల్లటివాళన్"** అని వివేకం లేనివారినిగూర్చి చెప్పబడింది. **"పుల్లటివాణ్మై"**- అంటే అవివేకం. **"కొళ్వన ముతలా అల్లన"**- ఈ ఆZ్వార్లు తామే తిరువాయ్మొZిలో **"తీర్ప్పారై యామిని"** అనే దశకంలో **"నీర్ ఎదు వానుమ్ శెయ్తు అజ్గోర్కళ్ళుమ్ ఇటైచ్చియుమ్ తూవేల్మిన్"** అని, **"నీర్ కరుఞ్జోఱుమ్ మఱ్ఱ చ్చెఞ్జోఱుమ్ కళనిళైత్తెన్ పయన్?"** అని, **"అణజ్గు**

క్కరుమరున్దెట్టజ్గోర్ ఆడుమ్ కళ్ళుమ్బుజాయ్" అని, **"ఏదమ్ పనైన్దు అల్ల శెయ్తు కళ్ళాడుకళాయ్ త్తాయ్కీత ముళవిట్టు నీరణజ్గాడుదల్ కీZమైయే"** అని అనుగ్రహించడం అనుసంధేయం.

'ఇన్బు తున్బు ఆళి'- అళి అంటే సుఖదుఃఖాలను ఇచ్చే వస్తువు. దేవతాంతరాలు ఇచ్చే (అళి). ఫలం ఏది? అంటే, **ఇన్బు తున్బు-"ఇన్బు"** అంటే సుఖం. **"తున్బు"**- అంటే దుఃఖం. సుఖమనే భ్రమించే దుఃఖం అని భావం. సంసారంలో లభించే సుఖాలన్నీ ఇటువంటివే. కొడుకును పొందడం, సంపదను పొందడం- అనే ఇవి పైపైకి చూస్తే సుఖంగా తోచి, పోగా పోగా దుఃఖంగానే పర్యవసించడాన్నిగూర్చి వివరిస్తే ఒక మహాభారతం అవుతుంది.

దేవతాంతరభజనం చేయడం నిత్యసంసారిగా పడి ఉండడాన్ని కృషిచేయడం తప్ప వేఱు కాదు- అనే విషయాన్ని పల్కి ముగిస్తున్నారు- **"తౌన్ మూమాయ ప్పిఱవియుళ్ నీజ్గా ప్పన్ మామాయత్తZన్దు మానళిర్న్దే"** అని అంటూ.

7. నళిర్మతి చ్చడైయనుమ్ నాన్ముకక్కడవుళుమ్,
తళిరొళి యిమైయవర్ తలైవనుమ్ ముతలా,
యావకై యులకముమ్ యావరు మకప్పడ,
నిలమ్ నీర్ తీకాల్ శుడరిరు విశుమ్బుమ్,
మలర్ శుడర్ పిఱవుమ్ శిఱితుడన్ మయఙ్గ,
ఒరుపొరుళ్ పుఱప్పాడిన్ఱి ముZవతుమ్
అకప్పడ క్కరన్దు, ఓరాలిలై చ్చేర్న్ద ఎమ్
పెరుమామాయనై యల్లతు,
ఒరు మాతెయ్వమ్ మ[illegible]డైయమో యామే.

నళిర్ మది చ్చడైయనుమ్ = చల్లని చంద్రుని తలలో ధరించిన రుద్రుడు, నాన్ముకన్ కడవుళుమ్ = నాల్గు ముఖాలను కల బ్రహ్మ, తళిర్ ఒళి = చిగురువంటి అందమైన తేజస్సును కల, ఇమైయవర్ తలైవనుమ్ ముదలా = దేవతల అధిపతి అయిన ఇంద్రుడు- మొదలైన, యావకై ఉలకమ్ = అన్ని విధాలైన లోకాలు, యావరుమ్ అకప్పడ = అందఱు చేతనులతో పాటు, నిలమ్ = భూమి, నీర్ = జలం, తీ = అగ్ని, కాల్ = గాలి, శుడర్ = తేజస్సు, ఇరు = వ్యాపింపబడ్డ, విశుమ్బుమ్ =ఆకాశం, మలర్ శుడర్ = వికసించిన కిరణాలను కల చంద్రసూర్యులు, పిఱవుమ్ = ఇంకా మిగిలిన వస్తువులు, ఉడన్ = ఒకే కాలంలో, శిఱిదు = (ఉదరంలోని) ఏదో ఒక మూల,

మయజ్ఞ = చేరేటట్లు, ఒరు పొరుళ్= ఏ వస్తువు, పుఱప్పాడు ఇన్డి = బయటపడనట్లుగా, ము జుదుమ్ = అన్నీ, అకప్పడ = లోపల ఉండే రీతిలో, కరన్దు =మింగి, (ఉదరంలో) మఱగుపఱచి, ఓర్ ఆలిలై = ఒక మఱ్ఱి ఆకుపై, శేర్న్ద = నిద్రించేవాడైన, ఎమ్ = మా స్వామియై, పెరు = పెద్దవాడై, మా = పరిచ్ఛేదించి తెలియడానికి సాధ్యం కానివాడై, మాయనై అల్లదు = ఆశ్చర్యకరమైన శక్తిని కల శ్రీమన్నారాయణుని తప్ప, మ ఱ్ఱు = మిగిలిన, మా = గొప్ప, ఒరు దెయ్వమ్ = ఏ ఒక్క దైవాన్ని, యామ్ = మేము, ఉడైయుమో = ఆశ్రయణీయునిగా కల్గి ఉన్నామా? (లేము)

పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై వ్యాఖ్యానానువాదం

అవ :- జీవులందఱు భగవానునకు మంగళాశాసనాన్ని చేయడమే కర్తవ్యమై ఉండగా, అన్యదైవాలను ఆశ్రయించి సంసారబంధం వృద్ధి అయేటట్లు (బలపడేటట్లు) చేసికొంటున్నారు. ఇదేమి ఆత్మహత్య! ఈ అనర్థాన్ని చూచి సహించడం నాకు సాధ్యం కాకుండా ఉన్నది. అయ్యో!'' అని గత పాశురంలో అన్నారు. "మిగిలినవారు ఏమైనా చేయనీ! మొట్టమొదట నేను ఈ అనర్థంనుండి తప్పిబ్రతికి బయట పడ్డాను కదా!'' అనే మహానందంతో ఆ ఌ్వార్లు ఈ ప్రబంధాన్ని ఈ పాశురంతో నిగమిస్తున్నారు. ఈ లోకంలో ఉండేవారు కన్పించినవారి కాళ్ళలో అంతా మొక్కి పొద్దుపుచ్చుతున్నపుడు నేను మొట్టమొదటనే మిగిలిన దైవాల సంబంధం లేకుండా ఉండగలిగానుకదా! ఆ లాభమే చాలదా!'' అని తాము పొందిన ప్రయోజనాన్నిగూర్చి పల్కిన సంతోషంతో పూర్తిచేస్తున్నారు. "అతడు ఉన్నతులు- అధములు అనే తేడాను చూడకుండా అందఱిని, అన్ని వస్తువులను ఉదరంలో ఉంచుకొని రక్షించేటపుడు, మనవలె అతని ఉదరంలో ప్రవేశించి, బయటకు వచ్చే కొందఱిని ఆశ్రయించి, ఫలానికి వారి అనుగ్రహంకోసం ఎదురు తెన్నులు చూడడం- అనే ఈ నైచ్యం లేకుండా ఉండగల్గిన ఈ ప్రయోజనమే చాలదా!'' అని ఆనందపడినవారయ్యారు. తమ ఆనందానికి ఇంతకు మించి ఏమీ లేనందువల్ల, తిరువిరుత్తమ్? పెరియతిరువన్దాది, తిరువాయ్‌మొఴి- అనే మిగిలిన తమ మూడు దివ్యప్రబంధాలను పూర్ణమైన అంతాది ప్రబంధాలుగా అనుగ్రహించిన వీరు ఈ దివ్యప్రబంధాన్ని ఇంతవరకు అంతాదిగా అనుగ్రహించినా, చివరలో ముగించబోయేటపుడు మొదటి పాశురం మొదటి భాగంతో మండల అంతాది క్రమాన్ని కల్గి ఉండాలి- అనే అంతాదిలక్షణాన్ని సంతోషాతిశయంచేత మఱచినవారై, ఆ అనుభవంతోనే ముగిస్తున్నారు- "నళిర్ మది చ్చడైయనుమ్" అని ప్రారంభించి, అన్ని అచేతనవస్తువులను, అన్ని జీవులను మొత్తం తన నోటితో ఆరగించాడు. తనవలె

అతని ఉదరంలో చెఱిలో ఉండే జీవులైన ఆ దైవాలను ఆశ్రయించి, పొందదగిన మహాఫలం ఏదైనా ఉన్నదా? అని ఈ పాశురంలోని భావం.

వ్యాఖ్యానం :- (నళిర్ మది చ్చడైయనుమ్) - "తాను ఇంకొక పరదైవాన్ని గూర్చి తపస్సు చేస్తున్నాడు' అనే విషయం వ్యక్తం అయేటుట్లగా జటలను ధరించి ఉన్నప్పటికీ, తాను ఈశ్వరుడు అనే దురభిమానంతో, తాను ఆనందంలో మునిగి ఉన్నవాడు- అనే విషయం ప్రకాశించేటట్లుగా, తాటిమట్టను చీల్చి తలపై ధరించేవారివలె, చల్లని చంద్రుని తన తలపై ధరించి ఉండే రుద్రుడు.

(నాన్ముక క్కడవుళుమ్) - ఆ శివునికూడా సృష్టించినవాడై, నాల్గు ప్రక్కల గల పదార్థాలను సృష్టించడంకోసం నాల్గు ముఖాలను కలవాడైన చతుర్ముఖుడనే దైవం. వీరు ఇరువురూ బ్రహ్మాండంలోపల ఉండే వ్యష్టిపదార్థాలను క్రమంగా సృష్టించడం, లయం చేయడం- అనే రెండు కార్యాలను నిర్వహించే అధికారులుగాకదా ఉన్నారు. అందులో, చట్టి, బాన మొదలైనవానిని నిర్మించే కుమ్మరివానివంటివాడు బ్రహ్మ. ఆ విధంగా సృష్టించేటపుడు అవసరం లేని మన్నును తొలగించి, కుండకు రూపాన్ని కల్గించే దండం అనే సహకారి కారణంవంటివాడు రుద్రుడు.

(తళిరొళి ఇమైయవర్ తలైవనుమ్ ముదలా యావకై ఉలకముమ్ యావరుమ్ అకప్పడ) - స్వర్గభోగంలో మగ్నమైనవాడు కావడంవల్ల అప్సరసల రూపసౌందర్యాన్ని అనుభవిస్తూ, దానికి తగిన రీతిలో తన శరీరాన్ని కాంతివంతంగా చేసికొని, దేవతలకు నాయకుడుగా ఉండే ఇంద్రుడు మొదలైన ఆయా లోకాలలో ఉండే జీవులందఱు ఎవ్వరూ తప్పకుండా. **(నిలమ్ నీల్ తీ కాల్ శుడర్ ఇరు విశుమ్బుమ్)** అండంలోపల ఉండే వీరికి అందఱికీ కారణమై ఉండే భూమి, జలం, అగ్ని, వాయువు, గొప్పతనాన్ని కల ఆకాశం- అనే అయిదు భూతాలు- అని భావం. ఈ ఆకాశం మిగిలిన నాల్గు భూతాలకు కారణం అయినందున వాటికి ముందు సృష్టింపబడినదై, నశించేటపుడు కూడా అవి నాల్గు నశించిన తరువాత కొంచెం కాలం తరువాతనే నశిస్తుంది కనుక, దీనికి గల ఈ వైలక్షణ్యాన్నిబట్టి **"శుడర్ ఇరు విశుమ్బు"** అని ఆకాశాన్ని విశేషిస్తున్నారు.

(మలర్ శుడర్ పిఱవుమ్) - వికసించిన కిరణాలను కల చంద్రుడు, సూర్యుడు, ఇంకా మిగిలిన మానవులు మొదలైన జీవులు - అనే అంతా.

(శిఱితుడన్ మయఙ్గ) - ఒకేకాలంలో ఉదరంలోని ఏకదేశంలో చేరేటట్లుగా, కొంతమందికి పెట్టడంకోసం అన్నాన్ని వండిన తరువాత తినేవారు పలువురు వస్తే ఆ వచ్చినవారికి కొంచెం కొంచెంగానే అన్నం వచ్చేటట్లుగా, భగవానుడు తన రక్షణత్వర

అతిశయించి ఉండడంవల్ల, అతనిచే ఉదరంలో పెట్టుకొని రక్షింపబడే పలు వస్తువులు కూడా అతని ఆశకు సమానం కానందువల్ల, లోకాలను గ్రసించిన పెద్ద నోటిని కల అతనికి ఈ అన్నం చాలా స్వల్పం అయింది. అతని కడుపులో ఒక మూలకే సరిపోయింది. **"ఉడన్"** అనేది ఒకే కాలంలో భుజించడాన్ని తెలుపుతుంది. **"శిఱిదు మయజ్గ"** అన్నది ఇవి అన్నీ అతని ఆశకు అంతటికి సమానం కాలేక, చిన్నదై, ఒక్కటిని కూడా విడువకుండా ఆరగించినా, కడుపులో ఒక మూలలోనే కలసి పోయింది - అనే అర్థాన్ని ఇస్తుంది. ఆవిధంగా కాకుండా, **"ఉడన్ మయజ్గ"** అనే ప్రయోగాన్ని **"ఉడల్ మయజ్గ"** అని విడదీయవచ్చు. అపుడు "ఒక మఱ్ఱి చిగురుటాకులో అణగిన ఒక చిన్న తిరుమేనిలో ఇవి అన్నీ కలసిపోయాయి'' అనే అర్థాన్ని ఇస్తుంది. **"మయజ్గ"** అనే పదం కలసిపోవడమనే అర్థాన్నిఇస్తుంది.

(ఒరు పొరుళ్ పుఱప్పాడిణ్ణి ముZవదుమ్ అకప్పడ) - ఏఒక్క వస్తువు బయటకు పోకుండా ఉండేటట్లుగా అన్ని వస్తువులను,

(కరన్దు) - లోకంలో ఎక్కువగా భుజిస్తే కడుపు ఉబ్బుతుంది. ఇతని విషయంలో అన్ని లోకాలు ఉదరంలోని ఒక మూలలో మఱుగుపడినందువల్ల ప్రళయకాలంలో అన్నిటినీ భుజించిన తరువాత ముందున్న దానికంటే కడుపు కృశించినదని చూపించేటట్లు, కడుపు ఉబ్బిపోవడమనే వికారం లేకుండా ఉన్న స్థితిని తెల్పుతుంది.

(ఓర్ ఆలిలై చ్చేర్న్ద ఎమ్బెరుమామాయనై యల్లదు) - వీటిని ఈ విధంగా ఉదరంలో పెట్టుకొని తాను అపుడే వికసిస్తున్న పూర్తిగా విరియని ఒక మఱ్ఱి చిగురులో నిద్రించే అఘటితఘటనాశక్తిని (ఇతరులకు సాధ్యంకానిదానిని సాధ్యం అయేటట్లు చేయగల శక్తిని) కల మన భగవానుడు తప్ప- అని భావం.ఈ విషయాన్ని వివరించే ముదల్ తిరువన్దాదిపాశురం (69) ఇక వివరింపబడుతున్నది.

(పాలన్ తనదురువాయ్ ఏZలకుణ్డు) - **"యశోదాస్తనంధయ మత్యంతం విముగ్ధమ్"** (చాలా అందమైన యశోదబిడ్డను) అనే రీతిలో చిన్న వయస్సులోని బిడ్డ రూపాన్ని కలవాడై, అన్ని లోకాలను ఉదరంలో పెట్టుకొని.

(ఆలిలైయిన్ మేలన్షు నీ వళ్న్ద మెయ్యేన్బర్) - **"ఆలిలైయిన్ మేల్ ఓరిళన్దళిరిల్ కణ్ వళర్న్ద ఈశన్"** (పెరియ తిరు-2-10-1) అనే రీతిలో అపుడే విడుస్తున్న మఱ్ఱిచిగురులో నిన్ను ఎంతో భక్తితో ఒడిలో ధరించడానికి తల్లి అనురాగాన్ని కల యశోదవంటివారు ఎవ్వరూ లేకుండా ఉండగా నీవు శయనించి ఉన్న విషయాన్ని "ఇది వాస్తవం'' అని ఉన్న విషయాన్ని ఉన్నట్లు పలికే యథార్థవాదులైన ఋషులు

ఇతిహాసపురాణాలలో వ్రాశారు. **"కథం స్వయం శిశు శ్శేతే లోకే నాశ ముపాగతే, శాఖాయాం వటవృక్షస్య పల్లవే తు శుచిస్మితః"** (భార-ఆర-188-94) (లోకం అంతా నాశం పొందిన తరువాత, మఱ్ఱిచెట్టు శాఖలోని లేతచిగురులో మధురమందహాసాన్ని కల ఈ బాలుడు ఏవిధంగా శయనించి ఉన్నాడో !) అని కదా వారు దర్శించి ఆనందించి వ్రాసిన శ్లోకం.

(ఆలన్దు వేలైనీరుళ్ళదో) - ఆ మఱ్ఱిచిగురు అపుడు భూమి కఱగిపోయిన ప్రళయ జలంలో ఉన్నదా ?

(విణ్ణదో) - ఆధారం లేని ఆకాశంలో ఉన్నదా?

(మణ్ణదో) - లేక, కార్యదశను కోల్పోయి కారణంలో కలసి పోయిన మన్నులో ఉన్నదా?

(శోలై శూZ కున్ఱైడుత్తాయ్ శౌల్లు) - బాల్యమనే పరువం నిండడానికి ముందే ఏడు ఏండ్ల వయస్సులో పలు దినాలు ఒకే రీతిలో చేతితో గోవర్ధనపర్వతాన్ని ధరించి నిలచిన నీవే చెప్పాలి. చిన్న రూపంతో ఏడు లోకాలను ఆరగించినట్లే ఇదికూడా ఒక ఆశ్చర్యకరలీలకదా! దీనినికూడా తెలియజేయాలి. దానినికూడా తెలియజేయాలి. చిన్నబిడ్డ వయస్సులో ఏడు లోకాలను ఆరగించడం, ఆధారం లేని ఒక మఱ్ఱి ఆకులో పరుండి ఉండడం, బాలుడై ఉన్నపుడు పలు దినాలు ఒక పర్వతాన్ని చేతితో ధరించడం- అనే ఈమూడు లోకంలో ఇక ఎవరివల్ల చేయడానికి సాధ్యం కాని, విస్మయాన్ని కల్గించే లీలలు. వీటిని ఏవిధంగా నీకు చేయడం సాధ్యమైనది అన్న విషయాన్ని నీవే చెప్పాలి- అని భావం. "అతడు ఈ ఆZ్వార్లకు చెప్పిన బదులేమి ?'' అని భట్టర్‌ను ప్రశ్నించగా, "ఆZ్వార్లు దీనికి బదులును బాగా తెలిసే అడుగుతున్నారు కనుక భగవానుడు కూడా- "ఆZ్వార్లు నిర్బంధంగా దీనికి సమాధానాన్ని అడగాలని వస్తే వారినే దానికి బదులును అడుగుతాను'' అని అనుకున్నాడుసుమా !'' అని. దానికి పిమ్మట "నీవు అన్ని వస్తువులకు ఆధారంగా ఉంటావే తప్ప, నీవు తప్ప మిగిలినవి ఒక దానికి ఇంకొకటి ఆధారంగా ఉండడం అనే స్థితి ఉన్నదా? ఆ ప్రళయకాలంలోకూడా తాను భుజించిన అన్ని వస్తువులకు తాను పరుండి ఉన్న మఱ్ఱి ఆకుకు అతడే ఆధారభూతుడై ఉండే స్థితిని చూచి ఈ విధంగాకూడా ఒక ఆశ్చర్యకరమైన లీల ఉంటుందా! - అని ఆశ్చర్యపడుతున్నారు-'' అని భట్టర్ అనుగ్రహించారు- అని పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై శ్రీసూక్తి. ఇటువంటి ఆశ్చర్యకరలీలను కలవాడై ఉండడాన్ని తెలుపుతున్నారు ఇకపై.

(పెరు మా మాయన్) - అని అంటూ.

(పెరు మా మాయనై యల్లదు ఒరు మా దెయ్వమ్ మ ₹\ుడైయమో యామే)- అతనిని తప్ప లోకంలో ఏదో ఒక చిన్న భాగానికి ప్రభువులైన మిగిలిన దైవాలను పరదైవాలుగా కొలుస్తున్నామా మేము ! ఆ దైవాలు తమ భక్తులకు తాము రక్షకులు కాగలమని పల్కి, వారిచ్చిన కానుకలను పరిగ్రహించి, కొన్నినాళ్ళు గడవగానే, తమ వాస్తవరూపాన్ని చూపి, "మేముకూడా నీవలెనే ఇంకొకని ఉద్దేశించి తపస్సు చేసేవారమే సుమా!" అని పల్కినపుడు, వారిని విడిచిపెట్టి పోయే రీతిలో ఉంటుంది. అందువల్ల వీరు దైవాలు అని ప్రస్తావించి, కాదని నిషేధించడానికికూడా వారిలో ఎవరూ లేరు. ఆ దైవాల స్వభావం మార్కండేయవృత్తాంతంలో గమనించవచ్చు. శివభక్తుడైన మార్కండే యునితో "నీకు రక్షకునిగా ఉంటాను" అని పల్కి, అతడిచ్చిన ఉపాయనాలను పరిగ్రహించి, అతడు ఈ లోకజీవనంలో జుగుప్సను పొంది మోక్షం కావాలని కోరిపుడు జటలతో కూడిన తన రూపాన్ని చూపి, "నేను కూడా నీవలెనే శ్రీమన్నారాయణునిగూర్చి తపస్సును చేసేవాడను. నేనుకూడా ఒక నాథుని ఆశ్రయించి ఉన్నవాడనే. నేనే పరదైవమని కొందఱు నన్ను ఆశ్రయించాలని పల్కినది చూచి, నిజమని భ్రమించి నట్లున్నావు. అయితే, కొంచెం సహించు. నీవు పొందదలచిన చోటును చూపిస్తాను"అని పల్కి, అతనిని పిలిచుకొని పోయి సర్వేశ్వరుడైన శ్రీమన్నారాయణుని చూపించాడుకదా రుద్రుడు. **"కణ్డుమ్ తెళిన్దుమ్ క ₹\ార్"** (తిరువాయ్-7-5-7) అనే పాశురంలో ఈ ఆళ్వార్లే ఈ వృత్తాంతాన్ని స్పష్టంగా తెలిపారు. **"బ్రహ్మాణం నీలకంఠం చ యశ్చాన్యా దేవతా స్మృతాః, ప్రతిబుద్ధా న సేవంతే యస్మాత్ పరిమితం సుఖమ్"** (భార. శాంతి-350-36) (బ్రహ్మను, రుద్రుని ఇంకా దేవతలుగా చెప్పబడే అందఱినీ జ్ఞానులు సేవించరు. ఎందుకంటే, వారు ఇచ్చే ఫలం పరిమితం కనుక) అని మహాభారతంలో మిగిలిన దైవాలు జ్ఞానులచేత ఆశ్రయించదగినవారు కారు- అనే విషయం చెప్పబడింది. దీని భావం ఏమంటే- బ్రహ్మను, రుద్రుని, మిగిలిన దైవాలను జ్ఞానం కలవారు ఆశ్రయించరు. దానికి కారణం ఏమంటే- ఉత్తమోత్తమ పురుషార్థం అయిన మోక్షాన్ని జీవుడు కోరితే మోక్షాన్ని ఇవ్వగల సామర్థ్యం వారికి లేనందువల్ల వారు దానిని ఇవ్వలేరు. ఈ లోకంలో ఉండే, ప్రాకృతం అయిన ఫలాలనే వారు ఇవ్వగలరు. ఆ ఫలాలు చాలా నీచంగాను, అస్థిరంగాను ఉంటాయి. అటువంటి ఫలాలను, ఆ దైవం వీరికి ఇచ్చేటట్లే, వీరుకూడా వారికి వాటిని ఇవ్వగల్గినవై ఉంటాయి. **"స్కంధరుద్రమహేంద్రాద్యాః ప్రతిషిద్ధా స్తు పూజనే, జ్ఞాత్వైవం భక్తిసాంకార్యం న కుర్యాదేవ మేవ హి"** (స్కందుడు, రుద్రుడు, ఇంద్రుడు మొదలైన దేవతలు పూజను చేసే విషయంలో జ్ఞానులచే నిషేధింపబడ్డారు. ఈ విధంగా తెలిసి, ఈ రీతిలోనే భక్తిసాంకర్యాన్ని చేయకుండా ఉండాలి) అని,

అందువల్లనే వీరిని ఆశ్రయించరాదని శాస్త్రాలు నిషేధించాయి. తిరుమఙ్గై యాZ్వార్లు కూడా నాన్ముకన్ తిరువన్దాదిలో **(68) "తిరువడితన్ నామమ్ మఱన్దుమ్ పుఱన్తొZా మాన్దర్"** అని కదా శ్రీవైష్ణవలక్షణాన్ని తెలిపారు. ఒక పత్నికి తన పతితో మనస్పర్థ కల్గినా, వేఱొక వ్యక్తిని భర్తగా ఆమె స్వీకరించనంతవరకు ఆమె భార్య అనే స్థానం పదిలంగా ఉంటుంది కదా! అదేరీతిలో ఒక జీవునకు భగవానునివద్ద అభినివేశం కాలక్రమంలో కల్గినా, లోటు లేదు. అతనికి మొదట తప్పక ఉండవలసినది ఏమి? అని అంటే, వేఱొక దైవంతో సంబంధం లేకుండా ఉండడమే. ఈ అన్యదేవతా సంబంధ రాహిత్యం ఉంటే భగవానుని మఱచిపోయినవానికికూడా తిరిగి అతని భక్తునిగా కాగల యోగ్యత ఉంటుంది కదా! దానిని దృఢీకరించడంకోసమే **"ఒరు మా దెయ్వమ్ మ₹\ుడైయమో యామే"** అని అంటూ ఈ దివ్యప్రబంధాన్ని నమ్మాZ్వార్లు ముగించారు.

తిరువాశిరియమ్ పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై అనుగ్రహించిన
వ్యాఖ్యానానికి అనువాదం ముగిసింది.
శ్రీపెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్

అవ :- ఏZామ్పాట్టు. **(నళిర్ మతి)** 'చేతనరెల్లారుక్కుమ్ శెయ్య వడుప్పతు-అవనుక్కు మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుకైయాయిరుక్క, ఇతరదేవతైకళై ఆశ్రయిత్తు సంసారమ్ వర్ధిక్కుమ్బడి పణ్ణానిఱ్పర్‌కళ్. ఇతెన్న పడు కొలై? ఇవ్వనర్థమ్ ఎన్నాల్ పొఱుక్క ప్పోకిఱతిల్లై" ఎన్దార్ కీZ్, "అల్లాతార్, శెయ్‌తపడి శెయ్‌కిఱార్‌కళ్. నామ్ మున్బుఱమున్న మివ్వర్థత్తై పె₹\ోమే!" ఎన్ఱు ఉకక్కిఱార్ ఇతిల్. నాట్టార్ కణ్డార్ కాలిలే కునిన్దు తిరియానిఱ్క, నమక్కుమ్ మున్బుఱ మున్నమ్ దేవతాన్తరస్పర్శమిన్ఱిక్కే ఇరుక్క ప్పె₹\ోమే! ఇన్ద లాభమే అమైయాతో? ఎన్ఱు స్వభావత్తై ప్పేశి యినియరాకిఱార్. "అవన్ సర్వపదార్థఙ్గళైయుమ్ వయి₹ిలే వైత్తు నోక్కుకిఱపోతు నమ్మోడొక్క అవన్ వయి₹ిలే పుక్కు ప్పుఱప్పట్టవర్‌కళిలే శిలరై ఆశ్రయిత్తు ఫలత్తుక్కు అవర్‌కళ్ కైపార్‌త్తిరుక్కైయాకిఱ ఇప్పున్మై యిన్ఱిక్కే యొZియ ప్పె₹\ ఇతువే అమైయాతో?" ఎన్ఱు ప్రీతరాయ్, అల్లాత ప్రబన్ధఙ్గళై అన్దాతి యాక్కి క్కొణ్డుపోన్ద ఇవర్, ఇత్తై అన్దాతియాక్కమాట్టాతే ఉకప్పుక్కు ఇతుక్కు మేల్పడ ఇల్లామైయాలే ఇవ్వనుభవత్తోడే తలైక్కట్టుకిఱార్ -"నళిర్మతి చ్చడైయనుమ్" ఎన్ఱు తొడఙ్గి. "యావకై ఉలకముమ్

యావరు మకప్పడ” వాయి₹\ు అవనుణ్డాతు. తన్నోడొక్క చ్చిఱై యిరున్దవర్కళిలే శిలరై ఆశ్రయిత్తు ప్పెఱువతొరు ఫలముణ్డో?

(నళిర్మతిచ్చడైయనుమ్) సాధకవేషమ్ తో₹\ జటైయై ధరిత్తుకొణ్డిరుక్క చ్చెయ్తేయుమ్, దుర్మానత్తాలే “సుఖప్రధానన్- ఎన్ఱు తో₹\ుమ్బడి తాZమడలై క్కీఴి త్తలైయిలే వైప్పారైప్పోలే, కుళిర్న్ద చన్ద్రనై జటైయిలే ధరిత్త రుద్రనుమ్. (నాన్మకక్కడవుళుమ్) అవన్దనక్కుజ్గాడ జనకనాయ్, సృష్టిక్కుఉప్పాక నాలు ముకత్తై యుడైయనా యిరుక్కిఱ చతుర్ముఖనాకిఱ తెయ్వముమ్. ఇవర్కళిర్ ఇరువరు మిరణ్డు కార్యత్తుక్కు క్కడవరాయ్ అధికారికళాయిటే యిరుప్పతు- కుశవనైయుమ్, పుఱమడ క్కియైయుమ్బోలే. (తళిరొళి యిత్యాది) భోగప్రవణనాకైయాలే అప్సరస్సుక్కళై మెయ్ క్కాట్టుక్కొణ్డు వడివై ప్పేణి, దేవర్కళుక్కు నిర్వాహకనాయిరుక్కిఱ ఇన్ద్రన్ తొడక్కమాక ఎవ్వకైప్పట్ట లోకజ్గళైయుమ్ అవ్వవలోకజ్గళిలుణ్డాన ఎల్లా చ్చేతనరైయుమ్ తప్పాతే. (నిలనీరిత్యాది) అవర్కళెల్లార్క్కుమ్ కారణ మాయిరుక్కిఱ భూతపఞ్చకముమ్. “శుడరిరు విశుమ్బుమ్” ఎన్దతు- ఉణ్డా మిడత్తిల్ మ₹] నాలుక్కు మున్నే ఉణ్డామతా కైయాలుమ్, అZయు మిడత్తిల్ ఇవై యZన్దాలుమ్ తాన్ శిఱితు కాలమ్ నిన్ఱు అZయుమతాకైయాలుమ్ వన్ద పుకరై ప్ప₹\. (మలర్ శూడరిత్యాది) చన్ద్రసూర్యర్ కళుమ్ మ₹\ు ముళ్ళ మనుష్యాదికళుమ్ ఇవై యడైయ. (శిఱితుడన్ మయజ్గ) శిఱియతాయ్క్కొణ్డడనే మయజ్గ. శిల పేరుక్కిడచ్చొల్లి. ఉణ్బార్ పల రుణ్డానాల్ శోఱు మట్టమామాపోలే, రక్ష్యమాయ్ క్కొణ్డు నానావాయ్ ప్పుకుకిఱ పదార్థజ్గళ్ అళవుపడుమ్బడియాక వాయి₹\ు త్తన్ వయి₹\ిలే వైక్కిఱపోతు కణ్డ పారిప్పిన్ పెరుమై. ఇవై యడజ్గ అల్పమాయ్క్కొణ్డు ఒన్ఱు ఒన్ఱై విడాతే తన్బక్కలిలే కలశ. అన్ఱిక్కే, “శిఱితుడల్ మయజ్గ” ఎన్ఱు పాఠమాయ్, ఓరాలన్దళిరిన్ ఉళ్ళడజ్గిన వడివిలే కలశ. “ఉడన్, ఉడల్” ఎన్గిఱ విడత్తిలే నకరలకరజ్గళుక్కొరు విరోధ మిల్లై. (ఒరుప్పొరుట్పుఱ ప్పాడిన్ఱి ముZవతు మకప్పడ) ఒరు పదార్థముమ్ పిఱికతిర్ పడాతపడి ఎల్లావ₹]యుమ్. (కరన్దు) ప్రళయమ్ వన్దాల్ మున్బుత్తై క్కాట్టిలుమ్ వయి₹] ఇళైత్తు క్కాట్టలామ్బడి ఒరు వికృతియిన్ఱిక్కే యిరుక్కై. (ఓరాలిలై చ్చేర్న్ద ఎమ్బెరు మామాయనై యల్లతు) ఇవ₹] ఇప్పడి వయి₹\ిలే వైత్తు త్తాన్ ముకిZ విరియాతే పవనాయిరుప్పతొరు ఆలన్దళిరిలే కణ్వళర్న్దరుళిన నమ్ముడైయ ఆశ్చర్యశక్తి యుక్తనై యొZయ. (పాలన్ఱనతురువాయ్ ఏZులకుణ్డు) “యశోదాస్తనన్ధయ మత్యన్తం విముగ్ధమ్” ఎన్నుమ్బడి ముగ్ధమాన వడివై యుడైయనాయ్, సకలలోకజ్గళైయుమ్ వయి₹\ిలే వైత్తు. (ఆలిలైయిన్ మేలన్ఱు నీ వళర్న్దతు మెయ్యెన్బర్) “ఆలిన్మేల్

ఓరిళవ్దళిరిల్ కణ్ణాళర్న్ద వీశన్" ఎన్గిఅపడియే ముకిZ విరియాత ఆలన్దళిరిలే ధరిక్కైక్కు ఒరు యశోదాదికళిన్టిక్కేయిరుక్క, నీ కణ్వాళర్న్దరుళిన ఇత్తై "మెయ్" ఎన్ను ఆప్తతమరాన ఋషికళ్ ఎZుతానిన్టార్కళ్. "కథ న్వయం శిశు శ్శేతే లోకే నాశ ముపాగతే, శాఖాయాం వటవృక్షస్య పల్లవే తు శుచిస్మితః" ఎన్టాయి ₹\ు అవర్కళZుతుకిఱ పాశురమ్. (ఆలన్ను వేలై నీరుళ్ళతో విణ్ణతో మణ్ణతో) అవ్వాల్తాన్ అన్ను మణ్ణై క్కరైత్తు ప్పొకట్ట జలత్తిలే ఉళ్ళతో? నిరాలంబనమాన ఆకాశత్తిలే యుళ్ళతో? అన్టిక్కే, కార్యాకారమ్ కులైన్దు కరన్దు కిడక్కిఱ మణ్ణిలే యుళ్ళతో? (శోలై శూZ కున్టైడుత్తాయ్ శొల్లు) పరువమ్ నిరమ్బు వతఱ్కు మున్నే ఏZు పిరాయత్తిలే ఒరుపడిప్పడ మలైయై ధరిత్తుక్కొణ్డు నిన్ట నీ శొల్లు. ఇతువు మొరు ఆశ్చర్యమిఱే. ఇతువుమ్ శొల్లవేణుమ్; అతువుమ్ శొల్ల వేణుమ్. ఇవై మూన్టుమ్ విస్మయమా యిరుప్పన. శిల అఘటితఘ్ఘళాయిరున్దన. "అవన్ పిన్నై ఇవర్కళుక్కు చ్చొన్న ఉత్తర మేతు?" ఎన్ను భట్టరై క్కేట్క, 'అవన్టానుమ్ ఆZవార్ వన్దాల్ కేట్కక్కడవోమ్'- ఎన్ను నినైత్తిరున్దాన్ కాణుమ్" ఎన్న, పిన్నైయుమ్, "నీ సర్వాధారభూతనా మిత్తనైపోక్కి, ఉన్నై యొZియ వ్వుఱవ్వై ఒన్ను క్కొన్టు ఆధారమాకవల్లతు ఒన్టుణ్డో?' ఎన్ను ఆవన్ సర్వాధారభూతనా యిరుక్కిఅపడియై క్కణ్డు 'ఇతోరాశ్చర్యమే!' ఎన్ను విస్మితరాకిఱార్" ఎన్ను అరుళిచ్చెయ్తార్. ఇప్పడిప్పట్ట ఆశ్చర్యయోగత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. (పెరు మా మాయన్) ఎన్ను. అవనైయొZియ వ్వుఱమ్బై కాల్ కాణి త్తెయ్వముడైయోమో? "నామ్, మున్దుఱ "రక్షకనాకిఱేన్" ఎన్ను పచ్చై ఇడువిత్తుక్కొణ్డు శిలనాళ్ కZిన్దవాఱే తన్ వడివై క్కాట్టి "నాను మున్నై ప్పోలే సాధకన్ కాణ్" ఎన్ను శొల్ల అవనై విట్టాఱ్పోలే, ఎడుత్తు క్కZిక్కైక్కు త్తానొరుదేవతై యుణ్డో నమక్కు? మార్కణ్డేయనై "రక్షిక్కిఱేన్" ఎన్ను శొల్లి ప్పచ్చై యిడువిత్తుక్కొణ్డు, అనన్తరమ్ జడైయై క్కాట్టి, "నాను మున్నైప్పోలే సాధకన్; ఒరు తలైయై ప్ప₹\క్కాణిరుప్పతు. "ఎన్నై ఆశ్రయియుఙ్గోళ్" ఎన్ను పిఱర్క్కు చ్చొల్లుమ్ వార్తైయై 'మెయ్' ఎన్ను విశ్వసిత్తిరుక్కుమ్బడి భ్రమిత్తాయాకాతే. పొరు; ఉనక్కు ఆశ్రయణీయస్థలఙ్కాట్ట" ఎన్ను కొడుపోయ్ సర్వేశ్వరనై క్కాట్టి క్కొడుత్తానిఱే. "బ్రహ్మాణం నీలకణ్ఠఞ్చ యా శ్చాన్యా దేవతా స్మృతాః, ప్రతిబుద్ధా న సేవన్తే యస్మాత్పరిమితం ఫలమ్". బ్రహ్మావైయుమ్ రుద్రనైయుమ్ ఎల్లా దేవతైకళైయుమ్ అఱివుడైయరాయిరుప్పార్ ఆశ్రయియార్కళ్. అతుక్కడి ఎన్? ఎన్నిల్; పరమపురుషార్థలక్షణమోక్షత్తిలే ఇవనుక్కు అపేక్షై యుణ్డానాల్ అవర్కళ్ అతు కొడుక్కమాట్టార్కళే - అవర్కళుక్కు మోక్షప్రదత్వ మిల్లామైయాలే. ఇని, ఇవ్వరుకే శిలవ₹\యిఱే కొడుప్పతు, అవై అల్పఫలమిఱే. అవై అవన్ ఇవనుక్కు క్కొడుక్కవుమామ్; ఇవనవనుక్కుక్కొడుక్కవుమా యిఱే యిరుప్పతు. "స్కన్దరుద్ర

మహేన్ద్రాద్యాః ప్రతిషిద్ధా స్తు పూజనే", "తిరువడితన్నామ్ మఱన్దు మ్బుఱన్దొZా మాన్దర్" ఎన్నక్కడవతిఱే. భర్తావిన్ పక్కల్ ఆనుకూల్యమ ్రుక్క, భర్త్రన్తరపరిగ్రహ మ్పణ్ణాతొZకైయిఱే ఇవళ్ అవనుక్కాకై యాకిఱతు. భగవత్ప్రావణ్యమ్ క్రమత్తిలే పిఱక్కవుమామ్. ఇవనుక్కు మున్దుఱ వేణ్డువతు దేవతాన్తరస్పర్శ మఱుకైయిఱే. ఇతు ఉణ్డానాల్ యోగ్యతై కిడక్కుమిఱే.

పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై అరుళిచ్చెయ్త తిరువాశిరియవ్యాఖ్యానమ్ ము్్

పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్

అరు :- ఏZామ్బాట్టు- (సృష్టిక్కు అనురూపమ్) 'నాలు ముఖత్తాలుమ్ వేదోచ్చారణమ్ పణ్ణి సృష్టిక్కై. "తళిరొళి"- నీలమాయిరుక్కిఱ తళిరిన్ నిఱత్తై యుడైయవన్. 'శిఱితు"- తిరువయి్ల్ ఏకదేశత్తిలే. 'ఉడన్' శేర్న్దు. 'మయక్క' - కలక్కైయాయ్. సుఖిక్కై ఎన్ఱు మున్దిన అర్థమ్. "ఒరుమా"- ఒరు ఎన్ఱు క్షుద్రమాయ్, మా ఎన్ఱు అల్పమాయ్, అత్యన్తమ్ క్షుద్రదేవతైయై యుడైయో మల్లో మెన్ఱపడి. అన్దాతియాయ్ వన్దతు ముడివిలు మన్దాతియాక వేణ్డావో? ఎన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అన్దాతియాయ్) ఇత్యాది. శెక్కరెన్ఱు ముడియుమ్బోతు దేవతాన్తరవిషయమ్ పణ్ణప్పోకామైయాలే- ఎన్ఱపడి.

తిరువాశిరియవ్యాఖ్యానమ్ అరుమ్బదమ్ ము్్

దివ్యార్థ దీపిక

సకలచేతనర్కళుమ్ స్వరూపప్రాప్తశేషియాన ఎమ్బెరుమానై అడి పణిన్దు, అవనుక్కే వZువిల్లా అడిమైకళ్ శెయ్య ప్రాప్తమాయిరుక్క అప్పడి శెయ్యాతే, దేవతాన్తరఙ్గళై ఆశ్రయిత్తు సంసారత్తైయే పూణ్కట్టి క్కొళ్ళువర్కళే! అన్దో ! ఇతు ఎన్న అనర్థమ్!- ఎన్ఱు కీZప్పాట్టిల్ కవలైప్పట్టార్. ఒరు సంసారియావతు ఇవరుడైయ తుయరత్తై ప్పరిహరిక్క మున్ వరామఱ్పోకవే, "ఇప్పాZమ్ సంసారికళ్ ఎక్కేడావతు కెడట్టుమ్! నాముమ్ అవర్కళైప్పోలే అనర్థప్పట్టు ప్పోకామల్ ఎమ్బెరుమానుక్కే అడిమై ప్పట్టిరుక్కప్పె్ోమే!" ఎన్ఱు తమ్ముడైయ మనవుఱుదిక్కు ఉకన్దు పేశుకిఱార్ ఇదిల్.

"సంసారికళ్ ప్కిఱ దేవతాన్తరఙ్గళ్ యావుమ్ నమ్మైప్పోలవే ఆపత్తుక్కళుక్కు ఉళ్ళాకి ఎమ్బెరుమానుడైయ తిరువరుళాల్ తప్పి ప్పిZప్పవర్కళే యొZయ,

పిఱరుడైయ ఆపత్తుక్కళై త్తామ్ పరిహరిక్క వల్ల సర్వశక్తర్‌కళ్ అల్లర్" - ఎన్బదు విళక్క వేణ్డి "ఇన్ద ద్దేయ్‌వఙ్గళెల్లామ్ ప్రళయకాలత్తిల్ ఎమ్బెరుమానతు తిరువయి[?]లే పడుక్కిక్కిడన్దవై కాణ్మిన్" ఎన్గిఱార్. ఎల్లా ద్దేయ్‌వఙ్గళైయుమ్ ఉయ్యక్కొణ్డ పరమ పురుషనాన శ్రీమన్నారాయణునక్కన్ఱి మ[?]ు యార్‌క్కుమ్ నామ్ అడిమై ప్పట్టవర్‌కళ్ అల్లోమ్ - ఎన్బదు నిగమనమ్.

"నళిర్‌మది చ్చడైయనుమ్" ఎన్ఱ విడత్తుప్పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై అరుళిచ్చెయల్- "సాధకవేషమ్ తో[?]\ జటైయై ధరిత్తు క్కొణ్డిరుక్కచ్చెయ్‌దేయుమ్ దుర్మానత్తాలే సుఖప్రధానన్ ఎన్ఱు తో[?]\మ్బడి తాZమడలై క్కోటి త్తలైయిలే వైప్పారైప్పోలే కుళిర్‌న్ద చన్ద్రనై జటైయిలే ధరిత్త రుద్రనుమ్" ఎన్ఱు. ఇదిల్ "తాZమడలై క్కోటి" ఇత్యాది దృష్టాన్తవాక్యత్తిఱ్కు ప్పొరుళ్ యాదెనిల్? - ఉలకిల్ మూట్టై శుమన్దు వరున్ది క్కూలి జీవనమ్ పణ్ణుకిఱవర్‌కళ్ తాఙ్గళ్ కష్టప్పడుకిఱవర్‌కళ్ ఎన్బదు పిఱర్‌క్కు త్తెరియామైక్కాకవుమ్, ఇవర్‌కళ్ సుఖమాక ఇరుప్పవర్‌కళ్ ఎన్ఱు పలరుమ్ నినైత్తుక్కొళ్ళ వదఱ్కాకవుమ్ తాZమ్బూ ముదలియ పూక్కళై ఎడుత్తు చ్చూట్టిక్కొణ్డు తిరివర్‌కళామ్. అప్పడియే శివపిరానుమ్ తాన్ సంహారక్కడవుళ్ ఎన్బదైయుమ్ పిఱర్ అఱిన్దు అరువరుక్కామైక్కాకవుమ్ "ఇవన్ ఉల్లాసమాక ఇరుక్కక్కూడియ రసికన్" ఎన్ఱు పలరుమ్ నినైత్తు కొళ్ళవదఱ్కాకవుమ్ అZకియ చంద్రకళైయై చ్చిరమీదు అణిన్దాన్ పోలుమ్ - ఎన్ఱు వినోదమాక అరుళిచ్చెయ్‌దపడి.

ఇన్దిరన్, అరమ్బై ఊర్వశిముదలియ అప్సరస్ స్త్రీకళ్ తన్నై నన్గు కాదలిక్కుమ్బడి అలఙ్కారఙ్గళ్ శెయ్‌దుకొణ్డు, అతనాల్ మేని నిఱమ్ వీఱు పె[?]రుప్పనాదలాల్ "తళిరొళి" ఎన్ఱు విశేషిక్కప్పట్టాన్. ఆక, ముక్కియమాక ఉళ్ళ మూన్ఱు దేవర్‌కళై చ్చొల్లవే మ[?]\ చేతనాచేతనఙ్గళై వివరిత్తు చ్చొల్లవేణ్డామై ప్ప[?] "ముదలా యావకై యులకముమ్ యావరు మకప్పడ" ఎన్ఱార్. ఎమ్బెరుమానతు తిరువయి[?]నుళ్ళే అడఙ్గి క్కిడన్దు సత్తై పె[?]\ పదార్థఙ్గళై నామ్ వాయ్‌కొణ్డు శొల్లువతుమ్ ఎమక్కు ప్పెరుమ్ పాక్కియమన్ఱో! - ఎన్ఱెణ్ణి, "నిల నీర్ తీ కాల్ శుడరిరు విశుమ్బుమ్ మలర్ శుడర్" ఎన్ఱు మీణ్డుమ్ వివరిత్తు చ్చొల్ల త్తొడఙ్గినర్‌పోలుమ్.

"శిఱితుడన్ మయఙ్గ" ఎన్బదఱ్కు ప్పలవకైయుమ్ పొరుళ్ కొళ్ళలామ్. (కీZ చ్చొన్న వస్తుక్కళెల్లామ్) శిఱితు - మిక చ్చిఱియ వడివత్తై ఉడైయనాయ్ క్కొణ్డు, ఉడన్ -ఏకకాలత్తిలే, మయఙ్గ- ఉళ్ళే యడఙ్గుమ్బడియాక- ఎన్బతు ఒరు వకై. "ఉడన్ మయఙ్గ' ఎన్ఱవిడత్తు "ఉడల్ మయఙ్గ" ఎన్ఱు పదమ్ పిరిత్తు, శిఱితాకియ ఉడలిలే,

పేత్తైక్కు Zవియాన ఎమ్బెరుమానతు మికచ్చిఱియ వడివిలే మయఙ్గి- ఎన్ఱల్ మ ిారు వరై. మ \ుమ్ కణ్డుకొళ్క. ఆక, ఎల్లా ప్పదార్థఙ్గళైయుమ్ ఒన్ఱు తప్పామల్ తిరువయి ిినుళ్ళే అడక్కిక్కొణ్డు, 'పాలన్ తనదురువాయ్ ఏZులకుణ్డు ఆలి లైయిన్, మేలన్ఱు నీ వళర్న్ద మెయ్యెన్బర్' ఎన్ఱపడి శిఱితు కుZన్డై వడివమాకి ముకిZ విరియాద శి ిాలన్దళిరిలే కణ్వళర్న్ద అఱ్పుతశక్తి వాయ్న్ద శ్రీమన్నారాయణ మూర్త్తియై త్తవిర్న్దు వేఱొరు దెయ్వత్తై నామ్ దెయ్వమాక క్కొళ్ళోమ్.

"నె ిిమేఱ్కణ్ణానుమ్ నిఱైమొZివాయ్ నాన్ముకనుమ్ నీణ్డ నాల్ వాయ్ ఒ ిిక్కై వెన్బక్కట్టిలొరువనైయు ముళ్ళిట్ట వమరరోడుమ్, వె ిిప్పోర్ క్కడలరైయన్ విZుఙ్గామల్ తాన్ విZుఙ్గి ఉయ్యక్కొణ్డ కొ \ప్పోరాZియాన్ కుణమ్ పరవర తొణ్డర్క్కొడియవరాఱే" ఎన్ఱుమ్, 'అన్ఱెల్లారుమ్ మఱియా ఎమ్బెరుమాన్ ఉణ్డుమిZ్న్ద ఎచ్చిల్తేవర్, అల్లాతార్ తాముళరే" ఎన్ఱుమ్ (పెరియతిరుమొZి) తిరుమఙ్గై యాZ్వార్ అరుళిచ్చెయ్ద పాశురఙ్గళ్ ఇఙ్గే అనుసంధిక్కత్తక్కవై. "మఙ్గైపాకన్ శడైయిల్ వైత్త కఙ్గైయార్ పదత్తు నీర్? అఙ్గణ్ ఞాల ముణ్డపోతు వెళ్ళి వెఱ్పుకన్ఱతో! ఆతలాల్ అరఙ్గనన్ఱి వేఱు దెయ్వ మిల్లైయే" ఎన్ఱ పిళ్ళైప్పెరుమాళ్ ఐయఙ్గార్ విడుది ప్పాశురముమ్ కుఱిక్కొళ్ళత్తక్కతు.

ఇద్దివ్యప్రబంధమ్ పెరుమ్బాలుమ్ ఎమ్బెరుమానుడైయ పరతత్త్వస్థానత్తిలే నోక్కుడైయదెన్ఱు ఉణరత్తక్కతు.

తిరువిరుత్తత్తిలుమ్, తిరువాయ్మొZియిలుమ్ ఆZ్వార్ తమ్ముడైయ తిరునామత్తై అరుళిచ్చెయ్దుళర్. ఇప్పిరపన్దత్తిల్ అప్పడి అరుళిచ్చెయ్య విల్లై- ఎన్బదై క్కారణమాకక్కొణ్డు శిలర్ శొల్లువదావతు- "ఇత్తిరువాశిరియమ్ ఇన్నుమ్ పల పాశురఙ్గళైయుడైయ పిరపన్ద మాయిరున్ద" దెన్ఱుమ్; "కాలక్రమత్తిల్ శిల పాశురఙ్గళ్ లోపిత్తు విట్టన"- ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱార్కళ్. నమ్మాZ్వార్ అరుళిచ్చెయ్త నాన్గు పిరపన్దఙ్గళుళ్ ఇదఱ్కు అడుత్తదాన పెరియతిరువన్దాదియిలుమ్ ఆZ్వారుడైయ తిరునామమ్ అరుళిచ్చెయ్యప్పట్టిరుక్కవిల్లై. ఆకైయాల్, ఇతు శేరాతు. అన్దాదిత్తొడైయాక అమైన్ద పిరపన్దఙ్గళ్ ఎల్లావ ిిలుమ్ ముడివు పాశురత్తిల్ అన్తముమ్, ముదఱ్పాశురత్తిన్ ఆదియుమ్ ఒన్ఱాక అమైయుమ్బడి అరుళిచ్చెయ్యప్పట్టిరుప్పతుపోల్ ఇప్పిరపన్దత్తిల్ అమైయామైయాల్ ఇతై క్కొణ్డు ఇతిల్ శిల పాశురఙ్గళ్ లోపిత్తు విట్టన- ఎన్ఱు శొల్లువర్ శిలర్. అతువుమ్ శేరాతు. ఈ \చ్చెయ్యుళిన్ అన్తమే ముదఱ్చెయ్యుళిన్ ఆదియాక అమైయవైత్తల్ "మణ్డలిత్తల్" ఎన్ఱు తమిZర్ శొల్లివైత్తిరుక్కైయాల్ ఇప్పిరపన్దమ్

మణ్డలిత్తలాకాతు- ఎన్ఱు శొల్లలామత్తనై యొZియ, పాశురఙ్గళ్ లోపిత్తన - ఎన్ఱల్ పొరున్దమాట్టాతు. ఆకవే, ఇప్పిరపన్దమ్ పూర్ణ మెన్ఱే కొళ్ళత్తక్కతు.

ఆZ్వార్ తిరువడికళే శరణమ్

శ్రీకాఞ్చీప్రతివాదిభయఙ్కరమ్ అణ్ణఙ్గరాచార్యర్ ఇయ f\ియ

తిరువాశిరియమ్ దివ్యార్థదీపికై ము f\ుప్పె f\తు.

దివ్యార్థదీపిక - అనువాదం

సకలచేతనులు స్వరూపప్రాప్తశేషి అయిన భగవానుని శ్రీచరణాలను సేవించి, అతనికే నిరంతరమైన కైంకర్యాలను చేయడం తగి ఉండగా, ఆ విధంగా చేయకుండా దేవతాంతరాలను ఆశ్రయించి, సంసారాన్నే గొంతుకు చుట్టుకొనేవారలారా! అయ్యో! ఇది ఏమి అనర్థం!'' అని గత పాశురంలో బాధపడ్డారు. ఒక సంసారిగా అయినా వీరి దుఃఖాన్ని పరిహరించడంకోసం ముందుకు రాకపోవడంతో, "ఈ పాడు సంసారులు ఏ చెడ్డను పొందినా పొందనీ! మేము వారివలె అనర్థాన్ని పొందకుండా, భగవానునకే శేషంగా కాగలిగాముకదా!'' అని తమ మనోనిశ్చయానికి సంతోషిస్తూ ఇందులో పల్కుతున్నారు.

"సంసారులు ఆశ్రయించే దేవతాంతరాలు అన్నీ మనవలెనే ఆపత్తులకు లోనై భగవానుని అనుగ్రహంవల్ల వాటినుండి బయటబడేవారే తప్ప, ఇతరుల ఆపదలను తాము పరిహరించుకోగల సర్వశక్తులు కారు''- అనే విషయాన్ని వివరించగోరి, "ఈ దైవాలన్నీ ప్రళయకాలంలో భగవానుని ఉదరంలో పడి ఉన్నాయిసుమా!'' అని అంటున్నారు. అన్ని దైవాలను తరింపజేసిన పరమపురుషుడైన శ్రీమన్నారాయణునకు తప్ప ఇక ఎవరికీకూడా మనం శేషభూతులం కాము- అని పర్యవసానం.

"నళిర్ మదిచ్చడైయినుమ్" అనేటపుడు పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై వ్యాఖ్యాన శ్రీసూక్తి -''సాధక వేషం స్ఫురించేటట్లు జటలను ధరించి ఉన్నా, దురభిమానంతో సుఖప్రధానుడు అనే విషయం స్ఫురించే రీతిలో తాటిమట్టను చీల్చి తలలో పెట్టుకొనేవారివలె, చల్లని చంద్రుని జటలో ధరించిన రుద్రుడు'' **(సాధకవేషమ్‌తో f\ జటైయై ధరిత్తుక్కొణ్డి రుక్కచ్చెయ్‌దేయుమ్, దుర్మానత్తాలే "సుఖప్రదానన్" ఎన్ఱు తో f\ుమ్బడి తాZ మడలై క్కీఱి త్తలైయిలే వైప్పారైప్పోలే కుళిర్న్ద చన్ద్రనై జటైయిలే ధరిత్త రుద్రనుమ్")** అని ఉన్నది. ఇందులోని - **"తాZమడలై క్కీఱి"** అనే దృష్టాంత వాక్యానికి అర్థం ఏమి? అని అంటే, లోకంలో మూటలను మోసి శ్రమపడి కూలి

జీవనాన్ని సాగించేవారు 'తాము కష్టపడుతున్నాము' అనే విషయం ఇతరులకు తెలియకుండా ఉండడంకోసం, "వీరు సుఖంగా ఉన్నారు"- అని పలువురు భావించడం కోసం **"తాZమ్బూ"** మొదలైన పూవులను తీసి అలంకరించుకొని తిరుగుతారట. ఆ విధంగానే శివుడుకూడా తాను సంహారదైవం అనే విషయాన్ని ఇతరులు తెలిసికొని జుగుప్సను పొందకుండా ఉండడంకోసం "ఇతడు ఉల్లాసంగా ఉండగల్గిన రసికుడు" అని పలువురు భావించడం కోసం అందమైన చంద్రకళను శిరస్సుపై అలంకరించుకొని ఉంటాడు- అని వినోదంగా పల్కడమే.

ఇంద్రుడు, రంభ, ఊర్వశి మొదలైన అప్సరసస్త్రీలు తనను బాగా ప్రేమించే టట్లుగా అలంకారాలను చేసికొని, దానివల్ల (అతని) శరీరవర్ణం శోభిల్లేటట్లుగా ఉండడంచేత **"తళిరొళి"** అని విశేషింపబడ్డాడు. అందువల్ల, ముఖ్యంగా ఉండే (బ్రహ్మ, రుద్ర, ఇంద్రులనే) ముగ్గురుదేవతలను చెప్పగానే మిగిలిన చేతనాచేతనాలను వివరించి చెప్పవలసిన అవసరం లేకపోవడాన్ని గూర్చి, **"ముదలా యావకై యులకముమ్ యావరు మకైప్పడ"** అని అన్నారు. భగవానుని ఉదరంలోపలే అణగి ఉండి సత్తను పొందిన పదార్థాలను మనం నోరార పల్కడం మను గొప్ప భాగ్యం కదా! అనితలచి, **"నిల నీర్ తీకాల్ శుడర్ ఇరు విశుమ్బుమ్ మలర్ శుడర్"** అని తిరిగి వివరించి చెప్పడానికి ప్రారంభించారు కాబోలు.

"శిఱితుడన్ మయఙ్గ"- అనే ప్రయోగానికి పలు రీతులలో అర్థాన్ని గ్రహించ వచ్చు. (పూర్వం పల్కిన వస్తువులన్నీ) **శిఱితు**- చాలా చిన్న రూపాన్ని కల్గినవై, **ఉడన్**- ఒకే కాలంలో, **మయఙ్గ**- లోపలే అణగిపోయేటట్లుగా- అనేది ఒక రీతిలోని అర్థం. **"ఉడన్ మయఙ్గ"** అనే చోట **"ఉడల్ మయఙ్గ"** అని పదాన్ని విభజించి, చిన్నదైన దేహంలో, చిన్న శిశువు అయిన భగవానుని చాలా చిన్నరూపంలో అణగి ఉండగా- అనడం ఇంకొక తీరు. ఇంకా ఇటువంటి వివరణలను అభ్యూహించవచ్చు. అందువల్ల అన్ని పదార్థాలను ఏ ఒక్కటినీ తప్పకుండా ఉదరం లోపల అణగి ఉండేటట్లు చేసి, **"పాలన్ తనదురువాయ్ ఏZులకుణ్డు ఆలిలైయిన్ మేలన్టు నీ వళర్న్ద మెయ్యెన్బర్"** (బాలుని రూపంలో ఏడు లోకాలను మింగి మఱ్ఱి చిగురుపై నీవు నిద్రించడం నిజమని అంటారు) అనేరీతిలో చిన్న శిశువు రూపాన్ని పొంది, చిగురు తొడగని చిన్న మఱ్ఱి ఆకుపై నిద్రించిన అద్భుతశక్తిని కల శ్రీమన్నారాయణమూర్తిని తప్ప, వేఱొక దైవాన్ని మనం దైవంగా గ్రహించము.

"నె[illegible]మేఱ్కణ్ణానుమ్ నిఱైమొZవాయ్ నాన్ముకనుమ్ నీణ్డ నాల్వాయ్ ఒ[illegible]క్కై వెణ్బుకట్టిలొరువనైయు ముళ్ళిట్ట అమరరోడుమ్, వె[illegible]ప్పోర్ క్కడలరైయన్

విఌజ్ఞామల్ తాన్ విఌజ్గి ఉయ్యక్కొణ్డ కొౕ\ప్పోరాఴియాన్ కుణమ్ పరవర తొణ్డర్ క్కడియవరాతే" అని, **"అన్తెల్లారుమ్ మఱియా ఎమ్బెరుమాన్ ఉణ్డుమిఴ్న్ద ఎచ్చిల్ తేవర్, అల్లాతార్ తాముళరే"** అని (పెరియతిరుమొఴిలో) తిరుమఙ్గై ఆఴ్వార్లు అనుగ్రహించిన పాశురాలు ఇక్కడ అనుసంధేయాలు.

"మఙ్గైపాకన్ శడైయిల్ వైత్త కఙ్గై యార్ పదత్తు నీర్? అఙ్గణ్ ఞాల ముణ్డపోతు వెళ్ళివెఱ్పు అకత్తతో! ఆతలాల్ అరఙ్గనన్ఱి వేఱు దెయ్వమ్ ఇల్లైయే" అనే పిళ్ళై ప్పెరుమాళ్ ఐయఙ్గార్ ముక్తకపాశురం గమనించదగినది.

ఈ దివ్యప్రబంధం ఎక్కువగా భగవాను పరత్వస్థాపనలో దృష్టిని కల్గినదని తెలియాలి.

తిరువిరుత్తంలోను, తిరువాయ్మొఴిలోను ఆఴ్వార్లు తమ తిరునామాన్ని అనుగ్రహించారు. ఈ ప్రబంధంలో ఆ విధంగా చేయలేదు - అనేదానిని కారణంగా గ్రహించి, కొందరు చెప్పే మాట ఏమంటే- "ఈ తిరువాశిరియం ఇంకా పలు పాశురాలను కల్గిన ప్రబంధమై ఉండేదని, కాలక్రమంలో కొన్ని పాశురాలు లోపించాయని". నమ్మాఴ్వార్లు అనుగ్రహించిన నాల్గు ప్రబంధాలలో దీనికి తరువాత అనుగ్రహించిన పెరియతిరువన్దాదిలోకూడా ఆఴ్వార్లు తమ పేరును అనుగ్రహించలేదు. అందువల్ల ఇది (ఈవాదం) పొసగదు. అన్దాదిప్రక్రియగా అమరి ఉండే ప్రబంధాలు అన్నిటిలో చివరి పాశురంలో అంతం, మొదటి పాశురంలో మొదలు ఒకటిగా అమరి ఉండేటట్లు అనుగ్రహించినట్లే, ఈ ప్రబంధంలో అమరి ఉండకపోవడంవల్ల, దీనిని హేతువుగా గ్రహించి ఇందులో కొన్ని పాశురాలు లోపించాయి- అని కొందరంటారు. అది కూడా పొసగదు. చివరి పాశురంలో అంతం మొదటి పాశురంలోని ఆదిగా అమరి ఉండేటట్లు చేయడం **"మణ్డలిత్తల్"** అని తమిళులు అనడంవల్ల, "ఈ ప్రబంధం మండల అన్దాది ప్రబంధం కాదు"- అని మాత్రమే చెప్పగలం తప్ప, పాశురాలు లోపించాయని- అని అనడం పొసగదు. అందువల్ల ఈ ప్రబంధం పూర్ణమనే గ్రహించాలి.

ఆఴ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్

శ్రీకాంచీ ప్రతివాది భయంకరమ్ అణ్ణంగరాచార్య స్వామివారు అనుగ్రహించిన తిరువాశిరియమ్ దివ్యార్థ దీపిక అనువాదం ముగిసింది.

శ్రీ ఉ.వే. తిరుమలై అనన్దాణ్ పిళ్ళై కృష్ణమాచార్యస్వామివారి

తిరువాశిరియ వ్యాఖ్యానం

తమిళభాషలో ప్రసిద్ధం అయిన ఆశిరియప్పా, కలిప్పా, వఞ్జిప్పా- అనే నాల్గు పాశురాలలో ఏడు తిరువాశిరియ పాశురాలతో కూర్చబడింది ఈప్రబంధం. **"ఆశిరియమ్"** అనే పదం శబ్దశక్తిద్వారా ఆశిరియప్పాను తెలిపి, అటువంటి ఆశిరియప్పాఛందస్సులో రచింపబడ్డ పాశురాలతో కూర్చబడిన ఈ ప్రబంధాన్ని లక్షణద్వారా తెలుపుతున్నదని పెద్దలంటారు. "తిరు" అనేది ఈ ప్రబంధానికి విశేషణం. దీనివల్ల, శబ్దమాధుర్యంచేత, అర్థపుష్టిచేత దీనికి ఉండే వైలక్షణ్యమనే శ్రీమత్త్వం వివక్షితం. ఆశిరియప్పాయొక్క లక్షణం ద్రావిడఛందోలక్షణ గ్రంథాలలో చూడవచ్చు. వివరణం వల్ల గ్రంథం పెరుగుతుందని వదలిపెట్టబడింది.

అవతారిక

అజ్ఞానం, అన్యథాజ్ఞానం, సంశయం, విస్మృతి- అనే దోషాలు ఏమీ లేని రీతిలో శ్రియఃపతి అయిన భగవానునిచేత జ్ఞానం, భక్తి నిర్హేతుకంగా అనుగ్రహింపబడ్డ నమ్మాழ்వార్లు ఈ లోకంలోనివారు ఉజ్జీవించడంకోసం క్రమంలో అనుగ్రహించిన ప్రబంధాలు - తిరువిరుత్తం, తిరువాశిరియం, పెరియతిరువన్దాది, తిరువాయ్మొழி- అని నాల్గు.

వాటిలో, తిరువిరుత్తంలో, **"ఇమైయోర్ తలైవా! పొయ్న్నిన్ఱ ఞానముమ్ పొల్లా ఒழுక్కుమ్ అழுక్కుడమ్బుమ్ ఇన్నిన్ఱ నీర్మై ఇనియా ముఱామై... అడియేన్ శెయ్యుమ్ విణ్ణప్పమ్ కేట్టరుళాయ్"**- శరీరమే ఆత్మ, శరీరాతిరిక్తం అయిన ఆత్మ ఉన్నా, అది స్వతంత్రం, అటువంటి స్వతంత్రవస్తువునకు లోకంలో ఉండే వస్తువులు అన్నీ శేషభూతాలు అనే ఆ యథార్థంలో స్థిరమైన జ్ఞానం, దానివల్ల కలిగే పుణ్యాపాపాలనే కర్మలు, వాటివల్ల కలిగే ప్రాకృతశరీరాలు- అని ఈ విధంగా ఇంకా ఇంకా ఏర్పడే హేయమైన స్థితిని, ఇకపై అయినా దాసుణ్ణి అయిన నేను, నాకు సంబంధించినవారు పొందకుండా ఉండేటట్లుగా రక్షించాలి అని- తమకు దాసుడు చేసే విన్నపాన్ని తమరు ఆలకించాలి- అని నిత్యసూరినాయకుడైన భగవానుని సంబోధించి ఆழ்వార్లు ప్రార్థించారు. భగవానుడు వీరిని పురస్కరించుకొని తనకు సంబంధించిన పాశురాలను పాడించి, వాటిద్వారా సంసారులను సంస్కరించాలని అనుకున్నాడు. కనుక వీరు ప్రార్థించిన శరీరసంబంధనివృత్తి అనే మోక్షాన్ని వీరికి ఇవ్వలేదు. అంత కాలవిలంబాన్ని

సహించలేని వీరు, సహించి ఉండడంకోసం భగవానుడు "వీరు మోక్షాన్ని కోరడంకూడా పరమపదానికి చేరి నా గుణాలను ఏ ఆటంకం లేకుండా అనుభవించడంకోసమేకదా! ఆ విధంగా అయినపుడు, ఆ గుణాలను ఇక్కడే వీరు అనుభవించేటట్లు చేస్తాను'' అని తలచిన తన స్వరూరూపగుణ విభూతులను భ్రమవిప్రలంభాది రహితమైన, భక్తిరూపాపన్నజ్ఞానాన్ని అనుగ్రహించిన దానికంటే మిక్కిలి విశదంగా దర్శింపజేయగా, దానివల్ల ఆ ఴ్వార్లు సంసారదుఃఖం కొంచెం మఱచిపోయి, వాటిని (భగవానుని స్వరూపరూపగుణవిభూతులను) ఈ తిరువాశిరియంలో అనుభవిస్తున్నారు.

1. అందులో, మొదటి పాశురంలో **"శెక్కర్"** అని ప్రారంభించి **"అఱితుయిల్ అమర్న్ద"** అనే పాదాలలో రూపాన్ని (దివ్యమంగళరూపసౌందర్యాన్ని) **"శివన్ అయన్"** అని ఆరంభించి, **"పెరు నాయక"** అనే పాదాలలో పరత్వమనే గుణాన్ని, **"మూవులకళన్ద శేవడియోయ్"** అనే పాదంలో సౌలభ్యాన్ని, సౌశీల్యాన్ని అనుభవించడాన్ని గమనించ వచ్చు. భగవానుని రూపసౌందర్యం అనే సముద్రం నిస్సమాభ్యధికమై, దరి చేరినవారికి నేరుగా పూర్ణంగా అనుభవించడానికి సాధ్యం కాని రీతిలో (ముఖంలో అలలు ఎగసి పడడంవల్ల) ముంచెత్తడంవల్ల, అనుభవించలేకుండా తాము ఉండలేనందువల్ల ఏదో ఒక ఉపమానంద్వారా, తెప్పను తీసికొని సముద్రంలో ప్రవేశించేటట్లు, దిగి అనుభ విస్తున్నారు. (ఇక్కడ) ఉపమానం- మరకతపర్వతం.

తాత్పర్యం :- ఎఱ్ఱని పెద్ద మేఘాన్ని నడుములో ధరించి, దానికంటే ఇంకా ఎఱ్ఱని తేజస్సును కల సూర్యుని శిరస్సులో ధరించి, చల్లని కిరణాలను కల్గిన చంద్రుని దానికింద, నక్షత్రాలు అనే పలు తేజస్సులను దానికింద ధరించి అలంకరించుకొని, పగడపుమయమైన పలు ప్రదేశాలను కల్గినదై ప్రకాశించే పచ్చని వర్ణాన్ని కల మరకతపర్వతం, సముద్రానికి అధిపతి అయిన వరుణుని అలలు (కెరటాలు) అనే చేతులలో నిద్రించే రీతిలో - పీతాంబరం, కిరీటం, కంఠాభరణం- మొదలుగా తన పరత్వానికి తగినవి అయిన పలు ఆభరణాలను అలంకరించుకొని, అధరం, నేత్రాల తేజస్సు ఎఱ్ఱగా వ్యక్తం కాగా, బంగారు రంగును కల వాటి అన్నిటితో శ్యామలమైన తిరుమేని వర్ణం పోటీపడి ప్రకాశిస్తూ ఉండగా (పరభాగశోభతో ప్రకాశిస్తూ ఉండగా) విరోధులపై విషాన్ని కక్కుతున్న పలు తలలను కల ఆదిశేషుడనే పడుకను అధిరో హించి, అలలు వీచే పాలకడలిలో జగద్రక్షణచింతన అనే నిద్రలో ఉండి, బ్రహ్మ, శివుడు, ఇంద్రుడు మొదలైన సకలదేవసమూహాలు దర్శించి అంజలి ఘటించేటట్లు శయనించిన, జగత్కారణం అయిన తిరునాభీకమలాన్ని కల అద్వితీయమహానాయకా!

త్రివిక్రముడవై ముల్లోకాలను కొలిచిన ఎమ్బెని శ్రీచరణాలను కలవాడా! జయ విజయీ భవ!

ఈ పాశురంలో భగవానునకు మరకతపర్వతం, అతని పీతాంబరం, కిరీటం, కంఠాభరణం, ఇంకా ఉండే తిరువాభరణాలు మొదలైనవానికి క్రమంగా- మేఘం, సూర్యుడు, చంద్రుడు, నక్షత్రాలు- అనేవి, ఎమ్బెని అధరం, తిరునేత్రాలు మొదలైన వానికి ప్రవాళమయం అయిన పర్వతప్రదేశాలు ఉపమానాలు. ఇంతవరకు భగవానుని రూపసౌందర్యం ఒక మరకత పర్వతాన్ని ఉపమానంగా గ్రహించి అనుభవింపబడింది.

బ్రహ్మ, శివుడు, ఇంద్రుడు- మొదలైన గొప్పతనాన్ని కల దేవతలు, చేతులెత్తి నమస్కరించేటట్లు స్వామి శయనించి ఉన్నాడు. కనుక పరదేవతాత్వమనే పరత్వం అనుభవింపబడింది. "రుద్రం సమాశ్రితాః దేవా రుద్రో బ్రహ్మాణ మాశ్రితః, బ్రహ్మా **మమాశ్రితో రాజన్! నాహం కంచిదుపాశ్రితః"** (భారతమ్ - అశ్వ - 118-37) (దేవతలు రుద్రుని ఆశ్రయించారు. రుద్రుడు బ్రహ్మదేవుని ఆశ్రయించారు. బ్రహ్మ నన్ను ఆశ్రయించాడు. నేనెవ్వరినీ ఆశ్రయించ లేదు) - అని అన్నాడు కదా! అద్వితీయ మహానాయకుడైన **("తని ప్పెరునాయకన్")** అయిన భగవానుడు **"తామరై యున్ది"** అని అన్నందువల్ల జగత్కారణత్వమనే పరత్వమే సూచింపబడింది. పాలసముద్రంలో బ్రహ్మాదులు మాత్రమే సేవించదగిన ఇటువంటి రూపసౌందర్యంతో త్రివిక్రముడై, ఈ లోకంలో అవతరించి అందఱి కన్నులకు లక్ష్యభూతుడై, తన శ్రీచరణాలను వశిష్ఠచండాలాది వ్యత్యాసం లేకుండా అందఱి శిరస్సులపై పెట్టిన సౌలభ్య- సౌశీల్యాలు **("నీర్మై") "మూవులకళన్ద శేవడియోయ్"** అని అనడంద్వారా వివరింపబడ్డాయి.

ఈ పాశురంలో పలు విశేషాలతో కూడిన **"మూవులకళన్ద శేవడియోయ్!"** అనే సంబోధన ఒక్కటే తప్ప, నీవు పల్లాండు పల్లాండుగా వర్ధిల్లాలి- అనే అర్థం ఇచ్చే ఏక్రియా పదం లేదు. దానికి కారణం ఏమంటే - భగవానుని సహజసౌందర్యంలోను ఆభరణశోభలోను, శయనించి ఉండే వైలక్షణ్యంలోను, ముల్లోకాలను కొలిచిన సౌలభ్యంలోను మనస్సు పాఱవేసుకొని (మనస్సు ఆకర్షింపబడి) అనుభవిస్తున్నందువల్ల ఏ సమాపక క్రియాపదాన్ని ప్రయోగించి పాశురాన్ని ముగించలేకపోయారు ఆழ్వార్లు- అని **మహావిద్వాన్ శ్రీకాంచీ ప్రతివాది భయంకరమ్** అణ్ణంగరాచార్యస్వామివారు తమ దివ్యార్థదీపికలో సూచించి, ఆழ్వార్ల భగవదనుభవం పూర్ణత్వాన్ని పొందకపోవడాన్ని తెలిపారు. అనుభవం ముగిస్తేకదా క్రియాపదాన్ని గూర్చిన ఆలోచన వస్తుంది- అని భావం.

భగవానుడు పాలసముద్రంలో అరుదైన శయనసన్నివేశంలో అమరి ఉండడానికి ఉపమానంగా మరతకపర్వతం సముద్రుని చేతులలో నిద్రించడం చెప్పబడింది. ఈ సందర్భంలో, గొప్పవారిని ఉద్దేశించినపుడుకదా గౌరవం స్ఫురించేటట్లు **"కణ్వళర్ వదు"** అని చెప్పాలి?- అనే సందేహం ఇక్కడ కల్గుతుంది. దీనికి "దేనిని ఉద్దేశించి చెప్పినా గౌరవం స్ఫురించేటట్లు చెప్పడం పెద్దల స్వభావం'' అన్నది సమాధానం. ఈ సందర్భంలో దీనికి దృష్టాంతంగా- తిరుమలైనంబి శ్రీసూక్తిని ఉట్టంకిస్తున్నారు- వ్యాఖ్యాతృసార్వభౌములైన పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై. భగవద్రామానుజులతో, తిరుమలై నంబి ఒకరినిగూర్చి గుర్తు చెప్పేటపుడు **"పొన్నాలే తోడు పణ్ణినాల్ ఇడఒణ్ణాతపడియాన కాదై యుడైయరాయిరుక్కుమవరై దేవరీర్ అఱిన్దిరుక్కై యుణ్డో?"** (బంగారంతో కుండలాలను చేస్తే (వాటిని) పెట్టడానికి వీలులేని చెవులను కలవారిని మీరు తెలియుదురా!) అని, తిరుమలనంబి పల్కిన శ్రీసూక్తియే అది. ఒక చెవులు తెగిన వానిని, లేక చెవులు కుట్టుకొనని (కర్ణవేధ అనే వైదికసంస్కారం లేని) మ్లేచ్ఛుని ఉద్దేశించి గుర్తును చెప్పే నమ్బి, బంగారంతో కుండలాలు చేస్తే వాటిని పెట్టడానికి సాధ్యం కాని రీతిలో చెవులు తెగినవానిని, లేక కుట్టనివానిని, చాలా అధమునిగూర్చి గౌరవం స్ఫురించేటట్లుగా **"పొన్నాలే పణ్ణిన తోడు"** అని, **"కాతై యుడైయరా యిరుప్పారొరువర్"** అని ఉన్నతంగా పలికారు - అని భావం.

అంతేకాక, పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై ఈ పాశురంలో **"కవర్తలై అరవిన అమళి ఏఱి"** అనే చోట భగవానుని స్పర్శవల్ల కల్గిన సంతోషంతో శరీరం ఉబ్బి తబ్బిబ్బై తలలు అనేకంగా విస్తరించిన వృద్ధిని కల్గిన ఆదిశేషుడు భగవానుని తన ఒడిలో శిశువునువలె పెట్టుకొని తల్లివలె కాపాడడాన్ని ఉద్దేశించి, దీనికి ఉపపాదకంగా ఆదిశేషావతారం అయిన తిరుమలై అనన్దాళ్వాన్ శ్రీరంగనాథుడనే పేరును కల శ్రీపరాశరభట్టరును తిరుకోట్టియూర్కు పోయి చూచి, వారిని తన ఒడిలో పెట్టుకొని ఎండపడకుండా కాపాడిన చరిత్రను ఉట్టంకించారు. అనన్దాళ్వాన్, భట్టర్ తిరుమేనిపట్ల ప్రేమను కలవారు. భగవద్రామానుజులకు తరువాత ఈలోకంలో వేంచేసి ఉన్న ఎమ్బార్ కొన్నాళ్ళు ఉండి పరమపదానికి వేంచేసిన తరువాత భట్టరే దర్శనప్రవర్తకులై ఉన్నందువల్ల, భగవద్రామానుజులు తమను ఆదరించేటట్లే భట్టర్నుకూడా భావించమని శిష్యులకు నియమించినందువల్ల, తిరుమలై అనన్దాళ్వాన్ భట్టర్ను ఈ విధంగా కాపాడడంలో ఆశ్చర్యం లేదు. భట్టర్ మేల్నాడులో వేదాంతిని జయించడంకోసం వేంచేసినపుడు దారిలో శిఱుప్పుత్తూర్లో భట్టర్ చూచిన అనన్దాళ్వాన్ భట్టర్ రాకకు గల కారణాన్ని తెలిసికొని, "మా కులానికి రాజా!

(ప్రపన్నకులనాథా!) రండి'' అని భట్టర్‌ను ఎత్తుకొని ఆలింగనం చేసికొన్న విషయం, భట్టర్‌వద్ద అనన్దాZ్వాన్‌కు గల గౌరవ్యతాప్రతిపత్తికి తగిన ప్రమాణం. ఇటువంటి గత చరిత్రను ఉట్టంకించడం- (ఎందుకంటే) ప్రస్తావించిన విషయాన్ని బాగా మనస్సులో నాటుకొనే టట్లు చేయడంకోసం; ఆ చరిత్రలు మనకు తెలిసి, మనం ఆనందించడంకోసం.

2. మొదటి పాశురంలో భగవానుని దివ్యమంగళవిగ్రహ వైలక్షణ్యాన్ని ప్రధానంగా అనుభవించిన ఆZ్వార్లు ఆ స్వామి విషయంలో కలిగే పరభక్తి -పరజ్ఞానం- పరమభక్తులు ప్రాప్యాలు కనుక, అటువంటి భక్తి ఒక్కటే చాలు, వాటికంటే వేఱయిన ఐశ్వర్యం కాని, కైవల్యం కాని, భగవత్కైంకర్యం కాని, ఇక ఏవిధమైన ఫలాలు వద్దు- అని ఈ రెండవ పాశురంలో అంటున్నారు- **"ఉలకు పడైత్తు"** అని ప్రారంభించి.

తాత్పర్యం :- సంకల్పమాత్రంతో సమస్తలోకాలను సృష్టించి, ప్రళయమనే ఆపద వచ్చినపుడు వాటిని ఆరగించి, ఉదరంలో పెట్టుకొని, రక్షించిన నా స్వామియొక్క శబ్దించే (ధ్వనించే) వీరకడియాలను కల - చాలా కాంతిని కల తామరలవంటి శ్రీచరణాలను తలపై అలంకరించుకోవడానికి ఆశ పడుతున్న నా ఆత్మ (తిరుమేని సౌందర్యం, పరత్వం, సౌలభ్యం- అనే భగవానుని వైలక్షణ్యాలను భావించడంవల్ల) నీరై కఱగి, స్థితి శిథిలం కాగా, అందువల్ల కల్గిన ప్రేమ అనే సంగం ఏర్పడగా, ఆ సంగంవల్ల నిరంతరమైన ధ్యానం అనే ఆనందరూపమైన స్నేహం కలుగగా, అది తేనెవలె మధురం కాగా, అటువంటి ధ్యానం ముదిరి అమృతప్రవాహంవంటి భక్తియొక్క పూర్ణమైన పక్వదశ అయిన పరమభక్తిని కల్గించగా, అటువంటి పరమభక్తి అనే అమృతప్రవాహంలో మునిగి ఉండడం అనే గొప్పతనాన్ని (గొప్ప సంపదను) విడచి, ఐశ్వర్య - కైవల్య - భగవత్కైంకర్యాలలో దేనినైనా ఒకటిని పొందడంకోసం శ్రమపడి ప్రయత్నం చేసేవారు ఆ విధంగానే శ్రమపడి అలమటించనీ. భ్రమ అనే కలత ఏమాత్రం లేని స్వచ్ఛమైన మనస్సును కలవారి భావన అనేది- సంపదలు స్థిరంగా ఉండి, విషయానుభవశక్తికూడ నిత్యంగా పొందగల్గినా, ముల్లోకాలను ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యంగా ఏల గల్గినా ఏమి ప్రయోజనం? పరమపదంలో భగవదనుభవకైంకర్యం అనే విలక్షణమోక్షమే పొందినా వాటిని స్వీకరించాలని తలుస్తుందా?

స్వచ్ఛమైన జ్ఞానం కల్గినవారి మనస్సు పరభక్తి - పరజ్ఞాన - పరమభక్తులను గొప్పవిగా తలుస్తుందే తప్ప ఐశ్వర్యాదులను ఒక వస్తువుగా భావించదు- అని అంటున్నారు. ఈ పాశురంలో. త్రైలోకాధిపత్యం అనే ఐశ్వర్యం అస్థిరమైనందువల్ల,

అణురూపం అయిన జీవాత్మయొక్క అనుభవం చాలా అల్పం అయినందువల్ల, పరమపదంలోని భగవదనుభవానికి ఈ రెండు కొఱతలు లేకపోయినా, అది ఆశపడిన శరీరాన్ని విడచి ఇంకొక శరీరాన్ని గ్రహించి అనుభవించవలసి ఉన్నందువల్ల, వాటిని ఒక వస్తువుగా భావించకుండా దానికి వ్యతిరేకంగా పరమభక్త్యాదులు స్థిరాలై, అనల్పాలై, ఈ శరీరంతోనే పొందదగినవిగా ఉండడంవల్ల, వాటినే గొప్పవిగా వివేకాన్ని కలవారి మనస్సు భావిస్తుంది- అని భావం. ఇక్కడ కైవల్యాన్నిగూర్చిన ప్రస్తావన ప్రత్యేకంగా లేకపోయినా, **"నల్ వీడు"** అని మోక్షానికి **"నల్"** అనే విశేషణాన్ని ప్రయోగించడాన్నిబట్టి **"పొల్లా వీడు"** అయిన నీచమోక్షమైన కైవల్యాన్ని నిరసించడాన్ని ఊహించి, త్రైలోక్యైశ్వర్యంకంటే గొప్పది కావడంవల్ల, పరమపదానుభవమైన గొప్ప మోక్షంకంటే నీచమైనది కావడంవల్ల, ఆ కైవల్యం ఆరెండింటికి నడుమ ప్రస్తావింపబడిందని గ్రహించాలి.

వీరు ఈ విధంగా అనుగ్రహించడానికి మూలం - వీరికి ముందు అవతరించిన తిరుమழிశైప్పిరాన్ అనుగ్రహించిన **"కేడిల్ శీర్వరత్తన్"** అనే తిరుచ్ఛన్దవిరుత్త (108) పాశురమని ఊహించి తెలియవచ్చు- అని శ్రీకాంచీప్రతివాది భయంకరమ్ అణ్ణంగరా చార్యస్వామి తమ దీపికా వ్యాఖ్యలో సూచించారు. బ్రహ్మ, శివుడు, ఇంద్రుడు మొదలైన వారి లోకాలను పొంది, పాలించగల్గినా, మోక్షమనే గొప్ప పరమపదానుభవాన్నే పొంది ఆనందమయంగా ఉండ గల్గినా, భగవానునితో చేరాలి. చేరాలి అనే ఆశపడి ఉండడం అనే భక్తిని విడచి వేఱొకటిని మనస్సులో తలుస్తానా? అనేది ఆ పాశురభావం. ఈ పాశురంలోని భావంతో ఇంచు మించుగా పోలి ఉండడాన్ని గమనించవచ్చు.

ఈ ఆழ்వార్లే పెరియతిరువన్దాదిలో **"ఒన్ఱుణ్డు శెఙ్గణ్మాల్"** (53) అనే పాశురంలో భగవానుని సంబోధించి "పుండరీకాక్షుడవైన స్వామీ! నీదాసుల విషయంలో అన్ని ఉపకారాలను నీవు చేసినా, "నా దాసులకు ఇంకా ఏమి చేయగలను? ఏమి చేయగలను?'' అని చింతాక్రాంతుడవై ఉంటావు. నీ కల్యాణగుణాలలో ఆసక్తమై ఉండే చింతనకంటే (భక్తికంటే) నీ దాసులకు వైకుంఠమని గొప్పగా చెప్పే పరమ పదానుభవం రుచిస్తుందా?'' అని సర్వజ్ఞుడవైన నీకుకూడా నేను ఒక విషయాన్ని విన్నపించవలసి ఉన్నది- అని పల్కిన దానినిబట్టి భక్తిని కల్గి ఉండడంలో ఈ ఆழ்వార్లకు ఉండే దృఢమైన అధ్యవసాయం తెలియదగినది.

శ్రీరామచంద్రుడు అవతారకృత్యాన్ని అంతటిని పూర్తి చేసికొని, పరమపదానికి తిరిగి వెళ్ళే సమయంలో హనుమానుని "నాతో కూడ నీవు రా'' అని పిలిచినపుడు,

"మహారాజా! దశరథునకువలె నాకు నీపట్ల స్నేహం ఉన్నది. లక్ష్మణునకున్నట్లు నాకు నీ పట్ల భక్తి స్థిరంగా ఉన్నది. శ్రీరామచంద్రుడవైన నీపట్ల ఉండే స్నేహంవల్ల, భక్తివల్లనే ఈ లోకంలోనే నీవు ఆలింగనం చేసికొన్న ఈ శరీరాన్ని ఆఘ్రాణిస్తూ ఉండాలని ఆశపడే నాకు ఇంకొక చోట మనస్సు పోదు. నేను రాను-'' అని బదులు పల్కిన (శ్రీరామాయణంఉత్తరకాండమ్-40-15) **"స్నేహో మే పరమో రాజన్!"** అనే శ్లోకం ఈ ఆழ்వార్లకు మూలం అని చెప్పవచ్చు.

ఈ ఆழ்వార్లను అనుసరించి తొండరడిప్పొడి ఆழ்వార్లు శ్రీరంగనాథుని చూచి **"అచ్చుతా! అమరరేఱే! ఆయర్‌తమ్ కొழுన్దే !"** అని పల్కి అనుభవించే తిరునామ సంకీర్తనరసానుభవం తప్ప, అందని లోకంలో అనుభవించే మోక్షరసానుభవాన్ని "నేను కోరను'' అని తన నిశ్చయాన్ని విన్నపించిన **"పచ్చై మామలైపోల్"** అనే (తిరుమాలై-2) పాశురం, తిరుప్పాణాழ்వార్లు **"అణియరఙ్గన్ ఎన్నముదినై క్కణ్డ కణ్‌గళ్ మற்ఱొన్ఱినై క్కాణావే"** (అమలనాదిపిరాన్-10) అని అర్చావతారానుభవరసాన్ని విడచి పరత్వాను భవం కూడా వద్దని దృఢంగా పల్కిన పాశురం ఇక్కడ అవశ్యం అనుసంధేయాలు.

ఈ పాశురంలో మొదటి భాగం భగవద్రామానుజులు అనుగ్రహించిన శ్రీవైకుంఠ గద్యానికి మూలం అని చెప్పవచ్చు. శ్రీవైకుంఠగద్యలో భగవద్రామానుజులు ఇతరులకు ఉపదేశించే భక్తియోగం- భక్తి అనే భగవద్ధ్యానం మూడు విభాగాలను కల్గినది అని గ్రహించడం తగినది. మొదట ప్రకారం అయిన పరభక్తి- చూడాలనే ఆశ, కలవాలనే ఆశ- మొదలైన మనోరథమయంగా ఉంటుంది. రెండవది అయిన పరజ్ఞానం- దర్శించదగిన, పొందదగిన వస్తువునుగూర్చిన ఆశతో కూడిన మానస సాక్షాత్కారరూపంగా ఉంటుంది. మూడవది అయిన పరమభక్తి- ఆశతో కూడిన ఆశపడ్డ వస్తువుయొక్క పూర్ణానుభవరూపంగా ఉంటుంది- ఈ అనుభవమే- **"అకలకిల్లేన్"** అనే రీతిలో చేస్తుంది.

1. శ్రీవైకుంఠానికి పోయి భగవానుడైన నారాయణుని ఎపుడు కన్నులతో దర్శించగలను? ఎపుడు అతని శ్రీచరణపద్మద్వయిని తలపై ధరించగలను? ఎపుడు శ్రీపాదాలను సమీపించి విశ్లేషించకుండా ఉండగలను? ఎపుడు నన్ను భగవానుడు చల్లగా కటాక్షించి తన కైంకర్యాలలో నియమించుకుంటాడు? అనే ఆశను వృద్ధిచేసికోవాలి- అని ఉపదేశిస్తున్నారు- ఇది పరభక్తి.

2. తరువాత భగవానుని దరి చేరి సేవించి, అతనిచే కటాక్షింపబడి చాలా సన్నిహితుడై, "దాసుణ్ణి కైంకర్యం చేయడం కోసం అంగీకరించాలి'' అని ప్రార్థించి,

దండం సమర్పించి తనను ఆ భగవానునకు సమర్పించాలి. ఆ తరువాత భగవానునిచే అంగీకరింపబడి నిత్యసూరులతో కూడి అతనినే నిరంతరం దర్శిస్తూ ఉండాలి- అని ఉపదేశిస్తున్నారు. ఇది పరజ్ఞానం.

3. దానికి తరువాత భగవానుడు తానే కటాక్షించి, మందహాసం చేసి దగ్గరకు పిలిచి, దుఃఖాన్ని అంతటిని తీర్చేటట్లు, చాలా గొప్ప ఆనందాన్ని ఇచ్చేటట్లు ఉండే తన శ్రీచరణపద్మయుగ్మాన్ని శిరస్సులో పెట్టినట్లు ధ్యానం చేసి, ఆ ధ్యానం అనే లోతైన సముద్రంలో మునిగిన అన్ని అవయవాలను కలవాడై, సుఖంగా ఉండాలి అని ఉపదేశిస్తున్నారు. ఇది పరమభక్తి.

ఈ జ్ఞానాన్ని విస్తృతంగా భగవద్రామానుజులు శ్రీవైకుంఠగద్యంలో ఉపదేశించిన పరభక్తి - పరజ్ఞాన - పరమభక్తులను నమ్మాZ్వార్లు తిరువాశిరియంలోని ఈ రెండవ పాశురంలో సంగ్రహంగా అనుగ్రహించడాన్ని ఇక గమనిద్దాం. ఈ పాశురంలో ఉండే **"ఉలకు పడైత్తుణ్ణ ఎన్దై అఱైకZల్ కడల్ పూన్దామరై"**- అనేవి శ్రీవైకుంఠనాథుని శ్రీచరణపద్మాలే. ఎందుకంటే, ఈ సూక్తికి అవతారికను అనుగ్రహిస్తూ పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై **"ఆదిత్యవర్ణం తమసః పరస్తాత్"** అని ప్రకృతి మండలానికి ఆ వైపున (పరమపదంలో) ఉండే సూర్యునితో సమానమైన తేజస్సును కల భగవానుని సూచించే పురుషసూక్త వాక్యాన్ని ఉదాహరించడంవల్ల. అటువంటి శ్రీవైకుంఠనాథుని శ్రీచరణాలను శిరస్సుపై ధరించాలనే ఆశ, అంటే - పరభక్తి **"అఱైకZల్ శుడర్ పూన్దామరై శూడుదఱ్కు అవావు ఆరుయిర్"** అని అన్నందువల్ల సూచింపబడింది. ఈ అభినివేశం గద్యలో మొదటి ప్రకారంలో పరభక్తిగా చెప్పబడ్డ అభినివేశాలు అన్నిటికి ఉపలక్షణం. ఈ విషయం **"అవావు ఆరుయిర్ ఉరుకియుక్క నేరియకాదల్ అన్బిలిన్బీన్ తేఱల్"** అని అంటూ ఆ అభినివేశంయొక్క ఇంకా ఇంకా అభివృద్ధినిగూర్చి పల్కడాన్నిబట్టి తెలియవచ్చు.

దీనికి తరువాత గల **"అముదవెళ్ళత్తానామ్ శిఱప్పు విట్టు"** అనే ప్రయోగం, గద్యలో భగవానుడు తన శ్రీచరణపద్మయుగళాన్ని ఆశపడిన రీతిలోనే తలపై పెట్టినట్లుగా ధ్యానించి, ఆ ధ్యానం అనే అమృతసముద్రంలో మునిగిన అన్ని అవయవాలను కలవాడై సుఖంగా ఉండే ఉన్నట్లు పల్కడానికి సంగ్రహం. **"అమృతసాగరాంతర్ని మగ్నః సర్వావయవః సుఖ మాసీత"** అనే సూక్తి, **"అముద వెళ్ళత్తానామ్ శిఱప్పు"** అనేసూక్తి ఒకటే కదా. **"శిఱప్పు"** - అంటే సుఖరూపమైన గొప్పసంపద.

తిరువాశిరియంలో పరభక్తి- పరమభక్తి. దశలలో మధ్య పరజ్ఞాన దశ- అంటే- మానస సాక్షాత్కార దశ స్పష్టంగా లేకపోయినా, అర్థాత్ సిద్ధించినట్లుగా గ్రహించాలి.

శ్రీచరణాలను చేరాలి అనే ఆశ, శ్రీచరణాలను మనోనేత్రంతో దర్శిస్తే తప్ప నిలువ లేనందువల్ల - అని భావం.

ఇందువల్ల, భగవద్రామానుజులు అనుగ్రహించిన శ్రీవైకుంఠగద్యకు ఈ పాశురం మూలం- అని తెలిసినంతవరకు విన్నపింపబడింది. పెద్దలు ఈ విషయంలో ప్రమాణం.

3. మొదటి పాశురంలో భగవానుని దివ్యమంగళవిగ్రహసౌందర్యాన్నిగూర్చి పలికారు. రెండవ పాశురంలో అతనిని పొంది పరమపదంలో అనుభవించి, ఆనందించడంకంటే అతని విషయంగా చేసే స్వయంప్రయోజనమైన భక్తియే తీయనిది- అని అన్నారు. ఆ భక్తికి విషయం భగవానుడే కాక, అతనిపట్ల భక్తిని కల్గిన భాగవతులు కూడా- అని ఈ పాశురంలో అంటున్నారు.

తాత్పర్యం :- మూడు లోకాలలో ఉండే సకలజీవాత్మలు సన్మార్గంలో నడిచే టట్లుగా మనస్సులో భావించి, వారు అందఱు ఒకటిగా కూడి తనను ఆశ్రయించి నమస్కరించడానికి తగిన ప్రసిద్ధమైన కీర్తిని కలవాడై, తన ఆజ్ఞను పూర్ణంగా ప్రవర్తింపజేసేవాడై, బ్రహ్మ, శివుడు, ఇంద్రులకంటే గొప్పవాడై, ఆభరణాల కాంతితో ప్రకాశించే వక్షఃస్థలాన్ని కలవాడై, పర్వతాలవంటి ఉన్నతాలైన కెరటాలు ఒకదానితో వేఱొకటి తాకగా పెద్ద కులపర్వతాలు సైతం కంపించేటట్లుగా పిడుగువలె గర్జన ధ్వని వ్యాపించిన పాలసముద్రాన్ని తన కరస్పర్శతో కల్గిన సంతోషంతో వికసించిన పడగలను కల సర్పరాజైన వాసుకిని విశాలమైన మందరపర్వతాన్ని చుట్టి, అమృతం లభించేవరకు చిలికినవాడై, తనతో సాటి వారు, మేటివారు లేని పరదేవత అయిన భగవానుని దాసులైన శ్రీవైష్ణవులకు ఇకపై అయినా మనం శేషభూతులుగానే, స్వస్వాతంత్ర్యలేశం కూడా లేకుండా ప్రతికల్పం ఉండేటట్లున్న దశ మనకు ప్రతిక్షణం నిరంతరం అవిచ్ఛిన్నంగా సంభవిస్తుందా?

ఇక్కడ, భాగవతపర్యంతంగా మనకు కైంకర్యాన్ని చేసేవాడు ఎవడైనా లభిస్తాడా? అని అటువంటి వ్యక్తిని వెదకి తిరిగేవాడై భగవానుడుండగా, ఆழ்వార్లుకూడా తిరువిరుత్తంలో **"తిరుమాల్ తిరుప్పేర్‌వల్లార్ అడిక్కణ్ణి శూడియ మాఱన్"** అని ఇంతకుముందే తాము భాగవతులకు శేషమై ఉన్నట్లు అన్నారుకదా. 'భాగవతులకు శేషమై ఉండే భాగ్యం మనకు లభిస్తుందా!'- అని మళ్ళీ ఆழ்వార్లకు ఎందుకు సందేహం ఏర్పడింది?- అనే ప్రశ్న కల్గుతుంది. దానికి- నిత్యసూరి నాయకుడైన భగవానుడే

మనలను కాపాడడంకోసం రామకృష్ణాదులుగా అవతరించినా, కంసశిశుపాలాదులు అతనిపట్ల తమ విషయంలోవలె మనుష్య సజాతీయతా ప్రతిపత్తిని కల్గి నశించిపోయినట్లే, భాగవతుల గొప్పతనాన్ని తెలియలేకుండా, "వీరుకూడా మనవలె అన్నపానాదులతో దేహధారణను చేసేవారు కనుక, వీరు మనకంటే ఏవిధంగా గొప్పవారు!'' అని వీరిని తమతో సమానంగానే భావించిన సంసారులు అనర్థాన్ని పొందుతున్న రీతిని చూచి, వారి నడుమ ఉండే మనకుకూడా మన దుష్కర్మవల్ల అటువంటి అనర్థం కల్గుతుందో? ఏమో! అని భయపడి, ఆ విధంగా లేకుండా భాగవతులకు శేషమై ఉండే స్థితి లభిస్తుందా? అని సందేహిస్తున్నారు- అనేది సమాధానం. భగవచ్ఛేషత్వం లభించినా, భాగవతశేషత్వం లభించదు. అహంకార మమకారాలు పూర్ణంగా నశిస్తే కదా భాగవతశేషత్వం సిద్ధిస్తుంది. అందువల్లనే అహంకారమమకారాలు నశించిన స్థితిని తెలిపే మూలమంత్రాల నడుమన ఉండే నమఃపదంలో భాగవతశేషత్వాన్ని శ్రీపిళ్ళైలోకాచార్యులవారు ముముక్షుప్పడిలో అర్థసిద్ధంగా అనుగ్రహించారు. **"ఉ\తుమ్ ఉన్నడియార్క్కడిమై"- ఎన్గిఅపడియే ఇదిలే భాగవతశేషత్వముమ్ అనుసంధేయమ్"** (ముముక్షు-89) అనే చూర్ణికను అనుసంధించాలి.

ఈ పాశురంద్వారా భగవానుడు దురభిమానం గల దేవతలకుకూడా సముద్రాన్ని చిలికి అమృతాన్ని ఇచ్చిన వాత్సల్యసౌశీల్యాది గుణాలలో అభినివేశాన్ని పొంది, అతనికి దాసులైన భాగవతులకు తాము నిరంతరం దాస్యాన్ని చేయాలని ఆశపడ్డారు.

4. పరభక్తి - పరజ్ఞాన - పరమభక్తులను భాగవతపర్యంతంగా కల్గి, ఆ భాగవతులకు కైకంర్యాన్ని చేసే భాగ్యం మనకు ఆత్మ ఉన్నంతవరకు (శాశ్వతంగా) లభిస్తుందా! అని మూడవ పాశురంలో అనుగ్రహించిన ఆళ్వార్లు ఆ భాగవతులు భగవానునకు మంగళాశాసనాన్ని చేయడం చూచి, వారివలె భగవానుని శ్రీచరణాలను యావదాత్మ భావిగా ఎల్లప్పుడు నిర్విఘ్నంగా "వర్ధిల్లాలి! వర్ధిల్లాలి!'' అని అంటూ మంగళాశాసనం చేసే భాగ్యం మనకు లభిస్తుందా !- అని ఆశపడుతున్నారు- ఈ నాల్గవ పాశురంలో, **"ఊZతోరూZ"** ఇత్యాదిగా.

తాత్పర్యం :- అన్ని లోకాలు, జీవాత్మలు ఏమీ లేని (అసత్తు అనదగిన) స్థితిలో ఉండే ముందు గడచిన ప్రళయకాలంలో అసంఖ్యాకాలై, శరీరాదులతో కూడిన జీవాత్మలనే వస్తువులకు అన్నిటికీ - ఒకేచోట దుర్లభాలైన నిమిత్తకారణం, ఉపాదాన

కారణం, సహకారి కారణం- అనే ఈ మూడు తాను ఒక్కడై ఉండి, అణ్డసృష్టివరకు తానే చేసి, దేవ-తిర్యక్- మనుష్య స్థావరసృష్టిని చేయడంకోసం చతుర్ముఖ బ్రహ్మ అనే శక్తిని మిక్కిలిగా కల మొలకను సృష్టించి, అతని మూలంగా సంహారదేవత అయిన రుద్రునితోపాటు ఇంకా ఉండే కార్యకర్తలైన పలువురు పురుషదేవతలను సంకల్పంతో సృష్టించి, - ఈవిధంగా పైన, క్రింద, నడుమన గల ముల్లోకాలను సృష్టించిన తిరునాభీకమలాన్ని కల్గిన, ఆశ్చర్యశక్తిని పొందిన, పరమకారణస్వరూపుడైన పరదేవతయొక్క శ్రీచరణాలను కల్పాల తరబడి కల్పాల, తరబడి అవిచ్ఛిన్నంగా **"వాழియ! వాழియ"** (మంగళం, మంగళం) అని పల్కి మంగళాశాసనం చేసే భాగ్యం ఇంతవరకు లేకపోయినా ఇకపై అయినా మనకు సంభవిస్తుందా?

ఈ పాశురం ద్వారా, ఒకేచోట చేరి ఉండని మూడు విధాలైన కారణత్వాలను తనలో ఇముడ్చుకొని, సకలజగత్సృష్టిని చేసిన భగవానునియొక్క ఆశ్చర్యశక్తిలో అభినివేశాన్ని పొంది, అతనికి పల్లాణ్డు పాడాలని ఆழ்వార్లు ఆశపడుతున్నారు. ఈ ఆశ వీరికి మొదటి పాశురంలో భాగవతశేషత్వాన్ని ఆశపడడానికి ఫలంగా కల్గింది. భాగవతులు సంతోషించి చేసేదేకదా మంగళాశాసనం. దీనిమూలంగా ఆழ்వార్లు భాగవతుల అభిమానాన్ని పూర్ణంగా పొందారనే విషయం ఇక్కడ భావ్యం.

5. భగవానుడు తనకు మంగళాశాసనం చేయాలని ఆశ పడిన ఆழ்వార్లను చూచి "ఆழ்వార్లూ! నాకు పల్లాణ్డు పాడాలని ఆశ పడిన మీ ఉద్దేశ్యం ఏమి?'' అని అడిగాడని తలచి ఆழ்వార్లు "స్వామీ ! దాసుడు ముందు పాశురంలో విన్నపించిన రీతిలో నీవు సకలసృష్టిని చేసి, దానికి రక్షణగా ఇంద్రాది దేవతలను నిలిపిన తరువాత, ఆ ఇంద్రుడు మహాబలి చేతిలో రాజ్యాన్ని కోల్పోయి, బాధపడినపుడు- ఇంతకుముందు "లేని ఈ లోకాన్ని సృష్టించాము, దానికి కావలిగా ఇంద్రాదులను సృష్టించి, వారికి దానిని వశం చేశాము. ఇంకా, మేము ఎంత చేయగలం! ఇంద్రుడు, అతని రాజ్యం ఏనష్టం (చెడ్డ) పొందినా పొందనీ!'' అని అలక్ష్యం చేయకుండా, శ్రియఃపతివై, ఇవ్వడం అనే అలవాటు పడిన (పరిణతిని పొందిన) నీ గొప్పతనాన్ని పాడు చేసికొని, మహాబలివద్ద చేతిని చాపి యాచించి, త్రైలోక్యరాజ్యాన్ని సంపాదించి ఇంద్రునకు ఇచ్చిన మహోపకారకుడవు నీవు ఒక్కడవే కదా! ఆశ్రితులలో ఒకనికి చేసిన ఉపకారం అందరికీ చేసిన ఉపకారంగాకదా భావించాలి! అందువల్ల వారిలో ఒకడను అయిన దాసుడు (నేను) నీకు తప్ప ఇంక ఎవరికి మంగళాశాసనం చేస్తాడు? అందువల్లనే నీకు పల్లాండు పాడాలని దాసుడు కోరుతున్నాడు- అని అంటున్నారు- **"మాముదల్ అడిప్పోదు"** అని ప్రారంభించి.

తాత్పర్యం :- స్వామీ! నీవు లోకాలను కొలువడానికి ప్రయత్నించినపుడు, పరమకారణమైన నీ శ్రీచరణపద్మాలలో ఒకటిని ఎత్తి వికసింపజేసి, దానికింద అంతా లోకం పెట్టి ఆక్రమించి, అందమైన కాంతిని కల ఇంకొక శ్రీచరణపద్మాన్ని చతుర్ముఖుడనే దేవతయొక్క లోకంలో ఉండేవారు ఆశ్చర్యపడి, ఆనందించేటట్లు, ఆ యా ప్రదేశాలలో ఉండే దేవతలు సన్మార్గాన్ని అనుసరించి, శాస్త్రాలు తెలిపిన రీతిలోనే ప్రర్తించేటట్లు ఆకాశంలో నిలిపి వ్యాపింపజేసి, తామరల వనం వికసించి నట్లున్న తిరునేత్రాలను, దొండపండువంటి అధరాన్ని కలవాడవై, చాలా గొప్ప వేయి సూర్యులు కలిసి ఉదయించినట్లుండే కిరీటాన్ని, పలు పలు కల్పకోద్యానాలవంటి, పలు వేలుగా వృద్ధి చెందిన బాహువులను కలవాడవై, చాలా గొప్పవాడవైన నీకు తప్ప ఇంక ఎవరికీ అయినా ఈలోకం శేషమై ఉన్నదా! (మావలె నీ శ్రీచరణాలక్రింద అణగి ఉండే ఇతరదైవాలకు ఈ లోకం శేషంగా ఉండే అవకాశం లేదు కనుక, మాతోపాటు, దేవతాంతరాలతో పాటు తేడా లేకుండా నీ శ్రీచరణాలను కిందపెట్టి అందఱిని రక్షించిన నీకే పల్లాండు పాడాలని ఆశపడుతున్నాను- అని భావం.)

ఈ పాశురంలోని **"నెడియోయ్ క్కల్లతుమ్ అడియతో ఉలకే!"** అని చివరి పాదంలో **"నెడియోయ్"** అనే పదానికి అంతు లేని గొప్పతనాన్ని కలవాడు- అనే అర్థాన్ని ఆదరించారు పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై. భగవానుడు మనకు ఎంత ఉపకారం చేసినా ఏమీ చేయనివానివలె తనను భావించి, కొఱతపడడం అనే చాలా గొప్పతనాన్ని కలవాడని భావం. ఒకడు తనను నమ్మి, తన ప్రక్క నిదురపోయేవాని ఒడిలో తడివి చూచి, "అయ్యో! నన్ను నమ్మినవాని విషయంలో ఈ విధంగా ప్రవర్తించామే!" అని పశ్చాత్తాపపడేటట్లు భగవానుడు- మనలను నమ్మిన ఇంద్రునకు మహాబలివల్ల ఉపద్రవం రాకుండా ఉండే రీతిలో ముందే యోచన చేసి అతనికి ఉపకారం చేయలేక పోయామే! అతనిని క్లేశపడేటట్లు చేశామే! అని సిగ్గుపడి, ఇంద్రునకు తాను ఏమి చేయనివానివలె తన కొఱతను (లోపాన్ని) తలచి అనుతాపాన్ని పొందడం అనే ఉపకారకత్వం యొక్క అంతు లేని మహిమను వ్యాఖ్యాత వివరించడం భగవద్గుణాను భవరసికులకు ఒక అరుదైన, పసందైన విందు.

6. మూడవ పాశురంలో తెల్పిన రీతిలో లోకం అంతా అతనికే శేషమై ఉండడంవల్ల ఆరాధనకు సులభుడైన ఆ స్వామిని ఆశ్రయించి క్రమంలో ప్రవర్తించి, శాశ్వతమైన సంపూర్ణమైన మోక్షసుఖాన్ని పొంది, పరమపదంలో ఆనందమయ జీవితాన్ని గడుప

వలసి ఉండగా, ఈ మూర్ఖలోకం రుద్రాది క్షుద్రదేవతలను, వేదంలోని స్తోత్రవాక్యాలు అయిన అర్థవాదాలలో చెప్పబడ్డవారిని మేక, పశువు, కోడి మొదలైనవానిని చంపి, చాలా శ్రమపడి వారికి నివేదన చేసి ఆరాధించి, వారివద్దనుండి అల్పం, నశ్వరం అయిన పశుపుత్రాదులు, ఆయుస్సు, ఐశ్వర్యం- మొదలైన సాంసారికఫలాలను పొంది, ఇంకా ఇంకా జన్మలను ఎత్తి, ఈ సంసారంలో పడి ఉండి, శబ్దాదివిషయాలనే సముద్రంలో పడి మునిగి దుఃఖపడుతున్నారే! ఇదేమి బుద్ధిహైన్యం! లోకం స్వభావం ఈ విధంగాకూడా ఉంటుందా! అయ్యో! అయ్యో! అని ఆక్రోశిస్తున్నారు- "ఓ ఓ ఓ ఓ" ఇత్యాదిగా.

తాత్పర్యం : ఒకతె బిడ్డను కనడానికి అవసరమైన నోములను అన్నిటినీ నోచి, తరువాత గర్భం ధరించి, ప్రసవవేదనను అనుభవించి, ప్రసవించి, తరువాత బాధపడి, ఆ బిడ్డను పలు రీతులలో రక్షిస్తే, ఆ బిడ్డ పెరిగి పెద్దవాడై, తల్లి చేసిన ఉపకారాన్ని తలచే అవధికి జ్ఞానం కల్గినపుడు అటువంటి అరుదైన తల్లిని వీడి ఏ ఉపకారం చేయకుండా, చేసిన ఉపకారాన్ని తలచలేకుండా ఉండే ఒక పీటకు స్నానం చేయించి నట్లుగా, లోకాలను మొదట సృష్టించి, దానిని హిరణ్యాక్షుడు అపహరించి తీసికొని పాతాళంలో ప్రవేశించగా, వరాహావతారాన్ని ఎత్తి, పాతాళానికి పోయి, అతనిని వధించి, ఆ భూమిని అండభిత్తినుండి విడదీసి ఉద్ధరించి తీసుకొనివచ్చి, తరువాత ఆలోకం అంతా ప్రళయంలో మునిగి పోయేటపుడు, వాటిని తన ఉదరంలో పెట్టుకొని రక్షించి, తరువాత బయటకు ఉమిసి, తరువాత త్రివిక్రముడై అవతరించి, కొలిచి, తిరిగి పరిగ్రహించి- ఈవిధంగా ఇంకా ఇంకా లోకరక్షణానికి తగిన ఉపాయాలనే చింతించి, లోకాలను రక్షిస్తూ వచ్చే అద్వితీయపరదేవత అయినవాడు- "ఎవరైనా నావద్దకు వచ్చేవారున్నారా?" అని ఎదురుచూస్తూ సిద్ధంగా ఉన్నా, వేదంలో ఒక మూలలో చెప్పబడి ఉండే చిన్న దైవాలను తమ రజస్తమోగుణాలకు తగిన రీతిలో దైవాలుగా తలచి, ఆశ్రయించి, దానివల్ల తమ జ్ఞానం అల్పం అనే విషయం పెద్దలు గ్రహించేటట్లుగా చేసి, మేకబలి, పశుబలి, కోడిబలి -మొదలైన తగని కార్యాలను చేసి ఆ దైవాలను పూజించి, వాటివద్దనుండి సుఖం, దుఃఖం కలిసిన ఫలాన్ని పొంది, అనాది అయిన గొప్ప మాయ అనబడే ప్రకృతి సంబంధంతో కలిగే జన్మలనుండి బయటపడే దారి లేక, మోహాన్ని కల్గించే శబ్దాదివిషయాలు అనే బురదలో పడి ఉండే రీతిలో లోకుల స్వభావం ఉన్నదే! అయ్యో! అయ్యో! ఎంత కష్టం! ఎంత కష్టం! అని అంటున్నారు.

“ఏకస్మిన్నప్యతిక్రాంతే ముహూర్తే ధ్యానవర్జితే, దస్యుభి ర్మూషితేనైవ యుక్త మాక్రందితుం భృశమ్” (భగవానుని ధ్యానం చేసేవాడు ఆ ధ్యానానికి కొంచెం అంతరాయం కలిగితే ఒకడు తన సంపద అంతా దొంగలచేత కొల్లగొట్టబడినపుడు ఏవిధంగా గొంతెత్తి బిగ్గరగా అఱచి ఏడుస్తాడో, ఆవిధంగా మిక్కిలిగా ఏడవడం తగినది) అని క్షణకాలవిస్మరణకే మిక్కిలిగా అఱచి ఏడవవలసి ఉండగా, చాలా దినాలుగా భగవానుని మఱచి, పశ్చాత్తాపం ఏమీ లేకుండా, దానికి ప్రత్యక్షవిరుద్ధంగా దేవతాంతరాలను ఆశ్రయించి నశించిపోయే సంసారులనుగూర్చి ఆళ్వార్లు విచారించారు. దీనివల్ల సంసారుల **“పొయ్న్నిన్ఱ ఞానమ్”** యొక్క కార్యం- పరదేవతను ఆదరించకుండా దేవతాంతరాలను ఆదరించడం, దానికోసం చేసే హింస అనే మొదలైన అన్ని అసత్ ప్రవర్తనలు, వానివల్ల మాయా జన్మ, ముఱికి శరీరాన్ని పొందడం. వీటిని తమకు, ఇతరులకు లేకుండా ఉండేటట్లు అనుగ్రహించడంకోసం మొదటిలోనే- **“యాముఱామై అడియేన్ శెయ్యుమ్ విణ్ణప్పమ్ కేట్టరుళాయ్”** అని ప్రార్థించారు కదా! ప్రార్థించినా భగవానుడు కార్యాన్ని సఫలం చేయనందువల్ల తమనుగూర్చి తలచకుండా ఇతరులనుగూర్చి బాధపడుతున్నారు. ఇతరులు దుఃఖాన్ని సహించలేని పరమదయాళువుకదా ఆళ్వార్లు.

7. గడచిన పాశురంలో దేవతాంతరభజనాన్ని చేసి సంసారంలో పరిభ్రమించే లోకులను చూచి బాధపడ్డ ఆళ్వార్లు, “వీరిని చూచి దుఃఖపడడంలో ఏమీ ప్రయోజనం లేదు’’ అని తలచి, “వీరు ఏమైనా చేయనీ. మనం అయినా దేవతాంతర స్పర్శనుండి తప్పుకోగలిగాము కదా’’- అని తలచి తమ లాభాన్నిగూర్చి పల్కి ఆనందాన్ని పొందు తున్నారు- **“నళిర్మది చ్చడైయనుమ్”** అని ప్రారంభించే ఈ పాశురంలో

తాత్పర్యం : తన మనోరథం నెరవేరడంకోసం శ్రియఃపతిని ఉద్దేశించి తపస్సు చేసే ఉపాసకత్వం స్ఫురించేటట్లుగా చల్లని చంద్రుని అలంకరించుకొన్న జటను దాల్చిన రుద్రుడు, చతుర్ముఖుడైన బ్రహ్మదేవుడు, చిగురువంటి నీలవర్ణాన్ని కల దేవేంద్రుడు- అనే దేవతలు అందఱు, వారు జీవించే లోకాలు అన్నీ, వారికి కారణాలైన పంచభూతాలు, కాంతిని వెలువరిస్తున్న చంద్రసూర్యులు, ఇంకా ఉండే మనుష్యాదులు సూక్ష్మవస్తువులై తన చిన్న తిరుమేనిలో చేరేటట్లుగా ఏ వస్తువు జారిపోకుండా అన్నిటినీ దాచి రక్షించి, అద్వితీయమైన, విచ్చుకొనిన మఱ్ఱి చిగురుటాకులో నిద్రించి, మాకు స్వామియై, గొప్పవాడై పరిచ్ఛేదించడానికి వీలు కాని ఆశ్చర్యశక్తిని కల శ్రీమన్నారాయణుని తప్ప ఇంకొక చిన్న దేవతను మనం ఆశ్రయణీయునిగా కల్గి ఉన్నామా! ఆహా! మనం

చేసిన భాగ్యం ఎంత గొప్పది! **"బ్రహ్మాణం శితికంఠం చ యాశ్చాన్యా దేవతాః స్మృతాః, ప్రతిబుద్ధా న సేవంతే యస్మాత్ పరిమితం ఫలమ్"** (భార-మోక్ష- 116) (బ్రహ్మ, నీలకంఠుడైన రుద్రుడు, ఇంకా ఉండే ఇంద్రాది దేవతలను జ్ఞానులు ఆశ్రయించరు. ఎందుకంటే, వారివల్ల పొందే ఫలం, పరిమితమైనది కనుక) ఫలం పరిచ్ఛిన్నం కావడమే కాదు, వారిని ఆశ్రయించకూడదు కూడా) అనే దానికి ఇంకొక ప్రమాణం- **"స్కంధరుద్రమహేంద్రాద్యాః ప్రతిషిద్ధా స్తు పూజనే"** (స్కంధుడు, రుద్రుడు, దేవేంద్రుడు మొదలైన దేవతలు అయితే పూజింపబడే విషయంలో (పూజనీయులు కారు అని) నిషేధింపబడ్డారు- అని దీని భావం.

"ఈ క్షుద్ర దేవతలను ఆశ్రయించకుండా మనం తప్పాము కదా! మనం భాగ్యం ఎంత గొప్పది!" అని సంతోషంలో మునిగి, వేఱు దేనినీ తెలియకుండా, అన్ని ప్రబంధాలను అంతాదిగా అనుగ్రహించిన ఆళ్వార్లు ఈ ప్రబంధాన్ని అంతాదిగా చేయడం మఱచి పోయారు- అని అన్నారు పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై.

ఇక్కడ, **"ఒరాలిలై చ్చేర్న్ద ఎమ్బెరుమా మాయనై యల్లతు ఒరు మాదెయ్వమ్ మ ற்றுడైయమో యామే"** అనే పాశురంలోని చివరి భాగాన్ని పైపైన చూస్తే 1. "భగవానుని ఆశ్రయించదగిన దేవతగా కల్గి ఉన్నాము'' అని, 2. "వేఱొక దానిని ఆశ్రయణీయ దేవతగా కల్గినవారం కాము'' అనే అర్థం తోస్తున్నది. నిజానికి ఈ భాగానికి మొదటి అర్థంలో ఊనిక లేదు, రెండవ అర్థం లోనే ఊనిక- అని అన్నారు వ్యాఖ్యాత. ఇతర దేవతలను విడువడమే ముఖ్యం. వాటిని విడిస్తే భగవానుని ఆశ్రయించడం అనేది తనకు తానే సిద్ధిస్తుంది- అనేది వారి అభిప్రాయం.

భగవానుని ఆశ్రయించడం అంటే- ఇతరదేవతలను ఆశ్రయించకుండా విడువడమే- అన్నది తేలిన అర్థం. ఏవిధంగా అయితే ఒక భర్తకు పెండ్లి చేయబడ్డ ఒక స్త్రీ ఆ భర్తతో సంబంధం లేనిదై ఉన్నా, ఇతరులతో సంబంధం లేనపుడు ఆ మాత్రంతోనే ఆ భర్తకు ఆమె పత్ని అవుతున్నదో, ఆ విధంగానే భగవానునకు శేషభూతులైన మనకు అతనిపట్ల సంబంధం లేకుండాపోయినా, దేవతాంతరాలకు శేషం కాని మాత్రంతోనే భగవానునకు శేషం అవుతున్నాము. అంటే- ఇతరులతో సంబంధం లేని స్త్రీకి కాలక్రమంలో భర్తతో సంబంధం కల్గి తీరుతుంది. స్వతంత్ర వస్తువు కాకపోవడం అనే స్త్రీత్వాన్ని కల్గినది కనుక. అదేవిధంగా, దేవతాంతర సంబంధం లేకుండాపోతే క్రమంగా భగవద్భక్తి మనకు తప్పక కల్గుతుంది- అన్నది వ్యాఖ్యాత యొక్క అభిప్రాయం.